

Purantan Lok Kathawan

ਜੇਹਾ ਨਾਮਾ
ਹਰੀਕਿਤਾਦਿ ਚਤੁਰਾ

ਇਸ ਬਾਗੁ ਬਹਾਰ ਅਸਾਡੀ ਗੁਲਾਹ ॥੩॥
ਕੇ ਕੰਡਮਾਰੀ ਭੁਲ ਕੇ ਹੋਰੁ ਨ ਦੇ ਲਖ ਹੋ
ਸਨੁ ਮੇਤ੍ਰਿ ਕੋਟਿ ਦਿਚਾਰੀ ॥ ਅੰਧੁ ਪਸਾਰੇ
ਕਰਦਾ ॥ ਇਹੁ ਕੁਛੁ ਕੁਝ ਬੰਤ ਉਸ ਦੇ ਤਾਈ
ਜੇ ਕੁਛੁ ਕਰੇ ਸੁਲਾ ॥ ਇਕ ਉਸਨੁ ਉਹ ਸਿ
ਫਤਾ ਦਾਸਾਈ ॥ ਲਾਖ ਕਰੇ ਨਾ ਡਿਗੇ ਦ
ਰ ਉਸ ਦੇ ਪਲ ਪਲ ਸਾਰ ਲਵੇ ਦਾ ॥

ਆਵਾਵੰਰਦਨਿਆਣੇਅਜਜਹੋਰਅਸ०
ਰੂਜੇਹੋ॥

॥੧॥ਪਛੁਲੋਨੇਕੁਜਮਾਨਾਆਹ०
ਲੋਕਸਫਾਈਵਾਲੋਅਸੀਖਰਾਬਨ
ਫਸਦੀਹਿਰਸੇਜੀਭੁਮਿਠੀਦਿਲਕ०
ਲੋ॥ਸਾਇਰਸੇਰਕਰੇਦੇਆਹੇਨਫਸ
ਫੁਹੀਮੁਹਧਰਕੋਹਰਇਕਸੁਖਨਲਿ

ਆਵਨਬਾਹਰਿਖੂਨਅਲੂਦਾਕਾਰਿਕੇ
ਫਿਰਓਹੁਦਸਤੁਸਰਾਫਾਖੋਹਦੇਹੀਰੇਸੁ
ਖਪੋਰੇਬੋਓਹੁਸਰਾਫਾਜਿਨਾਹਥਾਅਪ
ਨੇਜਾਂਨਜਹਾਨੋਧੋਤੇਫਿਰਓਹਾਐਬਸ
ਵਾਬਸੁਖਨਨੂਦਾਲਭਦੇਨਾਲਫਿਕਰ
ਦੋਨਾਕਸਰਦਸੁਟੇਦੇਕਾਂਮਲਲਿਖ
ਦੇਵਿਚਿਜਿਗਰਦੋਏਸਸਮੇਵਿਚਿ

੫

ਹਾਸਮਜੇਹੇਨਾਕਸਸਾਇਰੁਸਦਾਵਨੁ
ਅਨਸੁਫਸੁਦਾਰਇਆਲੀਰਲਕੇਸੇ
ਰਸੁਣਨਿਨੁਆਉਨੁਓਸੁਸਮੇਦੇਫਕ
ਰਫਕੀਰੀਕਰਦੇਸਾਫਦਰੀਆਉ।ਸੁ
ਬਰਸਾਕਲਕਾਮਲਹੁਦੇਬਰਦੇਖੋਫਰ
ਜਾਓ।ਸਿਰਦੇਦੇਦੁਖਸਹਿਦੇਆਜਸ
ਪਰਓਹੁਸਿਰਰਨੁਦੇਦੇ।ਸੁਲੀਪਕਰੁ

ਚੜ੍ਹਾਏਲੋਕਾਮੋਤੁਕਬੁਲਕਰੇਦੋਕੋਚਨੀ ॥
 ਆਂਦੇਸਹਿਨਟੋਹਲੇਭੋਤੁਲਕਾਓਣਕਾਰ
 ਨੂਤੁਰਕਾਲਿਬਾਸਖੁਰਸਦੀਕਰਦੇਨਟ
 ਸੁਕਤੇਨੁਮਾਰਨੂਇਕੁਹਣੁਅਸੀਫਕੀ
 ਰੁਕਹਾਯੋਸਬਰੁਇਦਾਇਤੁਵਾਠੇਹੋਸ
 ਨਰਬਹਜੁਰੁਅਸਾਰੇਖੁਬੁਤਮਾਮੁਹਕਾਠੇ
 ਕਯਾਨਚੀਜਜਹਾਨੀਓਲਫਤਨਾਕਸ

ਯਾਰੁਜਿਨਾਦੇਅਭਹੁਰਿਸਸਮੇਵਚਿਅੇਸੇ
ਹੈਸਿਨਸਿਦਕਉਨਾਦੇ।ਇਕਸੇਵਾਰਅਫੀ
ਮਜਨੂਨੀਖਾਈਸੋਖਨਜਰਦੀ।ਅਸਤੁਹੁ
ਏਫਿਰੁਖਬਰਨਹੀਆਈਮਜਹਬਦੀ
ਨਕਫਰਦੀ।ਜਾਨਜਹਾਂਇਸਾਨਕੁਲੁ
ਯਾਹੋਸੁਨਰਹੀਆਕੋਈ।ਜਿਤੁਵਲਿਜੰ
ਨਸੋਈਦੁਰਕਾਰੇਕਿਤੁਵਲਿਮਿਲੇਨਦੁਈ

ਜੇਦਮੁਰਹੇਹਯਾਤੁਸੋਈਦਮੁਰਹੇਜਿਰਾ ७
ਰਨੁਖਾਦੇ। ਓਹੋਦੁਦਵਰੁਲੇਕਬਰੀਸਾਬ
ਤਸਿਦਕਉਨਾਦੇ। ਜਬਲਗੁਸੁਰਜਚੇਦ
ਟਿਕਾਂਟੇਧਰਤਿਅਕਾਸੁਖਰੁਸੀ। ਤਬਲ
ਗੁਸੇਜਉਨਾਦੇਦਿਲਦਾਫੁਟਫੁਟਜਾਹ
ਰਹੋਸੀ। ਹੁਣਦੇਯਾਰੁਲਗਾਉਨਯਾਰੀ
ਖਰੀਨਿਹਾਇਤਗੂਰੀ। ਸਾਰੀਰਾਤਰਦੇ

ਦਮਓਸੇਬਣੇਦੁਪਹਿਰੀਗੁਣੀਸੋਭੀਕੋ
ਈਯਕੀਨਾਵਾਲੇਸਾਬਤਰਾਤਨਿਬਾਹਨੁ
ਹੋਰਹਮਾਤਕੁਚਾਰਪਹਿਰਾਵੇਚਿਸੋਸੋਯ
ਬਬਣਾਉਨੁਸਿਪਛਲੇਸਾਹਿਬਤਖਤਨੁ
ਣੀਦੇਜੋਰਹਕੁਮਾਤਵਾਲੇਅੰਲਮਵਦ
ਵੰਦਾਦੀਹੀਦੇਖੋਫਅਦਾਲਤਵਾਲੇਪੁੰ
ਤਭਤੀਜਾਖਾਸਉਨਾਦਾਜੇਕਰਿਕਿਸੇਸਿ

ਈਖਾਕੋਬਣਦਾਕਿਸੇਨਾਦਿਸੇ॥ਹਰਿਹਰਿ ੨੨
ਵਾਲਜੁਸੇਦੇਅੰਦ੍ਰਹੋਰਹਜਾਰਜੁਸੇ॥ਜੁ
ਦਾਜੁਦਾਹਰਿਜੁਸੇਅੰਦ੍ਰਖੂਬੀਸਿਫਤਿਬ
ਣਾਈ॥ਖੂਬੀਬਾਝਨਲਾਇਕਜਾਗਾਹਰ
ਗਜਰਹੀਨਕਾਈ॥ਜੇਕਰੁਪੇਰੁਗਰੂਰਤ
ਕੀਤੀਚਾਹਨਪੇਸਨਜਾਵੇ॥ਜੇਕੁਛਕਾਰੁ
ਹਥਾਦੀਹੋਵੇਪੇਰੀਰਾਸੁਨਆਵੇ॥ਫਿਰ

ਤੁਧੁ ਅਕਲੁ ਆਉ ਮੁਹ ਬਤਏ ਸਾਜਿ ਸਮੁ
ਵਿਚਿ ਆਆ ਸਹਿ ਵਤਹਿ ਰਸ ਗਾਰੂਰ
ਤਿਕੀਨਾ ਕਰਿ ਕੇਸਹ ਰਵਸਾ ਆਪਾਣਿ
ਸਰਦਹ ਵਾਉ ਰਸੀਲੀ ਅਸਰ ਤਿਐ ਸ
ਜਵਾਨੀ ਾਇ ਤਨੇ ਸਾਜ ਜਹਾਨੀ ਕਰ ਕੇਟੇ
ਰਦਿਤੀ ਜਿੰਦੁ ਗਾਨੀ ਾਇ ਤਨੇ ਬੋਕਾਦਿ ਤੇ
ਰਬ ਸਾਂਈ ਆਮੀਰੋ ਬਾਂਝੁ ਗਰੀਬਾ ਅੰਲ

ਮਏਸਜੁਖੰਮਦੀਹੁਣਮੇਪੁਛਾਕਿਨਾਤਬੀ ੨੩
ਬਾਭੂਹੋਸਾਹਸਾਹਦਾਦੁਖੀਆਦਾਦ
ਇਤੇਦਰਪਵੇਂਅਤ੍ਰਿਹੋਚਾਇਭੁਲਾਵੇਜਿ
ਸਨੁਕੈਦਰੁਕੁਕਸੁਣਾਵੇਕੀਟਪਤਿਗਦੀ
ਦਾਨੇਹਾਸਮੁਆਵਾਵਰਦੁਨਿਮਾਂਣੇ।ਰ
ਬਤਿਨਾਦੀਪਰਵਸੁਕਰਦਾਹਾਝੁਇਲਾ
ਦਾਜਾਣੇ।ਭੀਫਰਹਾਦੁਰਬੇਦੀਤਰਫੇਕ

ਰਿਕੇਅਰਜੁਨਿਆਂਣੀ ਸੁਗਰੂਨਾਨਾਨ
ਸੀਬਾਕਰਦਾਛਿੜਦੀਹੋਰਕਹਾਣੀਹੁਣ
ਮੇਆਂਣੁਬਣੀਸਿਰੁਜਾਨਗੁਸਦਾਹਮਾ
ਤੀਨਾਹੀਬਖਤੋਬਖਤਤੁਸਾਡੇਜੇਹੇਮ
ਲਨਨਦੁਸਸੰਨੁਤਾਈਜਿਸਨੂਹੇਸੁਦਿ
ਤੀਰਬਜਾਹਿਬੁਤਿਸੇਮਗਤਬੁਭਾਰੀ।
ਜੀਉਣਜਹਿਰੁਹੇਆਫਰਹਾਦੇਨਾਨਤੁ

ਸਾਡੀਯਾਰੀ।ਏਸੇਹਾਲਤਪੇਦੇਸਿਕਦੇ ੨੪
ਨਿਬੜੇਰਾਤਹਿਜਰਦੀ।ਬੋਲਨਕਾਰੁਕ
ਹਿਨਦਿਨੁਚੜ੍ਹਿਆਚਮਕੇਸਕਲਫਜਰ
ਦੀ।ਸੁਟਿਕੇਕਾਂਗੁਬੁਲੇਦੇਕਹਿਦਾਰੋਰੇਤ
ਰਫਉਨਾਦੀ।ਤੁਸੀਤਬੀਬਤੁਸਾਡੀਬੋਲੀ
ਮਹਰਜੰਰੇਸਾਦਿਲਾਦੀ।ਭੀਫਰਿਹਾਦੁ
ਸਮਾਲੇਅਪੁਨੀਕਲਮਦਵਾਤਕਦੀਮੀ

ਉਠਦੇ ਮਹਲ ਸਰਾਂ ਵਲ ਦੇਵੇ ਦੂਢ ਨੁਮ
ਮਲੁ ਮਠੀ ਮੀਓ ਹੋ ਗਲੁ ਹਮੇ ਸਾਵਾਲਾ
ਨਜ ਝੁਰੇ ਖੇਤਾਈ ॥ ਬਿਜਲੀ ਵਾਗੁ ਬਦ
ਲਾਇ ਰਿਦਿ ਸਦੀ ਸੀਰੀ ਕਦੇ ਕਦਾਈ ॥
ਜਿਸੁ ਦਿਨੁ ਨਜ ਰਿਪ ਦੇ ਫਰਹਾ ਦੇ ਸੀਰੀ
ਸੁਕਰ ਕਰੇ ਦਾ ॥ ਭਾਂਭੜੁ ਸੋ ਕਤਿ ਦੇ ਤਿਵ
ਭੜਕੇ ਵਸ ਲੋਤੇ ਲਪ ਦੇ ਦਾ ॥ ਸਾਸ਼ਿ ਤਨ

ਜਗੁਪਦੇਨਹੀਜਿਸੁਦਿਨਬਲਦੀਚਿਖ ੨੫
ਸਵਾਈਭੁਜਦੀਜਾਂਨਕਬਾਂਬਾਂਵਾਰੁਅੰ
ਤਸਤੇਜਜੁਦਾਈਏਹੋਚਾਲਹਮੇਸਾਇ
ਸਕਦੀਕਿਵੇਅਰਾਂਮਨਾਅਵੇਅਮਿਲਿਅੰ
ਚੇਟਸਵਾਈਲਗਦੀਵਿਛੁਕੇਪ੍ਰੇਮਸਤ
ਵੇਅਵਣੁਪੀਣੁਗਇਆਫਰਿਹਾਰੇ
ਨੀਦਅਰਾਂਮਨਾਅਵੇਅਬਿਰਹੋਸੇਰੁਪਿਅੰ

੭੧
ਵਿਚਿ ਦਿਲ ਦੇ ਖੂੰਨ ਹਮੇਸਾ ਖਾਵੇ ਜਬਲ
ਗੁਇਸ ਕਇਆ ਨਾ ਆਹਾਰ ਹੀ ਆਹੇ ਸੁ
ਟਿਕਾਣੇ ਪਰ ਜਦ ਜੋ ਗੁਇਸ ਕਨੇ ਫਾੜੇ
ਆਕੇ ਨਾ ਅਕਲ ਨੂ ਜਾਣੇ ਲੋਹੂ ਖੁਸਕੁ ਹੋ
ਗੁਇਆ ਰੀ ਮਚਰਿ ਆਚਰ ਬੀ ਮਾਸ ਸੁਕਾਇ
ਆਜਾਹਰ ਹੋਣ ਉਤੇ ਹੋਣੁ ਆਆ ਲੁਕਿ
ਆਭੇ ਤਿਲੁ ਕਾ ਆਜੇ ਫੜ ਕਲ ਮਾਇਤ

॥ ३६ ॥
॥ ਟਿਵਲਿਅਾਵੇਨੀਰੁਅਖੀਛੁਟਿਜਾਵੇ ॥ ਬੁ
॥ ਟਾਬੇਲੁਨਅਉਸਕੇਈਸੀਰੀਸਕਲਬਲ
॥ ਟੇਸੀਫਰਹਾਦੁਲਿਖੇਦਾਮੁਰਤਿਨਜਰ
॥ ਪਉਦੀਆਆਨਾਓਹਵੇਲੁਨਹੀਗੁਲ
॥ ਬੂਟਾਨਦਾਤਰੀਕਓਠਾਆਪੀਨਕਵਿਰਿ
॥ ਹਫੀਮੀਧਸਿਅਹੇਸੁਨਹੀਤਨਮਨੁਦੀ
॥ ਬੇਖੁਦਕਾਰੁਕਰੇਦਾਲਿਖਦਾਸੁਰਤਿਅ ॥

ਰਸਜਨਦੀ ਜਾਤਸਵੀਰਾਡੁਠੀਪਿਉਉ
ਸਦੀਸੀਰੀਸਕਲਪਛਾਤੀਰਾਮਦੇਨਾ
ਲਗਮੇਵਿਚਿਰੋਤੇਤੀਰੁਲਗਾਵਿਚਛੁ
ਤੀਜਾਪਲੁਬੀਤੁਰਮਾਮੁਕੁਆਈਪਿਉ
ਨੂਹੇਸਜਹਾਂਨੀਲਗਾਬਾਪੁਨਸੀਹਤੁਕ
ਚਨੇਸੁਣੁਮੇਰੀਜਿਵਗਾਨੀਕਿਤਨੇਚੇਜੁ
ਹੋਏਵਲਤੇਰੀਮੈਨਿਤਨਜਰੁਕਰੇਦਾ॥

ਨਾਓਹੁਹੋਸਨਸੂਰਤਤੇਰੀਪਟਦੋਰੋਜ ॥ ੨੧ ॥
ਦਿਸੇਦਾਇਸਤਾਮੇਲਸਾਹਿਰਹਿਚਨ
ਹਿਸੀਕਾਮਲਕਾਰੁਇਜੇਹਾਕੀਤਕਸੀਰ
ਹੋਈਸਚਆਖੀਰਯੋਨਕਿਸੇਜੇਹਾਮੇ
ਖੁਸੁਬਾਸਫਰੇਦਾਆਹਾਮਾਂਲਮੇਰੀਜਿੰਦ
ਤੇਰੇਭੁਨੀਰੁੰਗਜਰੀਫੀਦੇਲੇਬਖਤੁ
ਬਰੇਦਿਨਮੇਰੇਬੂਟਾਸੇਹਿਲਿਆਦਰਰ०

ਹੋਤੁਹਦੁਦੁਆਈਕਸਕੋ। ਅੰਦਤਟਹਲੁ
ਕਰੇਦਿਆਗੁਜਰੀਆਸਰਬੇਦੀਧਰਕੇ
ਜਾਗੁਲਜਾਰਹੇਆਫਲਭੁਰਿਆਬਣਿਅੰ
ਬਿਛੁਮੁਰਾਵੀ। ਵਗੀਵਾਉਜਮਾਨੇਵਾਲਿ
ਕਿਸਮਤਿਦੇਖਾਅਸਾਡੀ। ਵੇਦਨਦਸਕ
ਈਫਰਿਹਾਦਾਲਾਉਰੁਜੋਰੁਬਤੇਰਾ। ਅੰ
ਖਪੁਵੈਦੁਗਰੀਬਾਦਾਲਾਜੋਰਜੇਹਾਕੁਛ

ਮੇਰਾ ਸੁਣਿ ਕੇ ਹਾਲ ਹਕੀਕਤ ਸਾਰੀ ਪ
 ਉਦੇ ਹਾਲ ਹਵਾਲੇ ਭੀ ਫਰਿਹਾਦ ਵਲੋਂ
 ਬਾਨੇ ਹਾਸ ਮਕੁਆ ਜਬਾਬ ਸੁਣੇ ਅਭ
 ਧਵੈਦ ਨ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਵਾਹਨ ਲਗਦੀ ਤੇ
 ਰੀ ਜਹਿ ਮਤਤਾ ਪਸਿਰਾ ਉਨੇ ਮੇਨੁ ਜਾਤ
 ਸਫਾਤ ਨ ਮੇਰੀ ਅਜਹੰਬੁਦੀ ਨ ਕਫਰ
 ਸਭੁ ਧੋਤੇ ਭਾਈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ਜਾਨੁ ਜ

੨੮

ਹਾਂਨਮਕਾਨਨਮੇਗਮੇਹੁਨਵਰਾਖੁਦਾਈ
ਰਲਮਿਲਿਨਾਲਤੁਸਾਰੇਬੈਠਾਜਿਚਰਕੁ
ਰੰਬਮਿਲਾਆਹੁਣੇਮੇਯਾਰਦੁਖਾਂਦਾਦੁ
ਖੀਆਏਹੋਲੇਖੁਲਿਖਾਆਸੁਫਨੇਪੁਤ
ਤੁਸਾਰਾਬਣਿਆਨਾਲਤੁਸਾਰੇਰਲਿਖਾ।
ਮੇਦੁਖੀਆਦੁਖਮਾਪਿਉਮੇਰੇਵਦਦੁਖੰ
ਵਿਚਪਲਿਖਾਸੁਣਕੇਸੁਖਨਪਿਉਦੇ

ਇਲਦੀਛੁਟੀਵਾਗੁਹਵਾਓ। ਜੀਵਨੁਜ
ਹਰਹੋਆਪਲਉਸਨੂਮੰਗੀਮੈਤੁਖਦਾਓ
ਦੁਖਾਂਨਾਲਪਿਉਦੁਖਭਰਿਆਨੈਨੁਲੋਧੁ
ਭਰਿਆਏ। ਲਈਆਂਸਾਂਭਦਵਾਤਾਕਲ
ਮਾਂਕਸਬੋਦਸਤਉਠਏ। ਬਾਂਹੋਪਕਹਿਏ
ਆਉਸੁਬੋਟਾਚਲਫਰਜੇਦੁਪਿਆਰੇ।
ਪ੍ਰੀਮਾਇਘੇਰਪਾਇਆਹੁਇਬੇਕੁਜੇਰਬ

੨੯

ਪਾਰਉਤਾਰੇ ਮੁਕੁਕੇਬਾ ਪਡਿਠਾਵਲਿਧੋਲ
ਰਦਰਦਦਰੇਗੇਠਰਕੇ ਸੀਰੀਮਹਲਬੀਨੇ
ਹਥਜੇਰੇਕਹਿਯਾਮਾਕਰਕੇਮੇਹੁਣਤੇਰੁਮੁ
ਰਾਦਾਤੁਰਿਅਛੇਤ੍ਰਿਸਿਧਾਇਅਤੇਨੂੰ।
ਜੇਕੁਛਯਾਰਤੇਰੇਵਿਚਬਰਕਤਫੇਰਲਿ
ਆਵੀਮੇਨੂੰਏਕੇਬਾਪਗਯਾਫਰਿਹਾਰੇ
ਪਾਸਹਕੀਮਤਬੀਬਾਗੇਰੇਅਰਜੁਕਰੇ

ਇਲਾਖਾਇਲਦਾਰੂਕਰੇਗਰੀਬਾਂਦੇਖ ੩੦
 ਨਨਬਜਕਚੁਰਾਢੂਢੂਨਹਿਦੀਵੇਦੁਯਨ
 ਨੀਜਾਹਤਰੇਗੰਨਸਮਸ਼ੁਨਕੋਈਆ
 ਫਤਓਹਾਸਮਾਂਨੀਕਰਕੇਖਾਲਤਬੀ
 ਬਾਅਕਲੋਵੇਦਨਾਇਹਠਹਰਾਈਜਹਿ
 ਮਤਰੇਗਾਨਹੀਕਛੁਇਸੁਨੂੰਚੇਤਹਕੀਕ
 ਸੁਦਾਈਦਾਰੂਕਰਨਸੁਦਾਈਆਵਾਛੇ

ਹੀਲੇਟਸਤੁਜਬਾਨੋ ਚੰਦਨੁਲੇਪੁਕਰਨੁ
 ਹੋਰਸਰਬਤਦੇਨੁਅਨਾਰਗੁਲਾਬੋਕਰ
 ਤਤਬੀਕਰਹੇਪਰਹਿਕਮਤਕਾਰਨਕੋਈ
 ਆਵੇਅਮੁਦਤਹੋਈਅਜਸਨਖਾਧਦ
 ਸਤਕਿਦਾਹੋਆਵੇਨਸਤਰਮਾਰਰਹੇਇ
 ਕਜਰਰਾਖੂਨਨਬਾਹਰੁਆਵੇਓਥੇਇ
 ਸਕਬਘੋਲਾਬਸਦਾਖੂਨਹਮੇਸਾਖਾਵੇਸ

३

ਤੀ॥ ਦਹਿ ਦਹਿ ਸੇਰ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਤਸ ਬੇ ਭਰੇ ੩੨
ਸਿੰਦੂ ਕੁਤਲੀ ਤੀ॥ ਇਕੁ ਇਕੁ ਮਰਦੁ ਅਜੇਹੇ
ਅਹੰਸਾ ਦੁਕੁ ਵਿਚਿ ਉਨਾਂ ਦੇ॥ ਸਾਰੀ ਉਮਰੁ ਮ
ਸੀ ਤੋ ਬਾਹਰਿ ਪਏ ਨ ਪੈਚੁ ਜਿਨਾਂ ਦੇ॥ ਮੁਹਰੇ
ਦਾਰੁ ਸਿਰੀ ਦਸਤਾਰਾਂ ਸਬ ਜਪੇ ਰਾਹ ਨੁਖਾ
ਸੇ॥ ਸੁਰਤ ਪਿਦੁ ਕਿਤਾ ਬਾ ਬੁਝੁ ਕੀ ਦਸਤੁ
ਸੁਨਾਹਿਰੀਆ ਸੇ॥ ਇਕੁ ਥੋ ਇਕੁ ਜਿਅਦਾ

ਸਾਹਿਬ ਅਕਲਾਇਲ ਮਾਵਿਚਿ ਆਹੋ ॥ ਪਰਫ
 ਰਿਹਾ ਦੁਵਲੇ ਹੁਣਹਾ ਸਮੁਵੇਖਾ ਜਿਵੇਰ ਬਚੰ
 ਹੋ ॥ ਕੀਤੀ ਨਜਰੁ ਬਜਰਗਾ ਉਜਵਲੁ ਸਖਤੁ
 ਹਵਾਲੁ ਰਿਠੋਨੇ ॥ ਚੋਕਾ ਭਾਰੁ ਦੁਜੁ ਕਰਤਾ ਜੇਬੰ
 ਠਤਵੀਤ ਲਿਖੇਨੇ ॥ ਝਾੜੀ ਜੋਰ ਪਾਇਆ
 ਚੋਤਰਫੇ ਕਾਮਲੁ ਧੁਪ ਧੁਪਾਏ ॥ ਗਿਰਦੇ ਕੋ
 ਕਤ ਮਾਏ ਕਾਰਨ ਕਾਰਾ ਸਰਾਧੀ ਆਏ ॥ ੴ

ਕਟਰਿਹਾਦੁ ਬਿਹੁਦਾਜਖਮੀਤੀਰਾਜਿਗਰ ੩੩
ਵਿਚਰਕੁਕੇ। ਦੂਜੇਪਏਬਲਾਇਮੁਲਾਣੇਕ
ਲਮੁਦਵਾਤਾਫਰਕੇ। ਕਰਤਤਬੀਰਰਹੇਸ
ਭਇਲਾਮੀਪੜਪੜਾਇਲਮਾਕਿਤਾਬਾਸ।
ਬਤੁਕੋਟੁਕਰੇਫਿਰਮੁਹਿਕੇਸਾਹੀਆਸਖ
ਤਖਬਾਬਾਅਗੋਹੋਸੁਆਹੀਫਰਿਹਾਦੇਇ
ਸਕਜੁਏਵਿਚਿਹਾਰੀਅਗਰੋਹੋਰੁਜਹਾਂਨੀ

ਗੋਗੋਅਕਲਵਧੇਰੇਮਾਰੀ। ਬੁਝੀਛਾਰਿਹਾਦਜ
ਨੂਨੀਵਹਿਸੀਮਗਰੋਢੋਲਵਜਾਮਾਅਗੋਯ
ਰਦੀਵਾਨਾਅਹਾਭੁਤਪਿਛੋਚੇਮਕਾਇਆ।
ਪਗੜੀਲਾਹਿਸੁਟੀਂਕਕਲੀਚਾਂਨਾਲਜਿਮੀ
ਪਟਕਾਈ। ਟੁਟਾਨੰਗੁਨਮੁਸਜਹਾਂਨੀਛਾਰ
ਲਈਸਿਰਪਾਈ। ਜਾਇਹੁਹਾਥਰਿਠਾਓ
ਲਮਾਵਾਂਪਿਸਕੇਨਾਥਬਹਾਂਨੇ। ਇਕਓੜ

ਕਰਨਗਏ ਅਸਤੀਜਾ ਇਕਨਾਂ ਫੜੇ ਦੁਗਾਨੇ ੩੪
ਜਾਫ ਰਿਹਾ ਦਵਲੋ ਪਿਉਤਾਈ ਰਹੀ ਉਮੇ
ਦਨਕਾਈ ਭੇਜੇ ਦੁਹ ਮੁਯਾਦਿਨ ਦੂਜੇ ਬੀ
ਤਗਈ ਸਿਰਆਈ ਬਾਪ ਜੀਰਾ ਆਹਾ
ਫਰਿਹਾ ਦੇ ਨਹਿ ਸੀ ਖਿਆਲ ਫੁਰੇਦਾ ਬੇ
ਠੇ ਪਾਸ ਰਹੇ ਨਿਤੁ ਬੇਠਾ ਫਿਰ ਦੇ ਨਾਲ ਫਰੇ
ਦਾ ਭੀ ਬੇਕੇ ਦਨਿ ਖਸਮ ਹੋਇ ਆਵਾਰਾ

ਕੋਈ ਨਾਵਾਲੀ ਦਰਦ ਵੇਦਾ ਦੀ ਚਾਲ ਕਦੀ
 ਮੀਭੀ ਫਰਿਹਾਦੁਸਮਾਲੀ ਦੋਸਤ ਯਾਰ ਕ
 ਦੀ ਮੀਜੇ ਆਹੇ ਕਰਨੁ ਮਜਾ ਪਾਸੋਈ ਜਿਥੇ
 ਰਾਤ ਪਈ ਭਿਗਾਰਿ ਦਾਥਾਂ ਉਮਕਾਂ ਨਨ ਕੋਈ
 ਭੁਲੇ ਨੈਣ ਗੁਲਾਬ ਜਨੁ ਨੀ ਖੁਲ ਵੇਦਾਲ
 ਵਿਯੋਗੀ ਤੋਰੀ ਰੰਗ ਕਰੋਗੇ ਆਹੀ ਭਾਰੁ ਦ
 ਜੇ ਜਿਉ ਜੋਗੀ ਸੀਰੀ ਆਬਹ ਆੜੀ ਦੁੰਦੇ

ਦਾਪਾਇਲਜਾਂਨਪਿਆਸੀਜਰਗਹੋਸੁਅ ੩੫
ਰਾਂਮਨਉਸਨੂਬਿਹੋਪੰਥਉਦਾਸੀਪਿਛੁ
ਲੀਗਈਗਦਾਤੀਉਸਥੋਪੁਬੀਤੇਵਾਰਿਅ
ਈਭੀਠਰਿਹਾਦੁਨੀਸਾਂਨਾਹੋਇਆਤੀਰ
ਨਦਾਜੁਲੁਕਾਈਦਿਉਦੇਬਾਝੁਕਿਤੇਵਲੁ
ਹਰਿਗਜੁਦੇਰਪਰੀਤੁਨਰਾਖੋਆਪਣੀਪ੍ਰ
ਰੂਪਆਜਿਸੁਕਿਸੁਦਾਸੇਕਹੋਵੇਜੋਈਆਖੇ

ਫੇਰੁ ਨ ਕਰਨੁ ਮਜਾ ਖਲਕੁ ਕੇ ਆਵਾ ਵਰਦੁ
ਬਣਾਇਆ ਤੀਵੀ ਮਰਦੁ ਵਰੇ ਜਿਸੁ ਵੇਰੇ
ਕਹਨੁ ਦੀਵਾਂ ਨਾ ਆਖਾ ॥ ਦਿਲ ਵਿਚਿ ਸੋ ਜੁ
ਕਬਾ ਬਕਲੇ ਜਾਰਹੇ ਦੁਖੀ ਮਨੁ ਮਾਹੀ ॥ ਸੁਣੀ
ਜਾਨ ਅਤੀਤ ਇਸ ਕਦਾ ਫਿਰੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ॥
ਗੀ ਜੇ ਕੁਛੁ ਲੋਕ ਕਰੇ ਨਾ ਅਲਾ ਮਤਿ ਜਰਾ
ਨਉ ਸਨੁ ਜਾਣੇ ॥ ਗੋਰਤਿ ਮਾਣੁ ਨ ਰਖ ਦੇਹ

ਰਗਜਦੁਖੀਏਦਰਦਾਣੇ। ਗੋਰਤਤਮਕ ॥ ੩੬ ॥
ਗਰੂਰਤਿਮਸਤੀਬਖਸੀਰਬੁਤਿਨਾਨੂ। ਦੋ
ਲਤੁਦਦਨਸੀਬੁਨਕੀਤਾਗਫਲੰਤਮਿਲੀ
ਜਿਨਾਨੂ। ਲਾਹਾਮੂਲਜਗਤੁਦਾਏਨਾਸਰੀ
ਇਹਾਗਲਕੀਤੀ। ਸਹਦਤਨੀਦੁਨਿਆਮ
ਤਖਾਵਨੁਖਾਖਾਕਰਨਪਲੀਤੀ। ਹੱਸਣਖੇ
ਤੁਕਰਨਮਜਾਖਾ। ਸੈਕਤਿਨਾਨੂਭਾਵੇ। ਭ

ਗੀਏ ਪੋਟੁ ਅਨ ਜੋ ਦਿਲੁ ਪੁਰ ਚਰ ਬੀ ਗੋਰ
ਜਾਮਾਵੈ। ਦੋ ਦਿਨ ਪੋਟੁ ਅਨ ਜੋ ਜੇ ਕਰਹੇ
ਕਿਸੇ ਦਾਉਣਾ ਸਾਹਿਵ ਤਨੀ ਦਨ ਆਵੈ ਉ
ਸਨੁ ਜਰਾਨ ਭਾਉ ਸਕੁਣਾ ਨਾਕ ਸੁਨੀ ਚੁ
ਨ ਫਸਦੇ ਤਾ ਲੁਬੁ ਬਣਨੁ ਮਸਾਇ ਕੁ ਬਾਤ
ਕੋਡੀ ਦਾ ਮੁਕਿ ਤੋਹ ਬਿਅਵੈ ਦੰਦੁ ਇਹੋ ਦਿ
ਤੁਰਾਤੀ। ਫੁਟੇਲਾ ਟਗ ਰੂਤ ਮੰਗ ਜੋ ਰਾਹੋਚੰ

ਇਭੁਲਾਵੇ। ਆਜਜਹੋਰੁਪੇਦਾਇਸਚਬ ੩੭
ਦੀਨਜੁਰੁਨਕੋਈਆਵੇ। ਚਾਮੋਦਾਮਚਲ०
ਵੇਕਿਚਰਕੁਗਾਫਲੁਉਮਰਵੰਦਾਵੇ। ਨਿੱਸੀ
ਹੋਗੁਹਮੇਸਾਕਾਇਮਸੋਰਬੁਚਾਇਭੁਲਾ
ਵੇ। ਪ੍ਰੀਤੀਉਮਚੁਮਿਲੀਹੱਥਸਿਫਲੇਕਦ
ਰਨਾਇਸਦੀਜਨੁ। ਦੇਵਨੁਦਾਰੁਬਣੇਨਿ
ਸਗਲਵਿਚਿਸੋਗਲਕਰੇਧਿਝਾਣੇ। ਓੜੁ

ਭੁਪੇਸੁਨਜਾਉਸੁਕੋਈਰੁਬਦਾਦੁਹੀਸਿਗ
ਈਜਾਟਿਰਬਾਹਨਪਕੜਸੁਕੋਈਆਉ
ਉਸੁਕਦਰੁਤਦਾਹੀ। ਭੁਲਾਭ ਬੁਜਿਨਾਦੀ
ਖਾੜਯਾਰਨੁਹੋਵਸਕੋਈ। ਦੁੰਦੇਨਾਉਜਹੰ
ਨੀਅਕਲੋਨਾਉਨੁਗਹਿਦਾਸੋਈ। ਅਵਲੁ
ਆਖਰਜਾਹਰੁਬਾਤਨਖੋਰੁਇਸਕਦੀਤ
ਜੀ। ਭਾਵੇਇਸਕੁਹਕੀਕੀਹੋਵੇਭਾਵੇਇ

ਸਕਸਿਸਾਜੀ ਕੋਟੁਪਤਿਗੁਚਕੋਗੁਨਿਮਾ ੩੮
ਏਬਲਬਲਕੋਟਵਿਚਾਰੀ ਜਾਓਹੁਮਾਰਇ
ਸਕਦੇਹੋਏਜਾਨਾਇਸਕਵਿਚਿਹਾਰੀਬਾ
ਦਸਾਹਾਂਦੀਮਜਲਸਾਮੰਦ੍ਰਵਿਚਿਅੰਬੀਰ
ਫਕੀਰਾਂ। ਹਰਥਾਂਜਿਕਰੁਉਨਾਂਦਾਸੁਣੀਏ
ਏਪ੍ਰਸਾਫਜਮੀਰਾਸੀਫਰਿਹਾਦਬੀ
ਮਾਰਇਸਕਦਾਪਾਇਯਨੇਨੁਗੁਲਾਬੀ॥

ਭਰਭਰਜਾਮਪੀਵੇਦਾਗਮਦੇਅਠੇਪਹਰੁ
ਸਰਾਬੀਢੁੰਠੇਰੁਹਉਜਾਵੇਵਸਦੀਕਿਤੇਅ
ਗਾਮਨਾਅਵੇਉਠੇਸੋਕੁਦਿਲੋਜਿਸੁਵਲਦੁ
ਜਾਵੇਭੀਮੁਕਿਅਵੇਅਠਿਰਦੇਸਹਿਰੁਪਦੇ
ਸਿਰਪੇਰੀਗਹੋਗਰਦੁਗੁਬਾਰੀਧੋਦਾਨੁ
ਲਾਅਪੀਦੇਚਸਮਾਬਰਸਨੁਅਬਰੁਬਹਾ
ਰੀਜਾਉਹਜੋਰਕਰੇਦੀਆਤਸਕਹਦਾ

ਨਾਨਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਹੀਤ ਲਬ ਹੋਈ ਜਿੰਦਗਾ ੩੬
ਨੀ ਸਿੰਕ ਤੇਰੇ ਦਿਚਿ ਸੀਰੀ ਤੇਰੇ ਸੇਕਾ ਪਛੇ
ਜਿੰਦਗਾਂ ਨ ਹਾਰੀ ਛੁਟਾਖੇ ਸਕ ਬੀਲਾ ਭੀਤ
ਹਾਲੁ ਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਕੋਨੁ ਉਠਾਵਾ ਹੀਲਾ
ਸੁਣੀਏ ਕੁਕਾ ਅਸਾਡੀ ਜੇ ਪਲੁ ਦੇਖੇ ਹਾਲਾ
ਸਾਡਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਭੀ ਕੋਪਾ
ਸਹੀਦੁ ਤੁਸਾਡਾ ਓਹਾਨ ਜਨਮੁ ਮੁਰਖੇ ਵਾਲੀ

ਭੋਰਦੇਹੁਆਸਾਹੀਅੰਲਸੀਆਬਹਯਾਤੁ
ਮੁਏਨੁਦੇਉਗੁਦੁਆਇਤੁਸਾਹੀਫੋਰਖਿਮੰ
ਲਉਠੈਇਸਤਰਫੋਹੋਰਕਿਸੇਵਲੁਜਾਵੇ॥
ਕਿਉਫਰਿਹਾਦਪਵਰਦਾਕੀਤੋਨਿਜਜਣੇਦੀ
ਆਏ॥ਏਹੋਚਾਲਹਮੇਸਾਉਸਦੀਪ੍ਰੀਨਿਜਿ
ਗਰਦਾਪੀਵੇ॥ਅੰਦੇਨਲਦਲੀਲਾਮਰਦੰ
ਨਾਲਦਲੀਲਾਜੀਵੇ॥ਪਾਇਲੁਲਕੁਲੁ॥

ਲੀਆਸਕਾਕਿਆਇਹੁਆਨਰਸੀਲੀ। ਨਾਲ ੪੦
ਦਲੀਲਾਖੇਡੁਹਮੇਸਾਕਰਦੇਕਸਬੁਦਲੀਲੀ
ਅਤਲੰਬਗਾਰਜਨਆਹੀਉਸਨੂਨਾਲਜ
ਗਤੁਦੇਵੀਆਆਹੀਤਲਬਦਿਲੇਜਿਸੁ
ਵਲਦੀਫਿਰੇਦੂਦੇਦਾਸੇਈ। ਕੇਈਬਾਤ
ਸੀਰੀਦੀਕਰਦਾਉਤਵਲਧਮਾਨੁਪਰੇਦਾ
ਥੇਖੇਮੁਹੋਬਲੇਦਾਉਸਨੂਫੇਰਸਵਾਲਕਰੇ

ਦਾ ਕੀ ਕਰ ਕਹੀ ਸੁਣੀ ਕਿ ਸੁਤ ਰਫੇ ਆਖੁ ਸੁ
ਣਾਉ ਮਸਾਹੀ ਤਾਰ ਬਸੁ ਣਗੁ ਦਾ ਮਾਇ ਮ
ਸਾਡੀ ਦੇਸੀ ਅਜਰ ਤੁਸਾਹੀ ਜਿਉ ਰਕੁ ਬ
ਤ ਸੁਣੇ ਦਾਉ ਸਥੇ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਖੁਸੁ ਹੋ ਦਾ ਕ
ਰਿ ਕਰਿ ਯਾਦੀ ਪਛੇ ਉਸੁ ਗਲ ਨੂਨਾ ਲਦੁ ਖਾ
ਬਹਿ ਹੋ ਦਾ ਉਸ ਨੂ ਸੈ ਕਯੁ ਕੇਈ ਹਰ ਦਮ ਕ
ਰ ਕਰਿ ਬਾਤ ਸੁਣਾਵੇ ਹਾਸ ਮੁਸਾਸ ਮਝ ਗਰੀ ॥ ੪

ਬਾਇਤਨੀਖਾਤਰਕੋਣਉਠਾਵੇਦੂਜਾਬਾਦ ੪੧
ਸਾਹਦਾਦਿਲਵਿਚਿਖੋਠਸਥੀਜਗੁਰੁਰਦ
ਆਜੰਜੰਜੇਰਾਵਰਦੀਕਹੁਤੁਬਾਤਕੋਈਕ
ਦੁਕਰਦਾਪਰੁਇਹੁਇਸਕੁਕੁਹਾਝਾਖੀਨੀ
ਪੈਰਜਿਦਾਹੀਖੇਧਰਦਾਓਲਾਝਾਤੁਦਰ
ਖੰਤਨਛਡਦਾਰਹਨੁਨਦੇਦਾਪੜਦਾਚੇ
ਰੀਬਾਤਲਗੀਇਹੁਤੁਰਨੇ

ਸਹਿਰਵਿਚਿ। ਤੀਵੀਮਰਦੁਗਰੀਬਤਵੇ
ਗਰੁਕਰਨਕਹਾਂਣੀਪਰਵਿਚਿ। ਤੁਰਦੀਤੁ
ਰਦੀਸਾਤਹਮੇਸਾਚਮਕੀਜਗਾਵਧੇਰੇ। ਇ
ਕਥੇਸਾਤੁਦੁਏਤਕਪਹੁਚੀਉਸਥੇਗਈ
ਅਗੇਰੇ। ਦੋਲਤਵਦਗਰੀਬਾਚੁ। ਤੁਰਦੀ
ਪਹੁਤੀਪਾਸਵਜੀਗਾਂ। ਕਲਕੇਚਾਰਬਹਿ
ਨਜਿਸਥਾਈਕਰਨਾਇ। ਤੇਤਤਬੀਰਾ।

ਜਮੋ ਜਮੋ ਬਹੁਤਾ ਦਿਹਾ ਵੇਚਾ ਜਰਨ ਤਮੋ ਤਮੋ ਚ ੬੨
 ਰਚੁ ਸਦਾਈ ॥ ਕਿਸ ਮਤ ਖੇਰੁ ਮਚਾਈ ਹਾਸ
 ਮਾ ਕਿਸ ਬਿਧਿ ਰਹੇ ਮਿਟਾਈ ॥ ਓੜਕ ਬਾਪੁ ਮ
 ਜੀ ਜਸੀਰੀ ਦੇਸੁ ਲੀਹ ਕੀ ਕਤ ਵਰਤੀ ॥ ਸੁਣਿ
 ਕੋ ਬਹੁਤਾ ॥ ਇਅ ॥ ਚਿਰੈ ਰਤ ਵੇਲੇ ॥ ਦੇ
 ਉਸਧ ਰਤੀ ॥ ਆਹਾ ਸਾਹ ਅਦਾਲਤ ਵਾਲਾ
 ਖੋਫੁ ਖਦਾ ਓਰੁ ਰਦਾ ॥ ਦੁਨੀਆ ਖਾਬ ਖਮਾ

ਲੀਬਦਲੇਜੁਲਮਨੁਆਹਕਰਦਾ॥ਪੁਛਿਅੰ॥
ਬੈਠਵਜੀਰਾਕੋਲੋਕੀਤਤਬੀਰੁਕਰਾਹੀ॥ਅੰ॥
ਚੁਣਚੇਤੁਜਹਾਨੀਸੁਹਰਤਇਹਕੀਬਣੀ
ਅਖਾਹੀ॥ਕਰੋਦਲੀਲੁਅਕਲਦੀਕੋਈ
ਦਿਲਦੇਅਕਲਦੁਕਾਨੇ॥ਜਿਸਦੀਚਿਤ੍ਰ
ਲਾਮਨਹੋਵੇਦੂਜਾਰਹੇਹਯਾਉਜਹਾਨੇ॥
ਜੋਮੇਖੇਸਕਬੀਲੋਵਲਦੀਉਲਫਤਬਤ

ਤੁਵਧਾਵਾਂ ਕਹਿਸੀਕੋਣੁ ਸਿਆਣਮੇਨੂੰ ॥ ੪੩ ॥
ਸਾਹਿਬੁ ਭੁਲਾਂਵਾਂ ਸੁਇਨਾਂਵੇਚ ਸੁਆਹ
ਖਰੀਦੇ ਬਣੇਦੀਵਾਂ ਨਾਂ ਸੋਈ ॥ ਵਖਤਦਿਹਾ
ਵੇਤਾਂ ਪਛੁਤਾਵੇ ਕਾਜਨ ਸਰਦਾ ਕੋਈ ॥ ੪੪ ॥
ਸਤਯਾਰਜਹਾਂ ਨੀਸੂ ਠੇਨੇਗਨ ਮੂਸਕੂੜ
ਵਾਂ ਕਰਕੇ ਜੁਲਮੁ ਕੁਹਾੜਾ ਅਪਣੀ ਪੈਰੀ
ਆਪਵਗਾਂਵਾਂ ਬੇਟੀ ਬਾਲਕੁ ਆਰੀਦੇਦ

ਕਿਤੇ ਨਨਾ ਉਧਰੇ ਦਾ ਜਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਕ
ਰਨੀ ਪੈ ਦੀ ਚਾਇ ਇਸੇ ਨੂੰ ਦੇ ਦਾ ਕਰੋ ਦਲੀ
ਲਾ ਅਜੇਹੀ ਕੋਈ ਕਰਿ ਕੋਠਿ ਕਰ ਜਰੂਰੀ॥
ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਨਨਾ ਵਿਚਾਰੇ ਕੋਈ ਪਵੈ ਦੋਤ
ਰਠੇ ਪੂਰੀ॥ ਰਲ ਕੋਠਿ ਕਰ ਦੁਨਾ ਵਨ ਥ
ਗੇਦਾਂ ਨਸਵੈ ਦੁਪਰਾਣੇ ਪੀਖਾਂ ਬਾਝੁ ਭੇਡ
ਵਨ ਖੀਖੀ ਅਠਲਾਂ ਤੂੰ ਨਸਿਅਾਣੇ ਗਏ॥

ਨਾਕਹਿਆਇਲਾਜਾਮਜੇਹਾਕਰਦੇਜੋਰ ੪੪
ਫਿਕਰਦਾਇਲਤਜੇਰੂਜੇਜੀਰਨਕੋਈ
ਲੇਭੁਦਿਖਾਈਏਜਰਦਾ ॥ ਇਕਨਾਹੋਰਦ
ਨਾਵਾਰਲਕੇਕਹਿਆਕਾਰਿਕੇਜੋਰਤੁਰਾਈ
ਏ ॥ ਸੁਲੀਸਾਰਤਿਯਾਰੀਕਚਿਕੇਉਸੁਨੂੰ
ਪਾਸ ॥ ਏਕਾਈਏ ॥ ਭੂਠਾਸੋਰਸਰਾਬਾ
ਕਰਕੇਖੈਠਾਇਲੇਵਿਚਪਾਇਏ ॥ ਓਥੇਠੇ

ਰਨਸੀਹਤਕਰੀਏਖੂਨੀਸਕਲਬਣਾਈ
ਯੋਤੋਬਾਕਰੇਮੁੜੀਇਸਰਾਹੇਮੁੰਨਸਬਦੰ
ਰਕਰੇਸਾਂਜੇਤੂਬਾਜਨਅੰਦੇਇਸਥੇਸੁ
ਲੀਚਾਇਦਵੇਸਾਂਗਰਿਕੇਟਿਕਰਅੰਬੁ
ਰਵਜੀਗਾਇਹੋਇਲਾਜਬਣਾਇਯਾਇ
ਸਤਮੋਲਸਹਿਰਦੇਵਾਲੀਤਾਈਜਾਇਸੁ
ਨਾਯਾਕਹਿਯਾਅਜੀਜੁਇਹੋਗਲਖਿ

ਹਤਰਕੋਰਕਮਾਓਜਲਦੀ॥ਜਿਸੁਬਿਧੁ ੪੫
ਬੁਝੇਬੁਝਾਈਸੁਹਰਤਚਿਖਾਬੁਝਾਓਬਲ
ਦੀ॥ਏਹੋਭੁਲਵਜੀਰਾਰਲਿਕੋਗੋਸੇਇਕ
ਸੁਬਣਾਈ॥ਪੜ੍ਹਦੇਵਿਚਨਜਾਹਰੋਹੋਵੇਸੁ
ਣੇਨਾਮਾਮੁਲੁਕਾਈ॥ਸੁਲੀਤਾਣਪਰੀਓ
ਮਰਾਵਾਂਪਾਸਜਲਾਦਬਹਾਏ॥ਦੂਜਾਲਾ
ਲਜਵਾਹਰਮਾਣਕਮੋਤੀਕੋਲੀਵਛਾਏ॥

ਦੇਜਕਪਾਸਬਹਿਸਤਦਨਾਟਾਂਕਰਸਮਮੰ
ਨਬਣਾਯਾਤਾਂਫਰਿਹਾਦਨਿਮਾਂਨਾਂਆ
ਜਜੁਸਹਿਰੋਪਕਵਿਮੰਗਾਯਾਮਿਲਿਭੁੰ
ਦਸਤੁਜਲਾਦਾਅਜਜਹਾਜਰਆਇਖ
ਵੇਤਾਸੁਲੀਬਾਝਜਬਾਨੇਸੁਖਨੀਸੁਲੀ
ਨਾਲਪਰੇਤਾਸੁਬਾਦਾਰਅੰਬੀਰਚੁਫੇ
ਰੇਹਾਕਮੁਹਫਤੁਹਜਾਰੀਨੇਜੇਤੀਰਤੁਫੇ

ਗਾਇਖਾਉਨਖਿਚਿਖਿਚਿਪੈਨਕਟਾਰੀ ੪੬
ਅਖਨਇਕਗਰੁਓਧਰਤੀਤੀਰੀਲੇ
ਖਕਰਾਓਦੁਜੇਕਹਿਨਜਲਾਦਾਅਖੋ
ਸੁਲੀਚਾਇਚਰੁਓਨਿਅਕਹਰਾਂਅਬਿ
ਅਦਬਾਅਜੇਹਾਉਲਟੀਖਲਲਗਾਓ
ਉਕਇਕਕਹਿਨਕਮੀਨੇਤਾਂਈਆਤਸ
ਵਿਚੰਜਲਾਓਵਿਚਿਵਿਚਿਹੋਰਕਹਨ

ਅਸਤਾਓਰੋਖਦਦੇਗਜਬੋ ਬਖਸ਼ੋ
ਜਾਂਨਕਗਓਰੋਬਾਨਾਮਕੁਲਬਿਅਦਬੋ
ਬਖਸ਼ੋਅਜਜਲੋਕਦੀਵਾਂਨਾਅਹਾਮੁ
ਕੁਕੇਨਾਓਨਲੋਸੀਏਲਤਚਾਇਦਿਹੋ
ਸਤੁਇਸਨੂੰਜਾਇਕਿਤੇਵਲਗਹਿਸੀ
ਏਹੋਕਰਨਵਿਚਾਰਾਹਾਸਮੁਦਬਕੇਦੇਨ
ਕੁਰਾਉਨੁ ਖਾੜਓਸਕਦੁਲਦੇਤਾਂਈਬ

ਹੁਤਦਲੀਲੁਉਠੰਦਨੁ ਜਾਠਰਿਹਾਦਸੁ
 ਏਸਭਝੇਵੇਹਾਜਰਆਠਿਖਵੇਯਾਠਿਠ
 ਤਰਫਸੁਲੀਦੀਹਸਿਆਠਿਰਹੀਝੁਭਰ
 ਰੇਇਆਹਰਸਵਲਜਬਾਬਜੁਬਾਨੇਸੁ
 ਖਨਨਕੀਤਾਜਰਾਰਾਸਾਹਿਮਨਸੁਰਹ
 ਇਯਾਉਸਵੇਲੇਸਾਬਤੁਸਿਦਕਮੁਕਰਰਾ
 ਵੇਖਵਜੀਰਾਮੀਬੀਰਤਮਾਸਾਉਸਦਾਬ

ਹੁਤਹੈਯਨੋਹਸਠਰੋਣਕਿਹਾਇਸਵੇਲੇ
ਸਚੁਕਹੁਆਖਦਿਵਾਨੋਅੰਤੋਰੋਣਮੁਕ
ਰਗਾਅਵੇਖਸੀਨਾਅਵੇਮਾਸਾਸੁਝਾ
ਪਾਸਹਮੇਸਾਂਖਪਤੀਏਹੁਕਿਵੇਹਾਹਾਸਾ
ਭੀਠਰਿਹਾਦਜਬਾਨਸੁਖਨਦਾਕਹਿ
ਅਅੰਬਾਰਵਜੀਰਾਂਜੀਵਣਮਰਣ
ਅਸਾਇਕਜੇਹਾਪਾਇਲਾਦਿਲਾਠਕੀਰ

ਪਰਮੇਵੇਖਸੁਲੀਨੁਹਸਿਆਪੁਸਹੋਬਹੁਤ ੪੬
 ਹਿਸਾਬੋਪੁਨੀਇਸਕਕਸੀਈਕੋਲੋਫੁਰ
 ਸੀਜਾਨਇਜਾਬੋਰੁਨਕਰਾਮਮਸੋਸਮ
 ਜਾਈਮਮਮਮਪਾਟਨਪਰਦਾਸੀਰੀ
 ਪਾਸਖੜੋਵੇਅੰਜਜਵੇਖੇਅਸਕਮਰਦਾ
 ਦੇਉਗੁਰੂਹਦੁਆਇਤੁਸਾਂਨੁਮੇਇਹਮੋਤੁ
 ਕਬੂਲੀਏਲਰਪਾਸਸੀਰੀਦੇਖੜਕੇਚੰ

①

ਖਤਜੁਬਾਨੋਹੋਇਹਾਇਸਕਮੁਕਰਗਾਸ ॥੪੯॥
ਦਕਬਾਹਰਹਿਰਸਜਹਾਨੋਸਾਹਿਬੁਤਖ
ਤਹਕਮਤਅਪਣੀਇਕਸੇਮੁਲਖਚਲਾ
ਵੇਛੁਟੀਆਹਿਅਜੇਹੀਦਿਲਦੀਚੋਦਾ
ਤਬਕਜਲਾਵੇ॥

ਹਰੁਇ ਲਾਜਨਹੀ ਕੁਛੁ ਉਸਦਾ ਅੰਦ੍ਰਿਏ ਸ
 ਜਮਾਨੇ ਬਾਹਰ ਸਹੰਨੁ ਕੋਈ ਕੁਛੁ ਹਾਰਿ
 ਗਜਕਹੇ ਨ ਓਸ ਦਿਵਾਨੇ ਦੁਨੀਆ ਖਾ
 ਬਾ ਮੁਸਾਫਰੁ ਖਾਨਾ ਕਿਚਰ ਕੁਹੁ ਕਮਚਲੰ
 ਈਏ ਗਕਿਉਇ ਹਖਲ ਕਪੇਦਾ ਇਸਰ
 ਬਦੀ ਕਰਕੇ ਜੁਲਮੁ ਦੁਖਾਈ ਐਸਾ ਲੁ
 ਤੁ ਜੁਲਮੁ ਕਰੇਦਾ ਦੋਦਿਨ ਖਲਕ ਖੁਦਾ

ਈਲੁਟਦਾ॥ ਮਾਲਕੁਏਸੁਮੁਲਖਦਾਦੇਖੇ ॥ ੫੦
ਬਲਦਾਕਿਵੇਨਫੁਟਦਾ॥ ਕਹਿਅਮਜੀ
ਜਾਮੀਬੀਰਤਾਈਏਹੋਸੁਖਨਜੁਬਾਨੋ॥ ਕਿ
ਸਨੇਨਾਲਖਕੁਈਏਹਦੁਨੀਆਂਚਲਦੀਵਾ
ਰਜਹਾਨੋ॥ ਹਾਸਮਸੈਕਸੀਰੀਵਿਚਓਸਦੰ
ਕਹੁਕਫੁਹੈਸੀਜਬਰਾ॥ ਦਿਲਨੂਰਾਹਦਿਲੰ
ਵਿਚਆਖਨਕਾਮਲਲੋਕਮੁਕਬਰਾ॥ ਅਥ

ਸੀਰੀਕੀਬਾਰਤਾਂਲਿਖਮਤੈ॥ ਸੀਰੀਗਿਰਦ
ਹਜਾਰਾਅਹੇਖਿਜਮਤਦਾਰਕਨੀਜਾ॥ ਇ
ਕਦੋਵਿਚਉਨਾਦੇਹੈਸਨਮਹਿਰਮਰਾਜਾ
ਜੀਜਾ॥ ਖਿਥੁਜਮਤਹੋਰਉਨਾਦੇਤਾਈਜ
ਰਾਨਾਹੀਕਾਈ॥ ਉਪਰਸੀਸਮਹਲਚੁ
ਟੇਰੇਰਖਨਨਜਰਦੁਸ਼ਾਈ॥ ਹਰਹਰਗਲੀ
ਮਹਲੇਕੂਚੇਰਖਨਨਜਰਮਹਲੋ॥ ਵੇਖਨ ५

ਖਨਜੋਠ ਰਿਹਾ ਦਿਵਾਨਾ ਨਜਰ ਪਵੇ ਕਿ 49
 ਤਿਵਲੋ ਸੀਠ ਰਿਹਾ ਦੁਤਰੀ ਕਹ ਮੇਸਾਸ
 ਹਰਬ ਜਾਰੇ ਫਿਰਦੇ ਦੋਦ ਸਵਾਰ ਮੁਕਰ
 ਰਾਖਾ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸੀਥੀ ਦੇ ਗਿਰਦੇ ਜਾਓ
 ਹਨ ਜਰਗੁਲਾ ਮਾਪੇ ਦਾ ਫਿਰਦਾ ਜਿਗਰਕ
 ਬਾਬੀ ਓਸੇ ਦੁਖ ਤਸੀਹੀ ਮਹਜਾ ਦੀ ਦੇ
 ਦੁਨਖ ਬਸਿਤਾ ਬੀ ਜਾਠ ਰਿਹਾ ਦਸੀਰੀ

ਨੂ ਦਿਸਦਾ ਉਠਦਾ ਦਾਹੁ ਕਲੇਜੇ ਰੋਦੀ ਵੇ
 ਖਹਵਾਲ ਸਜਨ ਦਾ ਚੈਨ ਨਾ ਆਵਸ ਸੇਜੇ
 ਜਾਮਿਲ ਨਾਲ ਸਹੀ ਆਵੇ ਬਹਿਦੀ ਨਾਲ
 ਹਿਜਰ ਦੇ ਜੋਰੇ ਹਿਕਮਤ ਨਾਲ ਬਿਗਾ
 ਨੀ ਮੋਹੀ ਬਾਤ ਸਜਨ ਬੀਤੋਰੇ ਜਾਫਰਿ
 ਹਾਦਵਲੇ ਗਲ ਤੁਰਦੀ ਵਿਚ ਹੁਸਨ ਦੇ ਰੂ
 ਰੇ ਆਪ ਆਪ ਆਵਾਇਲ ਮੁਹਿ ਹਸਰ

ਸਕਰਨਦਧੇਰੋ॥ ਲਾਉਨਸਾਂਗਬਣੇਇਕ ੫੨
ਸੀਰੀਇਕਫਰਹਾਦੁਬਣਾਉਨੁ॥ ਗਲਵਿਚ
ਵਾਲਦਿਕਦਾਨੀਸੁਰਤਅੰਗਬਿਭੂਤਲਗਾ॥
ਉਨੁ॥ ਦੇਵਨਫੇਰਨਸੀਹਤਉਸਨੁ॥ ਗਿਰਦ
ਅਗਿਰਦੀਬਹਿਕੋ॥ ਤੁਧਕਿਉਮੈਤਵਿਹਾ
ਸ਼ੀਅਪਣੀਭੇਤੁਜੁਬਾਨੋਕਹਿਕੋ॥ ਅਵਲ
ਹਸਕਰੇਹਰਕੋਈਅਪਣਾਕਦਰਪਛਾਣੇ

ਅਖੀਅੀਟਅਨੇਗਕੀਤੇਖਾਧੀਜਹਰਾਧ
 ਕਾਣੇਕੋਣਮਜਰਆਨਾਥਵਿਚਾਰਾਰਿ
 ਠਤੀਕਿਸੇਨਲੇਖੇ। ਰਖੇਨਜਰਉਥਾਈਏ
 ਜਿਸਨੂਸੂਰਜਚੰਦਨੁਦੇਖੇ। ਜਾਇਹੁਸੁ
 ਖਨੁਸੁਣੇਤਦਸੀਰੀਕਰਕਕਲੇਜੇਕਕੋ। ਰ
 ਰਤਨਾਲਸਈਆਨੁਕਹਦੀਸਖਤਤਤੀ
 ਅਤਕਰਕੋ। ਇਹਗਲਕਹੇਨਹਰਗਜਉ

ਸਨੂਆਜਜਨੀਚਕਮੀਨਾ। ਹੋਓਹਦੀ ੫੩
ਨਦੁਨੀਵਿਚਮੇਰਾਕਾਬਬਲਕਮਦੀਨ।
ਹਰਦਮਕੋਲਜਿਨਾਦੇਵਜਦਾਫਾਨੀਕੁ
ਚਨਗਾਰਾ। ੫੪ ਤੁਨਾਹਜਹਾਨੀਸੁਰ
ਸੋਕਤਿਸਾਨਨਿਕਾਰਾ। ਬਾਬਾਖਮਾਲੁਹ
ਕੁਮਤਸਾਡੀਜਿਤਨਾਸੇਰਸੁਣੀਦਾ। ਓ
ਸਦਾਨਾਮੁਹਮੇਸਾਕਾਇਮਜਬਲਗਤ

ਖਤਾਜੀਮੀਦਾ॥ ਲਿਖਿਆ ਵਿਚ ਕਤਾਬ
ਇਸਕਦੀ ਮਜਹਬ ਸਾਫ਼ ਦਿਲਾਏ॥ ਖੁ
ਨੁ ਇਸਕਹਰਾ ਮਤਿ ਨ ਨੂ ਮੇਤੂ ਵਿਚ ਜਿ
ਨਾਂਦੇ॥ ਮਿਲਿਆ ਆਰਮੁ ਰਬੀ ਨਿਸ ਨੂ
ਗਏ ਦੁਰੀਰੀ ਕਿਸੇ॥ ਸਾਹਗਾ ਦਾਉ ਨਜੀਬ
ਕਮੀਨ ਕੋਈ ਨ ਉਸ ਨੂ ਦਿਸੇ॥ ਏਹੋ ਰੋਜ ਸ
ਈ ਆਨੂ ਸੀਰੀ ਕਰਕੇ ਸੁਖ ਨ ਸੁਣਏ॥ ਰੋ

॥ ਰੇ ਹਿਦਾਇਤ ਬਣ ਕੇ ਰਹ ਬੁਰ ਰਾਹਿ ॥ ੫੪ ॥
ਖਾਵੇ ਆਹਾ ਸੁਗਲ ਏਹੋ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਨਰ
ਦਇ ਸਕਦੀ ਖੋਲੇ ॥ ਗੋਰੀ ਰਾਣੀ ਮਿਲ
ਠਦੀ ਕਾਈ ਜੇਰ ਬੁਓ ਸਨੂ ਮੇਲੇ ॥ ਵਸਦੀ
ਸੀ ਸਮਝਣੀ ਆਹੀ ਹਾਰ ਸਿੰਗਾਰ ਚੁਫੇਰੇ
ਪਰਓ ਹੋਸੇ ਚਾਹੀ ॥ ਵਾਨੇ ਕੋਲੋ ਰਖਦੀ ਜਰ
ਵਧੇਰੇ ॥ ਮੁਦਤ ਰਹਿ ਆਤਰੀ ਕਾਏ ਹੋ ਖੇਤੁ

ਇਸਕਦੀਤਾਜੀ ॥ ਦਿਲਦਾਖੂਨਖੁਰਾਕ
ਦੁਹਦੀਬਣੀਸਿਰੇਸਿਰਬਾਜੀ ॥ ਪਰੁਇ
ਹਲੇਕਜਹਾਨੀਹਾਸਮਕਿਵੇਨਖਮਾਝੁਛੁ
ਡੇਦੇ ॥ ਮਾਰਨੁਮਾਰਸੁਟਨੁਮੁਕਵੇਖਨਨੁ
ਮਾਇਆਨਖੋਫਕਰੇਦੇ ॥ ਰਲਕੇਫੇਰਬ
ਖੀਲਾਕਹਿਆਬਾਪਸੀਚੀਦੇਤਾਈ ॥ ਕੀ
ਤਾਬਹੁਤਖਰਾਬਨਿਹਾਇਤੁਇਹਦਾਦੁ

ਛੁਡੇਦਾ ਨਾਹੀ। ਹੋਇਆ ਬ ੫੫

ਲਕਮਲੁ ਮਾਸਾ ਨੁਏਨ ਫਸਾਦ ਵਧਾ
ਇਆ। ਇਸਦੇ ਇਸ ਜਨਾਨੀ ਮਾਹਿਠੀ
ਸੋਰਖ ਰੂਦਮ ਚਾਆ। ਸੀਰੀਆ ਪਸ਼ੂ
ਰੋਖੇ ਵਿਚ ਰਹੇ। ਇਸੇ ਵਲ ਤਕਦੀ। ਕ
ਰੇ ਕਲਾ ਮਹਾ ਮੇਸਾ। ਇਸਦੀ ਕਰਦੀ ਕਦੇ
ਨ ਬਕਦੀ। ਸਾਹਦੇ ਹੋਰ ਉਠੇ ਦਸ ਪਾਸੇ

ਏਹੋ ਸੁਖ ਨ ਪਕਾਇਆ ਕਾਰਿ ਬੈਹੁ ਬਹੁ
ਤਬ ਖੀਲੀ ਚੁਗਲੀ ਫੇਰ ਅਜੀਜ ਤਪਾ
ਇਆ ਤਪਿਆ ਬਹੁਤ ਅਜੀਜ ਸਿਤ ॥
ਬੀ ਫੇਰ ਵਜੀਰ ਬੁਲਾਏ ਦਾਨ ਸਵੈਦ
ਹੋਏ ਸੁਹਾਜ ਰਪਾ ਸੋਪਾ ਸਿਬ ਹਾਇ ॥
ਕਾਰਿ ਅਜੀਜ ਕਰੇ ਕੁਛੁ ਹੀਲਾਰ ਲਕੇ
ਤੁਸੀ ਸਿਖਾਏ ਕੀਤਾ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਦੀ

ਵਾਨੇਖਫੁਤੀਏਸਨਿਮਾਣੇ॥ ਸਖਤੀਕ ੫੭
ਗਰਗਜਕੋਈ॥ ਨਗਰਦਨਅ
ਦੇ॥ ਸਤਰੋਕਿਵੇਨਿਕਾ॥ ਸੁਨੁਓਠ
ਕਿਤੇਵਲਜਾਣੇ॥ ਕੀਤੀਅਰਜਵਜੀਰ
ਸੁਣਿਕੋਕਹਿਸਹਨਸਹਿਤਾ॥ ਕਿਸ
ਬਿਧਸਹਿਰਫੁਰਾਏਇਸਬੋਕਿਵੇਛ
ਰੇਦੁਨਾ॥ ਗੋਰਤਨਾਲਜਿਇਸਦੇ

ਤਾਈ ਜਾਨੇ ਮਾਰਗ ਵਾਈ ਏ। ਸੁਹਰੁ
ਮੁਲਖ ਵਧੇਰੀ ਹੋਸੀ ਰਾਗਦਨ ਖੁੰਨ ਲਿਖ ॥
ਈ ਏ। ਦੇਲਤ ਖਾਕ ਬਰਾਬਰ ਜਾਣੇ ਮਰ
ਣ ਨ ਜਾਣੇ ਕੇਹਾ। ਸੁਣਿਆ ਕਦੇ ਨ ਡਿਠ
ਕੋਈ ਆਦਮੁ ਹੋਰੁ ਇਜੇਹਾ। ਸੀਰੀ ਬਾ
ਧੁ ਬਿਚਾਰ ਟਿਕੇ ਦਾਖਲ ਕੋ ਬਥਕ ਖੁਦ
ਫੁ। ਜਿਸ ਦਿਨ ਹਰਗੁ ਆਉਤਿ ਸੇਦਿ

ਨਜਾਪੁਰੁਏਸਬਲਾਓ। ਕਹੀਕਲਾਮੁਨੁ ੫੭
ਨਦਾਹਰਗਜਕਰੇਨਾਅਪਜੁਬਾਨੇ। ਕਿਥੇ
ਏਨਾਅਫਾਤਾਅਸਾਨੁਲਪਾਦੁਜਹਾਨੇ।
ਫੇਰਅਜੀਜਕਹਿ। ਅਕਰੰਗੇਰਤਬੁਬੀ
ਅਕਲਤੁਸਾਗੀ। ਕੁਲਕੇਖਾਕਕਹਾਓਅੰ
ਕਲਕੋਰੇਦਿਜਾਰਤੁਸਾਗੀ। ਬੁਬਾਤਖਤੁਤ
ਸਲਤੁਸਾਗੀ। ਨਾਲੇਸਾਹਅਵੇਹੇ।

ਵੇਦਵਜੀਗਜਿਨਾਦੇਬਣੇਤੁਸਾਰੇਜੇਹੇ। ਰਿ
ਠਾਬਹੁਤਵਜੀਗਾਂਤੁਪਿਆਵਾਲੀਸਾਮਸ
ਹਰਦਾ। ਉਠੇਕੰਬਪਇਆਦਿਲਖਤਰਾਬ
ਇਆਰੇਜਹਸਰਦਾ। ਕਹਿਆਅਜੀਨਸ
ਹਿਨਸਹਤਾਈਫੇਰਵਜੀਗਾਰਲਕੇ। ਕਰ
ਕੇਕੋਈਦਲੀਲਾਅਕਲਦੀਅਰਜਕਰੇ
ਸਾਭੁਲਕੇ। ਰੁਖਸਤੁਲਈਗਾਏਇਕਰੇ।

ਸੇਪਏਦਲੀਲੀਸਾਰੇ। ਖਾਵਨੁਪੀਠਗ ੫੮
ਇਆਸੁਖਸੇਵਨਫਤੇਅਜਾਬਿਚਾਰੇ।
ਆਪੋਆਪਿਪਾਦਿਚਾਰਨਖੋਜਨਦੂਢਨਦੂ
ਦੁਸਵਾਈ। ਰਸਲਾਹਉਸਾਰਨ
ਸਾਬਤਪਵੇਨਕਾਈ। ਸੀਇਕਵਿਚਵਨ
ਰਉਨਾਦੇਸਭਥੇਵਰਾਸਿਆਣਾ। ਭ੍ਰਿਠੇਕ
ਈਜਮਾਨੇਵਰਤੇਪਾਪੀਵਰਾਪੁਰਾਣਾ। ਹੁ

ਜਤਰਨਉਠਾਈਗਿਣਕੇਬੁਰਾਕਮਾਵਟ
ਵਾਲੇਕਾਹਿਆਮੀਬੀਰਵਜੀਰਾਂਤਾਈਸ
ਦਨਸੀਕਬਹਾਲੇਅਵਲਨਲਉਨਾ
ਦੇਕੀਤੀਸਖਤਜੁਬਾਨਨਸੀਹਤਾਬਟੇ
ਵਜੀਰਤੁਸਾਭੇਜੇਹੇਲਕੂਕੇਖਾਮਤਬੀਖ
ਤਾਹੋਰਸਦਿਲੀਲਵਿਚਾਰਤੁਲਾਇਕਾ
ਜਰਾਤੁਸਾਵਿਚਨਾਹੀਮੇਨੂਏਹੋਹੇਲਤੁਸਾ

ਡਾਮਰਸੋ ਕਿਤੇ ਅਜਾਈ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਅਲਾ ੫੯
ਤਗੁਸਾ ਮਹਾਰੇ ਕਹਿ ਆਉ ਨਾਨੁ ਕਰੇ ਇ
ਲਾਜ ਦੁਖੈ ਵਾਲਾ ਜੋ ਕਛੁ ਕਹਾਤੁ ਸਾਨੁ
ਪਾਸ ਅਜੀਜ ਸਹਿ ਨ ਸਹਿ ਰਲ ਕੇ ਓਠਿ
ਸਵੇਰੇ ਜਾਈਏ ਓਥੋ ਓਹ ਦਿਵਾਨਾ ਵਹਿ
ਸੀਸ ਦਿਹ ਜੁਰਮੀ ਗਾਈਏ ਕਹੀਏ ਓਸ
ਫਸਾਦੀ ਤਾਈ ਸੁਕਦਾ ਬਾਗੁ ਸੀਰੀ ਦਾ ਨੇ

NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਜਾੜੀ ਕੋਹ ਕਨਰ ਮਸਿਮੀ ਨਵਿਰਾਂ ਨੀ ੬੦
 ਕੋਹ ਕਸਖਤ ਪਹਾੜੀ ਜੇਤੂ ਨਹ ਰਕਦੀ
 ਉਸਨ ਦੀ ਓਚੀਰ ਪਹਾੜੀ ਲਿਓਂ ਮਾਵੇ ਜਾਪੇ
 ਇਸ ਕਤਿ ਸੇਦਿ ਨਕਾ ਮਲਾ ਮਾਣ ਬਗਾਇ
 ਤਪਾਵੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਲਾਂ ਮੁਸੀਰੀ ਦੇ
 ਮੁਢ ਕਦੀ ਮੀਖਾ ਸੇ ॥ ਦਿਤੀ ਫੇਰਿ ਇਜਾ
 ਰਤ ਤੇ ਨੁਰ ਹੀ ਹਮੇਸਾ ਪਾਸੇ ॥ ਜਾਇ ਹਬ

ਤਦਿਵਾਨੇਕਹਿਸਾਂਕਹਿਆਵਜੀਰਪੁਰਾਣੇ
ਕਰਨੇਕਦੇਨਰਹਿਸੀਫਸਤੀਸਮਝੇਤੁਸੀ
ਸਿਆਣੇਅੰਧੇਮਾਨਨਹੀਓਹਆਫਤਾਬਿ
ਨਾਉਮੰਦੇਆਸੋਲਾਓਗੁਜੇਰਅਜੇਹੀ
ਸੁਣਕੇਗਲਾਅਸਾਪਾਸੋਹਿਕਮਤਨਾਲ
ਨਿਕਲੋਸਹਿਰੇਡੂਲੇਵਿਚਪਹਾਡੀਚੀ
ਤੇਸੇਰਹਜਾਰਾਗਿਰਦੇਗਹਿਰਚੇਭੀ ੯

ਰਉਜਾਣੀ ਭੁੱਖੇ ਰਹਹੁ ਮਰੇ ਸੀ ਪਾਸੇ ॥੧॥
ਰੋਰ ਬਲਾਈ ਜੂਹੀ ਰਾਕਸ ਭੂਤ ਚੁੜੇ ਲਾ
ਪਰ ਬਤ ਭਰਿਆ ਸਪੁਹ ਠੁਹੀ ਸਰਮ
ਹਮ ਉਗਵਾਇਆ ਜਗੁ ਵਿਚ ਆਫਤ ਏ
ਨਾਮ ਸਾਡਾ ਮੁੜ ਕੇਵਾ ਜਕਲਾਮ ਨਸੁਟ
ਸਾਮ ਗੋਰੇ ਲਹਿ ਗੁਤ ਗਦਾ ਜਾਇਹ ਸੁ
ਣੀ ਅੰਬੀਰ ਵਜੀਰਾਂ ਹਿਕਮ ਤਿਓ ਸਬਜੁ

ਰੁਗੋ ਹੋਏ ਸਾਂਦੁਏ ਹਾਗਲ ਮੁਕੁ ਮੁਕੁ ਸੁਣ
ਨਪੁਰਣੇ ਗੁਰਗੋ ॥ ਨਿਓ ਨਿਓ ਕਰਨ ਸਲ ॥
ਮਾਊ ਸਨੁ ਚੁ ਮਨ ਪੇਰ ਚੁ ਟੇਰੇ ॥ ਐਸੀ ਅ
ਕਲ ਵਜੀ ਥਾਵਾ ਕੀ ਕੰਟ ਗਿਣੇ ਬਿਨੁ ਤੇ
ਰੇ ॥ ਕੀਤੀ ਬਾਤ ਪਾਸਿ ਦੁਨਿ ਹਾਇ ਤਸਾ ਦੁ
ਹੋਏ ਸੁਣ ਸਾਰੇ ॥ ਚਲੇ ਜਾਇ ਅਜੀ ਜਸੁ
ਣਾਈਏ ਓਸੇ ਵਖਤ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਕੀਤੀ ਅ

ਰਜੁਅੰਬੀਰਵਜੀਰਾਂਜਾਇਹਜੁਰਖਤੋ ॥੨॥
ਤੋਸੁਣਕੇਸਾਹਰੇਇਆਖਸਾਇਲਾਇ
ਚਮੋਤੀਸੁਖਨਪਰੇਤੋਕਹਿਆਅਜੀ
ਜਵਜੀਰਾਂਤਾਈਇਹਗਲਖੁਬਦਿਚ
ਰੀਆਖੋਓਸਦਿਵਾਨੇਤਾਈਗੋਸੇਇ
ਕਸਾਨਿਆਰੀਭੇਜੇਨਫਰਗੁਲਾਮਵ
ਜੀਰਪਾਸਦਿਵਾਨੇਜਾਓਬਾਹਰਸਹਰ

ਮਹਲਾ ਕੁਚੇਦੁ ਸਿਤਾ ਬੀਲਿ ਆਯਾ ਜਾਮੁ
ਕੁਚਾਤੁ ਕੁਚਾਤੁ ਮਾਂ ਆਈ ਟਿਰਦਿਆਵਿ
ਚਸਹਿ ਰਦੇ ਲਧਾਇ ਬੁਝਾਤੁ ਨਾਰੇ ਬੈ
ਠਾਪਾਸਫਲੁ ਦੇਗਰਦੇ ਮਾਹਾ ਖੁਬਟ
ਲੁਦਾਉ ਸਦਾ ਲਾਇਕ ਸਿਫਤ ਅੰਬੀਰੀ
ਹੋਕਾ ਨਾਲਾ ਅਵਾਜੇ ਦੇਦਾ ਲਾਇਓ ਫਲੁ
ਦਾਸੀਰੀ ਖਾਤਰਏ ਸਦਿਦਾ ਨਾਦੁਰੀ

ਅਭਿਸੰਨਚਰੇਕਾ ॥ ੬੩ ॥ ਬਹੁਤ ॥ ੬੩
 ਪਿਆਰਾਭਿਸੰਨਚਰੇਕਾ ॥ ੬੩ ॥
 ਪ੍ਰਗੁਣਾਮਭਿਥੋਆ ॥ ੬੩ ॥ ਸਾਥਸਥੋ
 ਈ ॥ ਤੁਰਿਆਭਿਥੋਆ ॥ ੬੩ ॥ ਇਆਵਾਗੁਸੁਖ
 ਨਨਕੀਤਕੋਈ ॥ ਪ੍ਰਤਿਆਪਾਸਅੰਬੀਰ
 ਵਸੀਰਾਬੀਦੀਵਾਨਨਿਮਾਣਾ ॥ ਪ੍ਰਾਇਲ
 ਜਾਨਕਬਾਬਨਿਖਮਾ ॥ ਜਸਥੋਕਨਿਤ ॥

ਨਾਮੁ ਕਰਮੁ ਅੰਬੀ ਕਵਜੀਰਾਂ ਉਸਨੁ ਕਰਕੇ
ਫਲਤਪਨੇਰਾ ਸੁਣਤੈ ਆਰਦਿਵਾਨੇ
ਸਿਰਪਰਤੈ ਦੁਖਸਹਿ ਆਬਤੇਰਾ ਸਿਪਰ
ਲਾਬਖਸਰਗੁਨਾਹਾ ਅਸਾਨੁ ਅਸੀਬਿਅ
ਦਲਗੁਨਾਂਹੀ ਕਿਬੇਵੇਖਹਵਾਲਤੇਰੇਨੁ
ਸਖਤਮਰੇਨਾਆਹੀ ਹੁਠਇਹਚਾਲ
ਸੇਦਾਈਆਂਵਾਲੀਛੋਰਤਰੀਕਬਿਹੇਸੀ

ਜਾਹਰਭੇਤੁਨਕਰਤੁਹਰਗਜਪਕਫੁਕਾ ॥ ੬੪ ॥
ਉਖਮੋਸੀਕੀਤਾਹੁਕਮਾਅਸਾਹੁਣਤੇਨੁਸਾ
ਗਇਹੋਫੁਰਮਾਇਆਰਹਿਸੇਪਾਸਸੀਰੀ
ਦੇਹੁਣਤੁਖਿਜਮਤਗਾਰਬਣਾਆਪਰਥ
ਹੁਬਾਗਸੀਰੀਦਾਸੁਕਿਦਾਉਸਦੀਵਡੀਪ
ਰਾਬੀ॥ ਤੇਨੁਦਰਦਤੁਹੋਕਫੁਕਰੇਸੇਦੁਢੁ
ਇਠਾਜਸਿਤਾਬੀਉਸਨੁਨਹਿਚਕਿਵੇ

ਦੁਰੀਆਓ ਚੀਰ ਪਹਾੜ ਲਿਖਾਵੇ ॥ ਅਪੁਨੀ
ਕਿਮਕਰੇ ਸੇਘਰ ਦਾ ਜਗਾਵਿਚ ਮਰਦ ਕਹਾ
ਵੇ ॥ ਅਖਸ ਦੇ ਨਪ ਆਰਿਹ ਲਾਸਾ ਦਿਲੋ ਦਿ
ਲੀਲੋ ਖੋਟੇ ॥ ਧੋਹੀਲੋ ਕੁਜ ਬਾਨੋ ਉਲਫੁਤ
ਬਾਰੇ ਅਨੀਤੀ ਚੋਟੇ ॥ ਅਸਲੋ ਜੇਚ ਵਰਨੂ
ਲਗਲ ਦੇ ਕੋਟ ਵਧੀਕੀ ਪਿਆਰੇ ॥ ਧੋਹੀ
ਚੁਗਲੁ ਬਖੀਲ ਬਿਦਰਦੀ ਸੁਠਕਮਾਵਟ

ਹਾਰੋ। ਤਕਨ ਬੁਰਾ ਬਿਗਾਨਾ ਹਰਦਮ ਖੁਨ ੬੫
ਪਰਾਏ ਨਾਉਨੁ। ਬੋਲਨ ਸੁਠ ਕੁਸਾਮ ਤਕ
ਰਿਕ ਰਿਜੋਰਾ ਵਰਾਰੀ ਸੁਵਨਾ ਜੋਈ ਬਣੇ
ਮਰਤ ਬਵਾ ਲਾਕਾ ਮਲਕਾਰ ਜਹਾਨੀ।
ਹਿਰਫਤ ਦਗਾ ਬਖੀਲੀ ਜਿਸੁ ਦਿਚਾਰਿ।
ਨਤੀ ਕਹੋ ਬਿਗਾਨੀ। ਗਉਰਾ ਹਿਰਸਗ
ਰੂਰਤ ਮਸਤੀ ਦੁਨੀਆ ਨਾਉ ਉਸੇ ਦਾ ਅ

ਖੀਨਕਨਹੀਕੁਛਹੋਰੂਬਣਿਆਜਿਸਮਕਿ
ਸੇਦਾ। ਭੁਲਾਅਪਣਾਆਪਜਿਨਥੋਰ
ਸੁਹੇਈਗੁਮਸਾਰੀ। ਕੀਕਰੁਹੋਕੁਜਹਾਨੀ।
ਕਾਬਲੁਬਣਨਮਰਾਤਬਭਾਰੀ। ਜਾਫ
ਰਿਹਾਦਵਜੀਰਾਂਕੋਲੇਸੁਣੀਹਕੀਕਤਸਾਰੀ।
ਲਗੀਚਮਕਪਤਿਗਵਧੋਰੇਕੀਤੀਮੈਤਤ
ਆਗੀ। ਭੀਫਰਿਹਾਦੁਨਿਮਾਣੇਹੋਕੇਕਹਿ

ਆਵਜੀਰਤਾਈ। ਸਖਤ ਪਹਾੜ ਕਟੇਸ ॥ ੬੬ ॥
ਕੀਕਰ ਪਾਸ ਮੇਰੇ ਕੁਛ ਨਾ ਹੀ। ਤੇ ਸਾਮੁ ਲਖ
ਰੀਦ ਬਜਾ ਰੇਓ ਸੇਵ ਪਤ ਮੰਗਾਇਆ। ਰ
ਲਕੇ ਉਨਾ ਬਿਦਰਦਾ ਦਸ ਤੇ ਦਸ ਤਗਰੀ
ਬਫੜਾਇਆ। ਬਧੀ ਕਮਰ ਲਾਘਾ ਬਤ
ਸਾਗਾਇਆ ਪਹਾੜ ਕਿਨਾਰੇ। ਕੀਤਾ ਸੁਕ
ਰਾਮੀ ਬੀਰਵਜੀਰਾ ਸੁਖੀ ਹੋਏ ਸੁਣ ਸਾਰੇ।

ਬੇੜੀਬਾਸੁਕੁਪਤਣਦੁਕਿਆਮਨਤਾਰੂਇ
ਨਿਸਾਬੀਕੀੜੀਨਾਲਪਹਾੜਭਿੜੀਇ
ਆਬਿਰਹੁਕਸਾਈਚਾਬੀਭਿਠਾਰਿਰਦੁ
ਚੁਫੇਰੇਫਿਰਕੇਕੋਹਦਿਨਾਨੇਸਾਰਾਪੁਰਾ
ਸੈਲੁਸਿਆਹੁਚੁਤਰਫੇਸਖਤਨਿਹਾਇ
ਤਭਾਰਾਪਰਬਤਵੇਖਰਹਆਫਿਰੀਪ
ਰਕੇਨਰਮਕਿਤੇਵਲਨਾਹੀਉਰੁਨਾਮ

ਗਅਵਾੜੇਸਿਰਤੋਤੇਸਾਜਰਾਛੁਹਾਵੇ।ਸੁ ६੧
ਟੇਸਾੜਪਹਾੜੀਆਤੁਸਉਠੈਸੋਖਪਥੀਤਾ
ਤਾਫਰਿਹਾਦੁਪਛਾਤਾਦਿਲਵਿਚਦਗਾਵ
ਜੀਰਾਕੀਤਾ।ਓਹੁਫਰਹਾਦਾਮਲਾਮਾਂਆ
ਹਾਜਿਸਥੇਅਕਲਖਜਾਨਾਂ।ਕੀਕਰਦਰਾ
ਪਛਾਣੇਨਾਹੀਜੇਸੋਭਇਸਾਦਿਵਾਂਨਾਂ।ਆ
ਸਕਹੋਨਾਮਜੁਬਨਐਸੇਜੇਕਰਹੋਨਦਿਵਾ

ਨੋ ਦੁਣੀ ਅਕਲ ਜਹਾ ਨੋ ਹੋਏ ਪਰ ਓਹ ਕੈ
ਦੁਬਿਧਾਨੇ ਹੋਇਹ ਇਕਸ ਕੁਜਿਆ ਦਾ ਅ०
ਕਲੇ ਪਾਇਲਾ ਅਕਲ ਬਣਾਵੇ। ਭ੍ਰੇਕ ਆਰ
ਦਸੇਰਾ ਅਜ ਜਸੋ ਕੀ ਇਸ ਕਕਮਾ ਹੋ। ਆ
ਸਕੋ ਕੋਟ ਅਕਲ ਦੇ ਹੋਵਨ ਪਰ ਓਹ ਅਕ
ਲ ਕਿਵੇ ਹੀ। ਤੁਪ ਕੇਨਾ ਲਾਇਸ ਕਦੀ ਅਤ
ਸਬਟੇ ਜਲਾਵੇ ਦੇ ਹੀ। ਜਮੋ ਜਮੋ ਅਣ ਬਣ

ਨਦੁਖਡਾਢੇਸੁਹਰਤਵਧੇਜਹਾਨੀ।ਤਐਤ ੬੮
ਐਅਕਲਉਤੇਵਲਢੇਵੇਆਰਜਿਤੇਟਲ
ਜਾਨੀ।ਭੀਫਰਹਾਦੁਵਿਚਾਰੀਮਨਹਿਚਿ
ਜੇਮੇਪੇਰੁਹਟਾਵਾ।ਤਾਹੁਣਲਾਜਇਸਕ
ਨੂਲਗਦੀਨਾਕਸਸਿਦਕਸਦਾਵਾ।ਜੇ
ਕਰਪਵੇਪਤਿਗਦਲੀਲੀਪਾਟਾਨਫਾਵਿ
ਚਾਰੇ।ਤਾਓਹੁਫੇਰਦਿਵਾਨਾਕੀਕਰਿਜਾਨ

ਜੂਏ ਵਿਚ ਹਾਰੇ। ਏਹੋ ਇਸ ਕਾ ਚਿਖਾ ਵਿਚ
ਬਲ ਦੀ ਮੀਟ ਅਖੀ ਜਲ ਮਰਨਾ ਏਹੋ
ਹੋਰ ਪੁਦਾਈ ਰਲ ਕੇ ਦੁਲ ਨਗਾਰਾ ਧਰਨ।
ਜੇ ਕਰ ਲੇਖ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਲਿਖ ਦਾ ਸੁਹਿਬ
ਤਲਬ ਅਰਾਮੀ। ਰਜਣ ਪਾਣ ਇਹੋ ਕੁਛ
ਸਿਖ ਦਾ ਕਰ ਦਾ ਕਿਤੇ ਚੁਲਾਮੀ ਬੈਠਾਵੇ।
ਗੁਬਿਅ ਕਲ ਵਿਚਾਰੇ ਨੀ ਦਸੁ ਪਾਣੀ ਸੇ

ਦੇ॥ ਜਿਤਨੇ ਤੇਜ ਤਬੀਅਤ ਵਾਲੇ ਫਿਰਨ ੬੯
ਸੇ ਦਾਈ ਭੁੰਦੇ॥ ਹੇ ਦਿਲ ਆਖ ਪਹਾੜ ਹਟ
ਕੇ ਕਾਰ ਕਰੇ ਸੇ ਕੇ ਹੜੀ॥ ਰੇ ਦਾਫੇ ਰਫਿ ਰੇ ਵਿ
ਚ ਗਲੀ ਆ ਚਾਲ ਕਦੀ॥ ਮੀ ਜੇ ਹੜੀ॥ ਤਾ
ਭੂਸ ਮਝੁ ਨਿਹਾਇ ਤਉ ਸਥੇ ਕੀ ਮਏ ਹੋਹੁ
ਨ ਚੋਖਾ॥ ਟਕਰਨਾਲ ਪਹਾੜ ਕਰ ਕੇ ਫੇਰ
ਕਵੇਹਾ ਧੋਖਾ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨ ਟਿਕਾਣੇ

ਹੋਵੇਕਾਰਉਹੋਹੁਣਕਰਸਾ ਜੇਰਬਖਾਰ
ਮਿਲਾਵੇਮਿਲਸਾਨਹੀਇਥਾਵੇਮਰਸਾ॥
ਭੀਫਰਿਹਦਲੀਦਲੀਲਾਂਕਰਕੇਸਾਬਤ
ਪੇਰਟਿਕਾਇਆਭਾਰੀਬੋਝਪੁਲਾਦੀਤੇ
ਸਾਕਰਕੇਜੇਰਚਲਾਇਆਤੇਸੇਨਾਲਪ
ਹਾਵੇਚਮਕਨਚਮਕਾਅਗਾਅਵਾਵੇਰੋ
ਇਆਆਤੁਸਬਾਝੁਬਣਾਇਆਆਣਦੁ

ਕਾਨਪਹਾੜੇ ਅਗੇ ਅਗ ਬਿਹਦੀਆਹੀ ॥ ੧੦ ॥
ਦੁਜੀਹੋਰਮ ਚਾਈ ॥ ਨਠੇ ਸੇਰ ਬਪੋਲੇ ਰੂਰ
ਦੇਛ ਰਿਦੇ ਜਾਨਖੁਦਾਈ ॥ ਜਿਸਦਿਨ ਬਾ
ਇਕੋਈ ਨਰਮੇਰੀ ਜਗਾ ਸੁਖਾਣੀਆਵੇ ॥ ਤੇ
ਸਾਨਾ ਲਸੁਖੀਹੋਇਕ ਰਿਕਰਿਜੇ ਰਚਲਾ
ਵੇ ॥ ਜਾਓਹੁ ਫੇਰਕਿਦਾਹੋਆਵੇ ਸੈਲਨਿਖ
ਸਮਾਂਕੋਰਾ ਭੋਰਾਕਾਟਨਕਰਦਾਤੇਸਾਪੇਸ

ਨਜਾਉਸੁਜੋਗਾ। ਲੋਹੁਲਾਲਹੋਵਨਹਥਫ
ਲੀਨੇਟਭਰਨਰਸਖੂਨੋ। ਤੇਸਾਸੁਟਪਤਿ
ਹਥਮਾਰੇਸਿਰਦੇਨਾ। ਲਜਨੂਨੋ। ਖਾਲੀਪੇ
ਟਮਹਿਮਪਰਾਈ। ਇਕਜਟਾ। ਇਕਲਾਪਾ।
ਏਹੋਰੋਜਦਧੇਰੇਉਸਦਾਕਰਦਾਰੋਜਸਿ
ਆਪਾ। ਜਾਂਮੁੜਨਾਲਹਥਦਲਦੇਖੇਚਮ
ਕੇਚਮਕਸਦਾਈ। ਲੋਹੁਨਾਲਹੋਏਗੁਲਾ

ਲਾਮਾਹਿਦੀਇਸਕਲਗਾਈਰੋਰੋਹਾਲ 19
ਵੇਵਾਵੇਮਾਰੋਦਰਦਦਰੋਰੋਆਹੀਆਖੋ
ਦੇਸਤੁਸਾਵਿਚਜਿਤਨਾਦੇਸਮੇਰੋਵਿਚਨ
ਹੀਸਿਖੇਕਰਨਤੁਸੀਚੁਲਕਾਰੀਪਹੁਤੇ
ਸੀਸਮਹਲੀਕਿਉਨਾਪੇਸਤੁਸਾਭੇਅਵੇ
ਰਾਹੀਪਏਅਵਲੀਜਾਭਰਨੀਰਾਅਖੀ
ਭਰਿਆਵਨਲਾਲਹੋਈਆਦੁਖਦੇਵਨ

ਚੇਵਨਵਾਰੁ ਕਬਾਬਾਤ ਪੀਆਰਿ ਰਦਚੁ
ਫੇਗਾ ਬੇਓਨੁ ਭੁੰਠਿ ਰਿਹਾ ਦੁਇ ਨਾ ਦੇਤਾ ਏ
ਹੀਲਾ ਹਾਲ ਨੁਣਾਵੇ। ਵੇਲਾ ਯਸ ਪੁਆਰੀ ਵੇ॥
ਥਾਪਿ ਛੁਲਾਸਾ ਦਕਰਾਵੇ। ਹੋਰੇ ਆਖਰ
ਹਿ ਅਮੇਚ ਸਮੇ ਇਤੁ ਵਲਤੁ ਸੀਨ ਜਾਵੇ।
ਅਪਣਿਆ ਪੁਰਿ ਦਾਂਵਾਂ ਗੁਰਾ ਲਵਿਰ
ਜਾਲਨ ਪਾਵੇ। ਹੋਇ ਹਰੇ ਗੁਪਾ ਰੀਲ

ਗੁਦੀਪਗਇਹਜਹਰਮਛੂਦਾ। ਲੋਹਾਹੋ ॥੨॥
ਗੁਰਗਣਦੇਵੇਲੇਦਿਸਦਾਨਰਮਛੂਦਾ
ਜਮੋਜਮੋਰੋਜਨਿਸੀਹਤਕਰਦਾਚਾਮਲਚ
ਵੇਵਧੇਰੇ। ਸੋਹੁਣਓਸਸਮੇਦਾਪਾਉਗੁਪ
ਲਪਲਸੁਦਾਦਾਅਗੇਰੇ। ਇਹੋਸੁਖਨਕਰੇ
ਦਾਜਾਮੁੰਨੁਅਗੇਰੇਤਉਕਰੇਦੀ। ਕਾਫਰ
ਸੋਜਅਛੇਗੀਬਿਰਹੋਸੁਧਬਧਰਹਣਨਦੇ

ਦੀ ਬੇਖੁਦਹੋਇਨਿਮੀਪੁਰਭਿਰਦਾਹੋ
ਸਹਵਸੇਕਾਰੋ। ਮੁਰਕੇਜਾਨਪਵੇਪਲਈ
ਤੇਅਵੇਸਾਰਪਵਾਰੋ। ਤੇਸਾਟੇਰਸਮਾਠੇ
ਅਜਨੁਦਰਦਦੁਖਦਾਪਲਿਅਾਪਾ
ਇਲਜੁਮਲਜਹਾਨੇਬਾਹਰਥੇਖਨਸੀ
ਬੇਸਤ੍ਰਿਆਇਹੋਤੋਰਹਹਿ। ਆਚਿਰਉਸ
ਦਾਗੁਜਰੇਕਈਦਿਹਾਫੇ। ਸ਼ਾਗੇਬਹੁਤਪ

ਜਮਾਨੇਵਾਲੇਸਿਰਪਰਸਖਤਪਵਾੜੇ ॥੩॥
ਤਾਓਹਕੁਕਨਿਆਣੇਦਿਲਦੀਸੁਣੀਜੁ
ਨਾਬਾਇਲਾਹੀਬੀਤੀਬੀਤਗਈਓਹੁ
ਜਿਤਨੀਓਮਰਦੁਖਾਦੀਆਹੀ ॥੪॥
ਹੁਕਮੁਫਾਰਿਸਖਤਾਈਦਾੜੇਸਿਤਾਬੀ
ਜਾਓਚੀਰੋਨਹਰੁਪੁਜਾਓਮਜਲੇਉਲ
ਫਤਨਾਬਣਾਓਅਦਤਰੇਸਦਿਲਾ

ਦੀਉਤਰੀਅਮਰੋਮਲਕਹਜੂਰੀ।ਲਰੇ।
ਨਹਰਬਣਾਉਣਸਿਦਕੋਆਸਕਕਾਰਜ
ਰੂਰੀ।ਤੇਸਾਨਾਉਰਹਿ।ਆਫਿਰਉਸਦਾਦੰ॥
ਲਜਹਾਂਨੀਕਰਕੇ।ਵਹਾਨਲਾ।ਪੁਰਹਾੜੇ
ਗੋਬੋਪਰਬਤਬਰਹਰਕੀਬੋ।ਲਗਾਢੂਹਿ
ਦੁਹਿਪੇਨਪਿਛਾਣੇਉਡਉਡਜਾਨਤੀਬਾ
ਭੇ।ਚੈਦਾਤਬਕਨਅਟਨਜਿਤਵਲੁ

ਰੂਹਨ ਅਕੀਨ ਦਾ ਲੋਭ ਬੋਝੇ ਰੋਜ ਦਿਹਾਵੇ ॥ ੭੪ ॥
ਚਪਰ ਬਤ ਸੁਟ ਕਿਤੇ ਵਲ ਪਾਇਆ ॥
ਦੁਕਾ ਅਣਨ ਜੀ ਕਾ ਸਿਤਾ ਬੀਸਾ ਦਕ ਅਰ
ਲੋਭਾ ਲਗੇ ਲੋਕ ਤਮਾਸੇ ਆਵਨੁ ਖਲ
ਕਤਾ ਅਮੁਦਾਈ ॥ ਐਸੀ ਚੀਜ ਅਚਰ
ਜ ਸੁਕੁਠਾ ਅਸਕ ਮਰਦ ਲਾਭਾ ॥ ਧੀਮੀ
ਧੀਮ ਦੇਸੀ ਮੁਲ ਖੀਸ ਹਰਨ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ॥

ਦੂਕੀਆਇਚੁਤਰਫੇਖਲਕਤਸਿਗਾਨਿ
 ਗਾਹੇਵਾਣੀਆਤਸਵਿਚਕਖਾਂਦੇਆ
 ਹੀਮੁਦਤਰਹੀਲੁਕਾਈਭਾਭਵਿਅਾਂਣੁ
 ਨਿਹਾਇਤਕੀਤਾਆਸਕਫੂਕਮਚਾਈ
 ਟੇਰਅਜੀਜਸਹਨਸਹਤਾਈਸੁਇਆ
 ਨਹਿਰਤਮਾਸਾਟੁਟਾਤਖਤਹਕੂਮਤ
 ਸਿਦਾਮਾਣਨਰਹਿਯਾਮਾਸਾਟੇਰਅੰਬੀ

ਰਵਜੀਰਪੁਰਾਣੇਅਦੁਸਲਾਹੀਕੀਤੋਹਾ १੫
ਜਰਅਾਂਣਹੋਏਸਰਮੀਦੇਢਠੇਰੂਹਅਨੀ
ਤੋਕਹਿਅਮਬੀਰਵਜੀਰਾਤਾਈਸਾਬਸ
ਅਕਲਤੁਸਾਡੀਰਖੀਤੁਸਾਦਨਾਦਾਰਲ
ਕੇਹੁਰਮਤਪੂਬਾਅਸਾਡੀਅਗੇਸਹਰਦਿਚ
ਬਾਤਸੁਣੀਦੀਜਣੀਕਿਸੇਨਜਣੀਜਾਹ
ਰਅਕਲਤੁਸਾਡੀਕੀਤਾਹਰਹਮੁਲਖ

ਟਿਕਾਣੀ ਜੇਕਰ ਖੋਫ ਖਦਾ ਇਨ ਹੋਵੇ ਲਾਇ
ਕਏ ਹਤੁ ਸਾਨੂੰ ਤੀਰੀ ਲੇਖ ਕਰਾਈਏ
ਕੁਇਕੁ ਮਿਲੇ ਇਨਾ ਮੁਤੁ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਰੂ ਦਸ
ਤਵ ਜੀਰਾ ਕੀਤੀ ਅਰਜ ਸਲਾਮਾ ਕਰਕੇ
ਆਦਲ ਹੋਇ ਅਦਾਲਤ ਕਰੀਏ ਧਮਾਨ
ਬਦਲ ਧਰਕੇ ਹੋ ਸੀਸ ਖਤੁ ਪੰਤਾ ਕੁ ਅਜੇ
ਹਾਮੇ ਖਖਦਾ ਹੀ ਦਲਾਈ ਰੋਜ਼ ਕਿਆ

ਅਤਤਕਨਤੋਰੇਉਸਨੁਆਮਖੁਦਾਈ॥ਸੋ ੧੬
ਉਨਖਬਰਨਕੀਤੀਹਰਗਜਨਹਿਰਾਮ
ਜਹੀਪਟੀ॥ਫੂਰੀਵਾਰੁਲਪੇਪਹਾਈ
ਚਾਇਕਿਤੇਵਲਸੁਟੀ॥ਹੋਰਹਜਾਰਉਥ
ਵੇਆਹੀਵਸਦੀਭੂਤਜਨਾਇਤਾ॥ਓਹੁ
ਭੀਵੇਖਗਾਏਉਸਤਾਈਨਠੇਛੋੜਵਿਲਾ
ਇਤਾ॥ਚੀਤੇਸੇਰਕੋਰੁਆਹੇਵਸਦੇਉਸ

ਉਜਾੜੀ ਵੇਖੋ ਤੁਖਾ ਮਨ ਹੀ ਹੁਣਾ ਦਿਸਦਾ
ਪਾਲੀ ਪਈ ਪਛਾੜੀ ਮੇਰੇ ਮਰੇ ਨਾਮਾਟ
ਤਉ ਸਨੂਹੇ ਓਹੁ ਮਰਦਾ ਅਜੇਹਾ ਦਿਲ
ਨੂਢੂਢੁ ਅਦਾ ਬਤ ਕਰੀਏ ਦੋਸਾ ਅਸਾ ਵਿ
ਚੋਕਾ ਸਾਇਤਾ ਅਰਜਾ ਅਈਲ ਜੇਹੇ
ਨੂਜੇ ਓਹੁ ਸਕਲ ਦਿਖਾਵੇ ਓਹੁ ਭੀਏ ਸ
ਜੇਮੀ ਪੁਰਤੁਰਦਾ ਹਰਦਾ ਜਪੁਰਨ ਪ

ਹੋਆਦਮੀਆਦੀਸੁਰਤਹਿਸਦਾਸਵੇਰ ੧੮
ਪੀਵੇਖਾਵੇਹੋਓਹੁਕੋਣਕਿਵੇਹੀਆਫਤੁਲ
ਖਿਆਭੇਤਨਜਾਵੇ। ਸੁਣਿਕੇਅਰਜਵਜੀ
ਗਾਂਵਾਲੀਨਰਮੋਹੋਇਆਦਿਲਕਹਿਰੋ
ਗੁਸਾਦੂਰਹੋਇਆਗਲਸਮਝੀਮੁਫੀ
ਤਬੀਅਤਿਲਹਿਰੋ। ਕਹਿਆਅਮਜੀਜ
ਵਜੀਗਾਂਤਾਈਕੋਕੋਈਹੁਣਕੀ। ਪਹੁ

ਤੁਆਣਾ ਦਿਵਾਨਾ ਮਜਲੇ ਬਣੀ ਅਸਾਨੁ ਭੰ
ਗੀ ਭੁਰਦੇ ਨੀ ਗਨ ਮੁਸੋਆ ਹੇ ਸੇਤਾਂ ਗਾਇਅੰ
ਗਵਾਤਾ ਸੀਰੀ ਇਸਕ ਪਹਾੜ ਚਿਰਾਅ
ਆਮਖੁਦਾਈ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਹੋਰਤ ਗਾਦੰ
ਬਣਿਆ ਅਪਣੀ ਅਕਲ ਬਣਾਇਆ ਕ
ਰਕੇ ਕੋਲ ਕਰਾਰ ਜੁ ਬੁਝੇਆ ਪਪਹਾੜ ਦਿ
ਰਾਇਆ ਜੇਹੁਣਾ ਅਮਲ ਨ ਕਰੀਏ ਉਸ

ਤੋਮੁ ਹੀਏ ਕੋਲ ਕਰਾਰੋ ॥ ਕਾਠਰ ਹੋਨ ਕਰਾਰੋ ॥ ੧੮ ॥
ਰੋਸੁ ਠੇਸੁ ਠਿਅੰ ਲਾਖਹ ਜਾਰੋ ॥ ਸੁਠੈ ਪਰੇ
ਗੁਨਾ ਹਨ ਕੋਈ ਸੁਠ ਬੁਰਾ ਸਬ ਮੈ ਬੋ ॥ ਦੁਹ
ਜਹਾਨੀ ਲਾਨ ਤਉ ਸਨੂ ਕਰਾਨਿ ਫਰਿਸ ਤੇ
ਗੋਬੋ ॥ ਸੁਠਾ ਕੋਲ ਕਰਾਰੁ ਜੁਠੈ ਨ ਕਦੇ ਜ
ਕਰਦਾ ਕੋਈ ॥ ਹੋਸਤ ਆਗ ਬਿਗਾਨਾ ਉਸ
ਦੀ ਕਰੇ ਉਮੈ ਦਨ ਕੋਈ ॥ ਸੁਠ ਕੇ ਸੁਖ ਨ ਸਹਿ

ਨਸਹਿਕੋਲੋਫੇਰਵਜੀਚਪੁਕਾਰੇ। ਕੀਤੀਅ
ਰਜਗਰੀਬਾਂਵਾਗੁਬਣੇਲਿਚਾਰਵਿਚਾਰੇ।
ਸੁਲੀਚਾਇਚਕੁਵੇਸਾਨੂਹੋਰਜਿਵੇਮਨੁਰਾ
ਹੈ। ਪਰਹੁਣਹੋਰੁਇਲਾਜਾਅਸਾਨੂਇਸ
ਦਾਸਮਸੁਨਾਅਵੇ। ਜਿਤਨਾਹੋਸਾਅਸਾਡੁ
ਆਹਾਕੀਤਾਖਰਚੁਵਿਚਾਰੇ। ਦਾਰੁਰੋਗਾ
ਪਟਣਦਾਕਰੀਏਤਿਉਤਿਉਵਧੇਵਧੇਰਾ

ਗੋਰਤੁ ਨਾਲ ਅਜੀਜ ਸਹਿ ਨ ਸਹਿ ਕੇ ਦਵ ॥ ੧੯ ॥
ਜੀਰਕ ਰਾਏ ॥ ਅਸੀਰ ਜੀ
ਗਾਂਗਾ ਲਵਿ ਚਤੁ ਬਕ ਪਵਾਏ ॥ ਇਸ ਤਾਮੇ
ਲਸਹਿ ਰਵਿ ਚਹੇਈ ॥ ਇਹ ਰਾਲ ਜਾਹਰ ਸੰ
ਰੇ ॥ ਇਤਾਸਾ ਫਜ ਬਾਬ ਵਜੀਰਾ ਕਰਿ ਤੁਤ
ਵੀਰਾ ਹਾਰੇ ॥ ਤੁਾ ਇਕ ਵਿਚ ਸਹਿ ਰਵੇ ਆਹਿ
ਵਸਦੀ ਨੇਕ ਮੁਕਾਂਗਾਂ ॥ ਕਾਂਮ ਲਏ ਸਾਇਲ

ਮਦਿਚਆਹੀਹੋਰਸਗਿਰਦਹਜਾਰਾਮ
ਉਸਤਾਦਮਜੇਹੀਕਾਮਲਾਮੰਦਰਕਸਬ
ਜਨਾਨੇਸੇਤਾਨਅਦਬਕਰੇਦਾਉਸਦਾ
ਸਿਖਦਾਮਕਰਬਹਾਨੇਆਹੀਅਹਿਲ
ਹਆਉਨਵੇਖੇਮਕਦਬਿਗਾਨੇਤਾਈਚੇ
ਰੰਨਾਲਪਹਾਦੇਕਰਦੀਸਹਿਬਤਕਦੇ
ਕਦਾਈਚੁਰਾਣੀਨਾਲਜਬਾਨਨਕਰਦੀ

ਰਬਦਾਖੋਠਕਰੇਦੀ। ਸੁਤਾਨਲਕਿਸੇਦੇ
ਕੋਈਸੇਨਤਨਾਲਦਸੇਦੀ। ਕਰਕੇਸਰ
ਮਦਲੀਜੇਬਾਹਰਹਰਿਗੁਜਪੇਰਨਪਾਵੇ
ਬੈਠੀਸਤਰਰੁਪਾਤੀਪਰਬਤਪਰਬਤ
ਨਲਭਿਕੁਵੇ। ਸੁਣਿਅੰਥਨਦਿਚਾਰੀ
ਆਸਜੁਸੇਰਦਿਵਾਨੇਵਾਲਾ। ਥਕੇਜੋ
ਰਲਗਾਇਅਲਦਾਹਲਦਨੀਰਾਮੰ

੮੦

ਭੁਭੁਭੁ

ਦਾਹਸੀਬਹੁਤੁਹੋਈਖਸਸੁਣਕੇਕਹਿਅੰ
ਸਾਹੋਤਦੁਤਾਈਹੈਕਮਾਚੀਜਫਟੇ
ਜਿਸਵਦਲੇਅਕਲਵਜੀਰਾਨਾਹੀਅੰ
ਤਸਨਾਲਸਮੁੰਦਜਲਾਈਏਤਾਰੇਭੁਭੁ
ਲਿਖਾਈਏਐਸੇਅਕਦਿਵਾਨੇਪਲਿ
ਵਿਚਮਾਰਗਵਾਈਏਪਰਹੁਣਿਇਹਭੀ
ਕੀਰਅਸਾਨੁਕਰਨੀਪਈਜਰੂਗੀਚਲੇ

ਪਾਸਸਾਹਿਨਸਹਿਜਾਈਏਕਰੀਏਅਚ ੨੧
ਜਹਜੁਗੀਲਈਅਨਾਲਸਰਿਦਾਇਕੰ
ਦੇਵਾਕੰਠਏਸਕਿਤਾਬੋਅਸਾਪਕੁਤੁਤੁ
ਗੀਸਿਰਹਿਲਦੇਖਬਰਾਲੈਣਸਵਾਬੋਜ
ਇਹਜੁਰਅਜੀਜਖਰੋਤੀਕੀਤੇਸੁਖਨ
ਮੁਲਾਇਮੁਸੁਣੀਏਅਕਜਗੁਲਾਂਆਪਾ
ਸੋਰਹੇਤਸਲਦੁਕਾਂਇਮੁਮੁਦਤਸਹਿ

ਰਤੁਸਾਡੇਅੰਦ੍ਰਿਜਾਲਗਰੀਬਾਕੀਤੀ॥
ਅਸੁਰਤਐਸੁਤਮਾਸੇਅੰਦਰਉਮਰਅ
ਸਾਡੀਬੀਤੀ॥ਐਸੇਜਹਿਰਜੁਆਨੀਬੀ
ਤੀਨਿਮਕਪਵਰਦਾਹੋਈ॥ਪਰਦਰਬਾ
ਰਤੁਸਾਡੇਅੰਦਰਉਮਰਤੁਸਾਡੀਹਾਜਰ
ਕਦੇਨਹੋਈ॥ਜੇਕਰਹੁਕਮੁਅਸਾਨੁਹੋਵੇ
ਏਹੋਮੇਹਰਤੁਸਾਡੀ॥

ਵਾਨੇਵਾਣਾਜੇਕੁਛੁਅਕਲਾਅਸਾਡੀ।ਬ ੫੩
ਹੁਤਅਜੀਜਹੋਇਆਖਸਸੁਣਕੇਉਸਦੁੰ
ਸੁਖਨਜੁਬਾਨੋਰੋਆਜਾਨਗਈਮੁਟਿ
ਆਈਅਗਲੇਓਸਜਹਾਨੋ।ਕਹਿਆ
ਜੀਜਜਿਅਾਰਤਤੇਰੀਕਰਕੇਅਸਾਪਛੁੰ
ਤਾ।ਕਰਸੇਕੋਈਅਠਾਜਮੁਕਰਰਾਈ
ਨਦਨੀਦੁ।ਮੁਹਾਪਰਹੁਣਕਰੋਇਲਾ

ਜਸਿਤਾਬੀਏਹੋਵਖਤਤੁਸਾਰੂ॥ ਹੁਣਭੀ
ਕਿਵੇਜਗਤਵਿਚਰਖੋਸਰਮਹਆਉਅ
ਸਾਰੂ॥ ਲੇਕੇਹੁਕਮੁਸਾਹਿਨਸਹਿਕੋਲੇਸ
ਜਸਮਿਆਨਬਣਾਯਾ॥ ਕੀਤਾਹੋਵਤਮ
ਰਕਰਸਮਾਅਗਾਠਾਨੇਸਬਟਾਇਆ॥
ਭਗਵੇਬੁਸਬਣਾਈ॥ ਚਾਹੁਨੀਲੇਅਠ
ਫਵਗਾਏ॥ ਖਿਲਤੁਸਬਜਪਿਆ॥

ਵਿਚ ਗਲ ਦੇ ਤੁਖਮੇ ਪੂਬ ਲਗਾਏ। ਸੇ ੮੩
ਲੀਕ ਮਰਗ ਲੋ ਵਿਚ ਤਸਬੀ ਪਕੜੀ ਦ
ਸਤ ਬੈਰਾਗਣਾ ਗੋਆ ਸੈਲ ਮਦੀ ਨਮੋ
ਕਰ ਕੇ ਮੁੜੀ ਪਰਾਨੁ ਹਾਜਣਾ ਹਲਵਾ
ਨਾਨ ਖਰੀਦ ਬਜਾਰੇ ਧਰ ਕੇ ਆਪੁ ਹਥ
ਲੀ। ਚਲੀ ਦੇਖਤ ਲੀ ਪੁਰ ਧਰ ਕੇ ਮੈਤ
ਦਿਵਾਨੇ ਵਾਲੀ। ਬਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਅਚਰ

ਜੀਸੁਰਤਾਅਜਜਦਰਦਰੇਵਾਣੀ॥ਪ
ਹਤੀਜਾਇਦਿਵਾਨੈਤੋਰੀਕੁਟਣੀਸਕ
ਲਨਿਮਾਣੀ॥ਸੀਠਰਿਹਾਦਕਰੇਦਾਅ
ਪਣੀਕਾਰਠਰੀਹਥਤੇਸਾ॥ਸਤੀਆਵੁ॥
ਗੁਰਿਖਾਪੁਰਚਰਿਅਸੇਜਜਨੁਨੀਪੇ
ਸਾ॥ਜਾਇਨ॥ਜੀਕਖਰੇਤੀਉਸਦੇਕੁਟ
ਣੀਅਕਰਪਸਾਰੇ॥ਹਲਵਾਨਾਨਜਿਮੀ

ਪੁਰਧਰਕੇਬੈਠੀਨਹਿਰਕਨਾਰੇ॥ਆਹੀ ੮੪
ਮਾਰਉਠੀਭਰਚਸਮਾਲਗੀਬਕਟਫਰੇ
ਬੋ॥ਜਿਉਕਰਦਰਦਸਫਾਈਵਾਲੇਕਰ
ਨਕਲਾਂਮਦਰੇਗੋ॥ਲਗੀਕਪਿਨਨਕਾਰੀ
ਦੁਨੀਆਂਸੁਠਾਮਾਣਤਕੀਦਾ॥ਭਲਕੇਵ
ਖਤਕਵੇਹਾਹੋਸੀਨਹੀਵਿਸਾਹੁਰਤੀਦਾ॥
ਅੰਸੇਸੁਖਨਕਰੇਦੀਆਹੀਰੋਦੀਨਾਲ

ਅਵਾਜੇ ਸੁਣਕੇ ਠਹਿਰ ਗਇਆ ਉਸ ਕਰੋ
ਦਰਦ ਹੋਇਆ ਫਰਹਾਦੇ ਤਾਂ ਫਰਿਹਾਦਰ
ਇਆ ਉਠਨੇ ਤੇ ਬੈਠ ਕਹਿਆ ਹੋਆਈ ਹੋ
ਤੂੰ ਕੰਨ ਤੰਗੀ ਇਨਕਾਰੀ ਅਮੇਥੀ ਕਾਰਭੂ
ਲਾਈ ਕੁਟਲੀ ਦੇਖ ਕਹਿਆ ਰੇ ਬਾਬੂ ਕਾਰ
ਕਰੇ ਮਤ ਬੋਲੋ ਹੋਹਾ ਮਲੋ ਕਫ ਕੀਰਹ ਮਾ
ਰੀਜਾਤ ਕਫੂ ਮਤ ਫੋਲੋ ਬੀਫਰਿਹਾਦੁਕ

ਹਿਤਿਗਪੇਰੀਕਿਉਤੂਦੁਰਹਟਾਵੇ।ਮੇਨੂ ੮੫
ਦਰਦਹਿਦਾਇਤਵਾਲਾਮੁਨਬਨਜਗੀ
ਆਵੇ।ਮੇਤੀਧਾਰਪੁਰੀਸਿਰਪਾਈਕੂ
ਚੇਸਹਿਰਗਲੀਦੀ।ਬਣਕੇਬੈਦਸੁਟੇਦੁ
ਖਮੇਰਾਕੋਈਨਮਿਲਿਅਦਰਿਦੀ।ਅਸ
ਲੋਜਾਣਏਹੋਗਲਹਾਸਮੁਹਰਿਇਕਸਾ
ਬਦੂਦੇਦਾ।ਦਿਲਨੂਸੈਕਹੋਵੇਜਿਸਦਲ

ਦਭਿਸੁਖਨਕਰੇਦਾ॥ ਹਰਿਸੀਭਿਸੁਪਮਾਰੇ
 ਲਗਦੇਜੇਹਿਲਾਪਾਦਿਵਾਨਾ॥ ਸਹਿਦੁ
 ਵਤਜੇਰਕਰੇਜਿਸੁਤਾਈਫੁਢੇਸਾਥਜਨ
 ਨਾ॥ ਸੁਪਨਾਨਲਾਮਿਲੇਜੁਖਪਾਵੇਜੇਹਿ
 ਲਸੁਖਨੁਸਿਆਣਾ॥ ਸੁਖਹੋਨਾਨਾਨਿਮ
 ਏਮਿਲਦਾਅਜਜੁਲੇਕਨਿਤਾਣਾ॥ ਰਿ
 ਬਰੀਪਾਸਤਕਬਰੀਅਵੇਬਣਕੇਆਰਖ

ਕੋਦਾ॥ ਪਾਇਲਚਸਮਾਮਲੂਦਾਅਪਣਾਸ॥ ੮੬
ਥਉਡੀਕੋਰੋਦਾ॥ ਕੁਟਨੀਫੇਰਕਹਿਆਰੇਬਾ
ਬਹਮਰੀਬਿਰਤਅਕਾਸੀ॥ ਪਛੀਓਕੁਟਕੀ
ਰਜਗਤਮੇਨਿਸਦਿਨਫਿਰੈਉਦਾਸੀ॥ ਕੇ
ਤਕਬਰਸਹੋਏਹਮਫਿਰਕੇਮੇਲਜਗਤਮੇ
ਕੀਨਾ॥ ਪਸਚਮਔਰਉਦੇਤਕਦੇਖਾਕਾਬਾ
ਅਉਰਮਦੀਨਾ॥ ਪਮਾਏਸਨਗਰਬੀ

ਸੁਣਕੇਮਨੁਆਭੁਇਆਵੈਰਾਗੀ।ਹਿਤਕ
ਰਏਸਦਿਸਾਮਗਾਏਬ੍ਰਹਮਿਤਾਸਭੀਤਿਅੰ
ਗੀ।ਜਬਹਮਆਣਿਇਹਤੁਕਿਪਹੁਤੇਦੇ
ਖੀਚਾਲਨਗਰਕੀ।ਦੁਖਮੇਬਹੁਤਦੁਖੀਅ
ਰਹੈਜੇਜੀਜਿਤਸਹਰਕੀ।ਅਮਰਗਾਏ
ਖੀਜਬਦੇਖਾਤਜਿਹਮਚਲੇਅਗੇਰਾ।ਅ
ਬਹਮਐਰਨਗਰਮੇਜਾਕਰਦੇਦਿਨਕਰੈਬ

ਓਸਦੇਰਾਜਕਹੇਜਗਦੁਖੀਆਮੇਇਹ
ਬਾਤਨਮਾਂਨਾਕੁਟਲੀਫੇਰਕਹਿਆਰੇ
ਬਾਬੁਤਮਰੀਸਮਝਨਆਈ। ਤੁਮਨੇਐ
ਰਕਫੁਹੇਸਮਝੀਹਮਨੇਐਰਬਤਾਈ
ਵਹੁਜੈਕਹੈਮਜੀਜਸਾਹਨਸਾਹਿਬੇ
ਉਸੇਜੁਆਹੀ। ਸੀਰੀਨਾਮਉਸੇਅਬਤ
ਲਖੀਮਲਕਮੋਤਚਖਾਈ। ਉਸਕੋਸੇ

ਚੁਨਗਾਰੇਮੇਅਤਹੀਲੋਕਭਰੇਦੁਖਸੋਗੀ ੨੨
ਹਸਕਰਬਾਤਕਰੇਨਹਿਕੋਈਕਮਾਜੀਅਜੀ
ਤਕਿਆਜੇਗੀਕਮਾਭੋਗੀ॥॥ ਥਾਕਫੁਅਜ
ਉਨੇਨੇਉਸਕਾਖਤਮਦਰੂਦਦਿਲਾਖਾ॥
ਹਲਵਾਨਾਨਊਹਾਤੇਇਤਨਾਹਾਥਹਮਾ
ਰੇਆਆਜਾਫਰਿਹਾਦੁਸੁਣੀਇਹਹਾਸ
ਮੁਤਰਾਹਕੀਕਤਵਰਤੀਸਾਰੀਤੇਸਾਮਰ

ਮੁਇਆਮੁਤੁਸੁਖਨਨਕੀਤਾਦੁਜੀਵਾਹੀ
ਜੋਜੀਅਜੀਤਪੈਦਾਇਸਰਬਦੀਅਰਦਸ
ਮਾਵਿਚਹੋਈਆਸਾਹਿਬੁਨਰਬਿਨਰੇ
ਮੁਨਇਮਮਫਲਸੁਹਰਮਾਕੋਈਆਪਰ
ਤੁਸਮਝਹਿਜਾਰੂਹਾਸਮਓਕੁਕਤੁਹਭੀਮ
ਰਨਾਇਹੋਖੁਭਾਇਸਕਵਿਚਮਰਤੀਮਰ
ਨਨਹੀਇਹਤਰਨਾਆਸਕਅੰਗਨਸ ॥

ਕਕਿਸੇਦੇਲੋਕਉਨਾਨਿਤਗਾਵਨੁ॥ਸਿਦ ੨੬
ਕਉਨਾਦੇਜੋਰੋਜੋਰੀਆਪਣਨਾਮਜਪਾਵ
ਨੁ॥ਪਰਇਹਇਸਕੁਸੁਖਾਠਾਨਾਹੀਖਰ॥
ਐਖੇਰਾਕਰਨਾ॥ਇਕਵਾਰੀਮਰਜਾਵੇਹਰਿ
ਇਕਾਮਾਸਕਪਠਪਠਮਰਨਾ॥ਸਾਬਤੁ
ਮੁਆਸੁਕਾਬਲਹੋਆਮੁਕਤੁਮੁਆਬਿਨਨ॥
ਹੀ॥ਹਾਸਮੁਜਾਨਬਚਾਵੇਅਰਨੇਰਹਆਖ

ਰਾਖਤਦਾਹੀ ਛੁਡਿਹੁਇਹੋਰਚਜੀਆਅ
ਪਣਜੇਤੁਧਕਹੀਸੁਛਾਈਆਰਾਣੀਅੰ
ਖਹਕੀਕਤੁਹਾਸਮੁਕਿਤਬਿਧਹੁਈਵਿਹੰ
ਣੀਅਇਹਗਲਹੋਈਜਗਤਵਿਚਜਾਹ
ਰਕੁਟਣੀਧੋਹਕਮਾਆਕਰਕੇਮਕਰਜ
ਨਾਂਨਾਂਆਸਕਸਾਦਕਮਾਰਗਵਾਇਆ
ਸੁਣੀਅਜੀਜਅੰਬੀਰਾਸੁਣਿਆਪਹੁਤੀ

ਖਬਰਜਨਾਨੀ। ਣੀ। ਹੋਰਵਧੇਰੇ ੬੦
ਕੁਕਸੁਹਰਤਮਗਰਜਨਾਨੀ। ਸੁਣਿਕੇ
ਹਾਲਸਹੀਦਸਜਨਦਾਸੀਰੀਦਰਦਰ
ਵਾਣੀ। ਸੁਣਿਕੇ ਸੁਣਿਕੇ ਸੁਣਿਕੇ
ਤੀਇਕਸੇਆਹਿਨਿਆਣੀ। ਤਿਭੀਠਾ
ਫਮਰੇਨਾਹਾਸਮੁਪੇਰਇਸਕਵਿਚਿਧ
ਰਕੋ। ਹੇਸਦਹੇਫਨਕਿਧਰੇਪਹੁਤੇਮਜੰ

ਨਪੁਓਮਰਕੋਗੋਗਾਸੋਰਸਹਿਰਵਿ
ਚੋਆਰੋਦਾਹਰਿਇਕਾਦੇਸੇ। ਸੁਣਿਅੰ
ਕਦੇਨਭਿਠੀਆਹੀਮੋਤਇਜੇਹੀਕਿ
ਸੇ। ਸੀਰੀਤੇਫਰਿਹਾਦਕਜੀਆਪੁੰਨਿ
ਇਸਕਵਧਾਇਆਜੋਰਬਆਪੁਓ
ਪਾੜੇਪੜਦਾਕਿਤਬਿਧਰਹੇਛੁਕਾ
ਇਆਟੁਟਾਨੇਗਾਨਮੁਸਾਮਜੇਹਾਰ

ਵੇਖਲਕਚੁਫੇਰੇ। ਸੀਓਹੁਸਾਹਫਕੀਰਨਿ ॥੯੧॥
ਹਾਇਤਮਾਜਜਹੋਇਆਵਧੇਰੇ। ਕੀਤਾ
ਹੁਕਮਅੰਬੀਗਤਾਈਤਰਫਨਹਰਦੀਜਾ
ਓ। ਦੇਕੇਸੁਗੁਲਦਿਵਾਨੇਤਾਈਅਜਲੇਰੇ
ਰਪੁਚਾਓ। ਸੀਓਹੁਸਾਹਿਬਸਿਦਕਾਨਿਹ ॥
ਇਤਮਾਜਜਹੋਇਆਵਧੇਰੇ। ਕਰਕੇਅਦੁ
ਬਖੀਨੋਕਾਰਿਕੇਕਰਿਓਪੁਬਸਹਿਸਤਾ॥

ਫਟੇਬੂਹੋਏਦਿਲਪਾਇਲਾਪਗਇ
ਆਵਲਸੀਰੀਆਅਤਵੇਖਪਿਉਦਾਹਿਜ
ਰੋਜ਼ਿਗਰੋਆਪੁਰਤੀਰੀਕੀਤੀਦੂਰਹ
ਜੁਮਜਹਾਂਨੀਰੀਗਾਦੂਰਹਟਾਇਆਮੁ
ਹਿਥੀਹੋਰਅਜੀਜੁਨਕੁਇਆਰਬਦਾਸੁ
ਕਰਬਜਾਇਆਓਹੁਦਿਨਸਾਂਮਸਹਿਰ
ਵਿਚਕਉਤਕਸੀਕਿਸਦੁਆਰੇ

ਇਤਹੋਗੁਕਿਆਮਤਵਾਲਾਜਾਲਮਸਦ
ਖਤਇਜੇਹਾਕਿਆਕੁਫੁਸਕਤਮੁਹ
ਬਤਸਾਹਿਬਆਪਦਿਲਾਵਿਚਪਾਈ
ਆਪਿਉਭੈਣਭਿਰਾਉਬਣਾਏਉਲਫ
ਤਬਹੁਤਵਧਾਈਖਾਹਸਏਸਉਲਾ
ਦਜਨਾਵਰਕਿਆਕੁਫੁਜੁਹਦਉਠਾ
ਵਨਾਆਦਮੀਆਨੂਲਾਜਮਏਹੋਨਾ

ਲਮੁਇਆਮਰਜਾਵਨਾਸੀਇਕਬਾਰੁ
ਸਜਾਦੀਵਾਲਾਅੰਦਰਚੈਕਜਨਾਂਨੋਜੀ
ਕਰਚੈਦਚੁਫੇਚੈਸਤਾਰੇਗਿਰਦੇਮਹਲੁਸੁ
ਹਾਫੇਹਰਹਰਮੁਲਖਵਿਲਾਇਤਵਾਲੇ
ਮੇਵੇਫੁਲਬਹਾਰੀਸਤੁਉਸਬਾਰਾਜੜੇ
ਉਸਤਾਦਾਕਰਿਕਰਿਉਸਤਯਾਰੀਹਰ
ਹਰਸਾਕਸਕੂਫਾਸਬਜੀਹਰਮੁਲਖ

ਆਰੀ ਜੀ ਨਤ ਜੇ ਬ ਬ ਗਾਇਤ ਵਾਲੀ (੯੩)
ਹਰ ਹਰ ਚੋ ਕ ਨ ਆਰੀ ਉਚੇ ਪੁ ਹ ਵ ਗ ਨ
ਅਸ ਮਨੀ ਨੀ ਵੇ ਹੋ ਰ ਵ ਧੇ ਰੋ ਨ ਹ ਗਾਂ ਟਿ
ਰ ਨ ਦੀ ਵਾ ਰਾਂ ਉਤ ਉਤ ਜਾਰੀ ਬਾਰਾ ਚੁਟੇ
ਰੇ ਪੁ ਬ ਆ ਰਾ ਕਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਵਿਚ ਉ
ਸਤਾ ਕਾਰ ਫੁ ਹਾਰਾ ਕੁ ਕੁ ਲਾਖ ਦਲੀਲ
ਤਖਤੇ ਮਿਹਨਤ ਨ ਲਸਵਾਰੇ ਵਗਦੇ

ਰਹਨਹਮੇਸਾਇਲੀਦੀਮੋਤੀਲਾਖਸਤ
ਰੋ। ਸਿਰੀਫਰਸਹੋਇਆਗੁਲਕਾਰੀ
ਸਾਰੀਓਸਜਮੀਨੋਲਾਏਲਾਖਕੋਰ
ਤੁਨਕਾਸਾਂਹੀਰੇਲਾਖਨਗੀਨੋ। ਗਿ
ਰਦੇਅਬਰਜਦਹਰਤਖਤੇਜਦਦੁਲ
ਜਿਦੇਕਿਤਾਬੀ। ਗੁਲਲਾਲਗੁਲਨ
ਰਗਸੇਸਨਤਮਤਰਾਂਗਿਰਦਗੁਲਾ

ਬੀ॥ ਅਤਸਬਾਜੀਵਾਂਗੁਫੁਹਾਰੇਬਇਬ ੯੪
ਇਪੇਨਫੁਹਾਰਾ॥ ਪਾਸੋਅਕਲਗੁਲਾਦੀ
ਪੇਪੇਫਿਰਦੇਰੀਗਹਜਾਰਾ॥ ਫਿਰਕੋਫੇਰਬ
ਲਿਦਦਰਖਤੇਬਰਗੁਗੁਲਾਂਪਰਪੈਦੇ॥ ਸ
ਕਦਗੁਬਾਰਜਮਾਨੇਵਾਲੀਰਹਨਹਮੇਸ॥
ਧੋਦੇ॥ ਗੁੜੀਫੁਓਸੁਹਾਵੀਉਸਦਿਚਜੋਰ
ਦਰਖਤਾਂਫੜਿਆ॥ ਸੁਰਜਨਜਰਨਾਅ॥

ਟੈਹਰਗਸਚੀਦੁਨਜਾਪੇਚਟਿਆਂ। ਇਕ
ਓਹੁਸੁਰਖਜਟਾਹਰਦਮਕਨਣਾਣੀਹੋ
ਰਗੁਲਾਦੀ। ਸੋਓਹੁਸੁਰਜਾਪਹਜਾਰਾ
ਖਾੜਾਅਹਿਲਦਿਲਾਂਦੀ। ਉਸਤਾਕਾਰ
ਫਰਾਸਚਮਨਦਾਬਾਦਸੁਬਾਜਦਿਆਵੇ।
ਹਰਹਰਕਿਸਮਵਲੇਖਸਬੋਈਖੋਲਫ
ਰੂਸਵਿਛਾਵੇ। ਸਿਦਲਦੀਪੁਰੋਵੇਸਗੀਮ

ਦਾਉਸਦੀਮੁਸਕਬਹਾਰੋ॥ਨਾਫਾਨਾਮੁਪਛਾ ੯੫
ਣੈਅੰਪਣਾਜਾਂਵੇਅੰਬਤਤਾਰੋ॥ਹੋਵਨਮ
ਸਤਬਿਹੋਸਜਨਾਉਰਮੋਰਚਕੋਰਪਰਿੰਦੇ
ਅਸਕਹੋਨਅਵਜਾਸੁਣਸੁਣਬਾਸੇਬਾ
ਜਦਰਿੰਦੇ॥ਹਰਹਰਸਾਖਜਨਾਵਰਲੋਟ
ਨਮਸਤਬਿਹੋਸੀਕਰਕੇ॥ਬਾਂਸਾਨਾਲਜਿ
ਵੇਨਟਖੇਲਨਜਾਨਤਫੀਪੁਰਧਰਕੇ॥

ਬਾਕੀਚਾਲਾਇੰਗਾਰਨਹਾਰਟਪਾਵਨਸੋਰ
ਸੁਲਾਗਾਂਬੋਲਨਮੋਰੁਪਾਪੀਹੋਕੋਕਲਪ
ਫੀਹੋਰਹਜਾਰਾਹਰਿਹਰਿਚੋਕਪਪੂਰੇ
ਪੀਪਾਰੇਸਮਸਾਜਸਿੰਗਾਰੀਧੋਲਰਮ
ਹਲਚੁਫੇਰੇਰਮਕਨਤਾਕਸੁਰਖੇਬਾ
ਸੀਓਹੁਮਹਲਕਬੂਤਰਖਾਨੇਅੰਤਸੁਮਾ
ਰਨਬਾਰਾਬੀਬੀਬਹੁਸਹੇਲੀਬਾਦੀਹ

ਰਹਰਮਹਲਹਜਾਰਾਂ॥ਇਕਨਾਹਾਰਸਿੰ ੬੬
 ਗਾਰਜਵਾਹਰਜੇਵਰਜਰੀਪੁਸਾਕਾ॥ਇ
 ਕਇਕਸਾਦਮੁਰਾਦੀਸੁਰਬਦਨੋਪਰੀਅੰ॥
 ਜਿਉਉਸਨਾਕਾ॥ਇਕਇਕਸਾਦਮੁ
 ਰਾਦੀਸੁਰਤਿਦਰਦਵੇਦਾਹਕੁਟਾਹੀ॥
 ਨਾਜਨਆਜਉਨਦੀਹਾਸਮਜਲਵਾ
 ਜਾਤਾਇਲਾਹੀ॥ਆਉਹੁਆਨਸਰੋਵਰ

ਕਹੀਏਹੀਸਾਵਾਸਚੁਫੇਰੇ॥ ਆਓਹੁਸੁਰਖ
ਜਹਨੇਸਾਰੇ॥ ਅਣਉਥਾਈਯੇਘੋਰੇ॥ ਬ ੦
ਹਰਸਿਫਤਉਨਾਦੀਅਕਲੇਨਾਕਸਇ
ਹਤਤਬੀਰਾ॥ ਉਲਫਤੁਨਾਲਮੁਸਾਫਰਅ
ਜਲੀਲਿਖੀਆਓਹੁਤਸਵੀਰਾ॥ ਪਰ
ਓਹੁਨਾਲਸਜਾਦੀਆਹੀਹਾਰਸਿਰਾ
ਰਹਵਾਂਈ॥ ਲਦੇਬਾਰੁਗਾਇਆਵੁਣ

ਜਾਰਾ ਖਾਲੀ ਛੁਡਿ ਸਰਾਈ॥ ਬਣਿਆ ਵਾ ੯੧
ਗੜ੍ਹ ਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੇਰੀ ਮਹਲ ਮੁਨਾਰੇ
ਆਹੀ ਬਾਸੁ ਅਵਾਜ ਨ ਸੁਣੀਏ ਬਾਗੁ ਬ
ਜਾਰੀ ਸਾਰੇ॥ ਕੀਤੀ ਮਰ ਮਨਾਵੇ ਚ
ਦਰ ਫਤਸੀ ਰੀਸੀ ਮਬਦਨ ਦੀ॥ ਰਖੀ
ਨਹਿਰ ਕਿਨਾਰੇ ਮਖਤਾ ਅਜ ਜਕੋ ਹਸਿ
ਕੁਦੀ॥ ਜਾਵਿਚ ਲਹਰ ਰਖੀ ਸਹਜਾ

ਦੀ ਫਰਸ ਬਣਾਇਆ ਖਾਕੋ ਖੋਲੇ ਬੰਦ
ਪਿਉ ਮੁਖ ਦੇਖਣ ਕਾਰਨ ਦਰਦ ਫਿਰਾ
ਕੋ ਖਾਣੀ ਖਫਨ ਪਾਯਾ ਵਿਚਿ ਤਬੁ ਮਤ
ਨਜਰ ਨਾ ਆਈ ਦੇਖ ਅਜੀਜਤ ਬੰਤ
ਹੋਇ ਆਹੋ ਰਤ ਵਿਚ ਲੁਕਾਈ ਵਾਜਉ
ਥਾਉ ਆਹੇ ਸਾਜਨ ਪਾਸ ਪਾਸਾ ਸੁ
ਣਕੇ ਸੁਖ ਨ ਕਹਿ ਆਇ ਹੁ ਅਦਲ ਜਾ

ਰਬਖੇਡੁਮਚਾਵੇ। ਵੇਖੋਹਾਲਬਿਉਜਰੇਰੋ ੯੮
ਕੇਜੋਰਬਹੋਰਵਿਖਾਵੇ। ਓਹੋਮੁਲਖਸਹਰ
ਦਾਮੇਲਾਤੁਰਿਆਤਰਫਾਦਿਵਾਨੇ। ਮੁਇ
ਆਖਲਕਾਖਿਆਲਨਛੁਰਦੀਸਾਹਿਬ
ਦਰਦੁਨਿਸਾਨੇ। ਦਾਨਸਵੇਦਾਨਜਾਰਾ
ਹੇਹਾਜ਼ਰਓਸਟਿਕਾਣੇ। ਦੂਢੁਨਿਕਰਨਿ
ਦਲੀਲਾਂਹਿਕਮਤਕੋਣਰਬਾਣੀਜਾਣੇ।

ਸੀ ਇਕ ਦੂਰ ਹੋਏ ਸਿਉ ਸਿਆਣਾ ਮਾਧਿ
ਆਓ ਨਤ ਦਾਹੀ ਜਾਈਏ ਕਬਰ ਦਿਵਾ
ਨੇ ਦੇਖੋ ਵਿਚਿ ਓਹੁ ਹੋ ਕੇ ਨਾਹੀ ਅਗਰੋ ਜਾ
ਕੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਕੀਤਾ ਖਲਕਤ ਦੂਰ ਹਟਾਈ
ਖਾਸੇ ਲੋਕ ਗਏ ਅੰਦ੍ਰਾ ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਿ ਹਕੀਕ
ਤਿਆਈਆਂ ਅਵੇ ਮੁਸਕੁਬਾਹਿ ਸਤੀ ਬਾ
ਹਰਿ ਜਲਵਾ ਜਾਤ ਦਸੀਵੇ ਰੋਸ ਨਲਹਦ

ਅਜੇਹੀ ਜੀ ਕੋ ਬਲ ਨਹ ਜਾਂਹਾ ਦੀਵੇ ॥ ੯ ॥
 ਆ ਸਕਤੇ ਮਸੂਕ ਉਨਾ ਨੂਨ ਜਰ ਉਥਾਵੇ
 ਆਏ। ਕਾਮ ਲਾਸਿ ਦਕਿ ਪਛੇਰ ਬਸਾਹਿ
 ਬਖਾਂਰਾਂ ਖਾਂਰ ਮਿਲਾਏ। ਗੈ ਸੈਰੇ ਰੁਦਾਈ
 ਲਾਂਹਾਂ ਸਮ ਨਾ ਕਰੁ ਐਰੁ ਪਸਾਰੇ। ਤਿਕੀ ਸਿ
 ਫਤਿ ਉਨਾ ਦੀ ਕਰ ਸੇ ਜੋਰ ਬਖਾ ਪਸਾਰੇ
 ॥ ਕਥਾ ਸੀਰੀ ਤੇ ਫਰਹਾਦ ਕੀ ਸਮਪਤਿ ॥ ੩੧੬ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਥਹ ਕੀਕਤ ਕੀਵ ਚਤੁਰਾਸ੍ਰਿਤੁ॥
ਅਟਲਨਾਮੁ ਸਚੇਸਾਹਿਬਦਾਜਿ ਨਇਹ
ਖੇਲਚਰਚਾਇਆ ਜਿਮੀਤਿ ਅਸਮਾਨਬ
ਨਾਇਆ ਬਿਨੁਥੀਮਾ ਖੇਲਚਰਚਾਇਆ ਦੂ॥

ਜੀਕ੍ਰਦਤਿਮਹਾਦੇਵਤੇਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਉਪਾ ੧੦
ਇਆਮਗਗਤਿਸਾਧਿਬਦੀਮਹਿਮਾਦੁੰ
ਪਰਅੰਤੁਕਿਸੇਨਹੀਪਾਇਆਜੁਬਦਿ
ਲਾਵਿਚਉਸੁਫੁਰਮਾਨਾਫੁਰਿਆਚੇਦਾਭੇ
ਨਬਨਾਏਸਤਿਜੁਗੁਦੁਆਪਰੁੜੇਤਾਕਲ
ਜੁਗੁਚਾਰਜੁਗੁਦੁਤਾਏਅਦਤਾਰੀਏਸੁ
ਰੁਗੁਜੁਗੁਅੰਦ੍ਰਕਰਕਰਆਪਖਪਾਏਅ

ਗਰਾਤਿਸੁਸਾਹਿਬਦੀਮਾਹਿਮਾਦਾਕੋਈਅੰ
ਤਹਿਸਾਬਨਾਪਾਏ ਜਬਹੁਕਮਕੀਆਮਨ
ਸਾਦੇਵੀਨੂਤਬਏਹਦਨੀਆਸਾਜੀ। ਦੇਵ
ਫਿਰਕੇਜਾਹਰਕੀਤੇ। ਇਕਪੰਡਤਮੁਲਾਕਾਜੀ
ਇਕਪੀਰਫਖੀਰਾਅੰਬੀਰਬਨਾਏ ਇਕਸਾ
ਹਿਬਇਕਪਾਜੀ। ਅਗਰਾਉਸੁਪਚਮਾਹਿਬ
ਮਦਤਕਰਸੀਜਿਸੁਪਚੁਹੇਸੀਰਾਜੀ। ਗੁਰੂ ੧੦

ਨਾਨਕ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਕੈ ਕਲਜੁਗੁ ਅੰਦਾ ਅੰ ੧੦੧
ਇਆ ਵਿਚਿ ਅਵਤਾਰ ਜੋਤਾ ਅਪ ਅਪਨ
ਆਪੁ ਸਮਾਇਆ ਰਿਥ ਪੋਥੀਆ ਬਾਣੀਕ
ਰਸਾਹਿ ਬਦਾਨਾ ਮੁਜ ਪਾਇਆ ਅਗਰਾ
ਕਲਜੁਗੁ ਖੜੀਆ ਦਾਜੈ ਵਗੁ ਰੂਤੇ ਗੁਬ
ਹਾਦੁ ਪਾਇਆ ਇਕੁ ਦਿਨੁ ਦਿਲੁ ਵਿਚਿ
ਤਾਉ ਪਜੀਯਾ ਦੋਜੇ ਆਏ ਭਾਈ ਕਰਗਇ

ਕੁਚਦੁਨੀਆਥੀਪਿਆਰੇਅੰਗਸਾਕਸੁਖਦਾ
ਈਹੋਇਸਦੁਨੀਆਦਾਕੀਭਰਵਾਸਾਜਿਓਸੁ
ਫੁਲਾਰੇਨਈਹੋਸਿਮਤੁਸੰਸਾਰਾਣੀਈਅਕੁਰੇ
ਦੁਖਦਾਈਹਕੀਕਤਰਾਦੀਸੁਣੇਵਾਰਤਾ
ਜਿਸੁਇਹਧਰਮਰਖਾਇਆਥਿਤੁਦੁਆ
ਦਸੀਕਤਕੁਮਸਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਛਾਇ
ਆਥਿਸੁਪਖਤੇਰਾਤਚੇਦਸੁਕੀਮਾਤਾਕੋਰ॥

ਜਾਇਆ ਅਗਰਾਬਾਪਮਲਪਰੁਜਨ ॥੧੦੨॥
ਮਿਲਿਅਪਰਸਿਆਲਕੋਟਿਵਿਚੁਆਇ
ਆਜਬਗਰਬੁਜੇਨਖੀਬਾਹਰਿਅਇਸ
ਮਾਤਾਭਈਖੁਸਾਣੀਓਹੁਦੇਖੇਸੁਰਤਿਧ
ਰਮੀਦੀਮਸਤਕਪਰਸੇਹੇਲਾਣੀਓਹੁ
ਰਦਨਕਰੇਤੇਫੁੜੀਆਮਾਰੇਜਦਗੁੜਤੀ
ਧਰਮੀਨੂਪਿਆਣੀਅਗਰਾਸਭੁਪ

ਨੁਬਖਸੇਦਾਈਨੂਪਰਮਾਲਦੁਰੁਵਾਲੀ
ਜਬਦਿਨਚਰਿਅਪਵਰਾਹੇਈਅਸਹ
ਰਮਹਲੇਸਾਰੇ। ਸਾਰੇਦੇਨਵਧਾਈਆ
ਅੰਗੁਸਾਕਹਮਸਾਏਮ੍ਰਿਤੀਪਆਰੇ। ਸ।
ਈਹੋਈਨਾਰੀਗਾਵਨਿਵਜਨਢੇਲਿਨ
ਗਾਰੇ। ਅਗਰਾਕਰਨਸਤਨਾਬੀਤੁਤ
ਅਭੇਰੀਸਬਦੁਪਕਾਰੇ। ਪਰਸਾਦੀਸੁ

ਨਕੇਸਕੁਚਲਾਏਖੇਰਖਰਾਇਤਵਾਲੇ ੧੦੩
ਅਸੀਰਬਾਦਾਭਾਇਬ੍ਰਹਮਣਕਰਦੇਦੇਨਦੁ
ਧਾਈਆਨਾਠੋ। ਭਟਾਰੂਮਾਨਾਈਆਨੂਸ
ਰਬਖਸੀਨਾਲਦੁਸਥੋ। ਅਗਰਾਖਾਪਮ
ਲਨੇਕਰੀਖਰਾਇਤੁਸਾਰੀਉਮਰੁਸਮਾ
ਠੋ। ਅਮਾਧੋਤਾਮਾਤਾਨੇਪਰਮੁਹੁਧਰਮੀ
ਦੇਲਾਇਆ। ਚੁਗਣਲਗਾਖੁਸੀਹੋਇ

ਮਾਤਾਨੇਸਗਨਮਨਾਇਆ ਸਭਪਰਵਾ
ਰਮਿਲੀਵਧਾਈਨਾਰੀਮੰਗਲਗਾਇਆ
ਅਗਰਲੜਕੇਦੀਸੁਰਤਰੇਸਨੁਹੇਜਿਉ
ਚੇਦਜਿਮੀਪਰਆਇਆ ਪੰਜੁਦਿਹਾੜੇ
ਜਥੁਗੁਜਰੇਧੀਮਾਘਣਸੁਰੂਕਰਾਇਆ
ਐਹਨੁਭੇਗੁਤੇਲਚੀਕੋਚੀਰੀਅੰਦੁਸਹਰ
ਵਿਸੁਾਇਆ ਅਗਰਾਸਦੇਪੀਰੁਤੁਮੇਤਮ

੧੦੪
ਟਾਠੇ ਦੇ ਖਹ ਕੀ ਕਤਨਾ ਮੁਧਰਾਇਆ
ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਰੂਪ ਵਧੈ ਰੇ ਚੜ੍ਹਦਾ ਮਾਪਾ ਮਾਨੁ
ਸੁਖ ਮਾਵੇ। ਲੇਨੁ ਰੇ ਦਵਿਚੁ ਮਥਾਉ ਮ
ਨ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਮਗਨ ਬੁਝਾਵੇ। ਛੀਨਣ ਦਾ
ਪੀਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਦਿਖੰਦ ਦੇ ਪਾਵੇ। ਮ
ਗਗਾ ਸੁਟੇ ਮਾਕੇ ਦੇ ਨਾਮ ਪਛੁਗਾਵਾ। ਸੁਰਗ
ਹੀ ਮਾਵੇ। ਜਬ ਬਰਸ ਦਿਨ ਦਾ ਹੋਇਆ

ਹਕੀਕਤ ਭਰਨ ਜਿਮੀ ਪੁਰਲਗਾ ਸਿਰ
ਪਰੋਟੇ ਪੀਮਾ ਛੁਲੀ ਛੁਲੀ ਗਲਾ ਵਿਚ ਸੁਹ
ਸੁਥਾ ਸੁਥਿ ਨੇ ਦੇ ਕੇ ਛੁਟ ਹਥੀ ਸੋਹ ਨਿਧਿ
ਨੀ ਪੁਰਲਟ ਕੇਤਾ ਗਾ ਅਗਰਾ ਬਥਲੀ
ਬੋਲੀ ਬੋਲੇ ਪਰਮੀ ਬਹੁਤਾ ਪਿਆਰਾ ਲ
ਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋ ਬਰਸਾ ਦਾ ਹੋਇਆ ਪਰਮੀ
ਤੁਰਦਾ ਕਮਰ ਹਲਾਵੇ ਜੇ ਪੈਰ ਪਾਵਟੇ ਲ

ਕਿਤੜਾਗੀਛੁਣੁ ਛੁਣਕਰਦਾਅਵੇ। ਦੋਪੁ ੧੦੫
ਤ੍ਰੀਅਾਜਬਾਦਿਨਚੰਡਿਦਾਮਾਤਾਚੋਕੀਪਰਨ
ਹਾਵੇ। ਅਗਰਾਖੰਡੁਮਲਾਈਦੁਧਛੁਹਾਰੇਕੁ
ਜਨਭੋਗੁਲਾਗਾਵੇ। ਤੀਨਬਰਸਕਹੋਇਅੰ
ਹਕੀਕਤਿਜੇਦਰਅੰਗੁਜੋਲਾਏ। ਬਵਟੇਰੁ
ਲੇਪਰਸੇਹਨੁਮੀਨੁਕਾਰਬਣਾਏ। ਦੋਕੀਨਾ
ਅੰਦੁਸੁਮਕੇਲਟਕਟਿਮੋਤੀਚੜੇਸਵਾਏ।

ਅਗਰਾਵਾਲਾ ਮੁਰਕੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮਕਾਰਾ ਕੀ ਕੋਈ
ਆਖਸੁਣਾਏ। ਚਹੁ ਬਰਸਾ ਦਾ ਹੋਇਆ ਹ
ਕੀ ਕਤ ਪਹਰੇ ਬਸਤ੍ਰ ਸਾਰੇ। ਅਕੇਸੀ ਚੀਰੰ
ਸਿਰੁ ਪਰੁਸੇ ਹੈਂ ਤੇ ਛਨ ਸਨੇ ਕਨਾਂ ਠੇ। ਗਲਿ
ਵਿਚਿ ਜਾਮਾ ਬਸੁਰਹਿ। ਅਹੈ ਅਤਰਾ ਦੇ ਮੁ
ਸੁਕ ਬਹਾਰੇ। ਅਗਰਾਵਾਲ ਕਿ ਵਿਚ ਸੁਥਣੁ
ਅਸਰੁ ਦੀ ਕਟਾਰ ਦਾਰੁ ਗੁਲਜਾਰੇ॥੫॥

ਪੰਜੁਬਰਸਾਦਾਹੋਇਆਹਕੀਕਤੁਸੁਣੇਹ ੧੦੬
ਕੀਕਤਿਸਾਰੀਗੁਲੀਡੁਡਾਭੇਡੀਗੋਲੀ
ਖੇਡੋਸੈਕਬਹਾਰੀਨਾਲਯਤੀਆਖੇਡਖਿ
ਡਵੇਮਿਠੇਬਚਨਉਚਾਰੀਅਗਰਾਨਿਤ
ਮਾਤਪਿਤਾਦੀਪੇਰੀਪੇਦਾਧਰਮੁਬੁਪਾਅ
ਵਤਾਰੀਅਛਿਆਬਰਸਾਦਾਹੋਇਆਹ
ਕੀਕਤਿਨਾਲਬਾਪਦੇਜਦੋਜਾਇਕਚੇ

ਹਰੀਅੰਬੀਰਾਦੀਦੋਦਸਤੀਸੀਸੁਨਿਵਾਵੇ
ਰੁਪਯੇਪੇਸੇਪਾਇਨਾਇਕੋਭੀਆਖੀਸੇ
ਅੰਦਰਪਾਵੇਅਗਰਕਰੇਖਰਾਇਤਨ
ਉਸਾਈਦੇਜੋਕੋਈਮੰਗਣਾਅਵੇਸਤਾ
ਵਰਸਾਦੇਧਰਮੀਨੁਮੁਲਾਦੇਪਛੁਨਾਪ
ਇਆਰੋਕੁਰੁਪਮਾਰੋਫੀਗੁਰੁਦੀਨਜ
ਰਮੁਲਾਦੀਲਿਨਾਇਆਬਾਪਮਲ

ਨੇਸੀਪਾਮਾਮੁਲਾਨੀਬੇਟਾਕਰਬੁਲਾਇਆ॥੧੧॥
ਅਗਰਾਦੇਸਕਿਸੇਨੂਕੇਹਾਦੇਣਜਾਹੋਈ
ਦਸਤਉਠਾਇਆ॥੧੨॥ਅਮੁਲਹਰੀਕ
ਤਪਵੇਕਾਇਤਾਤਖਤੀਪੇਚਰਖਾਈ
ਨਾਲਪ੍ਰੇਮਦੇਹਰਫਦਾਰਦਾਲਿਖਦਾਕਾ
ਨੀਕਲਮਬਣਾਈ॥ਜਬਮੁਲਾਲੇਦੇਖੀ
ਤਖਤੀਲਿਖਸਲਾਹਿਦਿਖਲਾਈ॥ਨਿ

ਉਨਿਉਧਰਮੀਕਰੇਸਲਾਮਾਅਦਬਨਾ
ਲਬਹਿਜਾਈ॥੨॥੨੦॥ ਪਰਮਸਤੁਲ
ਅੰਦ੍ਰਪਦ੍ਰਦੇਲਕ੍ਰਕੇਕਹਕਹਿਜਤਿਸੁਣੁ
ਈ॥ਸਈਅਦਤੇਕ੍ਰਰੇਸੀਪਦ੍ਰਦੇਮੁਗ
ਲਪਠਾਣਅਗਈ॥ਤੁਰਖਾਣਲੁਹਾਰ
ਜੁਲਾਹੇਪਦ੍ਰਦੇਦੀਗਰਐਰਬਤੁਈ॥
ਅਗਰਸੁਨਿਆਰੇਤੇਪਦ੍ਰਨਖੜੀਹੋਰ

ਭੀਓਕੁਕਨਾਹੀ॥੨੧॥ਇਕਠਿਕਰਾਦੀ ੧੦੮
 ਆਪਕੁਨਕਿਤਾਬਾਮਸਲੇਆਖਸੁਣਾ
 ਉਨਾ॥ਇਕਰਸਾਲੇਪਕੁਨਸਿਅਰਠੀ
 ਆਮਪੀਨੀਰਚਲਾਉਨਾ॥ਅਗਰਾਕਰੀ
 ਆਤੇਪਕੁਨਬਾਰੀਆਠਾਰਸੀਆਸਮ
 ਬਾਵਨਾ॥੨੨॥ਇਕਪਕੁਨਭਾਇਸਿਤ
 ਪਕੁਨਬੇਸਤਾਪਕੁਨਕੁਰਾਨਸਿਪਾਰੇਇ

ਕਗਜਲਾਤੇਪਕੂਨਰੇਖਤੇਦਾਨਸਪਤ
ਨਬਹਾਰੇ। ਇਕਜਿਕਰਕਰਨਾਇਆ
ਦੇਓਹਰੇਦੇਹੈਨਉਪਾਰੇ। ਅਗਰਕੁਛ
ਇਲਮਪਕੂਨਦਾਓਕੁਨਾਹੀਕਿਅ
ਕੇਈਆਖਪੁਕਾਰੇ॥੨੩॥ ਅਠਬਰ
ਸਦਾਹੋਇਆਧਰਮੀਕਰਦਾਬਹੁਰ
ਤੁਰਾਈ। ਤੁਝਸਿੰਘਤੇਮਲਾਸਿੰਘਕਿ

ਪਾਲਸਿਪਤੈ ਭਾਈ ਉਪਲਜਤੁ ਟੁਟਾ ॥੧੦੬॥
ਲੇਰਹ ਦੇਰੇ ਜੀ ਜਿਨ ਕੁਝ ਮਾਈ ਤਿਨੇ ॥੦॥
ਗੀਸਗਨ ਭਿਆਏ ਭੁਟ ਬ੍ਰਹਮਣਨਾ
ਈ ਸਾਦੀ ਹੋਈ ਨਾਗੀ ਗਾਵਨ ਹਰ ਅਕ
ਦੇਨ ਦੁਪਾਈ ਅਗਰ ਮਿਸ਼ੀ ਤੇ ਪਤਾ ਸੇ
ਵਿਡੈ ਭੰਗਈ ਸਭੁ ਕਾਈ ॥੧੦੭॥
ਵਰਸਾ ਦੇ ਧਰਮੀ ਨੂਸਾ ਦੀ ਦਾ ਫਿਕਰ ਕੀ

ਤੋਨੇ ਅਸ ਦੇ ਪੰਡਤ ਜੋ ਤ ਕੁਵਾ ਲੇ ਸਾਹ ਸੋਧ
ਲਾਇ ਓਨੇ ਰਲ ਕਬੀ ਲਾਹੇ ਇਅ ਅਕਠਾਰ
ਲਾਮਿਲ ਸਗਨ ਕੀ ਤੋਨੇ ਅਗਰਾ ਦਖਣ
ਦੇ ਕੇ ਪੰਡਤ ਨੂੰ ਰਸੀ ਬਹੁਤ ਕੀ ਤੋਨੇ ॥੨੫॥
ਸਾਦੀ ਦਾਸੀ ਮਿਅ ਨ ਕੀਤਾ ਤਿਬੁਤੁ ਰਤ ਮੰਗ
ਏ ਲਲ ਕਨਾਤਾ ਤਿਬੁ ਚਿਟੇ ਰਲਾਮਿਲ ਰੰਗ
ਓਠਾਏ ਬਿਜਰੀ ਅੰਦੇ ਸਦੇਤਾ ਇਫੇ ਭੰਡੁ ਬੀ

ਨਾਨਕ ਬਲਾਏ॥ ੨੬॥ ਭੁਲਾ ਮਹੁਰਤ ਰੂਠੇ ਨੇਲ ॥
ਕੁਕੇਨੁ ਮਾਂਏ ਪਾਇਆ॥ ਵਟਨਾ ਨਾਈ ਲੈ
ਆਇਆ ਦੁਲੇ ਦੇ ਅੰਗ ਲਗਾਇਆ॥ ਦੁ
ਲਕੀਆ ਸਰਨਾਈ ਭੇਰੀ ਰੰਗ ਭੂਤੀਆ ਲਾ
ਇਆ॥ ਅਗਰਾ ਫੁਟੇ ਦੁਜ ਨਿਲ ਗੋਨਾਰੀ
ਅੰਗ ਲਗਾਇਆ॥ ੨੭॥ ਕਰਮ ਜੋਹੋਇ ਅ
ਸਾਦੀ ਦਾਤ ਬਲਾਗੀ ਸਗਨ ਲਿਆਏ॥

ਅਗਰਾਖੜੀਬ੍ਰਹਮਣਜੋਸਹਿਰਦੇਸਭ
 ਦੇਖਣਨੁਆਇਓ॥੨੮॥ਚੜ੍ਹੇਕੜਾਹੇਭਾਜੀ
 ਦੇਮਿਠਿਅਈਬਹੁਤਕਢਾਈ॥ਵਿਚ
 ਸਹਿਰਦੇਵੰਡੁਨਿਨਾਰੀਪਾਰਿਪਾਰਿਮਿ
 ਏਵਧਾਈ॥ਰਲਕਬੀਲਾਹੋਇਆਇਕ
 ਠਾਚਾਚੇਤਾਏਭਾਈ॥ਅਗਰਾਰਲਮਿਲ
 ਨਾਰੀਮੰਗਲਗਾਵਨਮਾਸੀਫੁਫੀਤਾਈ॥

॥੨੯॥ ਮਿਜਮਾਨੀ ਦਾ ਫਿਕਰ ਕੀਤੋ ਨੇਸਦ ॥੧੧॥
ਕੇਪੇਚ ਬਹਾਏ। ਮੇਧਨ ਭੋਗ ਲੁਚੀ ਕਚੋਰੀ
ਭੁੱਲੇ ਨਾਲ ਬਨਾਏ। ਮਿਠੇ ਸੁਫੁਟੇ ਜਰਦ
ਬਿਰੰਜਾ ਬਹੁਤ ਮਸਲੇ ਪਾਏ। ਅਗਰਾ
ਨਾਲ ਮੁਰੰਬਾ ਅੰਬ ਅਚਾਰੀ ਪੀਤ ਨਾਲ ॥੧੨॥
ਵਾਏ ॥੧੩॥ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭਰਨੇ ਚਲੀ
ਆਨਾਰੀ ਮੰਗਲ ਗਾਇਆ ਸਾਲੂਦਾ

ਚੁੰਦੋਆਤਾਇਆਉਪਰਕੀਤਾਛਾਇਆ
ਲਗੇਸੇਹਲੇਰੁਮਜੁਗਾਵਨਸਾਜਾਰਗ
ਬਣਾਇਆਅੰਗਰਾਅਪਛਰਾਅਕੇਹ
ਜਰਹੋਈਆਗਾਂਨਾਤੁਰਤਬਨਾਇਆ
॥੩੧॥ਤੁਰਤਤੁਰਤਤੁਰਤਤੁਰਤਤੁਰਤ
ਖਾਰੇਚੁਕਬਹਾਇਆਦਹੀਤੇਲਟੁਲੇ
ਲਮੰਗਾਇਆਸਿਰਦੂਲੇਦੇਪਾਇਆ

ਵਟਣਮਲਕੇਨਵਟਣਲਚਾਨਾਗੀਮੰਗਲ ੧੧੨
ਗਾਇਆਅਗਚਾਚੰਪਣਭੀਨੇਸਾਦੀਹੋਈ
ਚੁਟਿਆਰੁਪਸਦਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਤਰਮ
ਤੇਬੇਠੇਸਭੋਬਸਬੁਦਰਜੀਲਿਆਏ। ਦਸ
ਤਾਰਮੁਬਾਰਖਸਿਰਬੰਧੀਵਿਚਤੁਰਗਾਖੁਰ
ਬਰਖਾਏ। ਚੋਤਾਰਬਾਫਤਜਾਮਾਪੇਧਾਫਰ
ਕਨਬੀਧਸਦਾਏ। ਕਮਰਬੀਧਇਕਲਾਈ

ਸੁਬਣਜੋਰੂਪੇਰੀਪਾਏ॥ ਅਗਰਾਚਾਂਦੀਦਾ
ਜੇਮੁਕਟਬਧੋਨੇਸੁਰਜਦੇਦਿਖਲਾਏ॥
ਪਹਿਨਾਚਾਰਕੇਬੈਠੇਜਭੋਕੇਸਰਘੋਲ
ਮੰਗਾਇਆਸੁਪੇਦਬਾਛਤੇਜਾਮਿਆਉਪ
ਰਕੇਸਰਰੀਗਬਨਾਇਆ॥ ਅਲਭਤੇਗੁਲ
ਲਾਛਿਣਕਦੇਅਤਰਾਦਾਮੁਸਕਉਰਾਇਅ॥
ਅਗਰਾਏਹਜਨੇਤਜੁਮੈਸੀਸੋਹੈਜਾਇਰਿ

ਸਾਬਨ ਪਾਇਆ॥ ੧੭੭ ॥ ੧੭੭ ॥ ੧੭੭ ॥ ੧੭੭ ॥
ਵੇਲਾ ਹੋਇ ਅਲਗੇ ਰੁਪਈਯੇ ਪਾਵਨਾ ਸੁ०
ਫਸਭੇ ਹੋਇ ਕੰਠੇ ਰੁਪਈਯੇ ਲਗੇ ਵਿਖਾਵਨ
ਨਾਲ ਸੁਗਾਵੇ ਬੋਲ ਨਾਰੀਆ ਅਜਬ ਘੋ
ਰੀਆ ਗਾਵਨਾ ਅਗਰਾ ਰੂਪਾ ਨਈਯਾ ਅ
ਚਾਈਆ ਨੂੰ ਦੇਲਤ ਲਗੇ ਵੈਰਾਵਨਾ॥ ੧੭੮ ॥
ਚਰੀ ਜੀਵ ਹੋਈ ਅਸਵਾਰੀ ਰਬ ਘੋਰੀਆ

ਹੇਅਏ॥ ਇਕਬਹਿਲਾਇਕਪਾਲਕੀਆਂ
ਵਿਚਖੁਸੀਆਨਾਲਸਿਧਾਏ॥ ਰੀਰਾਰੀਗਦੇ
ਬਸਤਰਪਹਿਰੇਕੇਸਰਨ॥ ਲਰੀਗਾਏ॥ ਅ
ਗਰਭੈਣਭਾਣਜੀਵਾਰੁਫੁਕੀਪਰਮੇਹਰ॥
ਪੰਜਦਿਵਾਏ॥ ੩੬॥ ਜਾਂਦੁਕੇਵਿਚਵੁਟ
ਲੇਅੰਦਰਜੀਵਬੀਅਬਜੁਜੁਹਾਏ॥ ਸੁਟ
ਣਚੁਪਈਯੇਭਰਭਰਥੇਲੀਆਂਟਕਿਆ

ਅੰਤਨਾਅਵੇ। ਤਖਤਰਵਾਗੁਲਜਾਰਬਨੀ ॥ ੧੧੪

ਗੁਲਰਤੇਪੀਲੇਸਾਵੇ। ਅਗਰਾਅੰਗੇਡੁੱਠਾ

ਦੁਜਨਤੂਤੀਆਨਾਚਭੀਹੁੰਦਾਅਵੇ। ॥ ੧੧੫ ॥ ਛੁਟਣ

ਹਿਣਕਣਘੇਰੇਧੋਧੋਕਰਨਨਗਾਰੇ। ਛੁਟ

ਨਹਵਾਈਆਅਸਤਬਜੀਆਂਚਮਕਨਬ

ਹੁਤਸਿਤਾਰੇ। ਭਿਜਪੇਅਨਾਰਚਾਦਰਾਂਛੁ

ਟਣਬਾਗਬਹਾਰੇ। ਅਗਰਾਛੁਟਣਲੰਗੀ

ਆਯਸਤਬਾਜੀਆਚੋਰਸਤੇਵਿਚਬਜਾਰੇ
॥੩੮॥ਪਹਿਲਸਗਨਕੀਤੋਨੇਰਸਮੀਜੇਦ
ਡਿਆਦੇਚਾਲੇ॥ਪਉਤੇਮੈਦਾਚਾਵਲਬ
ਕਰੇਭੇਜੇਬਹੁਤਮਸਾਲੇ॥ਕੁਆਰਧੋਤੀਦ०
ਸਗਨਕੀਤੋਨੇਲੇਗਏਹਛੂਟੇਵਾਲੇ॥ਅ
ਗਰਾਕੁਰੁਮਕੁਰੁਮਾਨੁਇਉਮਿਲਦੇਗੁਲ
ਨਰਗਸੁਨਾਲਗੁਲਾਲੇ॥੩੯॥ਚੋਕਪੁ

ਰਿਆਖਾਰੇਅੰਨ੍ਹੇਲਏਹਕੀਕਤਫੇਰੇ॥ਵਿਦੁ०੧੧੫
ਹਪੜਨਪਾਂਧੇਦੋਤਰਫੀਬਾਲਕਬਡੇਬ
ਡੇਰੇ॥ਆਬੈਠੇਵਿਚਪੈਚਸਹਿਰਦੇਜੋਸ
ਨਿਵਡੇਚਗਚਿਗੇਰੇ॥ਅਗਰਾਰਾਜੀਹੋ
ਕੇਸੰਸਿਕਹੈਮੇਸਦਕੇਜਾਵਾਡੇਰੇ॥੪੦॥
ਰਾਤਗਈਦਿਨੁਚੜਿਆਸਭਭੁੰਟਾਂਸੇਭ
ਗਈ॥ਨਾਇਧੋਇਕਰਿਬੈਠੇਜਾਂਦੀਬ

ਸਤਰਾਅੰਗਲਗਾਈ॥ਟਿਕੇਲਾਏਬ੍ਰਹ
ਮਣਨੇਜਾਸੀਸਾਦਿਖਾਵੇਨਾਈ॥ਅਗਰ०
ਦੋਲਤਦੀਆਸਤੁਖਸੀਆਨੀਆਂਆ॥ਜ
ਜਨ੍ਹੰਚਾਇਦਧਾਈ॥੪੧॥ਖਣਪੀਣਦ०
ਹੋਇਆਵੇਲਾਸਤਰੇਜੀਆਚਾਇਫਿ
ਛਾਈਆਆਂਦੀਆਨੇਸੁਫੈਦਚਾਦਰਾਂ
ਸਤਰੇਜੀਯਾਂਤੇਪਾਈਆ॥ਬੂਮਣੀਆ०

ਟਪਾਵਾਗਾਵਣਸਿਠੰਠੀਆਂਦੇਵਾਈਆ ११੬
ਅਗਾਰਸਮਕੀਤੀਨੇਵਰ੍ਹਿਆਦੀਰੁਪ
ਈਯੇਵੇਲਾਪਾਈਆ॥੪੩॥ਭਾਂਤਭਾਂਤ
ਦੀਸੁਣਮਠਿਆਈਖਵਨਮਿਤ੍ਰਪਿਆਰੇ
ਬੈਦਾਂਨਾਬ੍ਰੀਦੀਜਾਲੇਬੀਵਰਠੀਸਕਰਪਾ
ਰੇ॥ਬ੍ਰੀਦੀਦੇਠੰਰੂਕਤਬਖਾਨੀਯਾਗਰੀਯ
ਨਾਲਛੁਹਾਰੇ॥ਅਗਾਰਾਪਿਉਕਚੋਰੀਆ

ਮੇਦੇਦੀਆਂ ਭੁਲੇਨੀ ਨਾਲ ਕਰਾਰੇ॥੪੨॥
ਪਾਇ ਪੀਯ ਕਰਿ ਬੈਠੇ ਜਾਈਆ ਏਸ ਭੁ
ਤੁ ਮਾਸੇ ਕਿਜਰੀਆ ਤੇ ਸਦੇ ਭਗਤੀ ਏਸ
ਜੀਗਰ ਤੇ ਬਾਸੇ॥ ਇਕ ਨ ਚੰਨ ਇਕ ਨ ਕ
ਲਾ ਕਰ ਦੇ ਲੋਕ ਜੋ ਪਾਵਨ ਹਾਸੇ॥ ਅਗ
ਰ ਰੁਪਈਯੇ ਤੇ ਕਪਟੇ ਬਖਸਨ ਨਾ॥
ਲਦੁ ਸਾਲੇ ਪਾਸੇ॥੪੩॥ ਰਾਤੁ ਪਈ ਨ

ਦੁਪਾਂਵਾਗਾਂਦੁਣਸਿਠੰਣੀਆਂਦੇਵਾਂਈਆਂ ੧੧-
ਮਿਮਾਨੀਕਰਨਰਸੇਈਏਸਭੁਬਲਾਏ
ਜਰਦਪੁਲਾਉਬਰਿਜਾਪੁਸਕੇਕਲੀਏ
ਪੁਬਕਰਾਏ। ਵਹੀਚਕੇਦੀਆਂਪੁਠਾਂਦੇ
ਕੈਬਹੁਤਮਸਾਲੇਪਾਏ। ਅਗਰਾਕੋਲ
ਧਰੇਬਾਦੀਏਫਿਰਨੀਦੇਉਗਲੀਆਂਭੁ
ਰਖਾਏ॥੪੫॥ ਤ੍ਰੇਰਾਤੀਜੇਦਰਹੀਉਥਾਈ

ਖਿਜਮਤ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਓਨੇ ਚੋਥੇ ਦਿਨ ।
ਵੇਕਾਹਿ ਟੇਕ ਪਵੇ ਦਾਜ ਬੀ ਬਹੁਤ ਦਿਤੇ
ਨੇ ਪਾਠ ਪਾਲ ਕੀਤੇ ਸਤ ਰੰਜੀ ਹੋਰ
ਭੀ ਬਹੁਤ ਲਯੋ ਨੇ ਅਗਰਾ ਸਰੂਤਾ
ਗਿਆ ਨੂਰਾ ਜੀ ਕਰ ਕੇ ਜੀ ਵੁਭੀ ਵਿਦਾ ਕੀ
ਤੀਯੋ ਨੇ ॥੪੬॥ ਕਰਿਆ ਏਸਾਈ ਸਤਿ
ਆਨੇ ਕਰ ਮਕੀਤਾ ਉਸਾਈ ਪਾਣੀ

ਰਪੀਤਾਮਾਤਾਨੇਚਿਰਜੀਵੇਜੁਗਤਾਈ॥੧੧੮॥
ਵਿਦਮਾਹੋਗਾਏਲੋਕਮੇਲਵੇਆਪੋਆ
ਪਣੀਥਾਂਈ॥ਅਗਰਾਜੇਤ੍ਰਾਘੇਤ੍ਰਾਮੁਲੰ
ਕ੍ਰਿਦੇਤੋਨੇਜੁਬੀਜੁਬਾਂਈ॥੪॥ਓਸੇਹੋ
ਣੀਦਹਿਸਿਰਮਾਰਿਆਲੋਕਾਜਿਸੁਲੁ
ਟਾਈ॥ਓਸੇਹੋਣੀਹਰਨਾਕਸਮਾਰਿਅੰ
ਪੁੰਠੀਖਲਲਾਹਾਈ॥ਓਸੇਹੋਣੀਦਰ

ਜੈਧਨਮਾਰਮਾਸਾਰਿਗਰਸ਼ਨੇਖਾਈ॥
ਅਗਰਾਓਹੋਹੋਣੀਮਾਰਮਾਰਕਰਦੀ
ਸਿਆਲਕੋਟਵਿਚਿਆਈ॥੪੮॥
ਹਕੀਕਤਰਾਦੀਸੁਣੇਹਕੀਕਤਬਡੇਸ०
ਨਪਰਆਇਆ ਸਿਰਪਰਚੀਰਾ
ਜੈਸਨਸੀਵਿਚਤੁਰਾਰਾਪੁਬਰਖਾਇ
ਆਸੁਮਕੇਕੀਕੁਣਛਾਪਾਛਲੇਕੀਰੇ

ਰੰਗ ਬਣਾਇਆ ਅਗਰਾਜਿਉ ਪਰਜ ਸੋਧ ॥ ੧੧੯ ॥
ਕੰਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਿਉ ਮਾਤਾ ਕਉ ਰਾਜਾਇਆ ॥ ੪ ॥
੯ ॥ ਬਾਰਾ ਬਰਜ ਦਾਹੋਇਆ ਹਕੀਕਤ ਪ
ਕੁਨ ਮਸੀਤੀ ਜਾਵੇ ਪਵੇ ਕਿਤਾ ਬਾਦੁਨੀਆ
ਕਾਰਨ ਅੰਦਰ ਗਿਆਨ ਦੁਖਾਵੇ ਚਾਰ ਪ
ਕ੍ਰੀਟਿ ਰਪ ਕੁਕੇਓ ਥੋਆਨ ਰਸੇਈ ਪਾਵੇ ॥
ਅਗਰਾ ਅੰਨ ਕਾ ਲਨੇ ਪੇਰਾ ਪਾਇਆ ਜਿ

ਨਿਕਲ ਕਿਥੋਜਾਵੇ॥੫॥ ਇਕ ਦਿਨ ਧਰਮੀ
ਪੜ੍ਹਨਗਾ ਮੁਖ ਮੁਲਾਲੀ ਬਹੁਤ ਦਿਖਾਈ
ਤੁਰਕਾ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਗਲੇ ਵਾਲੀ ਲੰਗੋ ਕਰਨ ਲ
ਕਾਈ॥ ਇਟਵੀ ਮਪੋ ਦੀ ਦੋਤਰਫੀ ਚੋਟ ਨ
ਲੰਗੋ ਕਾਈ॥ ਅਗਰਾ ਜਿਸ ਦੇ ਲੇ ਮੁਲਾ ਮਾ
ਇਆ ਤੁਰਕਾ ਫਰੀਆ ਦਲਗਾਈ॥੨੧॥
ਮੂੰਹੋਂ ਆਖਣ ਮੁਲਾਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਸੁਣਿਓ ਸਤਾ ਦਹਮ॥

ਰੇ॥ ਇਸਹਿ ਦੂਨੇਰੇਰਸਰਾਦੇਮੁਖਥੀਬਚਨ॥੧੦
ਉਚਾਰੇ॥ ਪੇਕੈਬਚਜਾਦੀਨੂੰਕਢੀਆਗਾਲੀ
ਨਾਲਜੁਬਾਨਪਕਾਰੇ॥ ਅਗਗਾਇਕਅੰਨਾ
ਪਾਸਸਾਹਦਸੀਥਿਹਬੋਲੇਕੂੜਅਵਾਰੇ॥ ਪਰ
ਮੁਲਾਂਗੁਸੇਹੋਇਕੇਤਲਬਕੀਤੀਹਕੀਤਰ०
ਇਦੇਤਾਈ॥ ਸਚੇਸਚੁਤੀਆਖਹਕੀਕਤ
ਸੂਠਨਵਿਚਰਲਾਈ॥ ਜੇਕਹੋਸੂਠਤੀਮੇਰੇ

ਅਗੇ ਤੈਨੂੰ ਚਾਇਮ ਰਾਈ ॥ ਅਗਰਾਂਗ ਤੈਨੂੰ
ਪੈਨਛੈ ਮਕਾਂਤਾ ਤੁਤਾ ਤੁਤਾ ਲੇਸੇ ਬਹੁਤ ਸਜੰ
ਈ ॥ ਪੜ੍ਹ ॥ ਮੁਲਾਂਜੀਏ ਹਨਾ ਮੁਡਿਅਾਨੇ ਬੰ
ਦਜ ਬਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੋਨਾ ਲਭਵਾਨੀ ॥ ਵਿਚ
ਪਹਾੜਾ ਮਹਿਮਾ ਜਿਸਦੀ ਚਾਰਕੇਟ ਮਹਿ
ਬਾਨੀ ॥ ਉਸ ਬਡੇ ਬਡੇ ਮਹਿਪਾਸੁਰ ਮਾਰੇ
ਜੋਹੋਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਅਗਰਾਂਗ ਨਿਚਾਏ ਪੈਰ

ਅਕਬਰਆਇਆ ਬੇਗਮਸਟੇਸਲਾਮੀ ੧੨੧
॥੫੪॥ ਮੁਲਾਂਕਰੇਹਕੀਕਤਨੂਹਮਜਾਣੇ
ਨਹੀਭਟਾਨੀਆਇਹਦੀਨਮਜਬਦਾਫਿ
ਰਕਾਰੇਬਿਹਤਰਹੈਮੁਸਲਮਾਨੀਹੋਰ
ਮਜਬਸਭਬਾਤਲਹੈਪਰਕੋਈਨਾਇ
ਸਦੀਨਸ਼ਾਨੀਅਗਾਰਾਕਿਉਗਾਲੀ
ਇਤੀਆਬੀਬੀਨੂਕਹਤੂਨਾਲਜੁਬ

ਨੀ॥੫੫॥ਮੁਲਾਜੀਪਹਿਲਾਗਲੀਦਿ
ਤੀਅਮੀਤ੍ਰਿਅਨੇਅਾਦਿਭਵਾਨੀਤਾਈ॥
ਜਿਸਨੂੰਰਾਜੇਤੇਸੁਲਤਾਨਸੇਵਦੇਚਹੁਕੁ
ਟਾਂਦੇਸਾਂਈ॥ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਸੇਵਦੇਮੰ
ਨਣਕੁਲਰਜਾਈ॥ਮੁਲਾਂਮੇਪਿਛੇਦੇਸੁਖ
ਨਬਚਾਬਚਕੀਤੇਪਹਿਲੇਕੀਤੇਨਾਹੀ॥
੫੬॥ਮੁਲਾਂਪਕਤ੍ਰਿਪਕੀਕਤਿਨੁਕਾਜੀਦੇ

ਪਾਸਲਿਆਇਆ ਸਭਹਕੀਕਤਮੁੰਡਿ ॥੧੨੨॥
ਆਦੀਕਜੀਨੂੰਬਹਿਸਮਝਾਈਆਇਸ
ਗਲੀਦੇਤੀਆਂਬੀਬੀਨੂੰਪਰਬਡਾਗਜ
ਬਇਸਕੀਆਕਾਜੀਕੰਢਕਿਤਾਬਤੂਦੇ
ਖਸਰਾਨੂੰਮਸਲੇਕੀਟੁਰਮਾਇਆ॥੫॥
ਕਾਜੀਆਖੇਮੁਲਾਂਤੂਲਕੇਨੁਚਾਇਰਖਾ
ਈਏ॥ਭੁਲਕੇਅਰਬਾਬਸਰਾਦੇਹੋਨਇ

ਕਠੇਮਸਲਾਆਖਸੁਣਈਏ॥ਜੋਕੁਫੁਸ
ਰਾਦੇਅੰਦਰਹੁਕਮਭੀਹੋਸੀਉਸਤੇਅਮਲ
ਕਮਾਈਏ॥ਮੁੱਲਪੰਡਤਪਾਨੇਰਖਲਕੁਕੇ
ਨੂੰਖਬਰਦਾਰਹੋਕੇਲੇਜਾਈਏ॥੫੮॥ਹ
ਕੀਕਤਰਾਨੂੰਪਕਕੁਛੇਓਨੇਮੂੰਡੇਮਾਰਨਛੇ
ਰੇ॥ਜੋਟੇਤੇਤਾਮਾਚੇਮਾਰਨਧਕਧਕਸੁਟ
ਨਅੰਗੇ॥ਕਿਨਮਰੇਫੁਨਦੇਨਸਜਾਈਮਾਰ

ਨਸੰਜੇਖੰਬੇ॥ ਅਗਰਾਵਿਧਮਾਤਾਮਸਤੁ १੨੩
ਕਪਰਲਿਖਿਆਸਿਰਦੇਵੇਧਰਮੁਨਛੁਰੇ
॥੫੯॥ ਸੋਰਸਰਾਬਾਬਹੁਤਾਹੋਇਆਤਬਲੇ
ਕਦੇਕੁਦੇਆਏ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਤੇਹੋਰਕਬੀਲੇ॥
ਅੰਗਸਾਕਹਮਸਾਏ॥ ਦੇਨਦੁਹਾਈਪਾਤਸੇ॥
ਹੁਦੀਉਚਾਕੁਕਸੁਣਾਏ॥ ਅਗਰਾਜੇਕੁਛੁਕੀ
ਤਾਮੁਲਾਂਨੇਓਹੁਕੀਤਾਅਪਣਾਪਾਏ॥੬੦॥

ਹਰੀਕਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕੇਦਕੀ ਤੋਨੇ ਖੰਡਤਖਾਨੇ ਪ॥
ਇਆ ਪੇਰ ਬੜੀਆ ਹਥ ਹਥੋਂ ਵੀਆਂ ਅੰ
ਦਰਚਾਇ ਦਿਵਾਇਆ ਰੇਣੀ ਪਾਣੀ ਬਿਦ
ਕੀ ਤੋਨੇ ਬੁਹੇ ਮੁਗਲ ਬਹਾਇਆ ਅਗਰ॥
ਰੇਣੀ ਦਰਤੀ ਅਵਤਾਰਾਂ ਤੇ ਲੇਖਨ ਮਿਟੇ ਮਿ
ਟਾਇਆ ॥ ੬੧ ॥ ਰਾਤਗੁਜਰੀ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੀ
ਆਸਤ ਮੁਲਾਕਾਨੀ ਆਏ ॥ ਅਰਬਾ ਬਸਰ॥

ਦੇਸਭਸਦਿਯੋਨੇਮਸਲਾਕੀਫੁਰਮਾਏ॥ ੧੨੪
ਯਾਹਿਦੂਨੀਕਤਲਕਰੇਯਾਨਾਲਾਮਸਾਬੁਖੰ
ਏ॥ ਅਗਰਦੇਖਤਮਾਸਾਹੋਣੀਦਾਪੜਿਅੰ
ਨੂਚਾਇਭੁਲਾਏ॥ ੬੨॥ ਹਿਦੂਸਭਾਇਕੰਠੇ
ਹੋਏਬਹਿਬਹਿਕਰਨਦਿਚਚਾਂ॥ ਭੂਕਨਖੰ
ਬੀਜਾਕੇਅੰਦਰਕਰਿਕਰਿਖਲੀਆਬਾਂਹੰ
ਨਿਹੰਕਕੇਦਕੀਤੇਨੇਲਫੁਕਾਦੇਸਨਕੁਝਅ

ਸਾਂਹਾ ਅਗਰਾ ਅੰਬੀ ਬਬੇਗ ਮੁਲਾਂਕਾਜੀ
ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਸਦ ਦਤਾਹਾ ॥੬੩॥ ਮੁਲਾਂਕਾਜੀ
ਮੁਖਤੀ ਸਭੇ ਜੇਤੂਆ ਮਨੂੰ ਲਿਤਾ ਮਾਵਨਾ ਲ
ਰਲੀਤ ਸਬੀਆ ਹਥੀਆ ਸੇਜਿ ਕਰ ਜਤ
ਪੜਦੇ ਮਾਵਨਾ ਬਗਲਾ ਵਿਚ ਕਿਤਾਬਾ
ਲਿਤਾ ਮਾਏ ਸਰੰਦੇ ਸੁਖ ਨਮਨਾਵਨਾ ਅੰਗ
ਰਾਮਾਇ ਕਚ ਹਿਰੀ ਰੁਜੁ ਹੋਏ ਰੂਹ ਮਤਦੀ

ਸਰਾਬਤਵਨੁ॥੬੪॥ਅੰਬੀਰਬੋਗਨੇਹੁਕਮ॥੧੨੫
ਜੁਕੀਤਾਲੜਕੇਨੂੰਸਦਵਾਈਏ॥ਰੋਬਰੋਇ
ਹੋਇਸਰਾਦੀਆਸਰਤਾਮੇਨੂੰਬਹਿਸਮਝਾ
ਈਏ॥ਮੇਨੂੰਅਦਾਲਤੀਨਾਉਕਰਾਇਆਮੇ
ਨੂੰਲਾਜਨਕੁਈਏ॥ਅੰਬੀਰਬੋਗਕਾਜੀਨੂੰ
ਆਖੋ॥ਇਸਗਲਬੇਬੀਟਲਜਾਈਏ॥੬੫
ਸਇਯੋਨੇਹਕੀਕਤਰਾਨੂੰਟਿਰਵਿਚਕਚਹਿ

ਗੀਆਇਆ। ਦੋਹਸਤਬੰਨਕੇਕੁਰਨਸਕੀ
ਤੀਗਰਦਨਸੀਸਨਿਵਾਇਆ। ਹੁਕਮ
ਜੋਹੋਇਆ। ਹਕਮਦਲਕੁਕੇਨੁਚਾਇਬਹ।
ਇਆ। ਅਗਰਾਦੁਜੀਬੇਰੀਅੰਬੀਰਬੇਰ
ਨੇਸੁਅਲਰਬਦਾਪਾਇਆ॥੬੬॥ ਕ
ਜੀਕਹੇਅੰਬੀਰਬੇਰੀਮੇਸਰਾਦੇਸੁਖਨਸ
ਨਾਹੀ। ਤੂਹਿਦੂਦੀਕਰੇਹਿ। ਮਾਇਤਸਰ

ਬੀਮਨੇਨਾਹੀ॥ ਜੋ ਟਿਕਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਮ १੩੬
ਭਨਕਰ ਸਨ ਲੇ ਸਨ ਦੇ ਜ ਕਭਾ ਹੀ॥ ਕਾਜੀ
ਕਹੇ ਅੰਬੀਰ ਬੇਰਾ ਤੇ ਨੂੰ ਕੰਖਾਂ ਵਿਚ ਸਫ਼ਾਈ
॥੬॥ ਕੀਬਰਾਇਆ ਅੰਬੀਰ ਬੇਰਾ ਜ ਬਜੁ
ਭੁਕੇ ਅਮ ਜੋ ਆਈ॥ ਰਹਿਮਾਇਤ ਰਿਸ
ਵਤਿ ਲੇ ਕੇ ਭਾਈ॥ ਮੁਗਲਾਹੁ ਕਮ ਸਰਾਵੇ
ਮਾਰਾ ਗੇ ਤੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਹੋ ਪਤਿ ਸਾਹੀ॥ ਅੰ

ਬੀਰਬੇਰਾਨੇ ਮਸਲਤ ਕਰਵਾ ਜੀ ਰਹਿਦਾ
ਨਬੁਲਾਏ ॥ ਮਾਕੇਤਰਕਾਜੇ ਰਪਾਇਆ ਦੇ
ਹੁਸਲਾ ਹੁਬਤਾਏ ॥ ਜੇਕਰਾਂ ਮੇਜੁਲਾ ਮੀਰ
ਦੂਦੀਬੇ ਹੁਸਹਰਬੀ ਉਜੜਾਏ ॥ ਅਗਰ
ਕਿਬਰਾਇਆ ਅਬੀਰਬੇਰਾ ਝੁਗੜਾ ਝੁਬੇ
ਪਰਪਾਏ ॥ ੬੯ ॥ ਮਾਤੁਕੇਰਾਂ ਮਾਹਿਜੁਮ
ਗੀਕਿਉਬਚਾਮੇਜਾਇਆ ॥ ਦਸਮਾਸਕੇ

ਕੁੰਖਦੇਅੰਦਰਰਖਿਆਤਾਤੁਬਾਹਰਿਆਇ॥੩॥
ਆਮੇਦਸਤਾਨਾਲਪਲੀਤੀਸੁੰਟੀਥਣੀ
ਬੀਦੁੰਧਪਿਲਾਇਆਬੰਚਾਪਲਤਪੋਸਕੇ
ਵਰਾਕੀਤੇਹੁਣਿਜਮਨੇਬੰਨਚਲਾਇਆ॥
ਬ॥ਹਕੀਕਤਕਹਿਦਾਮਾਤਾਨੁਕਿਉਕਰੇ
ਤੁਐਬੁਵੇਖੋਇਆਤੂਕੋਣਕਮੀਨੀਪਾ
ਲਣਵਾਣੀਕਰਤੇਆਪਪਲੋਇਆਇ

ਸਦੁਨੀਯਾਬੀਸਭਚਲਜਾਣਾਂ ਕਿਸੇਨਰ
ਹਿਣਹੋਆਆਮਾਤਾਜਿਨੀਥਣੀਤੁੰਧਪਿ
ਲਾਇਆਕੰਦੁਵਿਖਾਇਇਕਦੋਆ॥੧
੧॥ਮਾਤਾਕੋਰਕਹੋਰਬਾਮੇਕੋਦਰਕੂਕਸੁਣ०
ਹੀ॥ਅੰਦਰਆਤਸਭਾਇਲਗੀਓਹੁਸੁ
ਖਕੰਦੋਆਹੀ॥ਲੰਗੀਸਾਂਗਾਜਿਗਰਹਿ
ਧੋਸੁਓਹੁਹਲਿਹਲਿਦੇਇਸਜਾਈਆਮ

ਗਰਾਕੁਕਾਂਮਾਤਕੋਰਾਦੀਯਾਗਈਯਾਨੀਧੁ॥੧੨੮
ਰਦਰਗਾਹੀ॥੧੨॥ਨਾਰੇਮਾਤਾਮੇਰੀਏ
ਮੇਨਹੀਪੁਤੁਤਮਾਰਾਤਲਬਹਜੁਰੇਆ
ਈਹੋਸਿਰਵੰਜੇਕਾਲਨਗਾਰਾਸਰਪਰ
ਮੇਖਾਵਦਦੇਜਾਣਾਉਜਰਨਹੀਕੁਛੁਚਾਰੰ
ਮਾਏਵਸਤੁਪਰਾਈਕਰੇਆਪਣੀਮੁਰਖ
ਵਡੀਗੁਵਾਰਾ॥੧੩॥ਕਰਬਾਹਾਖਲੀਅੰ

ਮਾਤਾਨੇਸ੍ਵਾਰਿਬਨੁਕੁਕਸੁਨਾਵੇ। ਲਿਟਾਂਖੋ
ਲੋਹੇਈਬੇਗਾਰਾਨਮੁਹਤੇਪਟਾਪਵੇ। ਪ
ਟਪਟਵਾਲਾਨਿਮੀਤੇਸੁੰਟੇਦਮਦਮਮਹੁ
ਰਾਖਵੇ। ਅਗਰਾਬਾਸ਼ੁਰਬਦੇਹੁਕਮਾਬਿਨੰ
ਫਿਰਜਾਨਨਾਨਿਕਲਜਵੇ। ॥੪॥ ਮਾਤਾ
ਕੈਰਾਮੀਨੁਬਹਿਗੋਸੇਅਰਜੁਗੁਜਾਰੇ।
ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਜਰਦੇਵਾਮੇਭੂਖਣਦੇਵਾਸੰ

ਗੇ॥ ਮੁਹਰਾਂ ਤੇ ਰੁਪਈ ਯੇ ਦੇਵਾਂ ਮੋਤੀ ਅਪਰਾ ॥ ੧੨੯ ॥
ਪਾਰੇ॥ ਅਗਰ ਕੀਲ ਦੁਕਾਲ ਤਧਰ ਮੀਦੀ
ਪਰ ਹੋਰ ਭੀ ਦੇਵਾਂ ਦੁਸਾਲੇ॥ ੧੩੦ ॥ ਪਰ ਕਾ
ਜੀ ਜਰ ਤੇ ਲੋਭ ਨ ਰੱਖੇ ਸਰਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕਮਾ
ਵੇ॥ ਜਰ ਦੇ ਨਖੜੀ ਕਾ ਜੀ ਨੂੰ ਓਹੁ ਨੇ ਤ੍ਰੇ ਮੂਲ
ਨ ਆਵੇ॥ ਲੋਕੁ ਰਾਂ ਨ ਸਿਰਓ ਪਰ ਰਖੇ ਸਭਿ
ਸਭਿ ਕਸਮ ਆਵੇ॥ ਅਗਰ ਗਾਰਜ ਗੋਇ

ਨੂਸਬਖਤਰੇਟੇਬਹਿਨਕਾਜੀਦੇਪਾਵੇ॥
੬॥ਬਾਘਮਲਨਿਟੇਸਹਾਇਆਸਿਰਪਰ
ਟੇਪੀਪਾਈ॥ਕਪੜੇਰੋਰੋਰੀਦੇਕਰਮੰ
ਗਬਿਭੂਤਲਗਾਈ॥ਗਲਵਿਚਿਖਿਲਏ०
ਪਾਇਲਮਾਸੇਲੀਸੁਅਬਜਸੁਹਾਈ॥ਅ
ਗਰਾਬਾਘਮਲਦੀਭੁਕਸੁਣੀਦਰਗਾਹਰੇ
ਬਦੀਜਾਈ॥੧੧੧॥ਵਿਚਮਹਿਲਾਦੇਰੋਣੀ

ਰੇਦੀ ਇਸਭਰ ਤੇ ਦੇਹਾਵੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿ १੩
ਫੁੜੀ ਮਫਲੀ ਹੋਵੇ ਚਿਤ ਕੁਛ ਟਹੀ ਮਰਜ
ਹੋ ॥ ਅੰਦਰ ਮਾਤੁ ਸਭਾ ਹਿਲ ਗੀ ਬਿਨੁ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨ ਬੁਝਾਵੇ ॥ ਅਗਰ ਹੋਇ ਬਾਦ
ਗੀ ਹਾਹਾ ਕਰਦੀ ਲੋਦੀ ਬਿਮਕਲਾਵੇ ॥ ੧੪
ਅਵਿਚ ਮਹਿਲਾ ਦੇਰਾਣੀ ਰੇਦੀ ਰਬ ਦਰਕੁ
ਕਪੁਕਾਰੇ ॥ ਚੂੜਾ ਭਿਨੇ ਕਪੜੇ ਪਾੜੇ ਗਾਹ

ਏਸਗਲਉਤਾਰੇ। ਹਾਰਹਮੇਲਾਬੁਰੀਆਲੰ
 ਗਨਗਲਥੀਤੋੜਬੀਬਾਰੇ। ਅਗਰਾਇਟਾਂਟੂ
 ਕਨਬਿਸੀਅਰਕਾਲੇਮਾਰਨਹੰਗਦੁਬਾਰੇ।
 ੧੯। ਗਣੀਆਖੇਕਾਜੀਨੂੰਤੂੰਨਾਕਰਿਇਤਨ०
 ਝੇੜਾਜਰਲੇਤਕਹੀਤੋਲਬਰਾਬਰਛੁਝਦੇ
 ਭਰਤਮੇਰਾ। ਜਿਸੁਦਿਨੁਮੈਲਕਾਜੀਬਹਿ
 ਸੀਕਰਿਸੀ। ਅਦਲਨਝੇੜਾਮੇਰੇਬਰੇਹਜੂਰ

ਰੰਬਦੇਮੇਦਾਵਨਫਰੁਸਾਤੇਰਾਂ॥੮੦॥ਕਾਜੀ ੧੩੧
ਆਖੇਸੁਣਬੀਬੀਮੇਸਰਾਦੇਹੁਕਮਮਨੇਸਾਂ॥
ਪੜਪੜਾਇਲਮਕਿਤਾਬਾਂਵਾਲਾਜਗੁਦਿ
ਚਨਸੁਰਕਰੇਸਾਂ॥ਜੋਕੋਈਸਰਾਂਦੀਹਾਨਤ
ਕਰਸਨਤਿਨਾਤਿਬੀਹਾਂਦੇਸਾਂ॥ਬੀਬੀਜੋ
ਰਿਸਟਤਲੇਕੇਸਰਨਮੰਨਣਸਿਰਮੀਦੇ
ਵਿਚਖੇਸਾਂ॥੮੧॥ਸਰਮੀਦੇਸੇਬੀਸਹੇਸ

ਨਹ ਜਰਤ ਮਢਨ ਬੇਤ ਕਸੀਰਾ ਕਲਬੁਤਰੰ
ਬਦਾ ਜੇਕੋਈ ਭੁਨੇ ਅੰਗੇ ਲੇਗੁਤਰੀਰਾ ਇਸ
ਮੋਤਨੇ ਸਭੁ ਖਾਧੇ ਨੀਸਾਹਾ ਪੀਰਫਕੀਰਾ ਅ
ਗਰਾਸਿਸਦਿਨੁ ਮੋਲਾ ਕਜੀ ਬਹਿਸੀ ਲੇਸੇਬ
ਹੁਤਤਜੀਰਾ ੮੨॥ ਅਰਜੀਲਿਖੀ ਅੰਬੀ
ਰਬੇਗਾਖਾਨਬਹਾਦਰਕੋ ਅਰਜੀਲਿਖੀ
ਅੰਬੀਰਬੇਗੁਤੁਸੁਣੀਨਬਾਬਹਮਾਰੇ ਅਰ

ਬਾਬਸਰਾਦੇਸਭਹਿੰਦੂਹਮਭੇਜੇਪਾਸਤੁਮ॥੧੩੨॥
ਰੇ॥ਰੇਬਰੇਇਹਤੁਮਕਰੋਅਦਾਲਤਤੁਮਸਾ॥
ਹਿਬਮੁਖਤੁਮਾਰੇ॥ਨਬਾਬਜੀਇਸਹਿੰਦੂਪ
ਰਮਿਹਰਕਰੇਏਹਬੇਤਕਸੀਰਬਿਚਾਰੇ॥
॥੧੩੩॥ਅਰਬਾਬਸਰਾਦੇਜਮਾਹੋਇਲੋਹਰ
ਨੂੰਚੁਲੋ॥ਬਹਿਲਾਘੋਫੇਨਾਲਲਇਓਨੇਖ
ਰਚੀਲੋਕੇਪੱਲੇ॥ਨਾਲਾਮਾਲਈਯਾਨੇ

ਭਾਗੀਕੋਠਉਨਾਨੁਸੁਲੋਅਗਾਰਾਕਮਰਜੁ
ਭਮਦੀਬਿਨਬੁਰੇਨੀਅਰਸਰਬਾਣਾਹੁਲੋ
॥੮੪॥ਪੇਚਾਅਕਾਬਰਸਭੁਸਹਿਰਦੇਆ
ਏਕਰਤਿਆਰੀਅਰਦੇਬਦਰੇਨਾਲਲਇ
ਓਨੇਖਰਚੀਲੋਕੇਭਾਗੀਨਾਲਕਿਸੇਨੇਬ
ਹਿਲਾਂਲਈਯਾਪੋਇਆਦੀਅਸਵਾਰੀ।
ਅਗਾਰਾਅਤਾਕੋਰਾਬਾਪਮਲਇਕਮਾਹ

ਦਰਦਦੀਆਰੀ॥੮੫॥ਹਕੀਕਤਰਾਂਨੂੰਕਾਜੀ॥੩੩
ਬੰਧਾਵੇਚਿਬਹਿਲਦੇਪਾਏ॥ਹਿੰਦੁਮੁਸਲ
ਮਾਂਨਸਾਹਿਰਦੇਸਤਦੇਖਣਨੂੰਆਇੰ॥ਰੋਰੋਗ
ਕਣੀਜੋਲਗਨਆਦਮੀਸਾਕਅੰਗਹਮਸਾਏ
ਅਗਰਾਕਾਲਲੋਚਲਿਆਧਰਮੀਨੂੰਬਿਨ
ਸਤਿਗੁਰਕੋਣਬਚਾਏ॥੮੬॥ਪਹਿਲੀਮ
ਜਲਜੁਰੇਰਾਕੀਤਾਰੂਸਕੇਸਾਹੀਪਾਇਆ॥

ਅੰਗੇਰੂਪਚੇਦਸੀਧਰਮੀਸਾਹਏਤੇਮਿਜਮਾਨੀ
 ਆਇਆ॥ ਨਜਰਦਿਤੀਸੁਕਾਜੀਨੂੰਬਹੁਅ
 ਦਬੀਸੀਸਾਨਿਵਾਇਆ॥ ਅਗਾਰਾਇਸਧਰ
 ਮਦੀਖਾੜਨੂੰਬਹੁਜੋਰਚੇਦਰੀਛਾਇਆ॥
 ੮॥ ਰੂਪਚੇਦਕਾਜੀਨੂੰਆਖੇਸੁਣਾਇਕਾਅ
 ਰਜਹਮਾਰੀ॥ ਕਰੋਖਲਾਸੀਖੜਕੇਦੀਮੇਰੇਪ
 ਰਕਰੋਤਜਾਰੀ॥ ਇ॥ ਜੇਇਸੁਦਾਛੀਯਾਪਰ

ਜੁਲਮ ਕਰੋਗੇ ਅਗੇ ਹੋਗਾ ਖੁਆਰੀ ਕਾਜੀਏ ੧੩੪
ਹੁਦਨੀਯਾ ਸਭ ਫਾਂਸੀ ਹੋ ਸਰਬ ਖਾਬ ਗੁਲ
ਜਾਗੀ ॥ ੮੮ ॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਰੂਪ ਚੰਦ ਨੂੰ ਕਰਨ
ਜਬਾਬ ਜੁਬਾਨੀ ॥ ਅਗੇ ਫਤਵੇ ਗਏ ਲੋਹੇ
ਰਸ ਹਿਰ ਵਿਰਿ ਹੁਣ ਫੁਡਨਾ ਹੋ ਬਦਨਾਮੀ
ਅੱਗੇ ਕਾਜੀ ਸਗਤ ਹੋ ਪਰ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਉ
ਇਸਾਮੀ ॥ ਚੋਧਰੀ ਜੀਏ ਹੁੰਦੀ ਮਿਟਦੀ

ਨਾਹੀਜੇਕਿਪਿਆਲੇਪੁਰਬਾਂਨੀ॥੮੯॥
ਐਸਤੁਸਦੇਬੀਕੁਕੀਤਿਨੇਏਮਨਵਾਦੁ
ਜੁਆਏ॥ਅਰੋਆਇਆਲਾਲਾਜਸਪ
ਤਿਧਰਮੀਸੀਸੁਨਿਵਾਏ॥ਲਾਲਾਨਜ
ਰਦਿਤੀਕਾਜੀਨੂੰਸਭਮੁਕਾਰਗੰਲੀਲਾਏ
ਅਰਾਚਾਮਤੁਬਲਦੁਨੀਆਨੂੰਮਿਠਾਏ
ਸਾਹਾਂਨੂੰਚਾਇਨਿਵਾਏ॥੯੦॥ਲਾਲਾ

ਜਸਪਤਰਾਕਾਜੀਦੇਤਾਈਕਰਦਾਬਹੁਦੇ ॥੩੫
ਠਦਾਰੀਅਖਿਜਮਤਕਰਦਾਦੇਇਮਿਮਾਨੀ
ਦਮਦਮਅਰਜੁਗੁਜਾਰੀਕਰੇਖਲਾਸੀਲ
ਕੁਕੇਦੀਮੇਰੇਪਰਕਰੇਸਤਾਰੀਕਾਜੀਕਰ
ਇਸਾਨਤੂੰਮੇਰੇਉਪਰਉਮਰਜਿਤਏਸਾ
ਰੀਕਾਜੀਅਖਿਜਮਤਕਰਦਾਦੇਇਮਿਮਾਨੀ
ਏਬਹੁਤਤਬੀਰਾਂਜੇਸਰਾਂਦੀਧਾਂਨਤਕਰ

ਸਨਲੇਸਨਬਹੁਤਤਸੀਰਾ।ਏਸਸਰਾਂਨੇਖ
ਲਲਹਾਈਸਿਮਸੇਜੇਹਾਪੀਰਾਂ।ਅਗਰਾਇ
ਲਮਸਰਦਾਭੂਭਾਰਾਲਬਸਾਹਾਂਪੀਰਫਕੀ
ਰਾ।੯੩।ਕਰਬਾਹਾਪੁਲੀਯਾਮਾਤਾਨੇਲ
ਲਾਨੂੰਕੁਕਸੁਣਾਇਆ।ਮੇਦੁਖਤੁਬੁਦੇਪੇ
ਪਿਛਲੀਓਮਰੇਪੁਤਹਕੀਕਤਜਾਇਆ
ਦੁਖੀਪਿਪਲਪਾਇਆਚੁਲੀਏਸੀਦੁਖ

ਪਣੀਪਾਇਆ ਲਾਲਾ ਜਸੁ ਪਤਰਾ ਮਾਤਾ ੧੩੬
ਨੂਦੇਤਾਈ ਕਰਦਾ ਬਹੁਤਤ ਸੀਰਾ ਲਾਲਾ
ਚਲਲੇਹੇ ਰਤੂ ਨਾਲਾ ਅਸਾ ਭੇਬ ਚੜਾ ਦੇਹੁ
ਛਰਾਇਆ ੧੩੭ ਲਾਲਾ ਜਸੁ ਪਤਰਾ ਮਾ
ਤਾ ਦੇਤਾਈ ਕਰਦਾ ਬਹੁਤਤ ਸੀਰਾ ਜੇਮੇ
ਰਜੀ ਲਿਖੀ ਨਬਾ ਬਸਾਹਿ ਬਨੈ ਸੁਬਯਲ
ਕਾਰੇ ਘੱਲੀ ਲਾਲੇ ਲਿਖਿਆ ਭਾਈ ਸਾ

ਹਿਬਨੂਜਿਸਕਚਹਿਰੀਮੰਲੀਅਰਾਰਮੇ
 ਲੋਹਰਵੇਚਆਵਾਭੁਲਕੇਤੁਅਜਮੰਗੇਚੰਲੀ
 ॥੯੪॥ਇਮਨਾਵਾਦੋਕੁਚਕੀਤੇਨੇਪੁਲਸਾ
 ਹੋਏਲੇਦੇਆਏ।ਬਹਿਲਵਿਚਧਰਮੀਸੁਤ
 ਠਿਰਿਮਾਤਥੁਬਜਗਾਏ।ਜੇਵੇਖੇਸੁਰਤ
 ਧਰੀਮੀਦੀਕਹੇਧੀਨਜਟੇਦੀਮਾਏ।ਅਗ
 ਰਾਇਕੋਬੰਚਾਕੋਰਾਦਸਮਵਲਵਲਘੇਰਾ

ਪਾਏ॥੯੫॥ਮਾਤਾਕੋਰਾਬੈਦੀਸਾਹਿਦੇਜ॥੯੬॥
ਕਰਪੇਰੀਪੈਦੀ॥ਤੁਸੀਫਕੀਰਾਮੰਠਾਦੇਸਾ
ਦਕਮੇਹਾਂਵਰਦਰਬਾਂਦੀ॥ਕਰਦੁਆਇਸਾ
ਹਿਬਦੇਅੰਗੇਮੁਸਕਲਹੋਇਬੈਦੰਦੀ॥ਮ
ਗਰਾਮਾਤਾਕੋਰਾਸੁਖਜੇਸੁਖੀਦੇਵਾਰੀਵਾਰੀ
ਜਾਂਦੀ॥੯੭॥ਉਠਫਕੀਰਾਂਜੰਠੀਘਤੀਰਬ
ਦਰਕਰੀਪੁਕਾਰਾ॥ਤੁਹੀਤੁਹੀਓਹੁਨਿਕਰੇ

ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮਾਰਨਾ ਮਾਹ ਦਾ ਨਾ ਰਾਸਾ ਹੋਇਲਾ ਨੂੰ
ਯਾਦ ਕੀਤੋ ਨੇਤ੍ਰੀ ਐਲੀਆ ਸਾਚਿ ਮਾਰਾ ਮਾਰ
ਰਾਫ ਕਰ ਬਦਾ ਕਾਇਮ ਹੋ ਪਰਲੇਖ ਨਾ ਮਿਟੇ
ਮਿਟਾਇਆ ॥੯॥ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਹ ਦੇ ਲੇਖੇ ਦੇਖੁ
ਲੇਖੂ ਚਕਰ ਕੇ ਵਿਚ ਜਲਾਵਾ ਦੇ ਮਾਰੇ ਕੁਸੁ
ਰਬੇ ਗਜ ਮਾਤ ਦਾਰ ਤੇ ਬੈਠੇ ਬਹੁਤੀ ਪਿਆਰੇ
ਮਾਰ ਕੀ ਕਤਰਾ ਨੂੰ ਲਾਹ ਬਹੁਲੇ ਫੇਰੀ ਪਿਆਰੇ

ਚਦਰਵਜੇ॥ ਅਗਰਾਦਿਨਗੁਦਿਸਤਾ १੩੮
ਪਰਪੇਸੀਵੇਲੇਕਾਜੀਪੜ੍ਹੇਨਿਵਾਜਾ॥੮੯
ਕਸੁਰਬੇਗਾਮਾਤਾਨੇਇਕਸੁਵਾਲਰਬਦ०
ਪਾਇਆ॥ ਮੇਰਾਇਕੇਬਚਾਪਾਪਣਦਾਇ
ਹਕਾਜੀਬੀਨਲਿਆਇਆ॥ ਕਰੰਹੀਲਾਕੁ
ਸੁਰਬਦੇਵੇਲੇਹੋਵੀਬੋਲਸਦਾਇਆ॥ ਅ
ਚਾਰਾਕਸੁਰਬੇਗਾਕਾਜੀਦੇਤਾਈਇਕਤਾਨ

ਤਨਵਿਚਲਾਇਆ॥੯੯॥ਕਸੂਰਬੇ
ਕਾਜੀਨੁਆਖੇਸਾਹਿਬਾਇਓਫੁਰਮਾਇ
ਆਹਾਰਿਬੀਦੇਪਰਮਿਹਰਕਰੇਕੁਛਨੁ
ਲਮਨਕਰਨਾਆਇਆਜਿਸੁਦਿਨਮ
ਲਾਕਾਜੀਬਹਿਸੀਬਦਲਾਏਗੁਸਦਾਇ
ਆਓਬੇਮਿਹਰਮੁਸਾਠਾਜਮਹੇਸੀਸੁਦ
ਲਨਾਫਿਰਨਾਪਾਇਆ॥੧੦੦॥ਕਾਜੀ

ਆਖੇ ਸੁਨ ਮੁਚਾਣਾ ਕਿਉ ਕਰੇ ਜਥਾ ਨ ਫਜੂ ॥ ੩੯ ॥
ਈਐ ਸਸਰਾ ਦੇ ਸੁਨਿ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਮਨ ਸੁਰ
ਚੜਾਇਆ ਸੁਣੀਆ ਸਾਹ ਸੇ ਮਸਜੋ ਪੀਰ ਹੋ
ਇਆ ਹੋ ਜਿਸ ਕੀਤੀ ਸਰਾ ਕਬੂਲੀਆ ਮੁਗ
ਲਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਸਰਾਨ ਮੰਨੇ ਨਾਜ਼ੁਕ
ਹੋਨ ਮੁਲੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ਫਜਲਾ ਦੇ ਕੁਚ ਕੀਤ
ਨੇ ਸਾਹ ਦਰੇ ਵਿਚ ਆਏ ਆਗੇ ਸਭ ਮਹਾਜ

ਨਲੋਕਸਹਿਰਦੇਸਭਕੋਈਦੇਖਣਸਾਫੇ
ਆਖਣਜੇਕੁਛਪਾਸਅਸਾਫੇਹੈਲਏਜੇਕ
ਈਆਨੁਛਰਾਏਆਰਕਸਾਨੀਆ
ਰੋਵੈਜਾਕਸਾਰਪਰਕਿਅਕੋਈਮਿਤਿਪੁ
ਏ॥੧੦੨॥ਦਰਗਾਹੀਚੋਧਰੋਮਾਹਦੇ
ਦਾਅਇਆਨਾਲਸਵਾਰੀਆਰੋਕਾਜੀ
ਮੁਲਾਸੁਨਿਕਰਕੁਰਨਸਨਜਰਗੁਜਾਗੀ

ਅਖਿਜਮਤਕਰਦਾਦੇਇਮਿਆਨੀਕੀਤੀਬ ੧੪੦
ਹੁਦਿਲਦਾਰੀ॥ਅਗਰਾਵਿਚਮਹਲਾਦੇਰ
ਨਾਮੈਰਤਾਕਢਕਢਮੁਹਵਿਚਬਾਰੀ॥੧੦੩
ਦਰਗਾਹੀਆਖੇਕਾਜੀਨੂੰਸਭਦੁਨੀਆ
ਭੂਭੁਪਸਾਰੇ॥ਵਾਗੁਗੁਫੀਹਥਡੇਰਰਬਦੇ
ਤੂਕਿਓਲਾਫਾਮਾਰੇ॥ਆਪੇਸਾਹਿਬਜਾਨ
ਪਤਦਾਆਪੇਜਾਨੇਮਾਰੇ॥ਕਾਜੀਵਖਤਕਿ

ਆਮਤਲਾਜਮਹੋਸੋਤੋਬਾਤੋਬਪੁਕਾਰੇ॥

੧੦੪॥ ਕਾਜੀਆਖੇਸਾਹਦਰਗਾਹੀਸੁਣ

ਚੋਧਰੀਦਿਵਾਨਾਮੇਕਿਉਫਿਰਾਸਰਾਬੀ

ਏਕਾਖਨਬੇਈਮਾਨਾਜੇਕੁਛਲਿਖਿ

ਆਵਿਚਫਿਕਾਦੇਮੰਨੇਦੁਹਾਜਹਾਂਨਾਮੇਰੇ

ਬਾਪਤੇਦਾਦਾਕਾਜੀਸਨਕਾਜੀਸੀਮੇਰਾਂਨਾ॥

੧੦੫॥ ਸਾਹਦਰਗਾਹੀਦੁਪਹਰੀ

੧੬

ਚਲਪਤਣਤੇਆਏ॥ਆਪਤਣਤੇਸੋਰਕੀਤੇ॥੧੪੧॥
ਨੇਤੁਰਤਮਲਾਹਬੁਲਾਏ॥ਆਇਮਲਾਹ
ਬੇੜੀਦੋਈਚੜਚੜਹੋਨਸਵਾਏ॥ਅਗਰ
ਬੇੜੀਚੜਦੇਨਿਛਿਆਧਰਮੀਮਾਤਾਕੁਸਰ
ਨਮਨਾਏ॥੧੦੬॥ਵਖਤਦੁਪਹਰੀਵਿਚ
ਲਹੋਰਦੇਆਏਵੜੀਆਤਾਈ॥ਬਣੀਆਤੇਬ
ਕਲਲਹੋਰਦੇਰੋਵਨਮਾਰਨਦਾਹੀ॥ਖੜੀਬ

ਹਮਣਕਰਨਾ ਅਸੀਸਾ ਜੀ ਦੁਲਾਜਰਖਾਈ।
 ਅਗਰਾਜੇ ਕੁਛ ਰੇਜਾ ਅਲਾਹੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋ
 ਟੀ ਮਿਟਦੀ ਨਾਹੀ। ॥ ੧ ॥ ਨਿਖਾਰੇ ਮਾਹਿਰ
 ਦੀ ਵਿਚਿਹਰੇ ਲੀਜਾ ਕੇਤੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੁਰ
 ਬਰਹੋਈ ਨਬਾ ਬਸਾਹਿ ਬਨੁ ਚੇਲਾ ਤੁਰਤੁ
 ਜਾਇਆ ਖਿਜਮਤ ਕਰਤੇ ਦੇਹੁ ਮਿਮਾਨੀਹ
 ਕਮਹਜੂਰੇ ਆਇਆ ਅਗਰਾਖਾਣਾ ਸਭ

ਨਿਆਮਤਏਜਏਅੰਦਰਬੀਆਇਆ॥ ੧੪੨

੧੦੯॥ ਅਰਜ ਦੇ ਨਲਖਪਤਰਾਬਬੁਰਾ

ਹਬਕਾਜੀਨੂੰ ਨਲਖਪਤਰਾਨੇਬਾਬੁਰਾਨੁਭੇ

ਜੇਆਪੇਸਵਕਲਤਾਜਾਇਕਹੋਕਾਜੀਦੇਤਾ

ਈਸਭਹਕੀਕਤਹਲਤਾਤੁਸੀਅਸਾਬੁਖਾ

ਵਦਹੋਤੇਅਸੀਤੁਸਾਬੁਪਲਤਾਅਗਰਾਜੇ

ਸਾਦਿਨੁਮੋਲਾਕਾਜੀਬਾਹਿਸੀਕਰਸੀਆਪ

ਅਦਾ ਲਤਾ ॥ ੧੦੯ ॥ ਜਾਮਿਤਿ ਮਾਮੁ ਲਾਂਕਾ
ਜੀਨੂੰ ਬਾਵਰਾਨ ਜਰਗੁ ਜਾਰੀ ॥ ਦਿਵਾਨ ਸਾ
ਹਿ ਬਭੇ ਜਿਅ ਹੋ ਮੈ ਨੂਸੁ ਟੇਹ ਕੀ ਕਤ ਸਾਰੀ
ਜੇ ਕਛ ਮੰਗੀ ਮੈ ਸੇਈ ਦੇਵਾ ਜੇ ਕਛੁ ਤਲਬ
ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਅਗਰਾ ਕਰੇ ਖਲਾਸੀ ਲੜਕੇ ਦੀ
ਮੇਰੇ ਪਰ ਕਰੇ ਸਤਾਰੀ ॥ ੧੧੦ ॥ ਕਾਜੀਆਖੇ
ਬਾਵਰਾਨੂੰ ਪਕਤੂ ਸਮਝ ਕਦਾਈ ॥ ਇਸ ਸ

ਰਾਦੇਵਿਚਿਪਾਰਸਸੁਣਤੂਮਨਜੂਰੀਨਾਹੀ ॥ ੧੪੩ ॥
ਜੇਸਰਾਦੀਹਾਨਤਭਰਸਨਲੇਸਨਦੇਜਕਕੁ
ਹੀਅਗਰਾਜੇਕਫੁਹਕਮਸਰੀਅਤਦਾਰ
ਸੇਪਰਅਮਲਕਰਾਹੀ ॥ ੧੪੪ ॥ ਬਾਕੁਹ
ਆਖੇਕਾਜੀਨੂੰਏਹਦੁਨੀਯਾਹੇਸਭਫਾਨੀ
ਵਿਚਿਹਰਬੰਦੇਹੇਸਾਹਿਬਦਸਦਾਹੇਨੇਵੇਦੁ
ਰਨਾਜਾਨੀ ॥ ਜੇਬੀਜੇਸੋਲਹੇਗਾਅਗੋਇਹ

ਗਲਇਲਵਿਚਿਸਾਨੀ॥ਕਾਜੀਮਿਹਰਕਰੋ
 ਪਰਛੁਰਦੇਲੜਕਾਮੁਸਕਲਕਰੋਇਸਾਨੀ॥
 ੧੧੨॥ਕਾਜੀਖਾਬੁਰਾਦੇਤੁਾਈਕਰੋਜਥਾ
 ਕਿਤਾਬੀ॥ਜਾਇਕਹੋਦਿਵਾਨਦੇਤਾਈਏਹੁ
 ਗਲਸਰਾਦੀਰੂਢੀ॥ਮੇਤਾਸਿਰਖੁਦਹਾਜ
 ਰਹਾਂਹੋਰਮੁਲਾਅਬਦਲਹਾਜੀ॥ਅਗਰਾ
 ਅਪੇਸਾਹਿਬਕਰਗਾਅਦਾਲਤਅਪੇਰੇਠ

ਰੀਆਈ॥੧੧੩॥ ਮੁਲਾਂ ਕਾਜੀ ਵਿਚੁਲਤਰ
ਦੇਇਕਰੋਸੇਕਰਨਉਸਾਰੇ॥ਦਿਵਨਾਮੁਸਦੀ
ਵਿਚਿਸਹਰਦੇਸਭਹਿਦੂਨੀਭਾਰੇ॥ਕਸਮਭੁ
ਰਾਨਸਭੇਸਿਚਚੁਕੇਏਹੁਰਾਭਕੇਈਨਹਾਰੇ॥
ਅਗਰਾਕਰਕਸਮਾਪੜਕਲਮਾਭਿਠੀਏਮਹਿ
ਮਦਸਾਹਦੇਵਾਰੇ॥੧੧੪॥ ਜਗਤਸਿੰਘ
ਦੀਵਨਵਡਾਸੀਚਲਕਾਜੀਦੇਆਇਆ

NamdhariElibrary@gmail.com

ਏ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤਹੋਵੇ ਜੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ॥ ੧੪੫ ॥
ਕੁਛ ਚ ਵਿਦਾਈ ਏ॥ ਕਾਜੀ ਜੇ ਹੁਕਮ ਕਰੇ
ਗਾਮਾਰਨ ਦਾ ਸਿਰ ਖੂਨ ਭੀ ਤੇਰੇ ਧਰੀ ਏ॥
੧੪੬॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਮੁਖਤੀ ਸਭੇ ਕਰ ਦੇ ਜੇ
ਸੁਜੁ ਬਾਨਾ ਤੂ ਕਰੇ ਹਿਮਾਇ ਤ ਹਿੰਦੂ ਦੀ
ਇਹ ਫਿਰ ਕਾਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ ਏਹੋ ਗਲ
ਭੁਲੀ ਹੋ ਤੈਨੂੰ ਮੁੜ ਜਾਹ ਪਰਦੀਵਾਨਾ॥

ਅਗਰਾਵੇਖਤਕਬਰਜਿਨਕੀਤੀਵਿਚ
 ਲਾਨਤਦੁਹਾਜਹਾਨਾ॥੧੧੧॥ ਪੰਜਦਿ
 ਹਾਵੇਜਬਰੁਜਰੇਖਾਤਕੋਰਾਉਠਿਧਾਈ
 ਜਾਇਕਚਹਿਰੀਬਾਲਚਾਦਰਾਉਚਾਕੁ
 ਕਸੁਨਾਈਤੁਐਲੀਆਨਬਾਬਸੁਣੀਨ
 ਕਾਸੇਖੇਰਜੁਪਾਈਮੇਰਾਇਕੋਬਚਾਪਾ
 ਪਣਦਾਸਾਂਈਦੇਨਾਉਫੁਝਾਈ॥੧੧੮॥

ਸੁਣਿਕੇਫਰੀਆਦਬੁਢੀਦੀਸੁਬੇਨੇਏਹੁਫ ੧੪੬
ਰਮਾਇਆਮੀਰਸੀਮਣਖਾਨਿਆਮਤਖੰ
ਫਿਰਜਨੀਬੇਗਬੁਲਾਇਆਲਖਪਤ
ਰਤੇਸੁਰਤਸਿੰਘਫਿਰਜਤਸਿੰਘਸਦਵਾ
ਇਆਮਗਰਕਾਜੀਮੁਫਤੀਸਤਸਦੇਫ
ਰਪੰਜਸੇਮੁਲਾਇਆ ੧੧੯ ਭੁਗੀਓ
ਚਹਿਰੀਥਰੀਅਦਾਲਤਮਸਥੇਲਰੇਸੁ

ਨਾਵਨੁ ਕਢੁਬਤਾ ਬਾਬਗਲਾ ਵਿਚੋ ਸਗਾ
ਦੇਹੁ ਕਮੁ ਬਤਾਵਨੁ ਜੇ ਸਰਾਦੀ ਹਾਨਤਤ
ਕਨਸੇਈ ਸਜਾਈ ਪਾਵਨੁ ਅਗਰਾ ਜੇਕੁ
ਫੁਹੁ ਕਮੁ ਸਰੀ ਅਤਦਾਉ ਸੇਪਰਾ ਅਮਲੁ
ਮਾਵਨੁ ॥੫॥ ੨੦॥ ਖਾਨਬਹਾਦਰ ਕਰਦੇ
ਲੀਲਾ ਫੁਰਮਾਇਆ ਪਾਪ ਜੁਬਾਨੀ ਤੁਸ
ਜੇ ਲੁਕਾ ਕੇ ਦਕੀਤਾ ਹੋ ਬੇ ਫੁਰਮਾਨੀ ਕਿ

ਸਤੋਰਬੋਲਿਆਗੇਰਸਗਾਦੀਦੋਵੇਪਤਾ ॥ ੧੪ ॥
ਨਿਸਾਨੀ ॥ ਕਾਜੀਕਿਆਹੋਇਆਬੇਰੀਸਾ
ਲੜਕਾਬੋਲਿਆਵਾਕਹੋਵਾਨੀ ॥ ੧੨੧ ॥
ਮੁੱਲਾਕਾਜੀਮੁਖਤੀਆਖਣਸੁਣੇਮੁਲਖ
ਦੇਵਾਲੀ ॥ ਪੇਕਿਬਰਜਾਦੀਨੂੰਦਿਤੀਆਇ
ਸਹਿਦੂਨੇਗਾਲੀ ॥ ਜੇਸਰਾਰਵਾਇਤਾਅਮ
ਲਨਾਕਰਸੇਦੇਜਕਾਅਤਸਜਾਲੀ ॥ ਅਤ

ਕਰੇਹਿ ਮਾਇਤ ਦੇ ਜ ਕ ਪੀ ਸੇ ਜ ਕ ਇਉ
 ਮਾਨੁ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ੧੨੨ ॥ ਮਾਨੁ ਬਾਹਰ
 ਰਿਕਿ ਬਾਹਰਿ ਮਾਕਾ ਜੀ ਨੇ ਪ ਕ ਫੁ ਦ ਬਾਇ
 ਬਾ ਮਾਨਾ ਨ ਬਨੈ ਬੋਲ ਦ ਦੇ ਦੇ ਨ ਹੀ ਕਰ ਦੇ
 ਸੁਖ ਨ ਜ ਦਾਇਆ ਤੂ ਕਰੇਹਿ ਮਾਇਤ
 ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਹ ਮ ਦੇ ਲੀ ਜਾ ਦਾ ਮਾਇਆ ਮਾਨੇ
 ਨੂੰ ਤ ਲ ਬ ਹ ਜੁ ਰੇ ਪ ਲਾ ਗੇ ਵਿ ਲੀ ਵਿ ਚ ਪ

ਕੜਮੰਗਾਇ॥੧੨੩॥ਖਾਨਬਹਾਦਰ ੧੬੮
ਤੇਮੀਰਮੋਮਣਖਾਬਹਿਰੋਸੇਕਰਨਸਲਾ
ਹਾਜੇਮੋਸੀਸਰਾਈਕਰਾਤਫਵਤਦਿ
ਲੀਜਲਾਮਾਇਆਬਿਦਬਸਤੁਕੋਈਦ
ਸੋਮੋਨੂੰਕਿਸਪੁਰਾਮਲੁਕਮਾਹਾਮੀਰ
ਤੁਹੇਲਾਇਦਾਮੀਬੀਰੋਮੋਕਿਸਥੇਪੁਛਣ
ਜਾਹਾ॥੧੨੪॥ਮੀਰਮੋਣਮਮਸਖਾਲ

ਤਕਰਸੁ ਬੇਨੁ ਬਹਿਸਮੁ ਸੁਆਇਆ ॥ ਇਹੁ
ਗਲੁ ਸਰਾਦੀ ਮੁਸਕਲਹੈ ਕੁਝ ਉਜਰਨਾ
ਕਰਨਾ ॥ ਇਆ ॥ ਕਰੇ ਦਲਾਸਾ ਸਰਾਦੁ
ਲਾ ॥ ਖੇਮੰਨ ਸਰਾਦਾ ਸਾਇਆ ॥ ਅਜੁਰ
ਖਸੁ ਦੁਕਰਤੁ ॥ ਮਖਾਸਨੁ ਭਲਕੇ ਫੇਰ
ਸਦਾਇਆ ॥ ੧੨੫ ॥ ਅਗਲੇ ਦੁਨ
ਠਿਰਸਾਇ ਪਈ ਪਰੁਸ ਭਕਚੇ ਹਰੀਆਇ

ਹੁਕਮੁ ਜੁ ਹੋਇ ਆਸੁ ਬੇਦਾ ਮੁੰ ਲਾ ਕਾਜੀ ਸਦ ॥ ੧੪੯ ॥
ਵਾਇ ॥ ਕਹੁ ਕਿ ਆਤ ਬੀ ਹਦੇ ਨੀ ਹਿੰਦੂ ਮੁ
ਸਲਾ ਕੀ ਫੁਰਮਾਏ ॥ ਮੇਓ ਸਹੀ ਉਪਰ ਹੁਕ
ਮ ਕਰਾ ਪਰਸਰਾਨਾ ਟਿਕਨ ਜਾਏ ॥ ੧੫੦ ॥
ਕਢੁ ਕਿਤਾ ਬਾਬੇ ਠੇਕਾ ਜੀ ਮਸਲਾ ਆਖ ਸੁ
ਣਾਏ ॥ ਯਾਹਿੰਦੂ ਕਤਲ ਕਰੇ ਯਾਨ ਲਿਆ
ਸਾਡੇ ਪਾਏ ॥ ਕਲਮਾਲ ਕੁਪਵੇ ਜਬਾਨੀ

ਸਰਤਾਮਾਪਕਰਾਏ ਨਬਾਬਜੀਇਸਮ
ਸਲੇਪਰਾਮਮਲਕਰੋਤਾਸਰਯਾਰਪਣਾ
ਪਾਏ॥੧੨॥ ਖਾਨਬਹਾਦਰਹੁਕਮਜੇ
ਕੀਤਾਤੁਕੇਨੂਸਦਾਈਏ॥ਜੇਕੁਛਹੁਕਮ
ਸਰੀਅਤਦਊਸੇਪਰਾਮਮਲਕਮਾਈ॥
ਮੇਕਿਉਫਿਰਾਸਰਈਯਤਥੀਫਿਰਦੇਜ
ਕੁਜਾਣਾਪਾਈ॥ਅਗਰਾਦੇਖਤਮਾਸਹੋ

ਈਦਾਕਿਉਜਾਣਿਬੁਝਵਿਹੁਖਾਈ॥੧੨੦੧੫੦
ਚੈਪਦਾਰਨੁਭੇਜਦਿਤੇਨੇਲਕੁਕਾਤੁਚਤੁ
ਸਦਾਇਆਹਵੇਲੀਖੀਤੁਬਿਆਲਕੁ
ਕਾਟਿਚਕਚਹਿਰੀਆਇਆਦੇਦਸਤ
ਬਿਨਕੇਕੁੰਨਰਸਕੀਤੀਲਕੁਕੇਨੇਸੀਸਾਨਿ
ਵਾਇਆਜਬਭਿਠੀਸੁਰਤਪਰਮੀਦੀ
ਸੁਬੇਨੇਪਾਸਬਹਾਇਆ॥੧੨੧੨੧੨੧੨

ਆਸੁਰਤਹੇਧਰਮੀਦੀਕਾਦਰਨੇਆਪਉ
 ਪਾਇਆਮੁਖਮਤਬਮਥੇਪਰੁਯਲੀ
 ਜੁਸੇਰੀਗਸਦਾਇਆਸੁਮਕੇਟੁਕੀਛਟਛ
 ਪਾਛਲੇਕੀਠੇਰੀਗਬਣਾਇਆਮਗਰਾ
 ਗਲਜਾਂਮਉਪਰਦਪਟਾਸਿਰਚੀਰੇਰੀਗ
 ਬਣਾਇਆ॥੧॥ ਖਾਨਬਖਸ਼ਦਰਕੋ
 ਹਕੀਕਤਸੁਣਕਫਕੇਨੇਦਾਨੀਤੁਗਾਣੀ

੧੫

ਕਦੀਯਾਬੀਬੀਨੁਤੇਉਪਮਾਕਰੀਭਵਨੀ॥
 ਕਾਜੀਕਹੇਤੂਰੋਰਸਰਦੇਕੀਸੁਖਨਕੀ
 ਤੇਏਨਜੁਬਾਨੀ॥ ਲੜਕੇਹੁਕਮਸਰਾਦਾ
 ਕਰੇਕਬੂਠੀਸਭਾਅਵੇਖਲਕਸਲਾਮੀ॥
 ਹਕੀਕਤੁਕਹਦਾਸੁਣਨਿਬਾਬੁਜੀਹਜਰ
 ਤੁਦਾਫਰਮੁਦਯੋਕਰੇਗੁਨਾਹਸੋਬਦਲਾਣ
 ਏਵਪੁਲਏਸੁਬਿਹੁਦਾ॥ ਤੁਕਹੇਕਾਜੀਦੇ

ਅਮਲਕਰੇਕਿਉਲੇਨਾਮੇਲੁਅਮੁਦਾਅਰਾ
ਰਾਜਿਸਦਿਨੁਮੇਲਕਾਜੀਬਹਿਸੀਵੇਖੇ
ਖਤਅਜੁਮੁਜਾ॥੩੨॥ਜਬਭਿਠੀਸੁਰਤ
ਲੜਕੇਦੀਸੁਬੇਨੇਕੀਫੁਰਮਾਇਆਦਾਰਾ
ਭੁਫਿਰਜੀਭੁਹਮਾਰਲੜਕੇਹਮਹਾਪਤਾ
ਤੁਮਾਰਾਸਰਦੀਹਾਨਤਚਾਦੀਹੈਪਰਉਜ
ਰਨਹੀਕੁਛਚਾਰਾਲੜਕੇਧਰਮਛੋਰੁਇ

ਮਾਨਪਕਰਤਬਹੋਵੀਸੁਬਿਛੁਟਕਾਰਾ॥੧੩੩॥੧੫੨॥
ਵਰਜੁਬਾਬਲਕੁਕੇਨੇਕੀਤਾਮੁਖਈਅਰਜ
ਗੁਜਾਰੀਜੇਕੁਛਲਿਖਿਆਵਿਚੁਕਰਾਨਦੇ
ਖੋਤੀਹਸੁਪਾਰੀ॥ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨੁਤਬਹੋ
ਵੇਅੰਦਰਦਾਕੁਛਰੁਵਿਡਾਰੀ॥ਨਬਾਬੁਜੀਅ॥
ਖਰਸਤਦੁਨੀਸਾਛਡਿਜਾਣੀਕਿਓਕਰਕੇਲ
ਧਰਮਨੂਹਾਰੀ॥੧੩੪॥ਠਿਰਫੁਰਮਾਇਆ

ਖਾਨਬਹਾਦਰਕੀਤੀਬਹੁਦਿਲਦਾਰੀ।ਜੇ
ਹੋਵੇਲੜਕੇਮੁਸਲਮੁਸਲਖਲਾਸੀਹੋਇਤੁ
ਮਾਰੀ।ਹਾਥੀਘੋੜੇਬਖਸਾਏਨੂੰਮੁਨਿਸਫੁ
ਫਤੇਹਜਾਰੀ।ਖਾਨਬਹਾਦਰਕਹੇਹਕੀਕ
ਤਤੁਮੇਰਾਇਤਬਾਰੀ॥੧੩੫॥ਨਬਾਬੁਜੀ
ਇਸਦੇਲੜਦਾਕੀਭਰਵਾਸਦੁਨੀਆਖਾਣ
ਪਸਾਰਾਸਭਖਾਥੀਹਾਥੀਘੋੜੇਨੀਸਭਖ

ਬੀਸਹਰਅਜਾਰੀ। ਸਬਖਾਬੀਬਹਿਠਹੁ ॥੫੩॥
ਕਮੁਕਰੇਸਭਖਾਬੀਸਹਰਾਬਾਰਾ। ਨਬਾ
ਬਜੀਸਭੇਦੁਨੀਯਾਖਾਬੀਹੈਕਿਉਧਰਮਜ
ਨਮੁਨੁਹਾਰਾ॥੧੩੬॥ ਟਿਰਫੁਰਮਾਇਆ
ਖਾਨਬਹਾਦਰਉਸਥਰੂਕੇਦੇਤਾਈ। ਜੇਸਾ
ਹੀਟਿਲੇਗੀਫਰਜੇਦੁਸਦਾਈ। ਕਈਬੇਗਮ
ਰੂਲੇਤੇਨੁਖੇਰੁਸਿਕਾਰੁਸੁਬਾਈ। ਲੜਕੇਹੁ

ਕਮਲਰਾਦਾ ਕਕਰੁ ਬੁਲੁ ਕਿਰਿ ਦੇਨੁ ਜਾ
ਨਾਮ ਜਾਈ ॥ ੧੩੧ ॥ ਬਾਰਾ ਬਰਜਾ ਦੇਲੁ
ਕੇਨੇ ਇਕੁ ਮਜਲਾ ਮਾਖੁ ਜੁਲਾਇ ਮਾਮਾ ਮਖੁ
ਰਾ ਲਾਚਾ ਚਾਹ ਜਰਤੁ ਦਾ ਜੇਜੁ ਗੁਸਾ ਜਰੁ ਚ
ਹਾਇ ਮਾਮਾ ਨਚ ਦੁਤਲੀ ਮਾਨੁ ਬੀਰੁ ਜੁਲਾ
ਹੁਕਮੁ ਹਜੁਰੇ ਮਾਇ ਮਾਮਾ ਧਰਮੁ ਖਜਾਨਾ
ਵਿਚੋ ਕੋਰੁ ਫੀਖੁ ਯੇਕੁ ਲਛੁ ਚੜ੍ਹਾਇ ਮਾਮਾ ਨਬਾ

ਬਜੀ ਵਿਚਿ ਕੁਰਾਨ ਦੇ ਅਇਤੁ ਹੀ ਨਾ ਲੁਹਿ ॥ ੧੫੪ ॥
ਦੁਬਾਜ ਖੁਦਾਇਆ ॥ ੧੩੮ ॥ ਸੁਬਾ ਕਹਦੁ
ਲੜਕੇ ਨੂਤੁਆ ਖਹ ਕੀ ਕਤੋ ਮੇਨੂ ਨਾ ਕਰੇ
ਕਬੂਲ ਤੁਹ ਕਮ ਸਰਾਦਾ ਕਤ ਲਕਰਾਰੇ ਤੇ
ਨੂ ਜੇਤੁ ਮਰਜਾ ਸੇਦੁ ਨੀਯਾ ਥੀ ਫਿਰਮਾਉ
ਵੇਖ ਸੀਕੈ ਨੂ ਤੇਰੇ ਮਾਤੀ ਪਿਤਾ ਦੇਵੈ ਮਰ
ਜਾਸਨ ਲੇ ਮਰਸਨ ਵਿਚਿ ਤੇ ਨੂ ॥ ੧੩੯ ॥

ਨਬਾਬਜੀਮਾਤਪਿਤਾਦੀਹਿਰਸਨਹੀਰੋ
ਕਾਦਰਨੇਆਪਉਪਾਇਆਇਕਪਾਣੀ
ਦੇਕਤਰੇਥੀਕਲਬੁਤਸਬੁਤਬਣਾਇਆ
ਉਸੁਜਾਨਇਮਾਨਰਖੀਵਿਚਿਅਪਣੀ
ਆਦਮਕਰਦਿਖਲਾਇਆਨਬਾਬਜੀ
ਜਾਇਮਾਨਖਾਵਦਨੇਮੰਗੀਹੁਕਮਹਜੂਰ
ਆਇਆ॥੧੬੦॥ ਵਿਚਮਾਹਿਤਾਦੇਖ

ਨਬਹਾਦਰਭੁਰਹਿਜੂਮੁਹਧੋਈ।ਜੇਕਤ ੧੫੫
ਲਕਰਾਮੇਲਕੂਕੇਨੂਸਿਰਖੁਨਭੀਮੇਰੋਹ
ਈ।ਜੇਹੁਕਮਸਰਾਦਾਮੰਨਾਨਹੀਨਮਿ
ਲੇਦੀਨਵਿਚਢੋਈ।ਅਗਰਾਖਾਨਬਹਾ
ਦਰਗੀਮਵਿਚਿਆਇਆਬੇਗਮਬੇਠੀ
ਰੇਈ।ਖਾਨਬਹਾਦਰਲਕੂਕੇਨੂਠਿਰਗ
ਸੇਬਹਿਸਮਸ਼ਾਵੇ।ਜਾਮੇਸੁਰਤੁਦੇਖਾਤੇ

ਰੀਤਰਸੁ ਬਹੁਤ ਭੀ ਆਵੈ ॥ ਇਕ ਖੋਟੁ ਸ
ਰਦਾ ਦੁਜਾਤ ਰਸੁ ਰਬਦਾ ਦਿਲ ਸੈ ਸੈ ਰ
ਤੇ ਪਵੈ ॥ ਲੜਕੇ ਸੁਆਲ ਰਬਦਾ ਮੀਨ
ਕਹਿ ਆਤੂ ਕਿਉ ਸਿਰ ਰੇ ਜਪ ਪਾਵੈ ॥
॥੧੪੨॥ ਹਕੀਕਤੁ ਕੋਹੈ ਦਾਸੁ ਨ ਬਾਬ
ਮੇ ਇਕ ਕਰ ਜਾਤਾ ਸਾਂਈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲ
ਮਾਨ ਕੀਤੇ ਸੁਆਪੇ ਅਪਣੀ ਰਾਹੀ ਅ

ਰਜਾਈਲਏਹਾਂਨੂਖੜ੍ਹਸੀਉਜਰਭੀਹਰ ੧੫੬
ਰਾਜਨਾਹੀ॥ਨਬਾਬਜੀਹੁਕਮੁਹਜਰੇਆ
ਇਆਮੇਨੂੰਮੇਕਿਉਕਰਧਰਮਗੋਵਾਹੀ॥
॥੧੬॥ਖਾਨਬਹਾਦਰਕਹੇਹਕੀਕਤੁਛੁ
ਭੁਦੇਹੁਏਹੁਰਾਣਗੁਮਾਨੀ॥ਤੈਨੁਰੇਇਸ
ਰਾਏਕਤਲਕਰਨਗੇਨਾਰਹਿਸੀਏਜਿ
ਨਿਸਾਨੀ॥ਜੇਜੀਉਣਤੂਚਾਹੇਅਪਣਾਕ

॥
ਲਮਾਪਵੇਜੁਬਾਨੀ॥ ਅਗਰਾਹੁਣਹੁਕਮ
ਕਤੁਲਦਾਹੋਣਾਹੈ॥ ਤੁਇਹੁਗਾਦਿਠਾਵਿਚ
ਜਾਨੀ॥ ਹਕੀਕਤੁਕਹਦਾ॥ ਮੁਣਨਬਾਬ
ਜੇਮਸਭਕਲਿਖਿ॥ ਮੁੰਹੋਹੀ॥ ਜੇਹੋਣੀਸੁ
ਹੋਵੇਗੀ॥ ਤਕਦੀਰ॥ ਭੁੀਮਿਟਦੀਨਾਹੀ॥
ਤੇਜਬਹਾਸਮੁਕਾਸਮਸਭਫੁਰਿਦੁਨੀ
ਆਗਏਇਥਾਹੀ॥ ਹਸਨਹੁਸੈਨਮੁਏ

ਨੀਕਲਬੁਲਾਇਵਿਚਿਕਿਆਕੁਛੁਆਖ ੧੫
ਸੁਨਾਈ॥੧੫੫॥ਖਾਨਬਹਾਦਰਕੇਹਰ
ਕੀਕਤਨੁਪਰਤੁਸਮਸ਼ੁਕਦਾਈਤ੍ਰਿਬਰ
ਬਰੀਜੁਬਾਬਕਰੇਮੇਦਿਭਤੇਸਹਿਦਾਜਾ
ਈ॥ਅਗਰਾਹੁਣਹੁਕਮਸਰਾਦਾਹਿਦਾਹੇ
ਯਾਕਲਮਾਪੜੀਇਥਾਈ॥ਹਕੀਕਤੁ
ਆਖੇਸੁਣਮੁਗਲਾਕੁਛੁਕਰਥੇਅਪਨ

ਸਹੀਲਾ ਜਾਸਾਹ ਬਾਪ ਬਹੋ ਮਦਾਲ
ਤੁਤਹੋ ਵੀਗਾਰੀਗਾ ਪੀਲਾ ਖਸਖਸ
ਦੇਦਣੇ ਦਾ ਲੇਖਾਲਈ ਜੇਨ ਕੋਈ ਵਿਉ
ਵਸੀਲਾ ਅਗਰਾ ਅਮਲਉ ਪਰਹੋਗ
ਨਿਬੇਰਾ ਪਾਸੇਰਹੋ ਕਬੀਲਾ ॥੧੪॥
ਕਰਮੇ ਹਰਬਾਨੀ ਖਾਨਬਹਾਦਰ ਕੀਤਾ
ਬਹੁਤੁ ਦਿਲਾਸਾ ਬਿਜਰੀਆ ਅਤੇ ਨਕ

ਲੀਆਦਾਤੁਦੇਖੀਰੋਜਤਮਾਸਾ॥ਵਿਚ ੧੫੮
ਪਾਲਕੀਥੋਠਾਅੰਬਾਰੀਪਹਿਨੀਅਲਮ
ਲਖਾਸਾ॥ਲਕੁਕੇਹੁਕਮਸਰਾਦਾਕਰਕ
ਬੁਲਤੁਲੇਵਹਿਸਤਵਿਚਿਦਾਸਾ॥੧
੪੮॥ਨਬਾਜੀ॥ਆਕੁਬੰਦਾਖ
ਕੀਹੈਕਿਆਬੰਦੇਦਾਦਾਸਾ॥ਮੁਨਿਆ
ਦਿਬੰਦੇਕਈਕਿਆਹੈਜਿਉਪਣੀਵਿਚ

ਪਤਾਸਾ॥ ਨਬਾਬਨੀਕੁਤੂਪਾਲਕੀਕੁਤੂਅੰ
ਬਾਰੀਝੁਠਾਸਭੁਤਮਾਸਾ॥ ਅਗਾਰਾਕਿਸਰਾਣ
ਉਪਰਧੀਰਜਪਰੀਏਅੰਦਰਭੋਰਓਦਾਸਾ॥
॥੧੪੮॥ ਖਾਨਬਹਾਦਰਫਿਕਰਜੇਕੀਤਾਕਿ
ਆਕਰੀਏਤਤਬੀਰੀ॥ ਏਠਤੁਕਾਸੁਖਨਜੇ
ਕਰਦਾਹੇਅੰਦਰਲਾਇਕੇਹੇਏਹਦੁਨੀਰੀ॥
ਸਰਾਂਦੀਹਾਨਤਤਾਓਹੈਨਾਛਤੁਸਾਨਿਪੀ॥

ਰਾਮੀਬੀਰੀ॥ ਠਕੁਕੇਹੁਕਮੁਸਰਾਦਾਕਰਕਬੁ ॥ ੧੫੬ ॥
ਠਾਹਿਠਾਹੁਰਿਕਰੀਦਠਗੀਰੀ॥ ੧੫੭ ॥
ਕੀਕਤਮ॥ ਪੇਸੁਣਨਬਾਬਮੇਸਚਾਸੁਖਨੁ
ਸੁਣਾਈ॥ ਭੂਦੀਨਮਰਨਦਾਠਖੁਦੇਜਾਮ
ਤਾਮੇਧਰਮੁਗਵਾਈ॥ ਜੇਇਹਦੇਵੇਠਿਰਕੇ
ਮਕਜਾਵਨਤਾਕਿਉਧਰਮੁਗਵਾਈ॥ ਨ
ਬਾਬਜੀਜੇਖਲਕਤੁਹੋਪੇਦਾਹਈਪਰਸ

ਭਫਤੁਜਾਸਨਜਾਈ॥੧੫੧॥ਕੇਜੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਫਿਰਖਾਨਬਹਾਦਰਮੁਖਈਏਹੁਫਰਮਾਵੇ
ਜਾਕੇਦੇਹੁਸਜਾਇਹਿਦੂਨੁਮਤਦੀਨੁਮਜ
ਬਟਲਾਮਾਵੇ॥ਕਲਮਾਛੜਕਾਪੜੇਜੁਬ
ਨੀਸਰਤਾਆਪੁਕਰਾਵੇ॥ਜੇਸਰਾਦੇਉਪਰ
ਕਾਇਮਹੋਵੇਵਡਾਮੁਰਾਤਬਪਾਵੇ॥੧੫੨॥
ਬਧੋਨੇਹਕੀਕਤਨੁਫਿਰਨਲਿਖਿਮਦੇਕ

ਕ੍ਰਿਆ ਚੋਕਾ ਦੇਵਨ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਕੋਟ ਕ੍ਰਿ ੧੬੦
ਆਮੁਹਧਾਰਿਆ ਤੇ ਬਾਤੋ ਬਨਾਮੁ ਹੋ ਬੋਲੇ
ਨਾਸਵਾਲ ਰਬਦਾ ਕਰਿਆ ਧੀਨ ਹਕੀਕਤੁ
ਰਾਦਾ ਹੀਆ ਜਿਨਿ ਦੁਖੁ ਹਭਾਵਿ ਚਿਜਾਰਿ
ਆਮ ॥ ੧੬੩ ॥ ਜੇ ੦ ੮ ੧ ਰਤੀ ਪ੍ਰਹਿਲਾ
ਦਤ ਰਾਤੁ ਨੁਪੁ ਹੋਵਿ ਚਿਵਹਾਇਆ ਫੇਰ ਰੁ
ਰਾਤੁ ਨੁਚਾ ਕੁਚੁ ਵਰਧਨੁ ਨੀਚੇ ਚਾਇ ਰੁੜਾ

ਇਆ ਫੇਰ ਭਗਤ ਨੂ ਤਤੀ ਤਾਈ ਆਤਸ ਦੇ
ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਹਰ ਨ ਕਸ ਬਧਾ ਨ ਲਧੀ
ਮਦੇ ਕੋਟ ਝੁਆ ਮੁਹ ਆਇਆ ਨ ਕਿਸਿ
ਪਰੁ ਪਾਵਤਾਰ ਧਾਰ ਕੇ ਅਪਨ ਭਗਤ ਫੁ
ਰਾਇਆ ਫੇਰ ਹੋਈ ਵਰਤੀ ਹਕੀ ਕਤ ਨੂ
ਜਿਸੁ ਧਰਮੁ ਫੇਦਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥੧੫੪॥
ਯਸ ਬਜੇ ਗਾਂਧਰੀ ਬਰਾਹਮਣੀ ਸਾਹਦਾ ਅਇ

੧੬

ਆਪਹਿਲਾਤਾਈਆਮਾਰੁਮਾਰਕੇਖੁਹੇ ॥੬੧॥
ਦੇਵਿਚੁਪਾਇਆ ॥ ਫਿਰਜਾਇਬਜਾਰਗੁ
ਲਾਮਵਿਕਾਣਾਮੁਲਦਲਾਲਾਪਾਇਆ ॥ ਟੇ
ਰਿਯਲੀਖਾਤੁਹਮਤਦੇਕੇਬੀਦੀਖਾਨੇਪਾ
ਇਆ ॥ ਨਾਦਾਦੁਪਵਰਦਾਯੁਸਬਭਿਨਾਭੁ
ਖਾਨਾਲਸੁਕਾਇਆ ॥ ਓਹੁਹੋਣੀਵਰਤੀਹ
ਕੀਕਤਨੁਸਿਸੁਧਰਮਛੇਦਨਹੀਪਾਇਆ ॥

॥१५५॥ ਲੁਛਾਰਹੋਇਕੇਖਾਨਬਹਦਰ
ਕਿਰਾਨੁਸਦਿਵਾਇਆਕਹੁਬੰਡੀਏਇਸ
ਪੁਤ੍ਰਨੁਹਟਕਤਲਹੋਇਤੇਆਇਆਹੁਣ
ਹੁਕਮਕਤਲਦਾਹੁੰਦਾਈਨਹੀਹਟਸੀਟੇ
ਰਹਟਾਇਆਜੇਪੁਤ੍ਰਲੋੜੇਜੀਵਦਾਮ
ਨਾਇਸਰਦਾਸਾਇਆ॥१५६॥ ਕਿਰਾ
ਆਖੇਸੁਣਸਚਾਰਬਕਿਵੇਜੀਵਦਿਆਰਖੀ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਤੂੰ ਹੋਹੁ ਕੀ ਕਤ ਮੇ ਦੇਖ ਜੀ ੧੬੨
ਦੁਗੀ ਅਖੀ ਜੇ ਤੂੰ ਮਰ ਜਾ ਸੇ ਦੁਨੀਆਈ
ਮੇ ਤੋਂ ਸਤੁ ਮਰ ਜਾ ਕਖੀ ਟਿਰ ਬਾਪੁ ਭੀ ਤੇਰ
ਮਰ ਜਾ ਸੀ ਵਿਹੁ ਖਾਸੀ ਮਹੁਰ ਚਖੀ ੧
੬੩ ॥ ਕਿਸ ਕੀ ਮਾਤਾ ਬੁਝਿ ਢੀਏ ਕੀ ਬੋਝੇ
ਸੁਖ ਨੁ ਜਬਾਨੀ ਮੇ ਅਲਖੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਚੇ
ਲਾਹਾ ਵਿਚੋ ਬੋਝੇ ਅੰਤੁ ਰਜਾ ਮੀ ਜਬ ਬ

ਲਕੁ ਬੇਤਬੁਦੁਸਦੀਆਉਹਪਾਲਨੁਹ
ਰੁਸਾਮਾਮੀਮਖਾਜਬੁਦਾਤੁਦੀਇਮ
ਨਜੁਦੀਆਹਮਮਾਰਪਿਤਾਨੁਹੀਜਾਨੀ
॥੧੫੮॥ਕੇਰਾਮਾਖੇਸੁਇਬਚਾਮੇਕਰ
ਮਾਭਿਖੀਆਸੇਪਯੋਇਆਤੁਲਤਾਦੇਤੀ
ਮਾਕੁਖਮੇਰੀਦੁਖਦੇਕੇਥਾਹਰਾਮਾਇਮ॥
ਹੁਲਰਾਮਦੀਤੇਰਾਕਲੇਜਾਕਦੇਆਮ

ਯੀਲੁਲੁਲਰਾਇਆ॥ਬਚਾਕਰਨਜੀਹ ੧੬੩
ਤਾਮੰਨੰਮਾਸੁਬੇਜੇਫੁਰਮਾਇਆ॥੧੫੮॥
ਹਕੀਕੁਤਾਮਾਏਮਾਤਾਨੰਕਿਉਬੋਲੇਬੋਲੁ
ਜਬਨੀ॥ਤੁਮਾਮਪਨੇਮੰਤੁਲਬੁਹਮਕੋਜਾਣੀ
ਆਹਮਤੁਮਕੋਕਿਮਾਜਾਨੀ॥ਜਿਜੁਜਾਸੁ
ਰਿਰਾਸੁਦੀਏਏਮੰਕੋਓਹੁਹਰਘਦੁਚੁਕੁਮ
ਕਾਨੀ॥ਮਾਤਾਕਿਉਕਰੇਹਿਰਸੁਤੁਪੁਤਰ

ਦੀ ਅਬਉ ਠਜਾਹ ਦੂਰ ਬਿਚਾਨੀ ॥ ੧੬੦ ॥
ਬਚ ਜੇ ਜਾਣਾ ਫੁਲ ਫੁਲੀਆ ਆਇਓ ਕਿ
ਉਫੁਲਿਓ ਮੇਨੁ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਬਾਢੇ ਬਲਣ
ਅਲਿਬੇਕੁ ਕਸੁਣਾਵਾ ਕੋਨੂੰ ਤੇਰੀ ਚੂੜੇ ਵਾਲੀ
ਰਣੀ ਚੋਦੀ ਦੁਖ ਪਏ ਨੀ ਜੈਨੂੰ ਬਚਾਧਰ
ਮੁਛੇ ਡਿਝੀ ਮਾਨ ਪਕੜੇ ਮੇਵੇ ਖਜੀ ਵਾਰੀ
ਤੈਨੂੰ ॥ ੧੬੧ ॥ ਹਕੀਕਤ ਆਖੇ ਮਾਤਾਨੂੰ

ਕਿਉਸੁ ਠੇਬੀਨੇ ਦਵੇ॥ ਆਤਾ ਸਭ ਫੁਲ ਦੁਨੀ॥ ੧੬੪
ਆਦਿ ਸੇ ਸੁਪਨਾ ਹੀ ਜੋ ਸਾਗਲਈ ਪਛਤਾ
ਵੇ॥ ਕਈ ਜੋ ਨ ਬੁਰਾ ਕੇ ਜਨਮ ਲੀਆ ਫਿਰ ਪ
ਰਮ ਬੀਹੋ ਥਨਾ ਆਵੇ॥ ਆਤਾ ਧਰਮ ਰਾਇ
ਜਬ ਧਰਮ ਮੰਗ ਸੀ ਓਥੇ ਕੋਟ ਫੁੜਾਏ॥ ੧
੪੨॥ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਗਲ ਵਿਚਿ
ਪੁੱਲਾ ਪਾਇਆ॥ ਅੰਥਾ ਪਿੱਟੀ ਪਿੱਟਨੀ ਲ॥

ਕੀਤਾ ਅਖੀਨੀ ਰਚੁਵਾਂਇਆ ॥ ਵਿਚਕਚ
ਰੀਹੋਇ ਬਾਵਰੀਉਚਾ ਕੁਕਸੁਦਾਇਆ ॥ ਵੇ
ਏਕੋਮੇਦੁਖੀਪਿਪਠਪਾਇਆ ਸੀਚੁਲੀ
ਏਸੀਪਾਠੀਪਾਇਆ ॥ ੧੬੩ ॥ ਹਕੀਕਤ
ਕਹਿਦਾਮਾਤਾਨੂਤੁਨਾਰੇਜਗਤਾਇਦਾਂਨੀ
ਨਾਮਾਤਕਿਸੇਦੀਪਿਤਾਕਿਸੇਦਾਪੁੰਡਜਰ
ਤਨਿਸਾਨੀ ॥ ਏਹਰਤਰਹਿਨੁਨੁਆਇਆ ॥

ਸੀਪਰਹੋਬੇਠਾਅਭਿਮਾਨੀਆਤਾਮਚਨੀ੬੫
ਪੁਤ੍ਰਤੇਜੀਉਲਮਾਪੇਕਲਜੁਗੁਵਰਤਿਅੰ
ਜਾਨੀ॥੧੬੬॥ਆਤਕੋਰਾਰੂਦਨਜੁਕੀਤਾ
ਮਾਰਿਆਹਾਹਿਦਾਨਾਰਾਬੰਚਾਹੁਕਮਜੁ
ਕੀਤਾਸੁਬੇਨੇਤੂਮੰਨਏਬਚਨਹਮਾਰਾਕ
ਰਅਸਵਾਰੀਫੀਲਪਾਠਕੀਅੰਗੇਭੁੰਟਪੁ
ਕਾਰਾਬੰਚਾਪਿਛੋਫੇਜਾਕਟਕਚੜੇਗੇਸੁਖ

ਰੀਦੇ ਜੇ ਨਗਾਰਾ ॥ ੧੬੫ ॥ ਹਕੀ ਕਤ ਕਹਦੁ ॥
ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਪਰਤੈ ਨਾ ਅਕਲ ਨ ਕਾਈ ॥ ਮਾਤਾ ॥
ਕੁੜਨ ਗਾਰਾ ਫੀਲ ਪਲਕੀਲ ਸਕਰ ਸਿ
ਰਸ ਨਾਈ ॥ ਬੁਢੇ ਦੀ ਅਮਾਨ ਰੱਖੀਆਇ
ਚਸੀ ਦੁਖ ਦੇ ਪਾਈ ॥ ਮਾਤਾ ਭਾਂਬੁ ਅਪਣਾ
ਸਾਭ ਲਏਈ ਕਿਉ ਰਖਨੀ ਹੋਵ ਸਤ ਪਰ ॥
ਈ ॥ ੧੬੬ ॥ ਬਚਾ ਜਿਸੁ ਦੇ ਕੇ ਤੂ ਜਾਨ

ਭਾਦੇਵੇ ਮੇਭੀਆਪਮਰਾਂਗੀਆਰਫੁਲ ੧੬੬
ਗਾਰੇਖਾਵਿਚਪੈਸਾਤੇਰੇਨਾਲਸਫ਼ਾਂਗੀ
ਗਲਵਿਚਿਜਠੀਪਾਇਲਵਾਂਜਮਮਾਰ
ਗਰਾਹਫੁਫ਼ਾਂਗੀਬੱਚਾਕਿਉਭੀਨਨਾਹੇ
ਮਿੰਨਤਮੇਰੀਨੂੰਫਰੀਯਾਦਹਜੂਰਕਰਾਂਗੀ
੧੬੭) ਮਾਤਾਮੁਖੀਹਕੀਕਤਮਰਜਨ
ਦੀਜਿਉਦਰਦਪ੍ਰਥਦੇਸਕਿਆਸਕਿਸੁਭ

ਠਾਇ ਦਿਲਾਸ ਕੀਤਾ ਵਿਚ ਕਲਾ ਦੇ ਠਾਇ
ਆਪਾ ਬਾਬ ਵਿਚ ਮਾਭ ਮਾਨ ਡਿਠਾ ਠਿਰ
ਦਿਲ ਸੁਧੀ ਰਜ ਪਰਿਆਮਾ ਮਾਤਾ ਕਈ ਬੰ
ਰਹਾ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਤੁਮ ਪੁੰਤ ਹਮ ਕੇ ਕਰਿ
ਆ ॥ ੧੬੮ ॥ ਮਾਤਾ ਮਾਖੇ ਸੁਣ ਬੰਦਾ ਜੇਕ
ਰ ਮਾਇ ਪਿਆਸੇਈ ਪਾਈ ਮੇਰਾ ਖਾਨ ਬਾ
ਹ ਦਰਸ ਭਕੁ ਫੁਦੇ ਦਾ ਜੇਕਰ ਜਨਮ ਦੁਟ

ਈਐਐ॥ ਹੁਕਮ ਕਰੇ ਫਿਰ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਰੇ ॥ ੧੬ ॥
ਜੇ ਇਛੁ ਸੇਖਾਈਐ॥ ੧੭ ॥ ਭਰਮਾ
ਨ ਜੁਵਾਨੀ ਖੁਸੀ ਅਕਰ ਏਵ ਤਨ ਦੁਨੀਅ॥
ਆਈਐ॥ ਹਥ ਬੰਨ ਕੇ ਅਰਜ ਕਰੇ ਹੋ ਕੇ
ਖਰਾਨਿ ਮਾਣਾ॥ ਮਾਤਾ ਬਖਸੀਐ ਰੁਬਤੀ
ਧਾਰਾਂ ਬਖਸੀ ਹਥ ਦਾ ਦਣਾ॥ ਏਦੁਨੀਅ॥
ਸਭ ਫਾਨੀ ਹੈ ਪਰ ਅਖ ਸਰਓ ਖੇਜਾਣਾ॥

ਕੁੰਝੇਲੇ॥੧੧॥ ਕੋਰਾਆਪੇਸੁਬੇਨੂੰਅਦਾ॥੬੮
ਲਨਾਹਿਕਰੇਗਾ॥ਅਰਜਾਈਲਜੁਬਾਨ
ਕਦੇਗਾਨਾਲਅਜਾਬਮਰੇਗਾ॥ਮੁਹਸਿ
ਰਉਤੇਗੁਰਜਪੈਸਨਦੇਜਕਵਿਚਸਤ੍ਰੇਰ॥
ਜੇਹਬੁਤੇਨੁਪੁੰਛੁਅਦਾਲਤਕੀਜਬਾਬੁ
ਕਰੇਗਾ॥੧੧॥ ਜੁਬਾਬਸੁਰਤਾਸਿ
ਪਦਾਰਾਦਾ॥ਸੁਰਤਾਸਿਪਜਬਾਬੁ

ਤਹੈਦਿਵਾਨਮਹੀਮਦਤਾਈ।ਨਬਾਬ
ਜੀਏਹਲਕੁਕਾਕੋਈਕੁਦਰਤਹੈਭੇਸਿ
ਮਾਹੈਆਪਇਲਾਹੀ।ਦਿੱਲੀਅੰਦਾਰਿਭੇ
ਜਦੋਵੇਕਿਉਏਦੋਹੋਰੂਹਸਿਆਹੀ।ਓ
ਹੁਖਯਕਦਾਖਯੀਫਾਹੈਪਰਲਏਹਨੁ
ਰਉਗਾਹੀ॥੧੭੩॥ਸੁਖਾਮਾਪੈਸੁਰਤ
ਸਿੰਘਨੁਤੁਸੁਣਸਾਹਿਦਿਵਾਨਾਮੈਆ

ਪਸਰਾਂਦੀਕਰਾਂਅਦਾਲਤਦਿਲੀਮੇਕਿਆ ॥ ੧੬੯ ॥
ਜਾਨਾ ਕਰਮਦੀਨਖਹੈਸਾਲਾਮੇਰੇਅਕ
ਲੇਵਡਾਸਿਆਨਾਮੇਖਉਠਕਿਸੇਦਾਰਖ
ਦਾਨਾਹੀਸਾਂਹਾਂਤੇਸੁਭਤਾਨਾ ॥ ੧੭੦ ॥ ਨ
ਬਾਬਜੀ ॥ ਇਸਦੇ ॥ ਤਿਦਕੀਤਿਵਦਾਸਾਦੁ
ਨੀਅਹੀਹਰਸਹਵਾਨੀ ॥ ਤਖਤੋਸੁਟਿਆ
ਸਿਲੇਮਾਨਮਛੀਮਲੀਹੋਟਹਟਵਕਾਨੀ ॥ ਜੇ

ਕਰੋਸੇ ਕਰਵਤ ਚਰਾਇਆ ਉਜਰਨਾ ਕਰਨਾ
ਜਾਈ। ਹਰਜਰਤੁ ਦਾਦਮਾਮਾ ਦਉਠਵੇ ਕ
ਇਆਵੇਖਦਿਆਈ॥੧॥੫॥ ਖਾਨਬਹਾ
ਦਰਕਾਸੀ ਪਾਸੁਭੇਜਿਆ ਸੂਰਤਸਿੰਘਕੇ
ਤਾਈ। ਅਕੁਲਕਰੇ ਅਰਬਾਬੁਸਰਾਦੇਰਾਜੀ
ਕਰੇਉਥਾਈ। ਕਰਬਰਨੁਬਾਬੁਤੁਨਾ ਲਕਾਜੀ
ਦੇਲਕਾਕਾ ਕਿਵੇਛੁਡਾਈ। ਦਿਵਾਨੁਜੀਤੁਆ

ਕਲਦਾਵਡੁਸਿਅਠਾਜੋਰਆਪਠਾਲਾਈ ॥੧੦॥
ਸੁਰਤਸਿਪਦਿਵਾਨੁਫੁਡਾਹੈਪਾਸਕਾਜੀ
ਦੇਆਇਆਬਗਲੀਗੀਰੀਉਠਕਾਜੀਕ
ਤੀਚਾਰੇਦਸਤਮਿਲਾਇਆਕਰਤਦੁਜ
ਆਕਾਜੀਮੁਲਾਅਪਣੇਕੋਲਥੈਠਾਇਆ
ਖੇਰਅਠੀਅਤੁਹਰਦੇਤਰਠੀਮੁਖਥੀਸੁ
ਖਨਸੁਣਾਇਆਸੁਰਤਸਿਪਕਾਜੀਨੂੰ

ਆਖੇਸਾਹਿਬਇਉਫਰਮਾਵੇਅਹਗਮੁਕ
ਹਿਦਿਦਾਰੁਰਬਦਾਜੋਕੋਈਖੂਨਕਰਾਵੇਜੋ
ਸੁਆਲਰਬਦਾਮੰਨੇਨਾਹੀਮਿਥਿਸਾਨਿਥਿ
ਮਕਠਾਵੇਕਾਜੀਲਖਨਿਦਾਜਾਤੇਸੋਸੋ
ਰਜੇਜੋਕੋਈਬੰਦਛੁਡਾਵੇਕਾਜੀਆਖੇ
ਸੁਰਤਸਿੰਘਨੁਸਾਮਝਦੇਖਮਨਮਾਹੀ॥
ਤੇਰਾਆਉਣਸਿਰਤੇਹੈਕਦਮਾਤੇਦਸਤੁ

੧੭

ਲਗਾਈ ਜੇਸਿਰਮੀਰੋਂਤਾਂਹਾਜਰਹਾਲੇ ॥੧੧॥
ਵੇਚਥਚਾਰਅਸਾਈ ਦਿਵਾਨਜੀਵਿਚੁ
ਸਰਾਦੇਰਖਣਾਪੈਦਾਹੁਕਮਭੀਫਿਰਦਾਨ ॥
ਹੀ ॥ ਸੁਰਤਸਿੰਘਕਾਜੀਨੂਆਖੇਕਿਉਕ
ਰੇਇਤਨਾਕਾਇਤਹੀਨਾ ਜੇਕਤਲਕਰੀ
ਕਈਪੁੰਥਨੁਤਾਫੁਟੀਕਲੇਜਾਸੀਨਾ ॥ਇ
ਸਵਿਛੋਰੇਯਸਬਦੇਹੋਇਆਯ ॥੧੨॥

ਨਾ ਕਾਜੀ ਜਾਹਰ ਪੁਨ ਕਰਾਵੇ ਤੁ ਦਿਲ ਵਿਚ
ਸਾਹਿਬ ਹੀ ਪਰਬੀ ਨਾ ਕਾਜੀ ਆਖੇ ਸੁਰਤ ਸਿ
ਪੁਨੁ ਸੁਣ ਸਾਹੀ ਦੀਵਾਨਾ ਮੇਓ ਸਹੀ ਉਪਰਾਮ
ਮਲਕ ਰਾਜੇ ਲਿਖਿਆ ਵਿਚੁ ਕਰਾਨਾ ਜੇਟਿ
ਰਕਾਸ ਹੀ ਅਤੁਨਾ ਮੰਨੇ ਓਹੁ ਨਾਹੀ ਮੁਸਲਮਾ
ਨਾ ਦਿਵਾਨ ਜੀਸ ਭਨਾ ਕਸਮ ਕਰਾਨ ਦੀ ਚੁਕੀ
ਕਿਉ ਹੋਈ ਏਥੇਈ ਮਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ਮੁਦਿਰ

ਫੇਜ ਬੁਹੁ ਜਰੇ ਕਾ ਜੀ ਨੇ ਗਲ ਚਲਾਈਆ ॥ ੧੭੨ ॥
ਪੰਜ ਹਜਾਰ ਤੇ ਪੰਜ ਸੌ ਮੁਲਾ ਆਇਆ ॥
ਇਕ ਚਹਿਰੀ ਸੋ ਕੀ ਤੋ ਨੇ ਦਬ ਦਬਾ ਬਹੁਤਾ
ਪਾਇਆ ਮੁਗਲਾ ਦੇ ਜੁਬਾ ਬਤੂ ਸਰਾਂ ਨ ਮੰਨੇ
ਹਮ ਦਿਲੀ ਜਾਣਾ ਆਇਆ ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ
ਕਿ ਬਰਿਆ ਆਫਿਰ ਕਾ ਜੀ ਨੇ ਦਿਲ ਪਰਵਾਇਆ ॥
ਅੰਬੀਰਾ ਨੂ ਇਨ੍ਹ ਕ ਦਿਤੀ ਦੀ ਵਾਨ ਦੇ ਪੁਰੂਰ ॥

ਇਆ ਫੇਰ ਕਚਹਿਰੀ ਖੋਪਾਇਆ ਕੋਈ ਨੇ
 ਤੇ ਮੁਲਨਾਇਆ ਅਗਰਾਸਦਪਈਹ
 ਕੀਕਤਨੁ ਫਿਰਮਾਰਨਨੁ ਸਦਵਾਇਆ ॥
 ੧੮ ॥ ਚੋਪਦਾਰਤੇਚੇਲੇਦਭਿਕੁਪਕੜਾਅ०
 ਦੇਨੇਬਾਹੀ ਹੁਕਮਜੇਕਰਨਮਰੇਦਿਲਕ
 ਰਬੀਨਾਹੀ ਚੇਲੇਪਕੜਲਿਆਗਰਦਨ
 ਥੀਧਕੇਦੇਨਾਮਗਾਹੀ ਅਗਰਾਮਾਤਕੋਰ०

ਬਧਾਸਿਬਲਾਪਿਤਾਜੋਮਾਰੇਧਾਰੀ॥੧੮੬॥ ੧੭੩
ਪਕੜਲਇਆਚੇਲੇਨੇਬਾਹੋਨਿਖਾਸੁਪੁਰ
ਟੇਆਏ॥ਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਨਸਹਿਰਦੇਕਿਆ
ਕੋਈਆਖਸੁਣਾਏ॥ਕੜੁਤਲਵਾਰਵਿਚਰ
ਹਦੇਚੇਲਾਚਮਕੜੁਰਾਏ॥ਲੜਕੇਹੁਕਮੁਸ
ਰਦਾਕਰਕਬੂਲਮੇਤੇਨੂਲਵਾਫੁੜਾਏ॥
॥੧੮॥ ਧਰਮੀਦਿਲਵਿਚਖੋਫਨਰਖੇਸੁ

ਅਕੇਨਾਹੀ ਅਖੀਆਹਿ ਦੁਜੈ ਜੈ ਕਰ ਦੇ ਜਾ ਦੇ ਲਾ
 ਜਪਰਮ ਦੀ ਰਖੀਆ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਹੋ ਜੀ ਦੁ
 ਸ਼ੁਰਾ ਪਰਪਰਮ ਨਾਮ ਦੇ ਲਖੀਆ ਅਗਰਾ
 ਰਮ ਤੁਲਕੁ ਢੇਰ ਨਹੀ ਕੁਲ ਦੇ ਲੋ ਅਪਦੀ
 ਘੀ ॥ ੧੮੯ ॥ ਹਕੀ ਕਤੁਰਾ ਮੁਖ ਬਚਨ ਜੁਕ
 ਤਾਮਾਇਆ ਹੋਰੁ ਜਮਾਨਾ ਨਾਰਹੇ ਕਚਹਰੀ
 ਜਾ ਲਮੁ ਦੀ ਨਾਰਹਿਨਾ ਮੀਬੀ ਰਹਿਦਾ ਨਾ ਕ

ਜੀਮਲਾਕੋਈਨਰਹਿਸਨਪੜਪੜਗਏਕਰ ੧੭੪
ਨਾਨਿਮਾਜਭੀਰੋਜਾਕੋਈਕਰਸੀਸਾਬਤੁਸਿ
ਸਈਮਾਨਾਸਤੁਰਬੀਬੀਆਫੁਰੁਕੇਜਾਸਨਕ
ਰਿਬੀਆਂਦਬੀਨਾਲਗਲਾਮਾਹੰਕੀਕਤੁਕਹੇ
ਖਾਲਸਾਹੋਇਆਓਹੁਬੇਲਦੁਫਤੇਦਮਾਮਾ ੧
੮੧) ਮਾਤੁਕੋਰਾਮਾਹਿਜੇਮਾਰੀਫੁਦੇਨੀਰਪਰ
ਨਾਲੇਹੋਦੁਮਸਲਮਾਨਜੇਰੋਦੇਮੀਦਰਦਰ

ਦਊਛੁਲੇ ਨਾਰਹਿ ਸੀਖਾਨ ਬਹਾਦਰ ਵੇ ਨਾਰ
 ਹਿਨਾ ਅਦਾਲਤ ਵਾਲੇ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਦੇ ਜਕ ਪੈਸ
 ਨਾ ਅਤੁ ਸਾਪਿੰਡੁ ਜਾਲੇ ਅਗਰਾ ਕੁਸ਼ਨ ਹੀ ਦੇ
 ਸਹਕੀ ਕਤਨੂੰ ਮਾਰਿ ਜਾਸਨੁ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ॥
 ੧੬੮॥ ਚਾਲ ਚਲੇ ਮਸਤਾਨੀ ਅਰੋਧਰਮ
 ਰੂਪ ਅਵਤਾਰੀ ਹਸ ਹਸ ਵੇਖੇ ਆਮ ਖਾਸ
 ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਬਹੁ ਦਿਲਦਾਰੀ ਮੇਨੂਤ ਲਬਹੁਨੂ

10
ਰੋਆਈਹੋਭੇਜੀਧਰਮਗਾਇਅਸਵਾਰੀ॥੧੧੫॥
ਅਗਰਜੈਜੈਕਰਦੇਹਿਦੁਆਖਨਸਦਿਅੰ
ਕਿਸਮੁਰਗੀ॥੧੧੬॥ਦੁਪਹਿਰੋਰੋਜਦ
ਗੁਜਰਗਾਇਆਨਿਖਾਸਪੁਰਣੇਆਏ॥ਜ
ਲਾਮਾਂਦਾਇਸਨਾਨੁਕੀਆਮਸਤਕਪਰਤਿ
ਲਕੁਚਕਾਏ॥ਜੇਦਰੁਬਸਕਸਭਉਤਾਰੇਹ
ਥੀਦਾਨਕਰਾਏ॥ਅਗਰਾਲਕਧੋਤੀਪਤਿਬ

ਕਦੀਸਤਿਗੁਰਵਲਧਿਆਨਲਗਾਏ॥੧੯੦॥
ਚਾਰਪ੍ਰਤੀਫਿਰਪੁਜਾਕੀਤੀਸਿਰਪਰਿਚਿ
ਰਾਧਰਿਆ॥ਅਖੀਲਲਗੁਲਾਲਹੋਈਅੰ॥
ਰੰਗਾਅਜਬਪ੍ਰੇਮਦਾਚਕਿਆਜੇਵੇਖੇਸੁਰ
ਤਧਰਮੀਦੀਅੰਦਰੁਆਹੀਦਾਭਰਿਆਅੰ॥
ਗਰਾਲਸਕਸਨਤੇਗਾਤੇਤਲਵਾਰੀਪਰਧ
ਰਮੀਮੁਲਨਸੁਰਿਆ॥੧੯੧॥ਦੁਜਾਹੁਕ

ਮੁਹਜੁਰੇਲੇਕੇਚੋਸ਼ਦਾਰਠਰਮਾਇਮਾ। ੧੭੬
ਮਾਇਕਹਿਮਾਚੇਲੇਕੀਤਾਈਸੁਬੇਨੇਠਰਮ॥
ਇਮਾਮਾਰਜਸੁਤੀਹਿਦੁਨੁਤੀਕਿਚਿਚੈਰ
ਇਤਨਾਭਾਇਮਾਚੇਲੇਖੁਠਰਬਦਾਇਲੁ
ਵਿਚੁਕੀਤਾਖੰਡਚਾਇਹਦਾਇਮਾ। ੧੭੭
ਚੇਲਾਮਾਖੇਸਾਬਜੁਹਿਦੁਜਿਸੁਮਾਤਾਤੀਜ॥
ਇਮਾਠੇਜਾਨੁਪਾਮਾਰੀਨਾਕੀਤੀਪਰਪਰ

ਮੁਰਖੁ ਦਿਖਸਾਇਆ ਏਸੁ ਤਲਵਾਰੀ ਦੇ
ਆਚਨ ਬੁਲੀਦਾਰਾਨੁ ਸੁਸਿਪਾਇਆ ਲ
ਫੁਕੇ ਤੇ ਨੂੰ ਸੇਰ ਲਵਾਰੀ ਅਖੀ ਦਿਸਨੁ ਥੋਫ
ਨ ਦਿਲੁ ਦਿਚੁਆਇਆ ॥੧੮੩॥ ਧਰਮੀਆ
ਖੇਚੇ ਥੋਨੂੰ ਇਕੁ ਥੋਫ ਰਬ ਦਾ ਪਰੀਏ ॥ ਜੇ ਸਾ
ਹਿਬ ਜਾਨ ਲਏ ਤਲਵਾਰੀ ਖੁਸੀ ਹੋ ਕੇ ਭੀਆ
ਰੀਏ ॥ ਤਲਵਾਰ ਸਾਗ ਤੇ ਤੁਪਕ ਬਹਾਨੁ ਦੇਸ

ਕੀਰਬਨੁਪਗੀਏ। ਚੇਲਾਕਰੇਖਲਾਸੀਵੇਲਾ ॥ ੧੧੭ ॥
ਹੇਗਰਦਨੁਨੁਮਾਰਉਤਰੀਏ। ੧੧੮ ॥
ਬਗਾਇਆਮਨਵਿਚੇਚੇਲਾਤੇਬਤਿਬਪੁ
ਕਾਰੇਮੇਕਿਸੁਸਿਆਮਤਨੁਆਇਆਸੁ
ਹੁਣਕੁਸਾਹਿਬਦਾਮਾਰੇ। ਏਹੁਲਕੁਕਾਕੇਈ
ਕਦਰਤਿਏਆਇਆਹੇਜਗਤਾਵਤਾਰੇ
ਚੇਲੇਰੋਰੇਅਖੀਨੀਰਚੁਆਇਆਤੇਗਮਿ

ਆਨਾਵਿਚਭਾਰੇ॥੧੯੫॥ਤਾਜਾਹੁਕਮ
ਹਜੁਰੇਆਇਆਸੁਥਦੇਕਰੇਖਲਾਸੀ॥੧੬॥
ਹਿੰਦੂਨੁਕਤਲਕਰੇਯਾਦੇਵੇਇਸਨੁਫਾਸੀ
ਚੇਲੇਦਾਦਿਲਕਾਹਲਾਆਇਆਮਨਵਿ
ਚਗੋਤੇਖਾਸੀ॥ਮੇਕਿਉਮਾਰਾਧਰਮੀਨੂਦਿ
ਚੁਹਰਦਮਭਉਰਉਦਾਸੀ॥੧੬॥੧੭੬੬
ਕਤਆਖੇਰੇਲੇਨੂਤੂਕਾਰਿਸਫਕਤਮਿਹਰ

ਬਾਨੀ ਤਲਵਾਰ ਮਾਰਤੀ ਗਰਦਨ ਨੂੰ ਕ ॥੧੮॥
ਰਿਮੁ ਸਕਲ ਸੁਬਹੇ ਸਾਨੀ ਤੂੰ ਬਹਿਸਤ
ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਮਾਜਨ ਦਾ ਕਹਿ ਮਾਮ ॥
ਨੀ ਚੇਲਾ ਸਭੁ ਸਫਾਰ ਕਹੇ ਜਾਸੀ ਜੁ
ਲਾਮੀ ਏਹ ਗਲ ਦਿਲ ਵਿਚ ਜਾਨੀ ॥੧॥
੯॥ ਚੇਲੇ ਸੁਤ ਲਈ ਤਰਵਾਰ ਮਿਅ ॥
ਥੀ ਦਸਤੀ ਪਕੜ ਲਈ ਮਾਰੀ

ਧਰਮੀਦੀਗਰਦਨਨੂਸਿਰੇਮੁੰਡੀਲਾਹਿ
 ਵਿਖਾਈ। ਚਾਰਘਟੀਸਿਰਲਥੀਮੁੰਡੀ
 ਗਲੇਰਾਮਾਧਿਆਈ। ਅਗਰਾਸੁਰਗੁਲੇ
 ਕਨੁਚਲਿਆਧਰਮੀਜੈਜੈਕਰੇਲੁਕਾਈ
 ੧੯੮। ਜਬਦਿਲੀਜਾਨਹਕੀਤੁਰਾ
 ਇਨੇਹੋਇਆਧਰਮੁਸਹਾਈ। ਵਿਚੁਲ
 ਹੋਰਦੇਹੋਇਆਮਹਾਤਮੁਕਿਆਕੋਈ

ਧਰਮੀ ਦੀ ਗਾਰਦ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਮੁੰਡੀ ਲਾਹੁ ਵਿ ॥੧੬
ਖਾਈ ਚਾਰ ਪੜੀ ਸਿਰੁ ਲਈ ਮੁੰਡੀ ਰਾਮੇਰ
ਅਧਿ ਆਈ ਅਗਰਾ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਨੂਚ
ਲਿਖਾ ਧਰਮੀ ਜੈ ਜੈ ਕਰੇ ਲੁਕਾਈ ॥੧੬੬
ਜਬ ਦਿਤੀ ਜਾਨ ਹਕੀਕਤ ਗਾਇਨੇ ਹੋਇ ॥
ਧਰਮ ਸਹਾਈ ਵਿਚੁ ਲੋਹੇ ਰੁਦੇ ਹੋਇ ॥
ਮਹਾਤਮੁ ਕਿਆ ਕੋਇ ਆਖ ਸੁਨਾਈ ਸੁਰ

ਜੁਰੇਅਦਿਚਿਅਗਇਗਇਆਮਹਿਲਾਨੁ
ਟਿੰਗੀਸਿਆਮਾਂਹੀਅਗਰਾਧੋਲਧਰਮਦਾ
ਕਿਬਗਇਆਜਿਸੁਧਰਤੀਸਭੁਹਿਲਾਈ
੦੭੯੯ਅਖਬਗਾਗਈਆਖਬਹਾ
ਦਰਏਹਗਲਓਥੋਹਈਰਗਜਰਦੋਹੋ
ਇਗਇਆਉਥਾਈਹਿਧੁਤਰਭੁਰਰੋਈ
ਬਦੁਦੁਆਇਦਿਤੀਲਕੁਕੇਨੇਅਗੇਲ

ਵੇਨ ਦੋਈ ਸਾਧਾ ਦਾ ਅਖਿਆ ਨਾ ਫਿਰਦ ॥੧੯੦॥
ਪਰ ਜੋ ਹੋਈ ਸੀ ਸੋ ਹੋਈ ॥੨੦੦॥ ਪੁਤ੍ਰ
ਤਾਨਾ ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ ਮੁਖ ਥੀ ਇਹ ਫੁਰਮਾ
ਇਆ ਭਖ ਪਤਰਾਇ ਨੇ ਸੁਰਤ ਸਿੰਘ ਟਿ
ਰ ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਸਦਾ ਇਆ ਜਾਇ ਮ
ਜਲ ਸਕਰੇ ਤੁਮ ਧਰਮੀ ਦੀ ਚੇਦਨ ਦੇਨ
ਲਸਕੁ ਇਆ ਦਿਵਾਨ ਜੀ ਸਰਾਵਾ ਲਿ

ਦੀਜਤੁਜਾਸੀਜਿਨਾਮੇਬੋਬਰਕਰਾਇਅੰ
॥੨੦੧॥ ਲੋਕਹੁਕਮੁਪਸੁਰਹਿਦੁਖੁ
ਮਹੋਆਏ। ਸੀਸੇਲਏਗੁਲਾਬਾਮਤਰ
ਦੇਧਰਮੀਨੁਆਣਨਵਾਏ। ਜਰੀਬਾਦਲੇ
ਬਸਕਾਦੇਧਰਮੀਨੁਪਹਿਰਾਏ। ਚੰਦ
ਨਦਾਤਖਤਹੋਘੜਿਆਚੰਨਣਦੇਕਿਲ
ਲਾਏ। ੨੦੨॥ ਧਰਮਰਾਇਬਿਬਲਭੇ

ਜਿਆਲੈਣਹਾਸਤੋਆਏ। ਤਖਤਾਚੁਕ ॥੧੯॥
ਲਿਆਸਾਧਾਂਨੇਫੁਲਸੇਹਰੇਪਾਏ। ਜੀਵੁਖ
ਹੀਪਰਲਾਕਾਸੁਤਾਧਰਮਾਨਿਸਾਨਸੁਲਾ
ਏ। ਮੁਹਰਾਤੇਰੁਪਈਜੇਸੁਟਲਾਅਮਖਾ
ਸਲੈਜਾਏ। ॥੨੦॥ ਹਜਾਰਾਂਐਰਭਾਘ
ਰਿਛੁਝਿਕੇਭਗਵੇਭੇਸਬਠਾਏ। ਹਿੰਦੂਮੁ
ਸਲਮਾਨਸਹਿਰਦੇਸਭਵੇਖਣਨੁਆਏ

ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਪਰਨਰ ਬਾਬੀ ਇੰਦਰ
ਉਕਰਾਏ। ਸ੍ਰੀਦੇਗ ਕੇਸੀਆਪਿ ਟੇਰੁਣੁ
ਨਸਿਤਾ ਸਿਖਾਨੇਵਜਾਏ। ੨੦੦੦
ਤੇਸਰਨਾਈਵਜਨ ਮੇਰਛਰਾਰਗੁਲਾਏ
ਧਰਮਰਾਇਦੀਚਰੀਸਵਾਰੀਸਭਮਹਾ
ਤਮਨੁਆਏ। ਅਗੇਬੁਫਵਜਨੁਚਤੁਤੀਅੰ
ਤਗਤਜੇਹੀਦੀਜਾਏ। ਜਮੁਮਾਰਗੁਦਾਪੇ

॥ १८३ ॥
ਗੁਰਮਾਫਹੋਇਆਜੇਮਾਣਸੁਸਿਰਾਸਿਧਾਇ
ਆਅਗਰਾਧਰਮਰਾਇਦੀਪੁਰੀਹੋਈ
ਸਭਜੇਜੇਕਰਦੀਜਾਏ॥੨੦੫॥ਹਕੀ
ਕਤੁਗਾਇਦਾਮਹਾਤਮੁਹੋਇਆਰੋਰੇਕਦੁ
ਨੁਆਹੀ॥ਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨਜੋਰੋਦੇਪਿਟ
ਪਿੱਟਮਾਰਨਦੁਹੀ॥ਵਿਚਸਤ੍ਰਾਦੇਰੋਨਬੇ
ਗਮਾਅੰਨਭੀਖਾਵਨਨਾਹੀ॥ਅਗਰਾਭ

ਹੋਰਸਹਿਰਹਕੁਤਾਲਹੋਈਸਤੁਰਾਏਨੀਨ॥
ਲਤਿਥਾਈ॥੨੦੬॥ਤਖਤਾਧਾਰਿਆਜ
ਰੇਤੀਵਿਚਕਰੀਅਓਲਬਲਬਲਵਿਚਵਿ
ਰੋ॥ਚਿਖਾਬਣਾਈਚਿਨਣਦੀਚਿਦਨਦੇ
ਕਿਲਭੀਲਰੋ॥ਲਿਖੁਦਿਤਾਜੈਜੈਹੋਈਧ
ਰਮੁਨਗਾਰਵਜੋ॥ਅਗਰਸਿਤਾਦਾਪੁਤੁ
ਆਪੁਸਹਾਈਆਪੇਪੜਦਾਕਜੋ॥੨੦੭॥

ਧਰਮੀਦਾਸਸਕਾਰਕੀਤੋਨੇਰਾਵੀਦੇਕਨਾਰੇ ੧੮੩
ਉਸਦਿਨੁਰਾਵੀਇਉਵੰਗੇਜਿਉਸਮੁੰਦੁ
ਲਹਿਗੰਮਾਰੇ। ਤਿਨਕਾਤੋਵਿਸੁਇਮਾਨੈ
ਪਿਛੇਪਾਰਿਜਾਹੁਮਾਰਪ੍ਰਮਾਰੇ। ਅਗਰ
ਸਭੁਹਿਦੁਆਇਸਨਾਨੁਕੀਤਾਪਰਮੁਖੋ
ਏਏਜੈਕਾਰੇ॥੨੦੮॥ ਵਿਦਿਅਮਾਰਿਕੇ
ਧਰਮੀਨੁਲਹਿਰਸਹਿਰਵਿਚਮਾਏਰੇ

ਰੋਗਲੁਲੁਗਨਮਹਲਿਅਵਾਲੇਅਖਸ
ਰਪਰੀਸਿਧਾਏਹਟਪਟਨੁਬਾਜਾਰਾ
ਵਾਲੇਨੀਰੁਕਿਮਕਦੇਆਏ। ਅਗਰਕ
ਲਜੁਗਦੇਵਿਚੁਹਿਦੂਆਦਾਪ੍ਰਭਪਤੁ
ਦਾਰੀਖਿਦਿਖਲਾਏ॥੨੦੯॥ਮਾਤਾਕੋ
ਰਾਹਹਿਜੁਮਾਰੀਕਿਉਬਚਾਮੇਜਾਇਆ
ਮੇਦੁਖੀਪਿਪਲੁਪਲਿਅਸੀਚੁਲੀਏ

ਸੀਪਾਣੀਪਾਇਆਗੀਦੀਪਈਯਾਸਾ
ਹੋਪ੍ਰੀਨੇਅਉਤੇਲਗਨਗਿਨਾਇਆਵੇ
ਲੋਕਾਜਾਣੀਮਾਂਦੀਸੁਭਘਰਿਅਏਮੇਰਾ
ਲਾਕੁਮਲਨਮਾਇਆ॥੨੧੦॥ਹਕੀਕ
ਤੁਰਦੇਅਹਾਤਮਕੀਪਰਪਈਲੋਹੋਰੁਰੁ
ਬਾਰੀ॥ਸਰਾਫਬਜਾਜਸੁਭੇਮਿਲਰੇਦੇਰੇ
ਨਅਤਾਰਪਸਾਰੀ॥ਹਲਵਾਈਤੇਰੇਨਕ

ਸੇਰੇਆਫੁਣਪਖੀਵਾਰੀਅਗਰਾਇਉ
ਮਹਲਦੇਰੇਨਾਐਰਤਾਕਫਕਦੁਮਹਵਿਦੁ
ਬਾਰੀ॥੨੧੧॥ਬਾਘਮਲਨੇਮਸਤਤੁਕੇ
ਤੀਮਾਤਾਕੋਰਾਈਲਈਏਫੁਲਜੁਧਰਮ
ਦੇਚਲੀਏਰੀਗਾਦੇਰਾਹੀਅਗੇਅਗੇਰੇ
ਤੀਰਥਚਰੀਆਫੁਣਮਸਾਧੁਨਾਹੀਅ
ਗਰਾਟੁਰੇਨੀਦੇਵੇਐਰਤਖਾਵਦੁਮਰਸ ੧੮

ਨੂਜਾਇਓਥਾਈ॥੨੧੨॥ਹਕੀਕਤੁਰਾਦੇ ੧੮੫
ਸਾਕੇਦੀਪਰਖਬਰਹੋਈਜਗਸਾਰੇ॥ਜੇ
ਕੋਈਸੁਠੇਕਰੇਬਹੁਉਪਾਮਾਮੁਖਥੀਰਾਮੁ
ਚਿਤਾਰੇ॥ਉਸਧਰਮੁਰਖਕੋਸਿਰਦਿਤਾ
ਪਰਸਭੁਹਿਦੂਸੁਤਾਰੇ॥ਅਗਾਰਾਕਲਮੁ
ਗਵਿਚਖਤਰੇਟਾਹੋਇਆਧਰਮੁਰੂਪਅਦੁ
ਤਾਰੀ॥੨੧੩॥ਤੀਨਭਦਨਦਾਵੁਲੀਹੈਤੂਸਾਹਿ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
दरहै करनै हौं रमै सुख पाटप
टाई दवि सदा तुहै पूरतुहै आप
आरा ॥ १ ॥ चहै भै कवि आनुषा
॥ २ ॥ ॥ २५४ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਭੀਮ ੧੮੬

ਕੁੰਤਿ ਜਾਵਣੀ ਕਰਿ ਸਿਖਾਰ ਪੁਰਾਣੇ ਇ

ਕਾਮਗਾਸਾਨੇ ਜਨ ਜੇਤ ਪਰਪਰਮ

ਚੁਰਨ ਚਿਤਤੁ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ੮ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ਦੁਰਾਤੀ ਤਰਾਇ ਦੀ ਸਪੁਰ

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੁਖਿ ਜੋਗ
ਨਾਮਾ ਕਵਿ ਰਿਤੁ ਸਾਹਿਮ ਹੋ ਮਦੁ ਤਿਪਿ
ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਮਦੋ ਜੋ ਨਾ ਬਾਲਾਹ
ਦੀਨੁ ਜੇਹ ਫੁਕਦਰ ਤੀਖੇ ਭੁਖਣ ਵਦਾ
ਹੀ। ਚਉਦਾ ਤਖਕਾਦਾ ਨਕਸਨ ਗਾਰਕ
ਰਕੇਰ ਗਾਰਿ ਗਾਦੇ ਭੇਖ ਬਣਾ ਵਦਾ ਹੀ।
ਸਭਾ ਪਛਲੀ ਸੋਭੇ ਸਮੇਟ ਲੇਦਾ ਅਰੇ

ਤੋਰਦੇਹੋਗਵਿਛਾਵਦਾਈ ਸਾਹਮਰਿਭੰ ੧੯੭
ਦਾਰਿਸਤੋਸਦਾਬੁਰੀਏਬਾਤਸਾਹਾਂਤੋਭੀ
ਖਮੀਗਾਵਦਾਈ ॥੧॥ ਏਥੇਆਇਆਨੂੰਦੁ
ਪਕੜਸੇਹਲੇਦੀਦੁਨੀਆਵੇਸਦਾਰਖੇ
ਭੇਸਮੀਆ ਸਦਾਨਹੀਜੁਆਨੀਤੋਮੇਸ
ਆਪੇਸਦਾਨਹੀਜੇਬਾਲਬਰੇਸਮੀਆ
ਸਦਾਨਹੀਜੇਦੋਲਤਾਮਾਲਘੋੜੇਸਦ

ਨਹੀਜੇਗਾਜਿਅਦੇਸਮੀਆਸਾਹਮਰੀਮ
ਦਾਸਦਾਨਹੀਰੂਪਦੁਨੀਆਸਦਾਨਹੀਜੇ
ਕਾਲੜੇਕੇਸਮੀਆ॥੨॥ਇਕਰੇਜਡਾਲੇ
ਦੇਵਿਚਬੈਠੇਚਲੀਆਣਟਿਰਗੀਦੀਥਾਤ
ਆਹੀ॥ਸਾਨੁਆਖਿਆਹੀਰੇਤੋਹੋਰਯਾਗਾ
ਜਿਨਨਲਸਾਡੀਮੁਲਾਕਾਤੁਆਹੀ॥ਰਾਜੀ
ਬਹੁਤਰਹਦੇਸੁੰਸਲਮਾਨਹੀਦੂਸਿਰੀਦੁ

ਗਦੀਬਦਤਅਫਾਤੁਆਹੀ॥ਸਾਹਮਹੀਅਦ०੧੮੮
ਵਿਚਪੰਜਾਬਦੇਜੀਕਦੇਨਹੀਸੀਤੀਸਰੀਜ०
ਤੁਆਹੀ॥੩॥ਏਤਾਜਗਤਹੇਤਰਾਮੁਸਾਫ
ਰਾਦੀਕਈਜੇਰਵਾਲੇਏਥੋਹੇਇਗਏ॥ਸਿ
ਰਦਾਦਮਰੂਦਫਰੂਦਜੇਹੇਵਿਚਿਜਗਤ
ਦੇਫੇਰੀਪਾਇਗਏ॥ਅਕਬਰਸਾਹਜੇਹੇ
ਵਿਚਿਦਿਲੀਦੇਜੀਵਾਗਵਣਜਾਰਿਅਦੇਫੇ

ਗੀਪਾਇਗਾਏ॥ ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਚਹੇਗਾ
ਵੰਬਸੰਚਾਵਾਜੇਬੂਠਦੇਕਈਵਜਾਇਗਾਏ
॥੪॥ ਮਹਾਬਲੀਰਨਜੀਤਸਿੰਘਹੋਆਪੇ
ਦੇਨਏਜੇਰਦੇਮੁਲਖਨਿਵਾਇਗਿਆ॥
ਮੁਲਤਾਨਕਸਮੀਰਪਿਸੇਰਚੇਬਾਜੇਮੁਕੰ
ਗੜਾਕੋਟਛਡਾਇਗਿਆ॥ ਸਿੰਦਲਦਾਖ
ਤੇਤਿਬਤਚੀਨਤੇਕੁੰਸਿਕਾਆਪਣੇਨਾਮ

ਚਲਾਇਗਿਆਸਾਹੀਮਹਿਮਦਾਜਾਣਪੀ॥੯੯॥
ਜਾਹਬਰਸਾਪੈਛਾਕੰਮਕੇਰਾਜਕਮਾਇਗਿਆ॥੧੦॥
॥੫॥ਜਦੋਹੋਏਸਰਕਾਰਦੇਸਾਸਪੁਰੇਜਮਾਂ
ਹੋਏਨੀਸਭਸਿਰਦਾਰਮੀਆਚੇਤਸਿੰਘ
ਨੂਮਾਰਿਆਕੋਰਸਾਹਿਬਸੁਰੂਹੋਈਤਲਵਾਰਦਰਬਾਰ
ਰਮੀਆਪੜਸਿੰਘਸਜਾਦੇਨੇਆਹਿਮੀ
ਰੀਮੋਖਾਕੁਢਕਦੀਮੀਦਾਯਾਰਮੀਆਸਾ॥

ਹਮਰੀ ਮਦਾ ਅਸਾਭੀ ਨਾਲ ਮਰਨਾ ਸਾਭਾਏ ਹੋ
ਸੀ ਕੋਠਕ ਰਾਮੀਆ ॥ ੬ ॥ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ
ਨਾ ਖੂਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਨਰਕ ਨੁਸਤਾ ਸਰਦਾਰ ਮੀ
ਆ ॥ ਪਿਛੇ ਸਾਭੇ ਭੀ ਕੋਰਨਾ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਅ
ਸੀ ਮਰਾਓ ਓਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਮੀਆ ਨਹ ਕਦਾ
ਇਨਾਨੇ ਜੁਲਮ ਕੀਤਾਏ ਤਾ ਮਰਨਗੇ ਸਭੁ ਸ
ਰਦਾਰ ਮੀਆ ਸਾਹਮਰੀ ਮਦਾ ਧੁਰੇਤ ਲਵੁੰ

ਰਵਗੀਸਭੇਕਤਲਹੁਦੇਵਾਰੋਵਾਰਮੀਆ ੧੯੦
੧੧) ਖੜਕਸਿੰਘਸਰਦਾਰਹੋਇਆਬਹੁਤਮੰ
ਦਾਬਰਸਇਕਪਿਛੇਦਸੁਕਾਲਹੋਇਆਆ
ਈਮੈਤਨਾਅਟਕਿਦੀਇਕਪੜੀਚੇਤਸਿੰਘ
ਦੇਗੰਮਦੇਨਾਲਮੇਏਆਕੋਰਸਾਹਿਬਸ
ਜਦੇਦੀਖਬਰਸੁਣਕੇਜਰਾਗੰਮਦੇਨਾਲਨੰ
ਮੁਲਰੋਇਆਸਾਹਮਹਿਮਦਾਕਈਆ

ਕੋ

ਦੇ ਮਾਯੇ ਦਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸਦੇ ਕੋਰ ਨੂ ਫਿਕਰ ਹੋਇਆ
 ॥ ੫ ॥ ਖੜਕ ਸਿੰਘ ਸਮਾਦਾਰ ਨੂ ਚੁਕਿ ਲਿਆ ਦੇਖ
 ਸਾੜਨੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਲੇ ਚੁੱਲੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਨੂ ਜਾਇ
 ਕੇ ਖਬਰ ਹੋਈ ਕੋਰ ਮਾਰਨੇ ਨੂੰ ਓਨ ਦੂਤ ਪੱਲੇ
 ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਕਰ ਦੇ ਦੂਤ ਮਾਇ ਵੜੇ ਜਦੋਂ ਹੋਏ
 ਨੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਣ ਹੱਲੇ ॥ ਸਾਹਮਣੀ ਮਦਾ ਦੇਖ
 ਰਜਾਇ ਰਬ ਦੀ ਨੂ ਉੱਧ ਮਾਸਿ ਪਤੇ ਕੋਰ ਦੇਸ ॥

ਸਚੁ ਭੋ। ੮। ੬। ਕੁੰਤ ਨੇ ਦੇਖ ਕੇ ਫਿਕਰ ਕੀਤਾ ॥੯॥
ਪਲਕ ਵਿਚ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਆਈ ਜੇ
ਹੜਾ ਧੁਰੇ ਦਰਗਾਹ ਤੇ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਦੇਖੋ
ਓਸ ਨੇ ਖੁਬ ਦੁਜਾਇਆਈਆਂ ਦਰਤ ਰਫ
ਹਵੇਲੀ ਦੇ ਤੁਰੇ ਜਾ ਦੇਛ ਜਾ ਦੁਹਾਉ ਤੇ ਮੰ
ਰਿਆਈ ਸਾਹਮਣੀ ਮਦਾਉ ਧਮ ਸਿੰਘ ਥ
ਇਮਾਇਆ ਕੋਰ ਸਾਹਿਬ ਜੇ ਸਹਿ ਕਦਾ ਆ

ਇਆਈ ॥੧੦॥ ਅਠਪਹਰਲੁਕਾਇਕੋਰਖਿ
ਓਨੇਦਿਨਦੂਜੇਗਣੀਚੇਦੋਕੋਰਆਈ ॥ਖੜ
ਕਸਿਪਦਾਮੁਲਦਰੇਰਨਾਹੀਕੋਰਸਾਹਿਬ
ਅਚਣਕਅੰਗਲਾਈ ॥ਹੁਣਮੁਇਆਤੇਕ
ਰੇਸਸਕਾਰਇਸਦਾਰਾਣੀਆਖਦੀਤੁਸਾ
ਕਮੋਡੋਰਲਾਈ ॥ਸਾਹਮਰੀਮਦਾਰੋਦੀਹੈ
ਚੇਦੋਕੋਰਾਂਜਿਸਦਾਮੁਇਆਪੁਕਸੇਹਣ

ਸੇਰਸਾਈ॥੧੧॥ ਸੇਰਸੇਪਨੁਕਿਸੰਨਖਬਰ ॥੧੨॥
ਦਿਤੀਜੈਦਾਮੁਇਅਭਰਾਉਤੀਜਾਯਾਰੋ॥੧੩॥
ਨਤੁਰਤਵਟਾਇਓਕੁਚਕੀਤਾਰਾਹੀਅਵਦਾ
ਪਤਵਹੀਰਯਾਰੋ॥ਜਦੋਅਣਕੋਹੋਇਅਲ
ਹੀਰਦਾਖਲਅਖੀਰੋਵੇਪਲੋਟਦਾਨੀਰਯਾਰੋ॥
ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਏਕਦਿਲਬਰੀਕਰਦੇਚੰਦ
ਕੋਕਥੋਹੋਈਦਿਲਗੀਰਯਾਰੋ॥੧੪॥ ਦਿਤੀਸੀ੩

ਚਰਖਠਿਆਰਚੇਰੀਸੇਰਸਿੰਘਅੰਦ੍ਰਾਅਜਾਮਾ
 ਵਣਾਜੇ। ਤੁਰਤਫੁਕਦੇਹੇਤੁਸੀਕਰਾਬੀਨਾਵਿ
 ਚਪਲਕਦੇਮਾਰਮੁਕਵਣਾਜੇ। ਸੇਰਸਿੰਘਨੂ
 ਰਾਜੇਨੇਖਬਰਦਿਤੀਅੰਦ੍ਰਾਅਜਤੁਸੀਨਹੀਅੰ
 ਵਣਾਜੇ। ਸਾਹਿਮਹੀਮਦਾਅਜੇਨਾਜੇਰਤੇਰਾ
 ਤੇਨੂੰਅਸਾਹੀਅੰਤਸਦਾਵਣਾਜੇ॥੧੩॥ ਤੁੰਦ
 ਕਰਦੀਅੰਦੀਜੇਨਜਰਦੇਖੀਦਰੋਬਾਜੀਯਾਹੇ

ਰਬ ਤੇਰੀ ਆਨੀ ਓਨੁ ਤੁਰਤ ਵਟਾ ਲਿਓ ਕੁਦ ॥੬੩॥
ਕੀਤਾ ਬੈਠਾ ਜਾਇ ਕੇ ਵਿਚ ਮੁਕੇਰੀ ਆਨੀ ॥੧੫॥
ਫੇਰਾ ਜਬੈ ਠੀਰਾ ਠੀਰੀ ਦਕੋਰਾ ਦੇ ਦੇ ਆਇ ਮੁ
ਸਾਹਿਬ ਦਲੇਰੀ ਆਨੀ ਸਾਹਮਰੀ ਮਦਾ
ਕੋਰਨਾ ਜੇ ਮਣਾ ਹੋ ਕਿਲੇ ਕੋਟ ਤਾਰਾ ਮਤਾ ਤੇਰੀ
ਆਨੀ ॥੧੬॥ ਰਾਜੈ ਲਸਕਰਾ ਵਿਚਿ ਸਲਾ
ਹਕੀਤੀ ਸੇਰ ਸਿਧੂ ਕਿਵੇ ਸਦਾਈ ਏ ਜੀ

ਓਹੁ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾਫਤੇ ਜੀਗੀਗੰਦੀ ਓਸ
ਨੁਕਿਵੇ ਬਹਾਈਏ ਜੀ॥ ਸਿੰਘਾ ਅਸੀਖਾ ਅਗਨੰ
ਜੀਹੁ ਕਮੰਤੇਗਾ ਜਿਸੁ ਨੁਕਹੇਤੁ ਫੁਲੇ ਬਲਾਈ
ਏ ਜੀ॥ ਸਾਹਮੰਹੀ ਮਦਰਾਲ ਜੇ ਮੁਹੰ ਕਢੇ ਓ
ਸੇਵਖਤ ਬੀਤੁ ਰਤ ਮੰਗਾਈਏ ਜੀ॥ ੧੫॥
ਬਾਈਦੇ ਨਾਦੀਰ ਜੇ ਨੇਲਈ ਫੁਟੀਤ ਰਫ
ਜਿਮੁਦੀਹੋਏ ਨੀਕੁ ਚਰੇਰੇ॥ ਸੇਰ ਸਿੰਘਤਾ

ਈ ਲਿਖਿ ਭੇਜੀ ਅਰਜੀ ਮੇ ਤਾਰ ਫੂਕ ਰਫ ਰੇ ॥੯੪॥
ਨੀਕੀ ਮਤੇ ਰੇ ਧੀ ਸਾ ਮਾਰ ਕੇ ਪੁਚੈ ਲਹਿ ਰਜ
ਲਈ ਅਗੋ ਅਣੀ ਮਿਲ ਸਨ ਤੇ ਨੁਸਤ ਬੇੜੇ
ਸਾਹ ਮਹੀ ਮਦਾ ਮਿਲਣਗੇ ਸੰਗੁ ਅਪਸਰ
ਮੇ ਸਵੇਲ ਕੇ ਸਹਿਰ ਦੇ ਗਇਓ ਨੇੜੇ ॥੯੫॥
ਸੇ ਗਸੀ ਪੁਨੇਰ ਜੇਦਾ ਖੁਤ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਫੋਜਾ ਤੁਰ
ਤਲਹੀਰ ਨੂੰ ਪਲੀਆਨੀ ਘੋੜੇ ਹਿਣ ਕਦੇ

ਤੇ ਮਾਧੂਵੰਜ ਦੇ ਨੀ ਪੂਰਾ ਉਥੁ ਕੇ ਪਾਟਾ ਹੋ ਮੰਲੀ
 ਆਨੀ ॥ ਆਵੇ ਬੁਧੁ ਦੇ ਆਏ ਨੀ ਪਾਸ ਰੇ ਰੇ ਫੰ
 ਜਾ ਲੰਥੀ ਆ ਆਨ ਇਕ ਲੀ ਆਨੀ ॥ ਸਾਹਮ
 ਹੀ ਮਦਾ ਆਇ ਸਭ ਮਿਲੇ ਅਫ ਸਰੰਗ ਲਾ ॥
 ਵਿਚ ਲਹੇ ਰਦੇ ਚਲੀ ਆਨੀ ॥ ੧੧ ॥ ਸੇਰ
 ਸਿੰਘ ਫਿਰ ਬੁਧੁ ਦੇ ਆ ਵਿਓਜੀ ਕਚਿਤੁਰ
 ਮਲੇ ਹੋ ਗਵਿਚ ਆਇ ਆਹੀ ॥ ਫਤੇ ਪਲ ॥ ੧੯

ਟਨਨੂਅਗੋਪਾੜਕੇਜੀਵਿਚਿਸਹਿਰਦੇਤੁ १੯੫
ਰਤਲਿਪਾਅਇਆਹੀਓਸਥਲੀਸਰਦਾ
ਰਦਾਤੇਜਭਾਗੀਜੇਸੁਕਿਛੇਨੂਮੇਰਚਾਲਾ
ਇਆਹੀਸਾਹਮਹੀਮਦਾਹਾਰਕੇਵਿਚਛਿ
ਆਨੇਸੇਰਸਿੰਘਨੂਤਖਤਬਹਾਇਆਹੀ
१੯੫॥ਸੇਰਸਿੰਘਗਦੀਉਤਾਅਇਬਠਾਰ
ਣੀਛੈਦਕਰਕੇਕਿਛੇਵਿਚਿਪਾਈਘਰਿ

ਬੇਠਿਅੰ ਰਬਨੇਰਾ ਜਿਦਿਤਾ ਓਸਤਾਮਲ
ਲਈਸਾਰੀਬਾਦਸਾਹੀ ਬਰਸਹੋਇਆਜ
ਓਸਨੂੰਕੇਦਾਅੰਦਰਰਾਣੀਦਿਲਦੇਵਿਚਿਸੇ
ਚਿਅਾਹੀਸਾਹਮਹੀਮਦਾਮਾਰਕੇਚੇਦਕੇ
ਰਾਂਸੇਰਸਿੰਘਨੇਗਲੇਬਲਾਇਲਾਹੀ॥੧੯॥
ਸੇਰਾਂਸਿੰਘਨੂੰਰਬਨੇਰਾਜਦਿਤਾਇਆਪੁ
ਹਲਹੋਰਦੀਆਰਾਣੀਆਖੀਸਿਧਾਵਾਲੀ

ਅੰਦੇਦੇਸੇਪੇਰਫੁਟੇਜਾਇਪੁਛਏਰਾਹ ॥੬॥
ਪਧਾਣੀਆਥੀਆਮੁਕੁਕੇਫੇਰਾਅਜੀਤਸਿ
ਪਲਈਬਾਜੀਪੇਦੇਹੋਇਆਸੀਅਸਲ
ਸਵਾਂਣੀਆਥੀਆਸਾਹਮਹੀਅਦਾਜੇਮਿਆ
ਅਣੀਅਕਬਰਾਮਦਾਬਾਪਨੂਕਾਣਿਆ
ਪਾਣੀਆਥੀਆ॥੨੦॥ ਜਿਨਰੋਣੀਆਨੈਚੇ
ਦਕੋਰਮਾਰੀਓਨਾਤਾਈਹਜੁਰਥੀਸੰਦਿਆ॥

ਹੀ। ਰਜੇ ਸਿੰਘ ਦਾ ਗੁਸਾ ਮਿਟਾਵਟੇ ਨੂੰ
ਨਕਉ ਨਾ ਦਾ ਭੀਚਾ ਇਵਡਿਆ ਹੀ। ਜੇਰ
ਸਿੰਘ ਨੇ ਬੁਗਨੂੰ ਹੁਕੀ ਮਕੀਤਾ ਕਿਲਿਆ
ਦੇਰ ਬਾਹਰ ਚਾਸੁੰਟਿਆ ਹੀ। ਸਾਹਮਣੀ
ਮਦਾਲਾਹਿਕੇ ਸਭ ਜੇਦਰ ਕਾਲੇ ਮੁਹਕ
ਰਕੇ ਸਹਰੇ ਕੰਢਿਆ ਹੀ॥ ੪੧॥ ਬਰਸਰੇ
ਜੋਹੇ ਇਆਤਾ ਹਾਜਰੀ ਲੇਣ ਬਦਲੇ ਰੂਰ॥

ਸਾਹਿਬਿਲਾਵਲਲਾਵਦਾਹੀ॥ ਅਮੀ ॥ ੧੯੩
ਤਸਿੰਘਗੁਰੂਸ਼ੀਕਰਾਬੀਨਫੜਕੇਸੇਰ
ਸਿੰਘਨੂਅਲਾਇਖਾਵਦਾਹੀ॥ ਛਿਠੀ
ਜਦੋਸਜਾਦੇਦੀਨਜਰਮੇਲੀਜਲਦੀ
ਨਾਲਚਾਕਲਾਦਬਾਵਦਾਹੀ॥ ਸਾਹਮ
ਹੀਮਦਾਜਿਮੀਤੇਪਿਆਤਫੁਫੇਤੇਗਮ
ਰਕੇਸੀਜਥੇਧਾਵਦਾਹੀ॥ ਕਕਾ ਲਹਿ

ਲਾਸਿਪਯੋਬਾਗਦੀਬਟੁਆਇਆਮ
ਗੋਕੋਰਜੋਹੋਮਕਰਾਵਦਾਈ। ਲਹਿਣਾ
ਸਿਪਦੀਮੇਲੀਜਨਜਰਦੇਖੀਅਗੇਵੁੰ
ਸਤਾਰਬਦਾਪਾਵਦਾਈ। ਮੇਤਾਕਰਾਰਾ
ਬਾਬਾਜੀਟਹਲਤੇਰੀਹਥਜੇਕੁਕੇਸੀਸ
ਨਿਵਾਵਦਾਈ। ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਓਸਨ
ਇਕਮੰਨੀਤੇਰਾਮਾਕੇਸੀਸਉਡਵਦਾ

ਈ॥੨੩॥ਸੇਰਸਿੰਘਪੁਤਰਪਾਸਿੰਘਮਾ ੧੬੬
ਰਕੇਜੀਸਿੰਘਦਾਣੀਏਸਹਰਨੂਰਿਠਿਧਾਏ
ਗਜਾਮਿਲਿਆਤਾਕਹਿਅਮਾਮਜੀਤਸਿੰ
ਘਨੇਸੇਰਸਿੰਘਨੂਮਾਰਕੇਅਸੀਆਏਗ
ਣੀਲਾਇਕੇਕਿਲੇਦੇਵਿਚਿਆਹਕੇਸੇ
ਅਕਲਦੇਓਸਨੇਪੇਚਪਾਏਗਕਿਥੇਮਾਰ
ਸੀਰਾਜਾਜੀਚਿਦਕੋਰਾਸਾਹਮਹੀਮਦਾਪੁ

ਫੁਲੇਦੁਹਾਢਾਏ॥੨੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਿੰਘਾਰਿ
ਆਨੀਨੇਮੰਤਦਿਤੀਤੁਸਾਏਹੁਕਿਉਜੀਵ
ਦਾਛਡਿਆਆਈ॥ਅਗੋਅਹਿਰਾਘਸੀਟਾਭੁ
ਬੇਲਿਆਆਸੀਏਹੋਸੁਖਨਸਲਾਹੀਨੇਕੰਦੁ
ਆਹੀ॥ਇਕਅਰੁਦਲੀਨੇਕਰਾਬੀਨਮਾ
ਰੀਰਸਾਆਸਉਮੇਦਦਾਵਡਿਆਆਹੀ॥ਸ०
ਹਮਹੀਮਦਾਜਿਮੀਤੇਪਆਤਰੁਫੇਦਲੀਪ

ਸਿੰਘਤਾਈਤੁਰਤਸਦਿਅਹੀ॥੨੫॥ ੧੬੬
ਪਹਿਲੇਰਾਜੇਦੇਖੁਨਦਾਲਾਇਟਿਕਾਪੁ
ਫੁਦਿਤੀਅਸਤਪਰਦਖਣਾਹੀ॥ਤੇਰੇ
ਦਾਸਤੇਹੋਏਨੀਸਭਕਾਰੇਅਰੇਸਾਹਿਬ
ਸਚੇਤੈਨੂਰਖਣਾਹੀ॥ਸਾਨੂੰਪੜੀਦੀਕੁ
ਝੁਝੀਮੈਦਨਾਹੀ॥ਅਜਰਾਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿ
ਨਖਣਾਹੀ॥ਤੇਰੇਵਲਜੋਕਰੇਚਾਨਜਰ

ਮੇਲੀਸਾਹਮਰੀਮਦਾਰਹੇਗਾਸਪਣਾਹੀ
(੨੬) ਹੀਰਾਸਿੰਘਨੂਰਾਜੇਦੀਖਬਰਹੋਈ
ਸੁਬੇਦਾਰਨੁਸਦਕੇਤਰਤਚੜਿਆਏ
ਸਾਮਾਰਕੋਫਜਲੇਨਾਲਸਾਰੀਗੁਸੇਨਾ
ਲਥਮਹਿਰਦੇਵਿਚਵੜਿਆਰਾਜਪੂ
ਤਓਹੁਡੇਗਾਰਾਖੁਬਚੇਗਾਸਿਧਵਾਲੀ
ਆਦੇਨਾਲਖੁਬਲੜਿਆਸਾਹਮਰੀ

ਮਦਾਜੀਤਸਿੰਘਮੁਇਆਲਭਾਲਹਿਨੁ॥੨੦੦॥
ਸਿੰਘਜੇਜੀਵਦਾਆਇਠਕ੍ਰਿਅਾ॥੨੧॥
ਦੁਹਾਸੀਘਥਥੇ॥ ਸੁਰਮਤਹੋਇਆ
ਖੰਡਾਵਿਚਦਰਬਾਰਵਗਾਇਗਏ॥ ਸੇਰ
ਸਿੰਘਨਾਕਿਸੇਨੂੰਵਧਨਦੇਦਾਸਾਰੇਮੁਲ
ਖਦੀਕਲੀਮਟਾਇਗਏ॥ ਰਾਜਾਕਰਦੁ॥
ਸੀਮੁਲਖਦੀਬਾਦਸਾਹੀਪਿਛਰਹਿਦਿ

ਆਨੂ ਦੁਖਤ ਪਾਇ ਗਏ ਸਾਹਮਣੀ ਮਦਾ
ਮਾਰ ਕੇ ਮੁਏ ਦੇਵੇ ਚੰਗੇ ਸੁਰ ਮੇਹ ਬਾਇਖਾ
ਇਗਏ ॥੨੬॥ ਦੁਲੈ ਭੁਟੀ ਨੂਗਾ ਵਦਾਜ
ਗਸਾਰਾ ਵਾਰਾ ਜੈ ਮਲਤੈ ਫੱਤੈ ਦੀਆਸਾ
ਗੀਆਨੀ ਮੀਰ ਦਾ ਦੁਚੁ ਹਾਨ ਦੇ ਸੰਝਾ
ਦਰਿ ਮੁਈਆ ਰਾਣੀਆ ਮਾਰ ਕਟਾ ਗੀਆ
ਕੀ ਸਿਧਾ ਵਾਣੀਆ ਜੇਹੀ ਨਾ ਬਿਨੇ ਕੀਤੀ

ਤੇਗਾਵਿਦਿਦਰਬਾਰਦੇਮਾਰੀਆਨੀਸਾ ੩੦੧
ਹਮਰੀਮਦਾਸਾਂਮਣੇਮੁਏਮੱਥੇਜਾਂਨਾਕੀਤੀ
ਅਯਹੀਪਿਆਰੀਆਨੀ॥੨੯॥ਪਿਛੋ
ਆਨਕੇਸਭਸਨੁਟਿਕਰਪਾਸੇਚੀਪਏ
ਨੀਸਭਸਿਰਦਾਰਮੀਆਅਰੋਗਸਿਅੰ
ਇਆਹਥਬੁਰਿਛਿਅਦੇਪਈਖਤੁਕਦੀ
ਨਿਤਤਲਵਾਰਮੀਆਗਾਦੀਦੁਇਅੰ

ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਮਾਰ ਲੇ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਢ ਬਿਸੇ ਪਾਣੀ
ਹਾਰ ਮੀਆ ਸਾਹਮਣੀ ਮੰਦਾ ਹੋਈ ਹੁਣ ਮੇ
ਤਸ ਸਤੀ ਪਾਣੀ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਵਾਰ ਮੇ
ਆ ॥ ੩੦ ॥ ਲਹਣਾ ਸਿੰਘ ਮਾਰ ਦਾਰ ਮੇ
ਠੀਆ ਜੀਬ ਭੇਡਾ ਮਕਲ ਦਾ ਕੋਟ ਕਮਾਲ ਮੀ
ਆ ਮਹਾ ਬਣੀ ਸਿਰ ਦਾਰ ਸੀ ਪੰਥ ਵਿਚ
ਡਿਠੀ ਬਣੀ ਕੁਚਲਣੀ ਚਾਲ ਮੀਆ ਆਇ

ਲਾਮਾਪਨੇਬੈਠਬਿਚਾਰਕਰਦਾਏਬੇਕਈ ੨੦੨
ਆਦੇਧੋਨਗੋਕਾਲਮੀਆਸਾਹਮਹਿਮ
ਦਾਤੁਰਗਮਾਤੀਰਬਾਨੁਸਾਰਾਛਰੁਕੇਦੇ
ਗਦੁਦਾਲਮੀਆ॥੩॥ਦੁਲੀਪਸੀ
ਪਗੰਦੀਉਪਰਬਾਤਰਮਹੀਰਮੀ
ਪਭੀਰਜਕਮਾਵਦਾਹੀਜਲਓਸਦਾ
ਖਾਸਦੁਲੀਰਹੋਜੀਖਾੜਵਿਚਨਾਰਿਸੇਨੂੰ

ਇਤਿਆਵਾਹੀ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਸਰਦਾਰ
 ਨੁਪਮਾ ਪੂਰੇ ਕਹੇ ਕੁਝ ਤੇ ਕੁਝ ਕਮਾਵਦਾ ਹੀ
 ਸਾਹਮਣੀ ਮੰਦਾ ਪੀਥ ਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਦਾ ਹੀ ਰਾ
 ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਾਵਦਾ ਹੀ ॥੩੨॥ ਸਿੰ
 ਘਾਣਿਤੀ ਪਿਆਖਤ ਸੁਚੇਤਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬੁਰ
 ਕਰਨ ਹਾਰ ਜਲਾਠੀ ਕਦਾ ਹੀ ਜਲਾਈ
 ਪਧਰਾਵਾ ਸੀਰਬਾਇਲਾਇ ਤੇ ਨੂੰ ਪਾਲ

ਸਾਸਭਉਡੀਕਦਾਹੀਅਖਸਰਰਾਜਪਿ ੧੦੩
ਅਰੇਨੀਰਾਂਜਿਅਨੂੰਹੀਰਾਸਿਪਰਾਪੁਤਸ
ਰੀਬਦਾਹੀਸਾਹਮਹੀਮਦਾਜੰਝੇਦਾਨੰਕ
ਵਡੇਭੱਜਜਾਇਨਾਅਰਿਅਲੀਕਦਾਹੀ
॥੩੩॥ਜਿਸੁਦੇਲਵੇਰਾਜੇਨੇਖਤਪਰਿਅੰ
ਨਹੀਜਾਮਿਅਵਿਚਿਸਮਾਵਦਾਹੀਚੁਰਾ
ਤਗਲਹੋਰਨੁਅਸਾਜਾਣਾਕੁਰੇਕਾਈਅੰਮਾ

ਇਪਵਾਉਦਾਹੀ। ਸਾਹਮਰਿਮਦਾਅਲ
ਹੋਰਪੁਰਿਅਮੀਏਵਿੰਡੁਥੇਡੇਰਚਾਪਾ
ਦਦਾਹੀ। ੩੬॥ ਹੀਰਾਸਿੰਘਨੂੰਰਾਜੇਦੀਖ
ਬਰਹੋਈਸਬੋਪਵਤਲਾਤੁਰਤਲਪੇਟੀ
ਆਨੀ। ਸਿੰਘਾਆਖਿਆਰਾਜਾਜੀਜਾਓਮੁ
ਕੋਕੋਛੇਜਾਰਹਿਦੀਆਨਹੀਸਮੇਟੀਆਨੀ
ਮੁਕੁੰਦਸੀਵਣਾਜਾਣਮਹਾਲਜੀਮੁੰਤਾਨੇ

ਦੇਨਰਜਪੁਤਾਦੀਆਬੇਟੀਆਨੀਸਾਹਮ ॥੩੦੪॥
ਹੀਮਦਾਆਆਵਜੀਲੈਕੇਆਖਨਸਭਪਹ
ਕੁਰੁਮੇਟੀਆਨੀ॥੩੫॥ਤੋਪਾਜੋਇਕੇਪੜੁ
ਤਲਾਨਲਲੈਕੇਚਾਚੇਸਕੇਉਤੇਹੀਰਾਸਿੰਘਰ
ਫੁਦਾਜਦੋਫੋਜਨੇਘੰਤਿਆਆਣਘੇਗਾਖੀਰੁ
ਸਾਰਦਾਖਿਚਕੇਹਥਫਫੁਦਾਭੀਮਸਿੰਘਤੇ
ਕੇਸਰੀਸਿੰਘਸਾਵੇਲੈਕੇਦੁਹਾਨੀਕਟਕਵੇਦਿਚ

ਦੁਰਦਾਸਾਹਮਹਿਮਦਾਟਿਕੇਦੀਲਾਜਰਖੀ
ਮਥੇਸਾਮਨੇਹੋਇਕੇਖੁਥਲਤੁਰਦਾ॥੩੬॥ਸਿ
ਪਜਲੇਦੇਹਥੇਤੀਰਾਅਏਦਿਲਵਿਚਕੀਤੀ
ਲੀਆਖਾਵਦੇਨੀਅਰੋਸਤੁਤੇਅਠਸੀਸਰ
ਪਹਿਲੇਬਾਰਜੇਰਦੇਨਾਲਕਰਾਵਦੇਨੀਕ
ਈਆਖਦੇਦੋਹੋਇਨਾਮਸਯੂਲੇਕੇਬੁਰਗਤੀ
ਆਗਾਇਪਾਵਦੇਨੀਸਾਹਮਹਿਮਦਾਜ

ਏਦੇਮਾਰਣੇਨੂੰਪੰਜਕੋਸਲੀਚਾਇਬਣਾਵੁ ਰੰਪ
ਦੇਨੀ॥੩॥ਹੋਇਆਹੁਕਮਜੇਬਹੁਤਮਹਾ
ਵਤਾਨੂੰਹੋਦੇਸੋਇਨੇਦੇਚਾਇਕਸਾਵਦੇਨੀਸ
ਭਫਜੇਮੁਦੀਦੇਇਮਰੇਕੁਚਲੇਸਾਨੂੰਅਲੁ
ਕੇਸਿੰਘਮਨਵਦੇਨੀ॥ਘੇਰੇਅਜਲਨੇਅ
ਕਲਨਾਜਰਾਅਣੀਬੁਰਾਆਪਣਾਆਪਰ
ਰਵਦੇਨੀ॥ਸਾਹਮਹਿਮਦਾਸਿੰਘਲੋਮਿਥੇ

ਤਪਾਅਰੋਗੋਇਆਨਾਨਾਉਰਾਵਦੇਨੀ।
 ੩੮। ਹੀਰਾਸਿੰਘ ਤੇਜਲੋਨਾਮਾ ਰਕੇਸੀਜੁਦੁ
 ਹਰਸਿੰਘਵਨੀਬਥਣਾਇਓਨੀਬਥਣੀਮੁ
 ਦੀਰਜੇਦੇਵਲਤੁਰੇਗਾਹੀਸੇਰਖਰੁਦਮ
 ਚਾਇਓਨੇ। ਓਥੇਰਾਜਗੁਲਾਬਾਸਿੰਘਬੀ
 ਨੀਅਦਾਕੀਠੇਠੇਰਲੋਕੇਗਢੀਪਾਇਓਨੇ
 ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਅਸਾਹੁਣਕੜੇਲੋਠੇਜਦੁ

ਹਰਸਿੰਘ ਨੂਆਖਿ ਸੁਣਾਇਓਨੇ॥੩੯॥ਕਿੰਨੇ ੨੬
ਹਾਬਰਹਿਅੰਮਾਨਅਨੇਰਪਾਜੇਹਡਾਬਹੇ
ਹਾਦੀਓਨਿਮਾਰਲੇਦੋ॥ਕੜੇਕੋਠੇਇਨਾਮਰੁਪ
ਏਬਾਰਾਕਦੀਪੀਜਤੋਸਤਨਚਾਰਲੇਦੋ॥ਕ
ਈਤਰੇਨੀਕਿਲੇਦੀਲੁਟਕਰਕੇਕਈਸਹ
ਕਦੇਲੁਟਬਜਾਰਲੇਦੋ॥ਸਾਹਮਹੀਮਦਾ
ਚੜੇਅਝੈਲਭੂਹੋਪੈਸਾਤਲਬਦਾਨਾਲਪ

ਜਾਰ ਲੇਦੋ ॥੪੦॥ ਪਿਛੁ ਇਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇਖੇ
 ਤੁਨਿ ਕਲੀ ਨਿਤੋ ਨਿਤੁ ਹੋਈ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਮੀ ॥੪੦॥
 ਸਿੰਘ ਮਾਰ ਸਰਦਾਰ ਦਾ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਸਭੇ ਕੇ
 ਤਲ ਹੋ ਦੇਵਾਰੇ ਵਾਰ ਮੀਆ ਸਿਰਫੇ ਜਦੋ ਕੇ
 ਈ ਨਾਰਹਿ ਆਭਿਰੁ ਹੋਇ ਆਸੁ ਤਰਜਿਓ
 ਬਾਬੁ ਮਹਾਰ ਮੀਆ ਸਾਹਮ ਹਿਮਦਾ ਫਿਰ
 ਨਸਰਦਾਰ ਲੁਕ ਦੇ ਭੂਤ ਮੰਝੁ ਨੀ ਹੋਈ ਤਮ

ਰਮੀਆ॥੪੧॥ਜੇਵਾਹਰਸਿੰਘਦੇਉਤੇਨੀਰ॥
ਚਦੇਸਾਰੇਮਥਾਪੰਨੀਆਵਾਗਚਾਵਟਿਓਨੇ
ਰੂਰਦਾਭਾਣਜੇਨੂਏਕੇਮਿਲਣਾਆਇਅ॥
ਅਚੋਨਲਸਕੀਨਦੇਫਟਿਓਨੇ॥ਸੀਖੀਅ॥
ਨਾਲਉਕੂਬਕੇਫੀਲਉਤੇਕਚੁਹੈਦਿਓਜਿ
ਮੀਤੇਸਟਿਓਨੇ॥ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਵਾਸਤੇਪ॥
ਵਦੇਦਾਸਿਰਨਲਤਕਵਾਰਦੇਕਟਿਓਨੇ

॥४१॥ आइ कौदकनाउदेविचकीतीकि
सनुगइकेपईडुरादनीहो।उेगकौल
हिमाइतीसुलनदालाजेनु।आइकेदैन
सुटादनीहो।किहदूबादसाहदाबेटा
मुआिसाबेजीदेचुराटेदेलडुपादनी
हो।साहमहिमदादेहाइन।मसरोसा
उेजेरडुराजकमादनीहो॥४३॥पई

ਬੁਰਦੀਰਾਣੀਰਜੀਦਕੋਰਾਕਿਥੋਕਢਾਮੇਕ ੨੬
ਲਗੀਆਨਿਤਤੋੜੇਅਰੇਸਾਮਣੇਕੋਹਿਅ
ਨੇਵੀਰਮੇਰਾਜਿਸੁਦੀਤਾਬਿਅਲਖਹਜਾ
ਰਖੋੜੇਕਿਥੋਕਢਾਮੇਦੇਸਾਟਿਰੀਗੀਆਦਾਕੋ
ਈਮਿਲੇਜੇਇਨਾਦਾਗਰਬਤੋੜੇਸਾਹਮਰੀ
ਮਦਾਰਸਤੋਜਾਨਵਾਰਜੁਵਾਹਰਸਿੰਘਦਾ
ਦੇਰਜੇਕੋਈਮੋੜੇ॥੪੫॥ਮੇਨੂੰਆਣਚੁਫੇਰਿ

NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਮੇਰਾਮੇਤਾਕਰਾਗੀਉਨਾਦੀਆਜੇਡੀਆ ੨੦੮
ਨੀ॥ ਧਾਂਕਾਂਜਨਵਿਲਾਇਤੀਦੇਸਸਾਰੇਬਾ
ਵਾਂਬਕਰੇਵਾਗੁਜਾਵੇਡੀਆਨੀ॥ ਚੁੜੇਲਹਨ
ਗੇਬਹੁਤਸੁਹਾਰਾਣਦੇਨਬਚੋਕਤੇਵਲੀਆ
ਡੀਡੀਆਨੀ॥ ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਪੇਨਗੇਵੇਣ
ਡੂਰੋਜਦੇਬਹਿਨਪੰਜਾਬਣਾਰੀਡੀਆਨੀ॥
॥੪੬॥ ਅਰਜੀਲਿਖੀਫਰੇਗੀਨੂੰਭੁਜਕੇ

ਸੇਪਹਿਥੇਆਪਣਾਸੁਖਅਨੰਦਵਾਂਗੀਤੇ
 ਰੇਵਲਮੇਫੋਜਾਨੂਤੋਰਨੀਹਾਂਖਟੇਕਰੀਤੁਇ
 ਨਾਦੇਦੰਦਵਾਰੀਸੇਹੜਾਆਪਣਾਜੇਰਤੁ
 ਸਭਲਾਵੀਪਿਛੋਖਰਚੇਮੇਕਰਾਗੀਵੇਦਵੰ
 ਗੀਸਾਹਮਹੀਮਦਾਫੇਰਨਾਆਉਨਮੁੜ
 ਕੇਮੇਨੂਏਤਨੀਬਾਤਪਸਿਦਵਾਰੀ॥੪॥
 ਪਹਿਲਾਪਾਰਦਾਮੁਲਖਤੁੰਮਲਜਾਡਾਅੰ

ਪੇਖਾਇਗੁਸਾਤੇਥੇਅਵਨੀਰੋਸੇਈਲੜੁਕ੧੦
ਨਗੇਹੈਨਬਿਖਰਚਜੇਹਰੇਅਥਾਕਈਸਰ
ਦਾਰਨਾਭਾਉਨੀਰੋਸੇਸੇਵਾਸਤੇਫੋਜਮੇਪ੦
ਫੁਫੜੀਕਈਭਾਜਿਅਚਾਣਕੀਪਾਉਨੀਰੋ
ਸਾਹਮਰੀਮਦਾਲਾਟਜੇਕਟਕਤੇਰੇਮੇਰੇ
ਗਲੇਤੁਗਾਦਰੇਲਾਵਨੀਰੋ॥੪੮॥ਨੈਦ
ਨਕੀਪੰਨੀਸਾਹਿਬਕਿਤਾਬਾਉਠੀਏਨਾਲ੦

ਏਵਿਚੋਕੋਲਲੜੇਗਾਜੀ॥ ਜੱਜਲਾਟਨੇਚੁ
 ਕਿਆ॥ ਏਥੀਵਾਅਥੀਸੀਖਸੋਜਾਇਕੋ
 ਲੜੇਗਾਜੀ॥ ਪਟੇਤੀਨੇਮੇਜਾਇਲਹੋਰਮ॥
 ਰਾਮੇਸੀਬਾਤਮੇਫਰਕਨਾਪੜੇਗਾਜੀ॥
 ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਫਰਗਣਦੀਤੇਰਥੇਲਾਟਾਅ॥
 ਏਲਹੋਰਮੇਵੜੇਗਾਜੀ॥॥੪੯॥ ਵੰਜੀਤੁਰ
 ਮਤਿਬੁਰਕਰਨੇਲਸੁਥਰੀਤਿਬੁਥੇਰਖਾਲ॥੨੧

ਲਨੀਸਾਨਮੀਆਕੋਤਲਪਾਲਕੀਬੰਧੀ੨੯੧
ਅਤੇਪਖਾਨੇਦੂਰਬੀਨਚੇਰੀਸਾਏਵਾਨਮੀ
ਆਚਰਿਅਨੀਦਨੇਲਾਟਉਠਾਇਬੀ੨੦
ਤੋਰਾਪਾਵਦਾਵਿਚੇਮੇਦਾਨਮੀਆਸਾਹ
ਮਹੀਮਦਾਰੋਰਿਆਛੇਵਿਪਾਈਮੁਲਖ
ਪਾਰਦਾਮਲਿਆਮਾਣਮੀਆਪੁਕਾਟ
ਰਾਸੀਸਨ੍ਹੀਅੰਦੋਹੁਕਮੁਹੋਇਆਤੁਸੀਜਾ

ਓਖੜਫਕਸਮੀਰਦੀਜੀ॥ ਓਨਾਰਬਦਾ
 ਵਾਸਤਾਪਾਇਆਹੀਆਈਫਕੀਨਕੁਸ਼ੁ
 ਤਕਸੀਰਨੂਜੀ॥ ਪੌਰੇਮੁਲਖਾਟਰੀਰੀਨੇ
 ਮਲਿਲਿਅਮਾਸਾਮਾਰਨਾਓਸਬਪੀਰਨੂ
 ਜੀ॥ ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਆਏਨੀਹੋਰਪਾਰਿਓ
 ਅਸਾਬੁਕਣਾਓਸਵਹੀਰਨੂਜੀ॥ ੫੧॥ ਮਾ
 ਈਆਖਿਆਸਭਚਰਨਨਾਨਫੇਜਾਬੁਹੇਸ

ਹਰਦੇਰਹਿਨਨਾਸੰਖਲੇਜੀ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੀਰੁ॥
ਆਪਕੁਤਲਾਰਹਣਏਥੇਘੋੜਚੜੇਭੀਪ॥
ਸਮੇਰਖਲੇਜੀ॥ ਕੋਠੇਕਲਰੀਆਵਾਲੜੇ
ਹਿਨਾਮੁਗੇਕਿਸੇਹੋਰਗਰੀਬਨਾਪਕਲੇਜੀ॥
ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਜਿਨਾਦੀਤਲਬਤੇਰਾਮਜੇ
ਤਿਨਾਕੁਝਾਈਦੇਚਖਲੇਜੀ॥ ਪੜ॥ ਸਾਰੇ
ਪੰਥਨੂੰਸਦੇਕੇਕਹਨਲਰੀ॥ ਮੇਥੇਗਏਖਜ॥

ਨੇਨ ਖੁਟਵਾਰੀ ਜਮਨਾਤੀ ਕਜੇ ਪਮਾਹੈ ਮੁਲ
ਖਸੁਵਾਖਵੇ ਦੇਸ ਫਿਰੀ ਦਾਲੁ ਟਿਵਾਰੀ
ਮਾਰੇ ਸਹਰ ਪਰੇਜ ਪੁਕਲੁ ਦੇਹਾਣਾ ਸੁਟੇ ਛਾ
ਵਨੀ ਰਿਸਦੀ ਪੁਟਵਾਰੀ ਸਾਹਮਣੀ ਮਦਾ
ਠਹੋਇ ਨਾਮੁ ਮੈਥੋ ਕੜੇ ਕੀਠੇ ਮੈਦੇਵਾਰੀ ਸੁ
ਟਵਾਰੀ ॥ ਪੜਾ ॥ ਸਿੰਘਾ ॥ ਖਮਾ ਲੜਾ ਗੋਰੇ
ਇਤੋਟੇ ਸਭੁ ਖਰਚ ਭੇਜੀ ਦਿਨੇ ਗਤੁ ਮਾਈ ॥

ਤੇਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿਚ ਨਾ ਫਰਕ ਕਰ ਸਾਭਾ ਦੇ ੨੧੩
ਪ੍ਰਹ ਪਤੀਤਾ ਦੇਖਾਤ ਮਾਈ ਸਿੰਘ ਭੋਲਿ
ਆਮੁਲ ਨਾਸ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗੁਣ ਕਰਨ ਲਗਿ
ਸਾਭਾ ਪਾਤ ਮਾਈ ਸਾਹਮ ਹੀ ਮਦਾ ਅਜੇ
ਨਾਸ ਮਝੇ ਨੇ ਖਲੀ ਚੋ ਪਣੀ ਪਈ ਪਰ
ਤਮਾਈ ॥ ੫੪ ॥ ਦੇਤੀ ਮਾਈ ਕੇ ਜੇ ਦੇਵਿ
ਲਬ ਗੈ ਜੀ ਸਿੰਘ ਬੈਠੇ ਨੀ ਹੋਇ ਸੁਚੇਤ

ਮੀਆ ਸਚੇ ਰਬ ਦੇ ਹੱਥ ਨੀ ਸਭ ਗਲਾ ਕਿ
ਸੇਹਾਰ ਦੇ ਵੇ ਕਿਸੇ ਜੀਤ ਮੀਆ ਇਕਲਖ
ਬੇਟਾ ਸਵਾਲਖ ਪੋਤਾ ਗਵਣ ਮਾਰਿਆ
ਪਰਿਦੇ ਬੇਤ ਮੀਆ ਸਾਹਮ ਹੀ ਮਦਾਜ
ਦਾਜੰਗ ਸਚਾ ਕਈ ਸੁਰਮੇਆ ਉਨਗੇ
ਖੇਤ ਮੀਆ ॥ ੫੫ ॥ ਸਿੰਘ ਸਾਹਬਾ ਬੇਟਾ
ਕੇਮਤਾ ਕੀਤਾ ਚਲੇ ਹੁਣੇ ਫਿਰ ਗੀ ਨੂੰ ਮਾਰੀ

ਏਜੀ॥ ਇਕਦਾਰਜੇਸਾਮਟੇਹੋਇਸਾਡੇਇ॥੧੪
ਕਪੜੀਵਿਚਿਮਾਰਉਤਾਰੀਏਜੀ॥ ਵੀਰ
ਸਿੰਘਜੇਹੋਅਸਾਨਹੀਛੁੱਡੇਅਸੀਕਦੇਨਾ
ਓਸਥੋਹਾਰੀਏਜੀ॥ ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਮਾਰ
ਕੇਲੁਦੇਹਲਾਟੋਜਾਦਿਲੀਦੇਵਿਚਉਤਾ
ਰੀਏਜੀ॥ ਪੁੰਨਜਪਤਕਰਾਰੋਮਾਲਟ
ਰਗੀਯਾਦਾਓਥੋਲਿਆਵਾਰੋਦੋਲਤਾ

ਬਗੀਆਜੀ ਪਿਛੋਫੁਕੁਰੋ ਓਸਦੇਸ
ਬਖਾਨੇ ਬਿਨਲਾਵਾਰੋ ਸਾਰੀਆ ਗੋਰ
ਆਜੀ ਕਾਬਲ ਵਿਚ ਪਠਾਣ ਜਿਉ ਅ
ਲੀਅਕ ਬਰਬਾਰ ਵੱਡੇ ਕੀਤੀਆ ਪੋ
ਰੀਆਜੀ ਸਾਹਮਣੀ ਮਦਾਲਗਾਰੋ ਠੇ
ਰਕਿਠੇ ਤਿਲੇਦਾਰ ਜੇਰੇ ਰਖਾ ਮੀਤੂਰੀਅ
ਜੀ ॥ ੫ ॥ ਏਤ੍ਹੇ ਨਿਕਲੇ ਕੁਚਦਾ ਹੁਕਮੁ

ਰਾਇਆ ਚੜ੍ਹੇ ਸੁਰਮੇ ਸਿੰਘ ਦਲੇ ਰਮੀਆ ੨੧੫
ਚੜ੍ਹੇ ਪੁਰਸਰਦਾਰ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬਾਕੇ ਜੇਵੇ
ਬੋਲਿਓ ਨਿਕਲੇ ਸੇਰਮੀਆ ਚੜ੍ਹੇ ਸਤ
ਮਝੇ ਲਦੁਆ ਬੀਏ ਜੀ ਜਿਨਾ ਕਿਲੇ ਨਿ
ਦਾਏ ਸੇਵੇ ਰਮੀਆ ਸਾਹਮ ਹਿਮਦ ਚੜ੍ਹੇ
ਜਿਥੁ ਰਖਾਨੇ ਹੋਆ ਹੁਕਮ ਨਾ ਲਾਵ ਦੇ ਡੋਰ
ਮੀਆ ੫੮ ॥ ਸਾਮਾ ਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰ ਨੇ

ਕੁਚਕੀਤਾ ਜਲੇਵਾਣੀਏ ਬਣਤ ਬਣਾਵ
ਦੇਨੀ ਆਚਲੇ ਸਭ ਸਰਦਾਰ ਮਜੀਠੀਏ
ਜੀਸਿਧਾਵਾਣੀਏ ਕਾਠੀਆ ਪਾਵਦੇਨੀ
ਆਏ ਹੋਰ ਪਹਾੜ ਦੇ ਸਭ ਰਾਜੇ ਜੇਹੜੇ
ਤੇਰਾ ਦੇਧਣੀ ਕਹਾਵਦੇਨੀ ਆਸਾਹ ਮਹੀ
ਮਦਾਚਡੀ ਆਕਾਲ ਰਜ ਬਣਖੀ ਭੇਸਾਰ
ਦੇਸਿ ਕਲਕਰਾਵਦੇਨੀ ॥੫੯॥ ਅਧੁਅ

ਲੀਤੇ ਮਾਂਖੇਖਾਂ ਕੁਚਕੀਤਾ ਤੋਪਾਸ ਹਰਬੀ ੨੧੬
ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀਆਨੀ ਬੇਡਾਚਲਿਆ
ਮੁਲਤਾਨ ਮਹਿ ਮੁਦਵਾਲਾ ਤੋਪਾਹੋਗਇ
ਮਾਸ ਸਾਹਵਾਲੀਆਨੀ ਲਾਹੀਬਖਸ
ਪਟੋਲੀਨੇ ਮਾਂਜਕੇਜੀਪੁਪਦੇਇਕੇਤਖਤ
ਬਹਾਲੀਆਨੀ ਸਾਹਮਹਿ ਮਦਾਐਸੀ
ਮਾਸਿਕਲਹੇਈਯਾਬਿਜਲੀਵਾਹੁਤਦੇ

ਨਦਿਖਲੀਆਨੀ॥ ੬॥ ਸੁਣਕੇਖਬਰ
ਟਿਰੇਗੀਦੀਚੜ੍ਹੇਸਚੇਫੈਜਾਹਇਬਿਸੇਹ
ਰੀਆਉਠਿਤੁਰੀਆਸਵਿਚਸਾਹੀਦੇਆਣ
ਖਰੂਦਪਾਇਆਇਨਾਬੁਰਛਿਆਤਕੀਅੰ
ਬਹੁਤਬਰੀਆਅਗੇਸੁਰਮੇਬੁਪਦੇਧਰੀ
ਗੇਰੇਟੇਗਾਪਹਿਨਕੇਬੈਠੀਆਨਹੀਕੁਣੀ
ਆਸਾਹਮਹੀਮਦਾਵਰਜਨਜਾਦਿਆ

ਨੂੰ ਫੰਜਾਹੋ ਇਮੁਤਲੀਆ ਕਦੋ ਮੁਕੀਆ ॥੧॥
॥੬॥ ॥ ਚਰ੍ਹੇ ਸਹਰਲਹੋਰ ਥੀ ਮਾਰਧੈ ਸੇਸ
ਭੋਗ ਬਹੀ ਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਭੁਰਦੇ ॥ ਉਠੇ ਦੁ
ਹਦ ਰਿਆਵਾ ਤੇ ਨਹੀ ਅਟਕੇ ਪਤਠਲੀ
ਚਪੇ ਨੀਜਾਇ ਪਰੇਜ ਪੁਰਦੇ ॥ ਅਗੋ ਛੁਡਿ
ਓਨ ਹੀ ਫਿਰੀ ਥੀਆ ਨੇ ਦੁਹਾਧਿ ਰਾ ਦੇ ਰੁਲ
ਨਰੇ ਬਹੁਤ ਮੁਰਦੇ ॥ ਸਾਹਮ ਹੀ ਮਦਾਭ

ਜਦਰਹੇਭਾਰੀਜੁਟੇਸੁਰਮੇਆਖਤੁਕਦੇ
ਮੁਫਦੇ॥੬੨॥ਲਕੀਧਮਕਸਾਰੀਹਿਦੁ
ਸਤਾਨਅੰਦਰਦਿਲੀਆਗਰੇਹਾਂਸੀਹਿਸ
ਆਰਮੀਆਬੀਕਾਨੇਰਭਟਨੇਰਕਰਨ
ਭਜੈਪੁਰਪਈਯਾਤਾਜਫਾਜਮਨਾਥੋਪ
ਰਮੀਆਚੜੀਸੰਤਪੀਜਾਬਦੀਥਾਤਸ
ਸਾਹੀਨਹੀਦਲਾਦਾਅੰਤਸੁਮਾਰਮੀਅੰ

ਸਾਹਮਹਿਮਦਾਕਿਸੇਨਾਅਟਕਰਹੀਸਿ ੧੮
ਘਲੈਨਗੋਦਿਲੀਨੁਮਾਰਮੀਆ॥ ੬੩॥
ਅਰਜੀਲਖੀ॥ ਟੁਰਗੀਆਖਾਲਸੇਨੂੰ
ਤਸੀਕਾਸਨੂੰਜੇਗਾਮਚਾਵਦੇਹੋ॥ ਮਹਾਰ
ਜੇਦੇਨਾਲਸੀਨੇਮਸਾਰੂਤਸੀਸੁਤੀਅਕ
ਲਾਜਗਾਵਦੇਹੋ॥ ਕਈਲਖਰੁਪਏਏਜ
ਹੁਸਾਥੇਦੇਈਹੋਰਜੇਤਸੀਟੁਰਮਾਵਦੇਹੋ॥

ਸਾਹਮਹਿਮਦਾਅਸਾਨਾਮੁਲਲਤਨਾਤੁਸਿ
ਏਤਨਾਜੇਰਕੋਥਾਵਦੇਹੋ॥੬੮॥ਸਿੰਘ०
ਲਿਖਿਆਖਤਾਫਿਰਗੀਆਨੂਤੇਨੂੰਮਾਰਨ
ਅਸਾਵਿਗਾਰਕੇਜੀ॥ਸਾਨੂਨਹੀਰੁਪਈ
ਯਾਦੀਕੋਰੁਕਾਈਭਵਦੇਇਤੁਫੇਰਉਸਾਰ
ਕੇਜੀ॥ਓਹਪੀਥਤੇਰੇਉਤੇਰਈਚਕ੍ਰਿਆ
ਜੇਹੜਾਅਇਆਸੀਜੇਮੂੰਨੂੰਮਾਰਕੇਜੀ॥

ਸਾਹਮਰੀਮਦਾਸਾਮਟੇਰਾਹਮਥੇਸੂਰੇਕੰਦੁ ੨੧੯
ਮਦਾਨਿਨਿਤਾਰਿਕੇਜੀ॥੬॥ਪਾਪੇਚੁਭਿਪਿ
ਦੇਸਾਰੀਆਪੜਤਲਾਦੇਸਾਡੀਅਜਹੈਬ
ਡੀਚਭਿਤਿਮੀਆ॥ਭਾਈਵੀਰਸਿੰਘਨੂ
ਮਾਰਿਆਭਾਹੋਤੋਪਾਨਹੀਛੁਡਿਆਸਾਧ
ਤੇਸਿਤਮੀਆ॥ਮਾਰੇਸਭਚੁਛੇਰੇਦੇਕਿਛੇ
ਭਾਰੇਅਸਾਮਾਰਿਆਕੁਛੁਕੁਟਿਤਮੀਆ

ਸਾਹਮਹਿਮਦਾਗੰਢਲਭਾਸੋਈਹੋਣੀਜੇਹੜੀ
ਕਰੇਗਾਖਾਭਸਾਪੀਥਮੀਆ॥੬੬॥ਦੂਰ
ਬੀਨਾਮੀਰਾਰੇਜਨੇਹੰਥਲੇਕੇਕੀਤਾਫੋਜ
ਦਾਸਭਸੁਮਾਰਮੀਆਜਿਨੀਥਾਈਸੀ
ਜਮਾਬਰੂਦਖਾਨੇਕੀਤੇਸਭਮਛੁਮਹ
ਜਾਰਮੀਆਦਾਰੂਵੇਰਿਅਸੁਰਿਅਜੀ
ਗਿਅਧੂਦੋਦੋਬੋਤਲਾਕੇਫੁਖਮਾਰਮੀਆ॥

ਸਾਹਮਹਿਮਦਾਪੀਇਕੇਸਰਾਬਗੋਰੇਹੋ੨੨੬
ਏਜੇਗਨੁਤੁਰਤਤਮਾਰਮੀਆ॥੬੧॥ਇ
ਕੀਪੀਤੁਦਾਨਾਏਜੇਮੁੰਦਕੀਸੀਓਕਤਰੀ
ਸੀਪਾਣੀਦੀਪੇਤੁਮੀਆਘੋਫੁਚਵੇ
ਤੇਨਦੇਅਕਾਣੀਏਜੀਤੁਭੁਦਿਹਾਂਗੇਜਾ
ਇਕੇਗੰਤੁਮੀਆਤੋਪਾਚਲੀਆਕਟਕ
ਫਰੀਗੀਆਦੇਗੇਲੇਤੇਫੁਦੇਮਾਸਤੇਹੰਤੁ

ਮੀਆ ਸਾਹਮਰਿ ਮਦਾਪਿ ਛੁਟੀਉ ਠੰਢੇ
 ਵੇਤੇ ਪਾਠਾਏ ਓਥੇ ਛੁੱਤੁ ਮੀਆ॥॥
 ੬੮॥ ਤੁਰੇ ਆਣ ਕੇ ਬੈਠ ਸਥਾ ਹਕ ਰਦੇ ਮੇ
 ਤਵਾਰਾ ਸੀਖੀ ਬੁਠਾ ਰੋਜੀ॥ ਤੇਜਾ
 ਸਿਪ ਤੇ ਬਡੀ ਉਡੀ ਕਰ ਪਣ ਓਦੇ ਆਏ
 ਬਰੈ ਰਨਾਲਾ ਰੋਜੀ॥ ਸਰਫਾ ਜਾਨਦ
 ਨਹੀ ਜੇਜਰਾ ਕਰਨਾ ਜਦੋ ਵਿਚਿ ਮੇਦਾ

ਕੜ

ਦੇਲੜਾ ਰੇਜੀ॥ ਸਾਹਮਰੀ ਮਦਾਇਕ ਦੁਇ ੨੨੧
ਕੋਹੇ ਦੇਤੇ ਰੇਜਾਇ ਹਰੀ ਫੁਦੇ ਵੜਾ ਰੇਜੀ॥
॥ ੬੯॥ ਤੇਜਾ ਸੋ ਪੁਤਾ ਲਸਕਰੀ ਮਾਣ
ਦੁਇਆ ਹੁੰਦੇ ਦਾਰਸਾਰੇ ਓਥੇ ਮਾਣ ਦੇਜੀ॥
ਹੁਕਮ ਕਰੇ ਤਾਤੇ ਚੁਓ ਰਾਇ ਲਈ ਇਪਦੇ
ਸਿੰਘ ਕਠੀ ਕਠੀਆ ਘਵੰਦੇ ਜੀ॥ ਕੂੰਜਾ
ਕੂੰਜਾ ਲਸਕਰੀਆਈ॥ ਮਾਂਥ ਜਾਂ ਬੁਖਿ ਮਾਨੂਰੇ

ਟੋਕੇਸੀਆਦੇਖਚਲਾਵਦੇਨੀ। ਸਾਹਮਣੀ
ਮਹਾਓਸਦਾਹੁਕਮਕੈਕੋਹਲਾਕਰਨਦੀਤੋ
ਲਲਣਾਵਦੇਨੀ। ੧੦। ਟੋਰੂਸਾਹਿਰਦੇਹੋਠ
ਜਾਇਥੇਰੁੰਦੇਤੋਪਾਚਲੀਆਨੀਵਾਗੁਤੋਰਿ
ਅਦੇਸਿਖਸੁਰਮੇਆਣੇਮੇਦਾਨਲਥੇਰੀ
ਜਲਾਹਿਸੁਦੇਓਸ਼ਰਾਰਿਆਦੇ। ਟੁੰਡੇਲਾਟ
ਨੇਮੀਤਨੁਖਇਗੁਸਾਫੇਰਾਦਿਤੇਨੀਲਖਓ

ਕੁਰਿਆਵੇ। ਸਾਹਮਣੀ ਮਦਾਰੀ ਕੁਥੈ ਠਾਇ ਕਰਕ
ਨਿਦਨ ਸਿੰਘ ਜਾਨ ਨਹੀ ਨਾਲ ਜੋਰਿਆਵੇ
॥੧੧॥ ਹੁਕਮੁ ਲਾਟ ਕੀਤਾ ਲਸਕਰ ਮਾਪਣੇ
ਨੂਤੁ ਸਾਲਾਜ ਅੰਗਰੇਜ ਦੀ ਰਖਣੀ ਜੀ ਸਿ
ਘਾਮਾ ਕੇ ਕਟਕ ਮੁਕਾਇ ਦਿਤਾ ਹਿੰਦ ਸਤ
ਨ ਤੇ ਬੁੰਦਰ ਬੀ ਦਖਣੀ ਜੀ ਨਿਦਨ ਟਾਪੂ ਅੰ
ਵਿਚ ਕੁਰਲਾ ਪਾਪਿਆ ਕੁਰਸੀ ਚਾਰੇ ਸੋਹੇ

ਈਹੈਸੰਖਣੀਜੀ॥ ਸਾਹਮਰਿਦਾਤੁਸਾਪ
ਜਾਬੀਯੋਕੀਰੰਤਸਿੰਘਸਿਪਾਹੀਦੀਚਖ
ਣੀਜੀ॥ ੧॥ ੨॥ ਹੋਆਹੁਕਮਾਅੰਗਰੇਜਦਾ
ਤੁਰਤਜਲਦੀਤੋਪਾਮਾਰੀਆਤੀਰਦੇਆ
ਇਪੱਲੇਫੁਕਸੁਟੀਆਸਾਰੀਆਮੇਖਜੀ
ਨਾਉਘਉਰੁਕੇਪੜਾਹੋਇਚੰਲੇਫੁਲਦੰ
ਹੀਮਾਂਤੁਭਾਅੰਫੁਰੁਦੇਕੋਣੀਚੀਜਨਾਅੰ॥

ਪਣੀਲਈਪੱਲੋ। ਓਕੁਕਲਮਾਮੇਦਾਨਾਫਿਨ २੨੩
ਗੀਅਨੇਸਾਹਮਹੀਮਦਾਰਨੇਨਮਲਹੱਲੋ।
॥੩॥ ਓਪਰਮਾਪਾਫਿਰੀਗੀਨੁਭਾਂਜਧਾਈ
ਦੁਵੇਜਾਨਗੋਰੇਦਿਤੀਕੰਭੁਮੀਆਂ। ਰਲੇਤੋਪ੍ਰਥਾ
ਨੇਸਾਰੇਬੋਝਿਅਵੇਪਿਛੋਹਈਥਿਦੁਕਦੀਛੁੰ
ਕੁਮੀਆਂ। ਕਿਨੇਜਾਇਕੇਤੁਰਤੋਜਖਬਰਦੀ
ਤੀਦੇਵੇਜਾਜਥਾਨੀਦਨਹੋਇਥੇਰੀਤਿਰੀਚਿੰਤ

ਮੀਆ ਸਾਹਮ ਹੀ ਮਦਾ ਦੇਖ ਮੇਦਾ ਨਜ ਕੇਰੁ
ਲਵੀ ਗੋਰਿਆ ਦੀ ਚਿਥੇ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰ ਮੀਆ ॥੪॥ ਪ
ਹਥੁ ਸਿਪੁ ਸੀਧਾਰ ਫਿਰ ਗੀਯਾ ਦਾ ਸਿਪੁ
ਨਾਲ ਸੀਧਿ ਸਦੀ ਬੀਰ ਸਾਥੀ ॥੫॥ ਫੁੱਛੁ ਜਕੇ
ਲਾਹੁ ਜਾਇ ਮੀਆਂ ਮੀਆਂ ਗਲ ਜਾਇ ਦਸੀ ਸ
ਰੋ ਬੇਤ ਵਲੀ ਚਿਥੇ ਹਰ ਰਸ ਹੋਰ ਮਾਏ ਪਾਲ
ਸਾਜੀ ਚੋਟਾ ਹਥਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਦੇ ਝਨ ਫੁਲੀ ॥੬॥

ਹਮਰੀ ਮਦਾਸਾ ਥਲੇ ਸਿਲੇ ਪਾਸ ਫੁਰਗਏ ੨੨੪
ਨੀ ਸਿੰਘ ਮੇਦਾ ਨਖਾਣੀ ॥ ੧੫ ॥ ਮੁਕਕੇ ਫੇਰ
ਟਿਰੀ ਗੀਆ ਜੇ ਗਦਿ ਤਾਲਾਟ ਦਾਰਗ ਲੇਜ
ਦੇ ਆਣ ਛੁਟੇ ॥ ਉਝੀ ਗਲ ਤੇ ਚਾਵਗਾਂ ਖੜਕੀ
ਆਨੀ ਕੈਰੋਂ ਪਾਂਡੁਵਾ ਦੇ ਜੈਸੇ ਬਾਣ ਛੁਟੇ ॥ ੩
ਦੇ ਬੁਠੇ ਨੀ ਹਥ ਫਿਰੀ ਗੀਆ ਦੇ ਓਥੇ ਕਈ
ਯਾਦੇ ਆਣ ਪਗਣ ਛੁਟੇ ॥ ਸਾਹਮਰੀ ਮਦਾਇ

ਕੋਸੀ ਤੇ ਈ ਤੇ ਪਾਂਤੋ ਸੇਖਾਨੇ ਫਿਰ ਗੀਆ ॥
 ਠਲੁਏ ॥ ੧੬ ॥ ਤੇ ਦੋ ਪੁਆਹਿ ਰਾਸ ਤੇ ਕਰ ਨਾ
 ਲਾਂਭੇ ਪੋ ਕਰ ਦੇ ਨਵੇ ਛੁਕਰੇ ਜੀਆ ਪੀਰ ॥
 ਤਨੁ ਚਿਰ ਕੋਖਿ ਸਾ ਕਤੁ ਗੀਏ ਕਿਥੇ ਪਏ ਗੇਰੇ
 ਸਾਨੂੰ ਚਿਪਰੇ ਜੀਆ ਵਾਹੀ ਕਰ ਦੇ ਤੇ ਰੇਟੀਆ ॥
 ਖੁਬ ਖਾਏ ਅਸੀ ਜਿਨਾ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਪੋੜੇ ਜੀਆ
 ਸਾਹਮਣੀ ਅਦਾ ਖੁਹਾਤੇ ਮਿਲੋਂ ਵਾਲੇ ਅਸੀ
 ਖੀ

ਦੰਬਕੇਲਾਵਾਰੋਜੋਤੋਜੀ॥१॥ਜੇਤੋਜੀ
ਵਦੇਰਹੇਸੇਪਏਸੋਚੀਹੋਏਭੁਖਦੇਨਾਲ
ਜਹੀਰਮੀਆ॥ਬੁਰੇਜਿਨੋਹਕੇਸਾਨੂੰਪਏ
ਗੋਰੇਅਸੀਜਾਣਦੇਸਾਕੋਈਕੀਰਮੀਆ॥
ਅਸਾਸਹਤਦੇਵਾਸਤੇਹਥਪਾਇਆ॥
ਗੋਰੂਮਣਾਛਿੜੇਅਖੀਰਮੀਆ॥ਸਾਹਮ
ਹੀਮਦਾਰਾਹਨਾਕੋਈਲੰਤੋਜਿਥੇਚਲੀਏ

੨੨੫

ਪੱਤਵਹੀਰਮੀਆ ॥੧੮॥ ਪਰੋਗਏ ਫਿਰ
ਗਿਦੇ ਮਾਰਣੇ ਨੂੰ ਘੋੜੇ ਤੋ ਪਦੇ ਸਭ ਖੁਹਾਇ
ਆਏ ॥ ਛੇੜਾ ਮਾਫਤ ਨੂੰ ਮਗਰ ਲਾਇ
ਨੇ ਸਰੋਆ ਪਣਾ ਆਪਗਵਾਇਆ ਏ
ਸੁਖਵਸਦਾ ਸਹਿਰਲੇ ਹੋਰ ਸਾਰਾ ਸਰੋਕ
ਜੀਆ ਹਥਫੜਾਇ ਲਿਆਏ ॥ ਸਾਹਮਣੀ
ਮਦਾ ਆਪਦੇ ਲੋਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੁਸੀ ਹਫ

~~NamdhariElibrary@gmail.com~~

ਹੋਰਕਨਤਮੀਆ॥॥੮੦॥ ਕੀਢੀ ਪਾਰਦੀ
ਜਮਾਜਾਹੋਏਰੇਰੇਨੋਕਰਈਨਦੇਪਰੀਨ०
ਮਿਲਣਜਾਣੇ। ਰੂਰੀਆਣਕੇਬਹੁਤਦਿਬਾ
ਲਪਮਾਭਰਤੀਆਬੰਦਨਾਵਿਕਣਦਾਣੇ
ਫੁਹੀਆਕਢਕੇਮੋਰਚੀਜਾਇਬਹਦੇਰੂਰੀ
ਆਣਕੇਫੋਰਪ੍ਰਸਾਦਿਖਾਣੇ। ਸਾਹਮਰੀਮ
ਦਾਸਤਮਭੁਮਕੀਤੀਕੀਕੁਰਹੋਈਸੀਦਸ

ਖਾਣੁੰਦਿਹਣੇ॥੮੧॥ਸਿਰਦਾਰਬਣਜੇਪ ੨੨੧
ਸਿੰਘਟਿਜਲੈਕੇਮਦੰਤਲਾਭੁਏਦਾਲੇਦੀਰ
ਇਆਸੀ।ਚਿਦੇਸਬਕਬੀਲੈਸੇਕੇਦਹੋਇਵਿ
ਚੇਜੀਉਟਿਰਗੀਨੇਪੰਇਆਸੀ।ਏਨਾ
ਜਾਇਕੋਈਹੀਆਬਿਦਾਸਾਰੀਆਨੀਇਦਾਜੇ
ਰਨ।ਕਿਸੇਨੇਸੁਇਆਸੀ।ਸਾਹਮਹਿਮਦੰ
ਛਾਵਣੀਫੂਕਦਿਤੀਵਿਚੇਜੀਉਇਕਨਾਫ

ਰੀਰੀਦਾਹੱਲਿਆਸੀ॥॥੮੩॥ਚੁਰਪਕੁਤਲ०
ਏਮਾਕਿਸਨਆਆਸਿਘਆਪਟੇਹਥ
ਹਥੀਆਕਲੇਏਏਨਾਬਹੁਤਫਿਰਗੀਦੀ
ਫੇਜਮਾਫੇਜਮਾਰੀਲੁੱਟਾਤਾਰੀਆਬਾਤੁਸੁ
ਮਾਰਲੇਛੇਤੋਪਾਊਠਾਈਸੁਤਕਲਖ
ਗੱਗਾਂਗੁਰੇਆਪਟੇਸਿਘਉਤਾਰਲੇਏਏਸਾ
ਹਮਰੀਮਦਾਸਿਘਜੇਜੇਕਕਰਦੇਭਾਵੇਲੁਦੇ

ਹਾਣਾ ਤੋ ਦੋ ਮਾਰ ਲੇ ਦੋ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋ ਬਾਮ ਦੀ ਨ ਕੜ ੯
ਸਰਦਾਰ ਰੁਲਿਖੀ ਅਰਜੀ ਤੁਸਾਰ ਫਤਲ
ਟੇ ਚੋਰੇ ਸਾਨ ਦੇ ਜੀ ॥ ਦੇਹੁ ਭੇਜਿ ਓਰਾਰ ਸਭ
ਰਖਾਨੇ ਪਏ ਗੰਜਿ ਓ ਵਿਚ ਮੇਦਾ ਨ ਜੀ ॥ ਤੇ
ਨੂੰ ਅਜਹ ਜੂਰ ਥੀ ਫਤੇਆਈ ਖਬਰਾਆ
ਮਨੂੰ ਵਿਚ ਜਹਾਨ ਦੇ ਜੀ ॥ ਸਾਹਮ ਹੀ ਮਦਾ
ਵੇਰੀ ਨੂੰ ਜਾਣਹਾ ਜਰਸਦਾਰ ਖੀਏ ਵਿਚਿ ਚਿ

ਆਨਦੇਜੀ॥੮੪॥ਸੱਠਾਂਕੋਹਾਦਾਪ੍ਰਧਾਮ
ਲੁੰਦਿਹਾਣਾਰਤੋਰਾਤਕੀਤੀਟੁਡੇਦੇਵਿਅ
ਆਓਹੁਤੀਲੁਟਿਅਲਾਟਨੇਅਲਡੇਰਾ
ਤੋਪਸਤਪੋਹੀਆਕੀਤੀਚੇਵਿਮੀਆਸੁ
ਲੀਅਬੁਤਬੇਲੇਦੀਪਕੁਲਲਾਨੇਅਪੀ
ਪਕੀਲਕਾਈਦੀਸੋਵਿਮੀਆਸਾਹਮ
ਹੀਮਦਾਸਿਪਲੁਟਾਇਡੇਰਾਕਰਿਅਾਏਨੀ

੨੩

ਭੁੰਟੀਆ ਚੋੜ੍ਹੀਆ ॥੮੫॥ ਪਾਹਿਲੇ ੨੨੯
ਲਿਥਾ ਸਿੰਘ ਜੋ ਨਿਕਲ ਨੰਠੇ ਪਏ ਆਉਣੇ
ਆਉਣੇ ਆਵਦੇ ਨੀ ਲੀਣੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਰਹੀ
ਇਕੁ ਭੁਤੀ ਬਾਹਾ ਹਿਕਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਵਦੇ
ਨੀ ਆਗੇ ਲੋਕ ਲੜਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਪੁਛ
ਨਜੀ ਭੁਠੇ ਠਾਂ ਤੇ ਫੇਰ ਦਿਖਾਵਦੇ ਨੀ ਸਾ
ਹਮ ਹੀ ਮਦਾ ਆਨ ਕੇ ਪਾਰਿਦਿਆ ਬੋਨ ਦੇ

ਕੰਪਰੁ ਹੋਰ ਸਿਵੁ ਦੇਨੀ ॥੮੬॥ ਅਸੀ ਜ
ਵਦਿਅ ਫੇਰਨਾ ਕਦੇ ਜਾਣਾ ਮੁਹਲ ਗਣਾ ਚ
ਸਚਿ ਭਾਲ ਦੇਨੀ ॥ ਕਿਤੇ ਜਾਇ ਕੇ ਚਾਰ ਦਿਨ
ਕੰਟ ਆਵਾ ਦੂਢੁਣਾ ਆਵਣ ਗੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੇ
ਜੀ ॥ ਤੁਸਾ ਆਖਣ ਮਰਿ ਗਿਆ ਲੁਢੇ ਹ
ਣੇ ਅਸੀ ਫਿਰ ਦੇਹਾ ਦੂਢੁ ਦੇ ਭੁਲ ਦੇਨੀ ॥
ਸਾਹ ਮਹੀ ਮਦਾਰ ਹੋਹ ਬਿਮਾਰ ਥੋਲੀ ਤੇ

੮੬

ਨਹੀਆਏਸਾਬੁਨਾਲਦੇਜੀ॥੫॥ਪਿ ਕੜੰ
ਫੁਬੈਠਸਰਦਾਰਾਗੁਰਮਤਾਕੀਕੋਈਆ ਤੁਰ
ਕਲਦਾਕੋਰੋਇਲਾਜਯਾਰੋਫੁਕਿਬਰ
ਫੁਆਦੀਸਾਬੁਪੇਸਾਆਈਪੰਗਾਦਾਵੀ
ਆਦੀਰਖੋਲਾਜਯਾਰੋਮੁਠੀਮੀਟੀਸੀ
ਏਸਪੰਜਾਬਦੀਜੀਇਨਾਖੋਲਦਿਤਾਸੰ
ਰਾਪਯਯਾਰੋਸਾਹਮਹੀਮਦਾਮਾਰਕੇ

ਮਰੇਏ ਬੇਕਦੀਰ ਜਨ ਹੋਇ ਮੁਤਾਜ ਜਨ ਹੋ
੧੮੯) ਤੀਜੀ ਦੁਰਲਲ ਕਾਰ ਕੇ ਪੁਏ ਰੋਰੇ
ਬੇਲੇ ਰਸ ਲਦੇ ਹੋਇ ਮਾਤਿ ਬੁਰਮੀਆ
ਕਸਿਲਈ ਯਾਨੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤੁਰਤ ਕਮਰਾ
ਹੋਏ ਜੀਗਨੂੰ ਤੁਰਤ ਤੁਰਮੀਆ ਪਹਿ
ਲੇ ਬਾਹਿਰ ਮਾਣ ਕੈ ਜੋਰ ਦਿਤਾ ਪਮਾਦਲ
ਹੋਇ ਚਿਫ ਦੂਲਮੀਆ ਸਾਹਮ ਹਿਮਦ

ਦੇ ਕੇ ਜਾਨ ਗੋਰੇ ਇਥੋ ਸਹਰ ਲਹੋਰੇ ਏਦੂਰ ੨੩੭
ਮੀਆ ॥ ੯੦ ॥ ਮਾਣੀਆ ਪੜਤਲਾ ਬੀੜ ਕੇ
ਤੇ ਪਖਾਨੇ ਮਾਰੇ ਸਿੰਘਾਨੇ ਪਾਸਟੇ ਮੋੜ ਸੁਟੇ
ਮੇਵਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਮਾਖੇ ਖਾਕੂਰ ਸਿਧੇ ਹੱਲੇ ਤਿ
ਨਾਟਿ ਰੀਰੀ ਦੇ ਤੇੜ ਸੁਟੇ ॥ ਸਾਮਾ ਸਿੰਘ ਸਿਰਦ
ਰਾਮਟਾਰੀ ਵਾਰੀ ਵਾਲੇ ਬਿਨਾ ਸਸੜੀ ਜੇ ਕ੍ਰਿਦਿ
ਫੁੜ ਸੁਟੇ ॥ ਸਾਹਮਾ ਹੀ ਮਦਾ ਸਿੰਘ ਫੇਰੇ ਗੋਰਿ

ਅਏਵਾਗੁਨਿਬੁਆਲਹੂਨਚੋੜਸੁਟੇ॥੯੬॥
ਪਏਬਾਵੀਓਹੋਇਕੋਟੇਰਧਏਫਰਾਸੀਸ
ਤੇਜਿਥੇਸੀਚਾਰਯਾਗੀਕਿਭੂਲਪੰਤਿਆ
ਵਾਰੁਕਮਾਨਗੇਸੇਬਣੀਆਣਸਰਦਾਰਾ
ਨੂੰਬਹੁਤਭਾਰੀਤੇਜਾਸਿੰਘਸਰਦਾਰਪੁੰ
ਭਵੰਦਿਉਇਤਾਪਰੀਨਸਨਾਜਾਏਜੇਫ
ਜਸਾਰੀਸਾਹਮਹੀਮਦਾਮਰਨਸਹੀਦ

ਹੋਕੇ ਅਤੇ ਕਰਨਗੇ ਮੁਲ ਨਾ ਜਾਨ ਪਮਾਰੀ ਕੜਕ
੧੯੧) ਜੇਗੁ ਹਿ ਦਸਤਾਨ ਦਾ ਹੋਨ ਲਰ, ਪੰਜਾਬ
ਦੇਵੇ ਬਾਦਸਾਹੀ ਫਿਜਾਬਾਰੀ ਅਫੀ ਅਜੁ
ਹੋਵੇ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਮੁਲ ਪਾਵੇ ਜੇਹੀਆ ਖਾਲ
ਜੇਨੇ ਤੇਗਾ ਮਾਰੀਆਨੀ ਘੋੜੇ ਅਦਮੀ
ਗੋਲੀਆਨ ਲਉ ਰੁਣਹਾ ਥੀ ਦੁਹ ਦੇਸ
ਣੇ ਅੰਬਾਰੀਆਨੀ ਸਾਹਮ ਹਿ ਮਦਾ ਬਿਨ०

ਸਰਕਾਰ ਫੌਜਾ ਓਥੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਬੁਝ ਕੇ ਹਾਰੀ
ਆਨੀ ॥ ੯੨ ॥ ਕੋਈ ਸੁਰ ਮੈਂ ਮਾਰ ਕੇ ਮੋਏ
ਓਥੇ ਜਿਨਾ ਹਥ ਕੀਤੋ ਤੇਗਾਨੀ ਗੀਆ ਦੇ
ਰਹ ਦੇ ਪੇਰਿ ਕੇ ਵਿਚ ਦਰੀਆ ਉਸੁਟੇ
ਫੁਰਕੇ ਮਾਰਿ ਓਨੇ ਤੋ ਪਾਰੀ ਗੀਆ ਦੇ ਕ
ਹ ਦੇ ਨੇ ਕਰੀ ਕਾਸ ਨੂੰ ਅਸਾ ਕੀਤੀਆ
ਖੇਲ ਗਕੇ ਸਾਈਆ ਸੀਰੀਆ ਦੇ ਸ॥

ਹਮਰੀ ਮਦਾਰ ਬਨਾਏ ਰਿਲਿਆਵੇ ਸਾਨੂੰ ॥੨੩੩॥
ਜਿਗਾਵਿਚਿ ਨਾਲਾ ਫਿਰੀ ਗੀਆਵੇ ॥੨੩੪॥
ਕੇਈ ਮਾਵਾਵੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੀ ਮੁਏ ਓਥੇ ਸੀ ਨੇਲ
ਗੀਆ ਤੇ ਜਕਟਾਰੀਆ ਨੀ ॥ ਜਿਨ ਭੈਲ
ਤੁਹੀਰ ਨੀ ਮਲੇ ਮਰ ਕੇ ਪਈਆ ਓਦੀਆ ॥
ਫਿਰ ਨ ਵਿਚਾਰੀਆ ਨੀ ॥ ਓਗੇ ਜਿਨ ਦੇ
ਸਿਰ ਦੇ ਮੁਏ ਖਾਂਵਦ ਖੁਲੇ ਦਾਲ ਫਿਰੇ ਦੀ

ਆਸਾਰੀਆਸਾਹਮਹਿਮਦਾਬਹੁਤਸ
ਰਦਾਰਮਾਰੇਪਈਆਰਾਤਦੇਦਿਚਿਗੁ
ਬਾਰੀਆਨੀ॥੬੪॥ਲਿਖਿਆਤੁਰਤਪੇ
ਗਾਮਰਜਿਦਕੋਰਾਕਾਬੁਤੁਸਾਬਰੀਰਨ
ਆਵਦੀਜੀ॥ਰਹਿਦੀਫੰਜਦਾਕਰੇਇ
ਲਾਜਕੋਈਫੁਤੀਆਯੋਤੇਦੇਰਨਾਲਵਈ
ਜੀ॥ਮੇਰੀਚਾਨਦੇਰਬਕੇਤੁਸੀਰਾਪੇਪਥ

ਵਿਚਲੋਰਦੇਛਾਵਣੀਜੀਸਾਹਮਰਿ ॥੩੬॥
ਮਦਾਅਜਮੇਲਮਾਬਦਥਾਅਗੋਹੋਗੁ
ਜੋਰਬਣੁਭਾਵਣੀਜੀ ॥੯੫॥ ਪੁਲਕੀਪ
ਫਰੀਗੀਨੇਖਬਰਸੁਣਕੇਲਾਘੋਪਏਨ
ਵਿਚਪਲਕਥੀਆਦੋਆਏਸਹਰਲੋ
ਰਨੂੰਖਸੀਕਰਕੇਵਾਜੇਵਜਦੇਨਾਠਨ
ਗਾਰਿਆਦੋਆਗੋਸਤਪਠਾਣਲੋਮ

ਭੇਨਜਗਾਪਿਛੇਪੈਚੁਚੁਪੰਤਿਆਸਾਰਿ
 ਅਦੋਸਾਹਮਰੀਮਦਾਅਮਾਂਲਿਖੇਨੇਓ
 ਗੇਦੇਸਤੇਥਾਇਟਿਕਾਣਿਆਦੋ॥੬੬॥
 ਰਾਜਾਰਮਾਗੁਲਾਬਸਿਪਆਪਚਰਕੇ
 ਬਾਹੋਪਕਰਕੇਲੋਹਰਥੇਆਵੁਦਾਹੀਸਾ
 ਹਿਬਥੇਕਜੀਅਸਾਪਰਦੁਆਕਰਨੀਓ
 ਭੀਆਪਣਾਕੀਮਬਣਾਵੁਦਾਹੀਦਿਤੇ

ਕੰਢੇ ਮਲਵਈ ਦੁਆਬੀਏ ਜੀ ਵਿਚੋ ਸਿੰਘੰ ੨੩੫
ਦਾ ਪੈਰ ਖਿਸਕਾਵ ਦਾਹੀ ਸਾਹਮਣੀ ਮਦੰ
ਸਭ ਪੜ੍ਹਾਵ ਲੈ ਕੇ ਕੂਚ ਜਿਉ ਨੂਤਰਤ ਕਰ
ਉਦਾਈ ॥੯॥ ਬਣ ਮਾਈ ਦੇ ਮਾਣ ਮੰਗੇ
ਜਗ ਪੈ ਪਾਈ ਛਾਵਣੀ ਵਿਚ ਲੋਹੇ ਰਦੇ ਜੀ
ਰੋਹੀ ਪਾਰਦਾ ਮਲਵਾ ਮੁਲਖ ਸਾਰਾ ਠਾਣੰ
ਪੰਤਿ ਮਾ ਵਿਚ ਫਲੋ ਰਦੇ ਜੀ ॥੮॥ ਸਹ

ਰਹੁ ਸਿਆਰ ਪੁਰ ਜੇੜੁ ਟਕੇ ਸਭਾ ਆਇ ਨੀ
ਦਨ ਚੈ ਰਦੇ ਜੀ ਸਾਹ ਮਹੀ ਮੁਦਾ ਕਾਂਗੜਾ
ਆਰ ਬੈਠਾ ਓਦੇ ਕੀ ਮਗਏ ਸਭੇ ਸੈਰ ਦੇ ਜੀ
੧੯੮) ਰਹਦਾ ਮੁਲ ਖਾਟਿ ਰੰਗੀ ਦੇ ਪੁਆ
ਪੇਟੇ ਕੀਤਾ ਹੁਕਮੁ ਫਿਰੰਗੀ ਆਸਾਰਿਆ
ਨੇ ਆਈ ਫੋਜ ਨੂੰ ਚਾਇ ਜੁਬਾ ਬੁਦਿਤਾ ਦਿ
ਤੀ ਨੇ ਕਰੀ ਛਾਡਿ ਵਿਚਾਰਿ ਆਨੇ ਨਿਪੁਟੇ ਸੰ॥

ਭਲਿਆਮੁਲਖਕਾਰਦਾਰਾਬਖਤਾਵਰਾ ॥੨੩੬॥
ਤੇਨੇਕਸਤਾਰਿਆਨੇਸਾਹਮਹਿਮਦਲੇ
ਕਵੈਰਨਹੋਤੇਇਸੁਇਆਮੁਲਖਆ
ਜਾਰਿਆਨੇ॥੬੬॥ਕੀਤਾਅਕਲਦਾਪੈ
ਚਰਜੀਦਕੋਰਾਮਥਦੁਹਾਬਦਸਾਹੀਅੰ
ਦਾਜੇਇਆਈਗੁਝੀਰਮਜਕਰਕੋਰ
ਹੀਆਪਸੰਚੀਬਦੰਲਾਤੁਰਤੁਰਾਉਦੰ

ਸੋਇਆਹੀ ਲਏਤੁਰਤਲਪੇਟਮੁਸਾ
ਹਿਬਰਾਣੀਲਸਕਰਵਿਚਦਰੀਆਓਦੇ
ਰੋਇਆਹੀਸਾਹਮਹੀਮਦਾਕਰੇਜਹਾ
ਨਗਲਾਏਨਕੁਬਰਮੁਦੰਈਦਾਤੇਕ੍ਰਿਅੰ
ਹੀ॥੧੦੦॥ਸਪੁਰੇਥੋਠਕੇਸੰਪਨੁਅ
ਕਲਈਆਈਕੇਹੀਕਹਰਭੂਚਵੀਪੇਸਾ
ਨਮਾਈਕਿਨਾਖੀਦਾਵਿਚਫਸਾਇਕੇ

ਜੀਓਥੇਲਾਹਸੁਟੇਸਾਡੇਘਾਣਮਾਈਹੱਥੜ੩
ਧੋਇਕੇਪੰਝੀਹੋਮਗਰਸਾਡੇਅਜੇਘੁਰੀਨਾਦੇ
ਹੁੰਦੇਜਾਣਮਾਈਸਾਹਮਹੀਮਦਾਖੋਹਹਥੀ
ਆਰਕੋਠੇਲਾਲਕੁਝਤੀਆਲਏਪਛਾਣ
ਮਾਈ॥੧੦੧॥ਹੁੰਦੇਆਏਨੀਰੀਨਾਦੇਧੁਰ
ਕਾਰੇਗਵਣਲੀਕਾਦੇਵਿਚਖੁਹਾਇਦਿਤਾ
ਕੋਰੋਪਾਂਡਵਾਨਲਕੀਭਲੀਕੀਤੀਕਈ

ਖੁਹਣੀਕਟਕਮੁਕਾਇਦਿਤਾ। ਰਕੋਭੇਜ
 ਦਮੁਹਲਗਾਮਦਿਤੀਓਦਾਮਕੁਲਸਹੁਰ
 ਗਵਾਇਦਿਤਾ। ਸਾਹਮਹਿਮਦਾਏਸਰਾਜੀ
 ਦੋਕੇਰਾਸਾਰੇਦੇਸਦਾਫਰਸਉਠਾਇਦਿਤਾ॥
 ॥੧੦੬॥ ਰਬਚਾਹੇਤੁਕਫੇਗਾਮੇਰਾਭਾਜੀ॥
 ਤਿਆਸਿਪਦਾਕੀਮਾਮਰਾਸਤਾਈ। ਦੁਡੀਸ
 ਜਹੈਹਿਦੂਆਮੁਸ਼ਤਮਾਨਓਦੇਨਾਲਕੀਕਿ

ਸੇਦਾਵਾਸਤਾਈ। ਓਦੇਨਾਂਲਨਥੈਠਕੇਗਲੜ੩੮
 ਕਰਨੀਖੁਦੀਆਖੁਣੀਵਿਚਮਹਾਸਤਾਈ। ਸ०
 ਹਮਰੀਮਦਾਵੈਲਤਾਜਮਾਂਕਰਦਾਸਾਹੂਕਾਰ
 ਦਾਜਿਵੇਗੁਮਾਸਤਾਈ। ੧੩। ਜੈਜੀਹਈਸੇ
 ਲਈਹੋਦਖਾਮਜੀਅਗੀਹੋਰਕੀਖਣਤੁਥ
 ਨਵੁਣੀਜੀਅਮੈਥਪੁਰੀਚ। ਏਉਮੈਦ ਨ
 ਹੀਕਿਸੇਲਈਹਾਡੀਕਿਸੇਸਾਵਣੀਜੀਫੁਟੇ
 ਪੋਟਦੇਥੈਠਕੇਕਰਨਗਲਾਡੂਠੀਅਸਾਫਿਰ

ਗੀਦੀਆ ਵਣੀਜੀ ॥ ਸਾਹਮਰੀ ਮਦਾਨਹੀਮ
 ਤਮਸਾਨੁ ਅਗੇ ਹੋਰ ਕੀ ਖੇਰੁ ਕਰਾ ਵਣੀਜੀ ॥ ੧੦੬
 ਸੰਮਤ ਉਨੀ ਸੰਦੁਸਗਾ ਵਰੁ ਦੁਖੀ ਸੰਦੁਸ ॥
 ਅੰਗਰੇਜ ਦੁਖੀ ਗੰਗੀ ॥ ਅੰਗਰੇਜੀ ਖੁਨ ਦੀ ਓਹਰ
 ਮੀਨਾ ਪਿਆਸੀ ਹੋਈ ਸੁਰਖ ਸਹਾਬ ਦੇ ਰੰਗ ਮੀ ॥
 ਧਰਤੀ ਵਰੁ ਕੇ ਪੁਰੁ ਦੇ ਬਣ ਬੰਦ ਲਾਜੇ ॥ ਚੰਦੁ
 ਅਕਾਸ ਪਤੰਗ ਮੀਆ ॥ ਸਾਹਮਰੀ ਮਦਾਨਹੀ
 ਗੀਦੀਆ ਵਣੀਜੀ ॥ ਅੰਗਰੇਜ ਸੁਰਮੇ ਅੰਗ ਮੀਆ ॥
 ੧੦੭ ॥ ੧੦੮ ॥ ੧੦੯ ॥ ੧੧੦ ॥ ੧੧੧ ॥ ੧੧੨ ॥ ੧੧੩ ॥ ੧੧੪ ॥

ਹਥਚੀਇਹੁਪੰਡਤਾਨੇਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ੨੩੮ ॥
ਈਕਦੁਆਰਮੀਆਪੁਰਨਭਗਤਤਈ
ਬਾਪੁਜੀਮਦਿਆਕੇਦਕਰਵਾਇਆਈ॥੨
ਥੀਦੀਸੇਰਬਲਿਖਿਆਸੀਤਿਵੇਪੰਡਿ
ਤਾਆਖਸੁਣਾਇਆਈ॥ਪੁਰਨਇਕਾਮ
ਨੇਰਿਓਆਇਆਸੀਦੁਜੀਕੋਠੜੀਦੇਵਿ
ਰਪਾਇਦਿਤਾ॥ਵਿਚੋਗੋਲੀਆਬਾਂਦੀਅੰ

॥ ੨੩੮ ॥

ਹਾਈਆਨੂਬਾਰਾਵਰਿਆਦਾਖਰਚਪਵ
ਇਦਿਤਾਕਾਦਯਾਰਮੀਆਪੁਰਨਭਰ
ਤਤਾਈਬਾਪਜੀਮਦਿਆਕੈਦਕਰਵਾਇ
ਦਿਤਾ॥੩॥ਤੇਤਾਕੇਆਨਾਉਸਤਾਦਿ
ਹੋਏਲਰੋਵਿਦਿਆਸਭਸਿਖਾਵਣੇਨੂੰ
ਛੇਆਵਰਿਆਦਾਪੁਰਨਭਰਤਹੋਇ
ਆਪਾਧੋਧੋਈਆਲਰੋਪੜਾਵਣੇਨੂੰ

ਤੀਰਮਦਸੀਆਹਥਕੁਮਾਨਦੇਕੇਦਸਨ
 ਵਰਗਸਾਤੀਰਚਲਾਵਟੇਨੂੰ। ਕਦਰਯਾਰ
 ਜਦੋਪੂਰਨਜੇਆਨਹੋਇਆਦੀਮਦੀਮਲੋ
 ਚੇਬਾਹਰਆਵਟੇਨੂੰ॥੪॥ ਸਸਬਤੀਵੇਦਿ
 ਆਸਿਖਰਹਿਆਬਾਰਾਬਰਸੁਗੁਜਰੇਖ
 ਬਰਦਾਰਹੋਇਆ। ਪੂਰਨਭਗਤਰਾਜੇਸ
 ਵਾਹਨਤਾਂਈਪਾਨਰਖਤਣੀਮਿਲੀਤਿ

ਆਹੋਇਆ ਚੜ੍ਹੀ ਹਿਰਕੁ ਰਾਜੇ ਸਰ
ਵਾਹਣੁ ਜੀਚੁ ਕਾ ਅਢੀਆ ਪਬੰਦੇ ਭਾਰ
ਹੋਇਆ ਕਾ ਦੁਸਾਰ ਪੁਕਕਰ ਮਾਵਾ ਲਿ
ਆਦੇ ਚੜ੍ਹੀ ਹਿਰਸ ਤੇ ਮਸਤੁ ਸਿਸਾਰ ਹੋਇ
ਆਪਾ ਜੀ ਮਜਾਇ ਕੇ ਰਾਜੇ ਸਰ ਵਾਹਣ
ਨੇ ਜੀਆ ਦੀ ਇਸ੍ਰੀ ਹਿਰਦਿਆ ਹਿਕੇ ਜੀਆ
ਓਦੀ ਜਾਤ ਚੰਬੇਲੀ ਤੇ ਨਾਉ ਭੂਣਾ ਪਾਰਿ

ਆਦੀਸੀਓਸਪਰਨਾਇਕੇਜੀ॥ ਸੁਰਤਓ ੨੬੦
ਸੁਦੀਚੇਦਮਤਾਬਵਾਰੁਜਦੇਬੈਠਦੀਸੀਜੇ
ਵਰਲਾਇਕੇਜੀ॥ ਕਾਦਰਯਾਰਕੀਕਰਾਮੇ
ਸਿਫਤਉਸਦੀਪਛੀਰਿਚੁਦੇਦਰਸੁਤ
ਪਾਇਕੇਜੀ॥ ੬॥ ਤੇਹਾਰਾਸੀਹਾਰਤੇ
ਨਕੇਜੀਪੁਰਨਨਾਲਮਹੁਰਤਾਬਧਰਾਮ॥
ਇਆ॥ ਕਦੁਲਿਅਤਬੇਲਿਓਭੁਓਰਤ॥

ਜੀਜਿਗਾਰਖਬਜਾਰਦੀਸੇਲਾਮਾਇਆ
ਖੁਸੀਬਹੁਤਹੋਈਮਹਿਲਾਇਫੁਰਦੇਪ
ਰਿਦੇਨਿਦੁਪਾਈਆਸਹਿਰਾਮਾਇਆ
ਕਾਦਰਯਾਰਮੀਆਬਾਰਬਰਸਪਿਛੇ
ਪੂਰਨਰਾਜਿਆਦੇਦਰਬਾਰਮਾਇਆ
ਮਾਖੁਖੁਸੀਹੋਈਮਹਿਲਾਨੀਪੂਰਨਤ
ਗਤਨੇਆਨਿਪੁਨਾਮਕੀਤਾਬਾਪਨਾਲ

੨੪

ਖੁਸੀ ਗਲ ਲਾਵਦਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਿਰ ੪੯
ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਪੂਰਨ ਬੈਠ ਕੇ ਵਿਚਿ ਕਚੈ ਹਰੀ
ਦੇ ਛੇਕਾ ਸਾਰਿ ਆਵ ਲਿਧਿ ਆਨ ਕੀਤਾ ਕ॥
ਦੁਯਾਰ ਨਾ ਸੁਖ ਤਜਾਇ ਸੁਲੀਹੇ ਠਰ ਸਮਝੇ
ਮੁਖ ਨਿਵਾਇ ਲੀਤਾ ॥੨॥ ਦੁਖ ਦੁਖ
ਪੁਛਦਾ ਗਲ ਸਾਰੀ ਸਰਵਾਹਣ ਰਾਜਾ ਹੁਣਿ
ਹਸ ਕੇ ਜੀ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਦਾ ਦੂਢ ਨਾ ਸਾਕ

ਯਾਰੋ ਜਿਥੇ ਚਲਦੁ ਕਾਜੀ ਵੇਖੈ ਨ ਕੇਜੀ ॥ ਮੇਨੁ ਸਿ
ਕਦਿ ਮਾਰ ਬਥਿਲਾ ਦੁਇ ਤੀਅਖੀ ਵੇਖੈ ਲ
ਵਾਹੁ ਠਰਸ ਕੇਜੀ ॥ ਕਦਰ ਯਾਰ ਮੀਆ ਮਰੇ
ਕਹੇ ਪੁਰਨ ਇਕ ਸੁਖ ਨੁ ਸਚਾ ਯਾਰੋ ਰਾਜ ਕੇ
ਜੀ ॥ ੯ ॥ ਜਾਲ ਜਰਨਾ ਬਾਪੁ ਖਸਿਦੀ
ਈਕ ਹਿਦਾ ਬਾਬਲਾ ਪੁਤ ਹਿਮਾਹੁ ਨਾਹੀ ॥
ਜਿਸੁ ਵਾਸੁ ਤੇ ਤੁਸਾਹਿ ਮਾਹੁ ਕਰਨਾ ਅਜੇ

ਮਨਮੇਰੇਕੋਈਚਾਉਨਾਹੀ। ਮੇਰਾਮੰਨਲੋਚੇ
 ਭਜਨਕਰਨਨੁਜੀਬੀਨਬਾਬਲਾਬੇੜੀਆ
 ਪਾਉਨਾਹੀ। ਛਾਦਰਯਾਰਮੀਆਪੁਰਨਕ
 ਹਿਦਾਬਾਪਤੁੰਈਮੇਬੋਰਬਦਾਨਾਉਭੁਲਾ
 ਉਨਾਹੀ॥੧੦॥ ਰੋਚੇਗਾਤੁਹੀਰੋਗਾਇਅ०
 ਸੁਣਕੇਪੁਰਨਭਗਤਦੁਲੇਸਰਦਾਹਨਦ०
 ਜੀ। ਕੋਲੋਉਠਿਵਜੀਰਨੇਮਤਦਿਤੀਅ

ਜੇਰਾਸਿਆਏਹਕੀਜਾਣਦਾਈ। ਜਦੋਹੋ
ਗੁਜਰਾਨਾਨਲਲੇਗੁਆਪੇਤੈਬੋਬਾਹਰ
ਟਿਕਰਬਿਆਨਦਾਈ। ਕਾਦਰਯਾਰਵ
ਜੀਰਦੇਲਗਆਖੇਗਜਾਖੁਸੀਆਦੇਵਿਚ
ਆਵਦਾਈ॥੧੧॥ ਜੇਜੁਬਾਨਬੀਰਾਜੇਨੀਹੁ
ਕਮੁਕੀਤਾਘਰਿਜਾਹੁਮਥਾਟੇਕਮਾਈਆ
ਨੀ॥ ਜਿਸੁਵਾਸੁਤੇਭੋਹਰੇਪਾਇਆਮੇਹੁਇ

ਮੇੜਨਾਖਸੀਆਆਈਆਨੂੰ। ਪੂਰਨਉਠ ੨੪੩
ਆਬਾਪਤੋਹੁਕੰਮਕੈਕੇਅਗੋਲਾਇਲੇਦਾ
ਨਫਰਾਨਾਈਆਨੂੰ। ਕਾਦੁਯਾਰਕੀਸੋਹਣੇ
ਦੀਸਿਫਤਕਰਾਰੇਨਾਵੇਖਭੁਲਾਇਆਸੰ
ਈਆਨੂੰ॥ ੧ ॥ ਸੀਨਸਹਿਰਾਆਇਆ
ਪਰਿਮਾਂਈਆਦੇਪੂਰਨਪਛੁਦਾਨਉਕ
ਰਚਾਕਰਾਨੂੰ। ਜਿਨੂੰਜੀਮਿਆਉਸਨੂੰਆ

ਨਵਰਾਮਥਾਟੇਕੀਏਅਬਲਾਮਾਭਾਨੀ।
ਗਣੀਲੁਣਾਦੇਮਹਲਨੁਰਵਾਹੋਇਆਮ
ਦੁਜਾਇਵਹਿਆਪੁਕੁਖਾਭਾਨੀ। ਬੈਠੇਨਫ
ਗਪਛੇਪਉਤੀਜਾਇਚਹਿਆਮਥਾਟੇ
ਕਿਆਜਾਇਕੇਮਾਭਾਨੀ॥੧੩॥ ਸੁਆਦ
ਸਿਫਤਿਨਾਹੁਸਨਦੀਜਾਇਝੀਝੀਗਣੀ
ਰਜੇਨੁਦੇਖਿਕੇਤੁਰਤਮੁਠੀ। ਸੁਰਤਨ

ਜਰਾ ਆਈ ਰਾਜਾ ਭੁਲ ਗਇਆ ਸਿਰ ਪੇ
 ਰਾਤਾਈ ਅਗ ਭੁਲ ਕਉ ਠੀ ॥ ਦਿਲੋ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ
 ਯਾਰ ਛੁਟਾਇਆ ਸੁਓ ਦੀਸਾ ਬਤੀ ਦਿਵਿ
 ਚੋਲ ਜੰਗੁ ਟੀ ॥ ਕਦਰ ਯਾਰ ਤਰੀ ਮਤਾਜੰ
 ਰਾਢੀ ਅੰਨੀ ਵੇਖਨ ਦੀ ਵਗਾ ਵਨ ਦੀਆ
 ਹੋਨ ਪੁਠੀ ॥ ੧੩ ॥ ਜੁਆ ਦਜੇ ਗਬਿਜੇ ਬਦੁ
 ਨਾਲ ਰਾਜਾ ਮੰਦੁ ਲਿਖ ਕੇ ਰਿਗ ਮਹਲ ਜੰ

ਏ।ਹਥਜੋਰੁਕੇਪੂਰਨਖਾਇਓਇਆਮ
ਥਾਟੇਕਨਾਹੁਮੇਰੀਧਰਮਾਏਅਗੋਦਿ
ਤਾਨਓਨਜਬਾਬਮੁਲੇਸਰੋਸਰੋਦੇਖਰਾ
ਣੀਮਥੇਵਟਪਾਏ।ਕਦਰਯਾਰਖਲੇਇ
ਕੇਦੇਖਅਖੀਅਗੋਕਰੇਚਰਿਤਮਤਗੀਈਮ
ਏ।ਪਾਤੋਇਤਾਲਿਅਮੇਰੀਆਫੇਤ੍ਰਿ
ਅਨੁਲੁਣਾਅਪਦਲੀਲਾਦਾਟਿਕਰਬ

ਨੇਮੇਤਾਰਾ ਲਨ ਦੁਸਰੀ ਜਾਣਨੀ ਹਾਪੂਰ ੨੪੬

ਨਭਗਤ ਜੇਆਖਿ ਆਅਜੁ ਮੰਨੇ। ਲਗਿ

ਅਗਕਲੇ ਸਿਓ ਬੁਝ ਜਾਈ ਪਵਾ ਪਾਰਜੇ

ਪੂਰਨਾ ਲਾਵੇ ਬੰਨੇ। ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਤਰੀਖ

ਗੁਰੇ ਸਆਰੀ ਦੇਖ ਕਾਸ ਨੁਬਾਲ ਵਿਰਿ

ਲੂਣ ਭਿਨੇ॥ ੨੬ ॥ ਜੇ ਇਕ ਦਰਾ ਆਖਿ

ਸਰਮ ਕੇਹੀ ਆਈ ਨਾਰਾਜਿ ਆਆਖਿ ਮੇ

ਆਈ

ਨੂ। ਕੁਖੇਗੀਖਨਾਜੀਮਿਓਜਾਇਓਵੇਮਾਤੰ
ਤੁਆਖਨਹੇਕੇਹਰੇਸਾਕਮੇਨੂ। ਹੋਰਉਮ
ਰਤੇਰੀਮੇਰੀਇਕੁਰਾਜਾਗੁਝੀਲਾਈਅੰ
ਦਰਦਟਿਰਾਕਮੇਨੂ। ਕਦੁਯਾਰਨਸਿਰਾ
ਹੀਕਹੇਛੁਣਾਅਜਚਲਿਓਕਰਿਹਾਲਾ
ਲਮੇਨੂ॥੫॥ ਅੰਨਅਕਲੁਦੇਨਾਲਤੁ
ਬੋਲਮਾਏਸੁਖਨਸੁਠਦੇਸਾਨੂੰਤੁਆਖਨ

ਹੀਆਵਾਪੁਕਾਨੇਹਨਾਕਦੇਲਗਾਜਗਾਇ २੪੭
ਚਮੁਹਕਾਲਖਾਘੋਲਨਾਹੀ।ਸੀਨੇਨਾਲ
ਲਗਾਇਕੇਰਖਮੇਨੁਖੁਜਾਨਮਾਏਦਿ
ਲੋਡੇਲਨਾਹੀ।ਕਾਦੁਯਾਰਮੀਆਦੇਵੇਝਰ
ਤੁਦੇਨੀਸਾਂਈਬਾਝਦੁਜਾਕੋਈਹੋਰਨਾਹੀ
॥੧੮॥ਗੋਨਗੀਮਨਾਜਾਣਦੀਖਉਫਖੜਾ
ਉਸੁਉਠਕੇਪਕਤਿਆਆਣਚੋਲਾ।ਇ

ਕਵਾਰਚਰੁਬੈਠਤੁਪਲਪਉਤੇਕਰਾਮਿ
ਨਤਤੇਰੀਅਚਜਸੁਣੀਗੋਲਾਪਰੀਜੇ
ਗੀਮੇਇਸੀਅਚਜਕਰਾਤੁਤਾਮਚਦਨਾ
ਹੀਕੋਈਹੋਰਭੋਲਾਕਾਦੁਯਾਰਨਸੀਗ
ਦੀਕਹੋਲੁਣਾਛੇਜਮਾਣਮੇਰੀਜਿੰਦਜਾਨ
ਦੋਲਾ॥੧੯॥ ਠਠੇਰਾਮਾਖੇਗੁਸੇਹੋਇ
ਪੁਰਨਤੈਨੁਟੁਗਕੀਗਈਹੈਬਾਣਮਾਏ

ਜਿਸਦੀ ਇਸ਼ੀ ਹੁੰਦੇ ਬਾਪ ਮੇਰਾ ਭੂਭੀ ਮਿਕਮ ੨੫
ਤੀਜੀ ਮਿਆਜਾਨ ਮਾਏ। ਵੇਹੋ ਜੇਹੀ ਮਾਜਗਤੇ
ਹੋਨ ਗਲਾਪੁਠੀ ਹੋਵੇ ਗੀਧਰਤਾ ਅਸਮਾਨ ਮਾਏ
ਕਾਦਰਯਾਰ ਮੀਆ ਪੁਰਨ ਦੇਇ ਮਤੀ ਕਿਧਰ
ਗਾਇਆ ਹੋਤੇ ਰਾਧਿਆਨ ਮਾਏ॥ ੨੬
ਤਲਕਰਾਉ ਗੀ ਪੁਰਨਾ ਵੇਆਖੇ ਲਗਾ ਜਾਜੇ ਭੁ
ਲਾਚਾਉ ਨਾਹੈ। ਕੁਛੁ ਨ ਬੈਠ ਮੀਆਨ ਹੀ ਚੁਪਿ

ਆਵੇਅੰਦੇਭੁਭੁਣੀਮਾਉਬਣਾਉਨਾਹੈ॥ਇਸਰਾ
ਲਥੇਭੁਭੁਣਾਫਾਇਦਾਈਜੇਹਵੇਗੇਰਤ੍ਰਿਕੀਮਕ
ਮਾਦਨਾਹੈ॥ਕਾਦੁਯਾਰਨਸੀਗਾਦੀਕਹੋਲੁਣਾਕਿ
ਉਗਾਰਦਨੀਖੁਨਕਰਾਉਨਾਹੈ॥੨੧॥ਕਾਫਕ
ਹੈਪੂਰਨਸੁਣੀਸਚਮਾਤਾਤੇਰੇਪਲਪਤੇਪੇਰ
ਨਾਮੁਲਧਰਸਾ॥ਅਖੀਵੇਖਉਤਾਹਾਨਾਮੁਲਕ
ਰਸਾ॥ਅਖੇਸੁਲੀਤੇਚਨਕਭੁਲਕਰਸਾ॥ਕਿ

ਨੀਖਿਰਕੇਅੰਦੋਬਾਹਰਿਆਇਆਕਹਿ
ਦਾਹਥਨਾਪਾਇੰਮੇਨਹੀਮਰਸਾਕਾਦਰ
ਯਾਰਮੀਆਅਰੋਕਹੋਲੂਣਾਤੇਰੇਲਹੂਦੇ
ਪੁਰਨਾਪੁਟਭੁਰਸਾ॥ ਕੜਾ ਲੰਮਾ ਆਇ
ਕੋਹਾਰਸਿੰਗਾਰਸਾਰੇਰਾਜੇਆਵਦੇਨੂਬਰੇ
ਹਾਲਹੋਈ॥ ਰਾਜਾਦੇਖਹੈਰਾਨਾਮਚਰਜ
ਹੋਇਆਮਹਿਲੀਦਿਸਦਾਨਹੀਸਮਾਦਾਨ

੨੪੬

ਕੋਈ ਬੈਠ ਪੁਛਦਾ ਗਣੀਏ ਦਸ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਦੇ
 ਲੇਸੀ ਧਿਆਵੇ ਚੜ੍ਹ ਪਲਪ ਸੋਈ ॥ ਕਾਦਰ
 ਯਾਰ ਗਜੇ ਸਰਵਾ ਹਨ ਅਗੋਰਾਣੀ ਉਠਿ ਕੇ
 ਦਰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਈ ॥ ਕੜ੍ਹ ॥ ਮਾਮੀ ਨੂੰ ਕੜ੍ਹ
 ਪੁਛਨ ਹੋਰਾ ਜਿਆਵੇ ਮੇਰਾ ਦੁਖੀ ਕਲੇਜੜ੍ਹ ॥
 ਸਾੜਿਆਈ ਜਾਇ ਪੁਛਖਾ ਪੜ੍ਹ ਆਪ
 ਏਨੂੰ ਜੇਹੜ੍ਹ ਕੋਤਲ ਪਉਲਰੀ ਪਾਲਿਆਈ

ਓਹਨੁ ਰਖਤੇ ਦੇਹੁ ਜੁ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਸਾਡਾ ਸਭਿ ॥ ੨੪੫ ॥
ਕਦਿ ਲੋਹੁ ਟਿਟਾ ਲਿਆਈ ॥ ਕਦ ਰਜਾ ਕਤ ॥
ਥੂਠ ਪਹਾੜ ਜੇ ਰਾਣੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਤਰਤਾ ਸਿ
ਖਾ ਲਿਆਈ ॥ ੨੪ ॥ ਨੂੰ ਨਨਾ ਉਲੇ ਖਾਉ
ਸਗਲ ਦਾ ਤੇ ਜੇਹੜੀ ਗਲ ਪੂਰਨ ਤੇ ਨੂੰ ਅ ॥
ਖਗਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਲ ਮੰਦਾ ਤੇ ਰੇ ਬੋਲਿ
ਆਸੀ ਉਨੁ ਦੇ ਆਠਾ ਹੇ ਮੇਰਾ ਪੁਕ ਕੇਹਾ ਅ

ਜਨਲਮਾਵਾਕਰੇਸੁਖਨਐਸੇਭੁਲਕੇਦੇਓ
ਗਖਟੀਆਪੁਝਏਹਾਕਾਦਰਯਾਰਹੇਅੰਧ
ਬਿਦਾਦਨਗਰੀਅਜਰਾਜੇਦੇਪੁਰਨਦੁਸੁਪਿ
ਆਮਪੁਆਵਾਉਵੇਖਰਾਜਾਪੰਡਾਹਾਲਮੇ
ਰਾਰਾਣੀਆਪਦਿਲੋਦਰਦਦਸਿਆਈ
ਪੁਝਪੁਝਮੇਆਖਦੀਰਹੀਮੁਹੋਪੁਰਨਪੁ
ਤਾਵਾਗਉਣਹਸਿਆਈਵੀਣੀਕਦ

੨੫

ਕੇਆਖਦੀਵੇਖਰਜਾਭੀਨੀਬਾਹਡੇਹਥਮ
 ਲਸਟਿਆਈ॥ ਕਾਦਰਸਾਰਮੇਜਦੋਪੁਕਾਰ
 ਕੀਤੀਪੂਰਨਤਦੋਮਹਲਾਵਿਚੋਨਸਿਆਈ
 ॥੨੬॥ ਹੋਹੋਇਖਲਦੁਲਰੀਰਰਜਾਤੋਰ
 ਵਦਲਖੀਅਥੇਵਟਪਾਏ॥ ਪਥਰਦਿਲਹੋ
 ਇਅਸਕੇਪੁਕਾਰੋਲੋਦਿਲੋਗਜਬਦੀਭਾ
 ਹਿਸਤੁਜੀਅਜਾਏ॥ ਅਛੀਵਾਂਗੁਤਤੁਫਦੇ

ਗਤਕਟੀਕਦੇਪਵੇਲੀਆਕਦੇਉਠਧਾਏ।
ਕਦਰਯਾਰਮਹਾਦੁਖਇਸ਼ਰੀਦਾਪੂਰਨਭ
ਗਤਦਾਜੀਵਣਾਨਾਹਿਪਾਏ॥ ਕਾ ਲੁਤਮ
ਲੁਤੀਆਰਹਿਣਨਦੇਦੀਆਨੀਜਿਨਾਨ
ਲਸੀਸਹਿਰਵਿਰਾਨਕੀਤੇ। ਮੁਢੇਲਾਕਾਮ
ਗੇਹੁਦੀਆਆਈਆਨੀਅਗੇਆਖਦੇਲ
ਖਹਜਚਬੀਤੇ। ਪੂਰਨਨਾਲਸੀਗਲਾਮ

ਵਲੀਹੋਈਜਿਦੀਆਉਨੇਐਡੂਠਰੇਬਕੀਤੇ ੨੫੨
ਕਾਦਰਯਾਰਚਹਿਆਇਨਸੁਖਦਾਜੀਰਾਜੇ
ਬੈਠਚੋਕੀਇਸਨਾਨਕੀਤੇ॥੨੮॥ਅਮਲ
ਨੁਸਾਖਦਾਸਦਕੋਚੋਪਦਾਰਾਜਾਕੇਪੂਰਨ
ਨੂਸਦਕੋਲਿਆਉਣਾਜੇਜਬਦੇਜਾਓਸਿ
ਤਾਬਾਨਾਦੁਲਲਾਓਨਾਲਸਦਵਜੀਰ
ਲਿਆਓਣਾਜੇਕਦੇਗਾਠੀਆਸੁਬਦੇ

ਕਰੋਹਾਜਰਨਹੀਤੁਸਾਹੁਣਛਤੁਕੇਅਓਣ
ਜੋਕਾਦਰਯਾਜੇਪੁਛਸੀਕੇਆਮਗੋਰਾਜੇ
ਸਦਿਆਆਖਸੁਣਾਓਣਾਜੋ॥੨੬॥੫੨
ਯਾਦਕੀਤਾਰਾਜੇਬਾਪਤੈਨੂਹਥਿਬੀਨਿ
ਕੇਆਖਿਆਰੇਬਦਾਰਾਸੁਣੀਗਲਤੇ
ਜੀਉਨੂਸੁਸ਼ਗਈਜੇਹਰੀਗਾਉਦੀਸੀ
ਕਲਮਾਉਦਾਰਾਜਿਸਗਲਨੂਬਾਪ

ਨੇਯਦਕੀਤਾਰਾਗਵਜਿਆਤੇਬੁਝਲਈ
ਯਤਾਰਾਕਾਦਰਯਾਰਮੀਆਟੁਰਿਪਇ
ਆਪੁਰਨਾਆਇਕਰਦਾਹੇਬਾਪਨੁਨਿਮ
ਸਕਾਰਾ॥੩੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਦੀਨਾਮ ਬਦੁਜੀਚਲੀਅਫਲਾਆਉਖੌ ॥
ਪੂਰਨਾਕਹੇਰਾਜਾਬਚਾਨਿਜੇਮੇਜੀਮਿਓਜ ॥

ਇਓਵੇ ਜੇਮੇਜਾਣਦਾ ਮਾਰਦਾ ਤਦੇਤੈ ਨੂੰ
 ਜਦੋਧ ਉਲਰੀ ਪਾਲਣਾ ਪਾਇਓਵੇ। ਸੀ
 ਨੇਲਾ ਇਓਈ ਪੂਰਨਾ ਦਾਗਾਂ ਮੇਰੇ ਰਖੇ ਪੇ
 ਰਪੁਠੇ ਪਨੇਚਾ ਇਓਵੇ। ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਕ
 ਹਿਦਾ ਸਰਵਾ ਹਨੁ ਰਾਜਾ ਪਾਰਿਕੀ ਕਰਤੂ
 ਤਕਰਿਆ ਇਓਵੇ॥ ੧॥ ਬੇਬਹੁਤ ਹੋਇਅੰ
 ਕਹਿਰਵਾਨ ਰਾਜਾ ਭਤੇਰਤਤ ਪੈ ਮਥਾਵੰ

ਰਖੀਨੀ। ਕਹਿ ਦਾ ਦੂਰ ਹੋ ਪੂਰਨਾ ਅਖੀਆ
 ਬੇਟੇ ਛੋਲਿ ਛਾਚਿਰਾ। ਇਕੋ ਚਰਵੀ ਚੰਨੀ। ਸ
 ਦੇ ਮੇਵਿਆ। ਹੁਦੀ ਗਲ ਕੀਤੀ ਤਦੋਰੇ ਦੁਣ
 ਲਰੋ ਧਰਹ ਬਕਿਨੀ। ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਕਹਿ
 ਦਾ ਸਰਵਾਹਣ ਰਾਜਾ। ਹੁਣਿ ਕੀਤੀ ਹੋ ਮਾਉ
 ਪਾਸਿ ਦਵੀਨੀ। ੨॥ ਤੇਤ ਮਕਾ ਅਜਗੈ ਬਦੀ
 ਬੁਗੀ ਹੁਦੀ ਪੂਰਨ ਪਾਤਿ ਉਧੀਰੀ ਨਾਜਾਰ

ਜਾਰੀ॥ ਕਹਿਦਾ ਬਾਬਲਾ ਵੇਨ ਹੀ ਵਸੁ ਮੇ
 ਰੇ ਤੁਸਾ ਮਾਪਿਆ ਦੀ ਗਈ ਬਾਧ ਮਾਰੀ॥
 ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੁਝ ਨ ਜਾਵਣਾਈ ਮੇਨੂੰ ਮਾ
 ਰ ਰਾਜਾ ਤੇਰੀ ਬਾਧ ਹਾਰੀ॥ ਕਾਦਰ ਯਾਰ
 ਜੇ ਕੋਲ ਉਗਾਹੁ ਹੁੰਦੇ ਕਹਿ ਦੇਖੋ ਲਹ ਕੀ
 ਕਤ ਅਜ ਸਾਰੀ॥੩॥ ਸੇਸਾ ਬਤੀ ਮੇਰੀ
 ਤੂੰ ਦੇਖੁ ਰਾਜਾ ਇਕ ਤੇਲ ਦੁਢ ਕਕੜਾ ਹ

ਤਾਓ ਜਦੋ ਤੇਲ ਜੇ ਅਗ ਦੇਵਾਗੁ ਤਪੋ ਪਕ ੨੫੮
ਕੁਦ ਸਤ ਮੇਗਾ ਸਜਾਵਿ ਚਿਪਾਓ ਸਚ ਨਿ
ਕਲੇਸ਼ੁ ਠਿਆਸ ਚਿਅਾਦਾ ਅਖੀਵੇ ਖਿਕੇ
ਕੁਸ਼ਕ ਲਿਕ ਲਾਓ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਜੇ ਉਗ
ਲੀਦਾਗੁ ਲਗੇ ਫੇਰ ਕਰੇ ਜੇਹ ਨੀ ਕੋਈ ਤਬ
ਚਾਓ ॥ ੪ ॥ ਜੀ ਮਨੋ ਸਾਇਆ ਸਰਵਾਹ
ਨ ਨੂੰ ਜੀ ਉਸਨੇ ਉਠ ਕੇ ਇਕ ਚਪੇ ਨੁਮਾਰੀ

ਕਹਿ ਦਾ ਫੇਰ ਬਰਾਬਰੀ ਬੋਲ ਨਾ ਹੋ ਕਰੇਗਾ
ਜਬ ਹਥਾਰੀ ਮੀਆਂ ਮੇਥੁ ਕਾਰੇ ਅਖੀ ਦੇਖ
ਨਿਸਾਨੀਆਂ ਮੇਥੁ ਆਇਆ ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਦੇ ਪੁ
ਰਨਾ ਭੇਤ ਸਾਰੇ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਗੁਨਾ ਗੁਨਾ
ਦੇ ਸਕੋਈ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਰੰਨਾ ਵਡੀ ਹਾਹਮ
ਗੀ ॥੫॥ ਹੇ ਹੁਕਮ ਨਾ ਫੇਰ ਦਾ ਕੋਈ ਅਗੋਪ
ਰੇ ਸਾਨ ਸਭੇ ਪਰਦਾਰ ਹੋਇਆ ਬਰਨਥ

ਰਨਪਏਕਬਦੇਲੋਕਸਾਰੇਕਹਿਰਵਾਨਜ
ਹੋਸਿਰਦਾਰਹੋਇਆ। ਹੁਕਮਕੀਤਾਸੇਸਦ
ਜਲਾਦਲਿਆਵੇਈਮੀਖਲਕਤੇਸਹਿਰ
ਵੈਰਾਨਹੋਇਆ। ਕਾਦਰਯਾਰਵਜੀਰਨੂੰ
ਦੇਗਾਣੀਤੁਸਾਰੀਅਕਲਕੇਵੀਦਰਕਾਰ
ਹੋਇਆ। ੬। ਖੇਖਬਰਹੋਈਗਣੀਇਹ
ਰਾਨੂੰਜਿਸੁਜਾਇਆਪੁਰਨਪੁਤਮਾਈ॥

੨੫੬

ਕਾਰਨੂੰ ਜੀ ਮਿਆਸੀ ਜਿਸੁ ਜੀ ਮਦਿਆਲ ॥ ੨੫੭ ॥
ਇਆਸੀ ਦਾਗੇ ਮੇਨੂੰ ਜਿਨਾ ਵਿਚ ਨਸ
ਰ ਰਯਾਉ ਕੋਈ ਐਸੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾ ਜੀ ਮਨਫੇ
ਰ ਕੋਨੂੰ ॥ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਕਹਿ ਦਾਸ ਰਵਾਹ
ਣਗ ਜਾਤ ਦੇਵਸ ਦਾ ਜੇਤੁ ਸੀ ਵਰੇ ਏਨੂੰ
॥ ੮ ॥ ਜਾਲ ਜਗਨਾਰਾ ਜਿਆ ਗਾਲ ਸਚੀ
ਜਿਸੁ ਗਲ ਦਾ ਭਰ ਮਦਿ ਚਾਹਿਆਈ

ਕਹਿਦੀ ਇਛੁਗਾਰਾਜਿ ਅਹੋਸਕੀ ਜੇ ਕੂੜੀ
ਤੁਹਮਤ ਪੁਕਰਨੀ ਮਾਰਿ ਆਈ ॥ ਆਖੇ
ਲਗ ਜਨਾਨੀ ਆਰੂਹੀ ਆਵੇ ਕਰਮ ਅੰ
ਪਣਾ ਮਥਿ ਚਹਾਰਿ ਆਈ ॥ ਕਾਦ੍ਰਯਾਰ
ਰਜੇ ਸਰਵਾਹਣ ਅਗੇ ਰਾਣੀ ਇਛੁਗਾ
ਜਾਇ ਪੁਕਾਰਿ ਆਈ ॥ ੯ ॥ ਰੇ ਰਹੇ ਨਾ
ਵਭਾਜਿ ਆਮੁ ਲਗ ਜਥੇ ਸੇਵਖਤ ਜਲਦ

ਸਦਾਵਦਾਈ॥ ਪਾਸਰੋਵਣੁ ਜੀਰਦਿਵੰ ੨੫
ਨਖਲੋਦਿਲਰਜੇਦੇਤਰਸਨਾਅਵਦਾ
ਈ॥ ਏਦੇਹਥਤੇਪੈਰਅਜਾਦਕਰੇਮੁਹੰ
ਆਪਰਾਜਾਟੁਰਮਾਵਦਾਈ॥ ਕਾਦਰਯੰ
ਰਖਲੋਇਕੋਮਓਤਾਈ॥ ਪੁਰਨਭੁਗਤ
ਸਲਾਮਬੁਲਾਵਦਾਈ॥ ੧੦॥ ਜੇਜੇਰਨ
ਬਾਦੇਦੇਨਾਲਕੋਈਪਕੜਬੇਗੁਨਾਹਾਮੀਰ

ਵਾਇਮੇ॥ ਅਕਿਸਨੂੰ ਖੋਲਕੇ ਦਿਲ ਦਾ ਭੇਤ ਦ
ਸਾਜੇ ਹਕੂ ਪਾਤਰੁ ਨਾ ਹਕਰ ਅਇਆਮੇ॥
ਮੇਤਾ ਸੂਰਨਾ ਹਾਅ ਪਟੇਤਾ ਲਿਆਨੂੰ ਜੇ
ਹਕੂ ਕਰਮਨ ਸੀਬ ਦਾ ਪਾਇਆਮੇ॥ ਕਾਰ
ਯਾਰ ਕਹਿ ਦਾ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਚਿਖੇ ਮਾਂ ਮ
ਤਰੇਈ ਨੇ ਚੋਰ ਬਣਾਇਆਮੇ॥ ੧੧॥ ਸੀਤ
ਸਮ ਸੂਰਾ ਜਾ ਬਧ ਹਰੀ ਨਾਹੀ ਕਹਿ ਦੀਇ

ਫੁਰਾਵਾਸਤਾਪਾਇਕੇਵੇ। ਅੰਬਵਢਕੇਅ
ਕਾਂਨ੍ਹਿਵਾਕੁਕਰੇਪਛੇਤਾਵਸੇਵਖਤਵਿਹਾਇ
ਕੇਵੇ। ਬੂਟਾਆਪਣਾਆਪਤ੍ਰਿਪੁਟਣਲਗੇਰੰ
ਜਾਮੁਢਤਾਈਉਖਗਾਇਕੇਵੇ। ਕਾਦਰਯੰ
ਰਜੇਪੁਰਨਮਕਵਾਇਓਈਬਾਪਕਉਣਬੁ
ਲਾਵੀਗਾਆਇਕੇਵੇ। ੧੨। ਸੀਨਸਕਲਨੰ
ਰਜੇਦੀਨਰਮੰਦੀਕਹਿਰਵਾਨਹੋਕੇਕਹਿ

੨੫੬

ਦਾਨਾਲਗੁਸੇ॥ ਬਾਹਰਜਾਇਕੇਮਾਰੋਹਲ॥
ਲਖੋਰੋਛੰਨੇਵਿਚਿਪਾਵੋਜਿਤਨੀਰਤਜੁਸੇ
ਏਦੇਦਸਤਸਵਾਰਕੇਵਦਿਓਜੇਵਾਗੁਬਕ
ਰੇਇਸਦੀਸਾਂਨਖੁਸੇ॥ ਕਾਦਰਜਾਰਜਦ
ਰਾਜੇਦਾਹੁਕਮਹੋਇਆਪਕੜਲਾਇਆ
ਜਲਾਦਾਨੇਵਖਤਓਸੇ॥ ੧੩॥ ਸੁਆਦਸ॥
ਹਿਬਥੇਲਿਖਿਆਲੇਖਏਹੋਪੁਰਨਭਗਤ

ਨੂੰ ਲੈ ਜਲਾ ਦਚਲੇ। ਕੀਧਾ ਕਾਲੀਆ ਸਹਿ ੨੬੦
ਰਹ ਰੂਤਾ ਲਹੇਇਆ ਪਾਸ ਰੇਵਨ ਵਜੀਰ
ਦਿਵਾਨ ਖਲੋ। ਤਦੇ ਗੁਜਾਆਇਆ ਰਾਣੀ
ਇਛੁ ਰਾਨੂੰ ਨਿਕ ਜਾਨ ਨਜਾਦੀ ਹੇ ਕਿਸੇਗ
ਲੋ। ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਮੀਆ ਮਾਮਾ ਪੁਤ੍ਰਾਨੂੰ ਲੁ
ਣਾ ਮਾਰਦੀ ਜਹਿਰ ਚਟਾਇ ਭਲੋ॥੧੪॥
ਸੁਦਾ ਜਾਮਨੀ ਦੇਹੁ ਫੁਰਾਵਨੀ ਹਥੁ ਠਾ

ਲਿਖ ਕੇ ਭੇਜਿਆ ਖਤ ਚੋਰੀ ॥ ਪੁੜ ਬਣਨ
ਲਗੇ ਮੇਰਾ ਪੂਰਨਾ ਵੇਵੇ ਖਕੇ ਹੀ ਕੁ ਦਿਤੀ
ਆਮਾਉ ਲੋਗੀ ॥ ਆਖੇ ਲਗ ਮੇਰੇ ਅਜੇ ਹ
ਈਵੇ ਲਾਏ ਸੇਵ ਖਤ ਛੁਡਾਵ ਸਾਨ ਲਾਜ
ਰੀ ॥ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਕਿਉ ਜਾਨ ਗਵਾਵਨਾ
ਪੈਲਾਇ ਦੇ ਨੀਹਾ ਤੁਹ ਮੰਤਾ ਵਲ ਹੋਰੀ ॥
੧੫॥ ਤੇ ਇਤ ਰਫ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਜੀਵ ਦੇਣੀ

੨੬

ਪੂਰਨਆਖਦਾਵਤਨਾਅਵਣੀਈ। ਜੇਕ ३੬?
ਰਜੀਵਣਾਲਖਹਜਾਰਵਾਰਿਆਅੰਤਫੇਰਿ
ਮਾਏਮਰਜਾਵਣਾਈ। ਖਤਵਾਰਕੇਪੂਰਨ
ਨੇਲਬਸੁਟੀਕੋਹਰੀਗਲਤੇਧਰਮਗਵਾਣ।
ਈ। ਕਾਦਰਯਾਰਅਣਹੀਦੀਕਰਨਕੇਤਰ੍ਹੇ
ਅਕਸਰਫੇਰਉਨਾਪਛੇਤਾਵਣਾਈ। ੧੬।
ਜੇਇਜੁਲਮਕੀਤਾਮਾਤਾਮੇਰੀਏਨੀਪੂਰਨ

ਆਖਦਾ ਪੂਰੀ ਨਾ ਪਵੇ ਤੇਰੀ ਅੰਦਾ ਘਾਤ ਕ
ਮਾਇਓਈ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਛੁਡਿ ਕੇ ਤੁਧ ਦ
ਲੀਲ ਫੇਰੀ ਜੇਹੀ ਬਣੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਹੁਣਿ ਕਟ
ਲੈ ਸਾਮਰ ਜਾਵੇਗੀ ਰੋਦਣੀ ਮਾਓ ਮੇਰੀ ਕ॥
ਦਰਯਾਰ ਜਲਾਦਾ ਨੂੰ ਕਹੇ ਪੂਰਨ ਮਿਲਿਓ
ਠਹੇਰੋ ਮਾਓ ਨੂੰ ਇਕ ਵੇਰੀ ॥੧॥ ਅੰਨ ਅਰ
ਜ ਕੀਤੀ ਸਰਮਾਇ ਰਾਜੇ ਤੁਸਕ ਰਜਲਾ ਦਖ

ਕੇਵਦੇਨੀ॥ ਗਣੀਇਫੁਰਤੇਪੁਰਨਭਗ
 ਤਦੇਵੇਜਾਦੀਵਾਰਓਥੇਮਿਲਿਰੇਵਦੇਨੀ॥
 ਪਾਣੀਭੋਲਕੇਹੀਸੁਦਾਨੀਰਦੇਵੇਜਾਦੀਵਾ
 ਰਦਾਹਿਰਸਓਹਧੋਵਦੇਨੀ॥ ਕਾਦਰਯਾ
 ਰਜਲਾਦਟੇਰਿਪਏਕਲੇਪੁਬਮਾਇਥੋਵਿ
 ਇਅਹੋਵਦੇਨੀ॥ ੧੮॥ ਗੋਨਗਮਖਾਧ०
 ਗਣੀਇਫੁਰਨੇਹਾਂਹੀਮਾਰਦੀਰਬਦੇਦੁ

ਖਬੂਹੇ ਖੁਬ ਫੜਨਾ ਬਿਗਾਨਿਆ ਮਾਪਿ
ਆਦੇ ਪੁਰਨ ਭਗਤ ਨੂਲੇ ਗਏ ਬਾਹਰ ਜੁ
ਹੋ ਚਿੰਦ ਦਸਤ ਸਦਾ ਬੰਕੇ ਵਾਹਿਗੋ ਨੇ ਚਿੰਦੀ
ਲੇ ਬਵਹਾਈ ਨੇ ਵਿਚ ਖੂਹੇ। ਕਾਦਰ ਯਾ
ਰਮੀ ਆਲਹੂਦੇ ਖਕੇ ਜੀਲੂ ਨਾਨਾ ਓਦੀ
ਹਾਰ ਸਿੰਗਾਰ ਸੁਹੇ। ੧੯॥ ਟੇਫੇ ਰਖ ਲੇ
ਇਕੇ ਸਿਫ ਤਕਰਦਾ ਇਨਤੀ ਮਤਾ ਖਾਨ

ਨਿਵਾਇਦਿਤੇ॥ ਰਾਜੇਭੋਜਉਤੇਅਸਾ ੨੬੨
ਵਾਰਹੋਈਆਮਾਰਅਰੁਆਮਕਲੁਭੁਲੁ॥
ਇਦਿਤੇ॥ ਪੂਰਨਭਗਤਵਿਚਾਰਾਸੀ
ਕੋਣਕੋਈਯੁਸਬਜੇਹੋਤੇਖੁਹਵਹਾਇ
ਇਤੇ॥ ਕਾਦਰਯਾਰਤੀਮਤਾਜਾਤਭੁਦੁ
ਮਿਰਜੇਜੇਹੋਤਾਥਾਇਮਰਵਾਇਦਿਤੇ
॥੩॥ ਕਾਫਕਰਮਜਾਬੀਦੇਦੇਜਾਗਦੇ

ਨੀਸਾਈਆਂ ਲਸਬਬ ਬਣਾਉਦਾਂਈ
ਰਬਬੇ ਪਰਵਾਹੁ ਬਿਅੰਤੁ ਹੇਜੀ ਓਦਾਅੰ
ਤਹਿ ਸਾਬਨਾ ਆਵਦਾਈ ॥ ਸਿਰੋਪਾ
ਉਬਨਾਵਦਾ ਕੈਦੀ ਆਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇ ਕੇ ਸੁਖ
ਵਿਖਾਵਦਾਈ ॥ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਪਰਸਾ
ਬਤੀ ਦੇਖਾ ਅਗੇ ਪੂਰਨ ਸਾਬਤੀ ਬੈਠ
ਲਾਪਾਵਦਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਕਾਫ਼ ਕਈ ਜਾ

ਮੁਦਤਾਗੁਜਰਗਈਆਬਾਂਗਬਰਸ ੨੬੪
ਹੋਏਖੂਹੋਵਿਚਿਪਾਏਸਾਈਕਰਮਕਿ
ਤਾਬਖਸਨਹਾਰਹੋਇਆਇਕਹੁਕਮੁ
ਦਾਆਨਸਬਬਪਾਏਖੁਸੀਹੋਈਸਿ
ਗੋਰਖਨਾਬਨੂਜੀਸਿਆਲਕੋਟਦੀਤ
ਰਫਨੂਸੈਲਆਏਕਾਦਰਯਾਰਉਸ
ਖੂਹੋਤੇਕਰਨਰੂਗਾਇਕਸਾਧਲੇਪਈ

ਨੂਡੋਲਜਾਏ॥੨੨॥ਲਾਂਮਲਜਸੀਸ०
ਧਵਹਾਉਣਲਗਾਤਲੇਪਾਣੀਦੇਵਲ
ਧਿਆਨਕਰਕੇ॥ਵਿਚੇਅਦਮੀਦਾਬੁਤ
ਨਜਰਆਇਆਸਾਧਦੇਖਦਾਬਹੁਤ
ਧਿਆਨਕਰਕੇ॥ਖਾਧਾਖਉਫਤੇਹੋਸ
ਨਾਰਹੀਕਾਈਉਨਾਸਾਧਦੀਵਲਰਹੁ
ਕਿਰਕਰਕੇ॥ਕਾਦਰਯਾਰਜਾਆਖਦਾ

ਗੁਰੂਤਾਈਅਜਜੀਵਿਆਜੇਕਿਵੇਮੇਮਰ ੨੬੫
ਕੋ॥੨੩॥ਅਮੇਮੇਜਾਗੁਰੂਜੀਗਇਆ
ਖੁਹਉਤੇਤਲੇਪਾਣੀਦੇਵਲਭਪਿਆਨਕੀ
ਪਾਇਆਹੋਇਆਵੇਖਹੋਰਾਨਅਚਰ
ਜਸਾਧੋਵਿਚੋਆਦਮੀਦਾਬੁਤਨਜਰਾਅੰ
ਇਆਕਰੇਕਰਮਤੇਚਲਕੇਆਪਦੇ
ਖੋਰੇਆਦਮੀਕੇਉਹਜਿਨਕੁਰੂਤਛਾਇ

ਆ॥ ਕਾਦਰਸਾਰ ਅਚਰਜ ਦੀ ਗਲ
ਸੁਣਕੇ ਸਾਰਾ ਭੇਰਾ ਸਣੇ ਗੁਰੂ ਉਠਿ ਧਾਇ
ਆ॥ ਮਝਾਨਿ ਨ ਨਾਲ ਦੇ ਸਾਧ ਖਸੇ ਸਹੇ
ਏ ਗੁਰੂ ਪਾਛਿ ਆਪ ਖੜੇ ਇਕੇ ਜੀ॥
ਸਚ ਆਖ ਖਾਤੂ ਹੈ ਕਉਣ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਅ॥
ਖਦਾ ਸਾਮਣੇ ਹੋਇ ਕੇ ਜੀ॥ ਵਾਰੀ ਵਰੀ ਲ
ਗਾ ਮੁਹ ਆਦਮੀ ਦੇ ਪੂਰਨ ਬੋਲਿ ਆਸੀ॥

ਅਗੋਰੇਇਕੇਜੀ। ਕਾਦੁਯਾਰੇਮੇਰੂਪਹਾ
 ਆਦਮੀਦਾਹਥਵੇਖਲੋਤੁਸੀਜੋਹਿਕੇ
 ਜੀ। ਦਾਉਦਾਸਤਾਪਾਇਕੇਕਹੇਪੂਰਨ
 ਮੰਨੋਰਬਦੇਨਾਉਸੁਆਲਮੇਰਾ। ਤੁਰਸ
 ਵਾਲੇਹੋਸਾਈਦਾਰੂਪਤੁਸੀਬਾਹਰਕ
 ਢੁਕੇਪੁਛੋਹਵਾਲਮੇਰਾ। ਜੇਹੀਬਣੀਹੋ
 ਆਖਸੁਣਾਉਸਾਮੇਜਿਸਦਾਸਤੇਹੋਇ

ਅਪੇਹਾਠਮੇਰਾ ਕਾਦਰਯਾਰਮੇਰੁਪਹੰ
ਅਦਮੀਦਾਬਾਹਰਕਢਕੇਪੁਛੇਹਵਾਲ
ਮੇਰਾਨਵਹੇਹੁਕਮਜੁਬਾਨਥੀਗੁਰੂਕੀ
ਤਾਭਿਗੀਬੀਨਵਹਾਵਦੇਤੁਰਤਰੇਲੇ॥
ਜਦੋਬਾਹਰਆਇਆਗੁਰੂਲੇਖਭਿਠੀ
ਜਿਵੇਸੁਤਕਾਹੀਦਾਹੇਸੇਰਬੇਲੇਸੋਹਣੀ
ਸੁਰਤਦੇਵਿਚਨਾਫਰਕਕੋਈਸਿਰਫੇਰਿ

ਆਗੁਰੂ ਨੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ॥ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਪ੍ਰਦਾ
 ਇਨ੍ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਸਚਾਰ ਬਜੇ ਇਸ ਦੇ ਜ
 ਖਮ ਮੇਲੇ ॥ ੧ ॥ ਲਾਂ ਮਲੇ ਬਚੁ ਕਾਇ ਕੇ ਚੁ
 ਰੂਨੇ ਸੀ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਨੂੰ ਆਦਾ ਹੋ ਨਾਲ
 ਡੇਰੇ ॥ ਬੈਠ ਨਾਲ ਤਰੀ ਦਦੇ ਪੁਛਿਆ ਨੇ ਕੇ
 ਹੜੇ ਸਹਿਰ ਨੀਲ ਤ੍ਰਿਕਿਆ ਪਰਿ ਤੇਰੇ
 ਕਿਸ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਕੀ ਹੋ ਨ ਉਤੇਰਾ ਕਿਸ ਨੇ

੨੬੧

ਖੁਹਪਾਇਆਵਦੁਪਾਸਤੇਰੇ ਕਾਦਰਯਾ
ਰਸੁਨਾਵਦਾਗੁਰੂਤਾਰਬਜਾਣਦਾਜੇਬਣੀ
ਨਾਲਮੇਰੇ॥੨੮॥ਅਲਟਾਆਖਦਾਮੁਲਉ
ਜੈਨਸਾਰਾਗਜੇਬਿਕ੍ਰਮਜੀਤਦੀਵਲਤੇ
ਜੀ॥ਏਸਮੁਲਖਾਂਆਇਆਸਾਰਾਬਾਪਦ
ਦਾਸਿਆਲਕੇਟਬੈਠਾਹੁਣਮਲਕੇਜੀ॥੧॥
ਰੰਨਨਾਉਤੇਪ੍ਰਕਾਸਵਾਹੁਣਦਾਜੀਜਿਸਦ

ਢੁਕੇਸੁਟਿਆਭਾਲਹੇਜੀ॥ਕਾਢਯਾਰਜੀ॥੨੬॥
ਆਪਣਾਆਪਦਸੇਤਦੋਖੋਲਦਸਾਅਰੇ
ਗਲਹਾਜੀ॥੨੬॥ਯੇਯਾਦਕਰਿਚੇਲਿ
ਆਕਹਿਅਕੋਲੇਏਹੇਗੁਰੁਹੇਜਗਤਨੂ
ਤਾਰਨਹਾਰਾ॥ਕੁਛਮੰਗਲੋਬੇਪਰਦਾਹੀ
ਅੰਬੋਟਿਲੇਬਾਲਗੁਦਾਈਦਾਸਿਤਭਾਰ॥
ਏਦਾਜੇਗੁਦਰਗਾਹਕਬੂਲਪਮਾਅਥਾਏ

ਕਦਾਕੁਲਜਹਾਂਨਸਾਰਾ

॥੩੦॥੬੦॥੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਬਤੀਜੀਚਲੀ॥ ਅਲਫਾਅਖਸੁਣਾ

ਵਦਾਰੁਗੁਰੂਤਾਈ॥ ਕਿਸਾਹਾਲਹਕੀਕਤੁ॥

ਖੋਲਕੇਜੀ॥ ਨੇਕੀਆਉਤੇਬਾਪਦੀਯ॥

ਦਕਰਕੇਸਭੋਦਸਦਾਓਸਨੁਖੋਲਕੇਜੀ ॥ ੨੬ ॥
ਗੁਰੂਨਾਥਸੁਣਕੇਉਸਦੇਦਰਦਰੁਨਾਹੀਸੂ
ਰਤੁਦੀਆਅਖੀਰੋਲਕੇਜੀ ॥ ਕਾਦਰਯਾ
ਰਸੁਨਾਵਦਾਗੁਰੂਤਾਂਈਕਿਸਾਦਰਦਟਿ
ਰਾਕਦਾਫੋਲਕੇਜੀ ॥ ੧ ॥ ਬੇਬਹੁਤਮੇਲਾ
ਭੁਲਾਜੀਮਿਆਸਾਖਾੜਪਉਲਰੀਪਾਇ
ਆਬਾਪਮੇਨੂੰ ॥ ਵਾਰੀਵਰੀਮੇਗੁਰੂਜੀਬ ॥

ਹਰਆਇਆਜਦੋਹੁਕਮੁਕੀਤਾਬਾਬਲਾ
ਪਮੇਨੂੰ। ਲਾਗੀਸਦਕੇਕਰਨਵਿਆਹੁਲ
ਗੇਚਵਿਰਮਾਸੀਰੀਮਦਾਤਾਪਮੇਨੂੰ। ਕਾਦ
ਰਯਾਰੇਮੇਆਖਿਆਬਾਪਤਾਈਨਹੀਭਾਵ
ਦੀਏਹੁਗਲਆਪਮੇਨੂੰ॥੨॥ ਤੇਤਕਤਿ
ਠਾਬਾਬਲਵਲਮੇਰੇਦਿਠੇਸਮਾਝਿਆਮੇਰੇ
ਈਕਹਿਰਵਾਨੀ। ਕਿਵੇਰਬਕਰਣਾਤੇਆ

੨੭

ਪਿਆਸੂਕਰਹੁਕਮੁਜੁਬਾਨਥੀਮਿਹਰ ੩੭੦
ਬਾਨੀ॥ ਜਾਇਪੁਕਨਾਮਾਇਨੂੰਟੇਕਮਥ०
ਗਲਸਮੰਝਣੀਗੁਰੂਜੀਹੋਸਦਾਨੀ॥ ਕਾਦ
ਰਯਾਰਜਾਜਾਇਕੇਮਹਿਠਵਹਿਅਦੇ
ਖਲੁਣਾਦਾਹੋਇਅਮੀਸਿਦਕਫਾਨੀ॥
੩॥ ਸੇਸਾਬਤੀਨਰੀਹੀਵਿਚਿਓਦੇਮੇਨੂੰ
ਪਕੜੇਪਾਸਬਹਾਂਨਲਗੀ॥ ਗੁਰੂਨਾਥ

ਜੀਗਲਨੀਸਮਸ਼ਿਅਜੇਕੰਡਾਜਿਮੀਅ
ਸਮਾਨਦਾਤੋਡਨਲਗੀ।ਕਿਨੀਖਿਚਕੇ
ਅੰਦਰੇਬਾਹਰਾਇਆਜਾਂਦਾਧਰਮ
ਭਿਠਾਜਿੰਦਜਾਂਨਲਗੀ।ਕਾਦਰਸਾਰ
ਜਾਂਰਾਤੂਨੀਆਇਆਰਾਜਾਉਸਨੂੰਨਲ
ਸਲਾਂਹੁਸਿਖਾਣਲਗੀ॥੬॥ਜੀਅਜ
ਦੇਸੁਣੀਰਾਜੇਗਲਏਡੀਓਸੇਵਖਤਮੇ

ਨੂੰ ਸਦਵਾਇ ਕੇ ਜੀ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਥ ਜੀ ਗਲ ਨੂੰ
 ਸਮਾਇਣ ਜੇ ਪਾਮਾ ਰਿਆ ਪਾਸ ਬਹਾਇ
 ਕੇ ਜੀ ॥ ਓਸੇ ਵਖਤ ਜਲਾਹਾਨੀ ਆਖਿਆ ਸੁ
 ਖੁਹੇ ਵਿਚਿ ਪਾਓਇ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕੇ ਜੀ ॥ ਕਾਦਰ
 ਯਾਰ ਮੀਆ ਖੁਹੇ ਏਸ ਅੰਦਰ ਕਰ ਗਏ ਨੀਦਾ
 ਖਲ ਆਇ ਕੇ ਜੀ ॥ ਪਾਹੇ ਹਾਲ ਸੁਣਾਇਦ ॥
 ਗੁਰੂ ਤਾਈ ਕੇ ਹਵਰ ਤਿਆਏ ਹੁਨ ਜੁਲੀ ਮੇਨੂੰ

ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਦਸੁਨਾਹੀ ਸਭੋਰ ਬਦਿ
ਖਵਦਾ ਸੁਲੇ ਮੇਨੂੰ। ਕਰੇ ਕਰਮ ਫਕੀਰ ਜੀ
ਵਾਸਤਾ ਜੋ ਹੋ ਨੈਨ ਪਗਾਂ ਚੁ ਸੁਲੇ ਮੇਨੂੰ।
ਕਾਦਰ ਜਾਰ ਸੁਣਾਵਦਾ ਗੁਰੂ ਤਾਈ ਪਿਛਾ
ਦੇਵਣਾ ਨਹੀ ਜੇ ਸੁਲੇ ਮੇਨੂੰ॥੬॥ ਖੇਖ ਸੀ ਹੋ
ਈ ਗੁਰੂ ਨਾਥ ਜੀ ਜਲ ਪਾਇ ਕੇ ਪੁਰਿਆ
ਤਰਤ ਮੀਤਾ ਹਥੀਆ ਪਣੀ ਚਿਸ ਦੇ ਮੁਹਲ॥

ਇਆਪੜਦੇਖੁਲਗਏਜਦੋਪੁਟਪੀਤਾਠੇ ੨੧੨
ਰਪਾਇਪੜਦਾਗੁਰੂਨਾਥਨੇਜੀਪੁਰਨਭ
ਗਤਤਾਈਸਵਾਪੰਨਕੀਤਾਕਾਦਰਸਾਰ
ਗੁਜਾਰਕੇਵਰੇਬਾਰਾਖਸਤਾਲਤਾਂਈਮੰਦ
ਹਾਲਕੀਤਾ॥॥ਦਾਲਦੇਨਲਗਾਰੁਖਸਦ
ਰਿਸਵੇਲੇਗੁਰੂਆਖਦਾਬਚਾਜੀਮੁਲਖਜਾ
ਹੋਦੇਖਮਾਇਤੇਬਾਪਨੂੰਠੰਢਪਵੇਦੁਖਕ

ਇਆਜਾਇਕੇਸੁਖਪਾਵੋ॥ ਪੂਰਨਆਖਦ॥
ਬੇਸਾਬਹੇਜੀਕਿਨਪਾੜਕੇਅੰਗਬਿਰੁਤਤ॥
ਹੋ॥ ਕਾਦਰਯਾਰਸੁਣਾਵਦਾਗੁਰੁਤਾਂਈ॥ ਮਿ
ਹਰਬੰਨਗੀਦੇਪਰਿਹਿਚਿਅੰਦੋ॥ ੯॥
ਜਲਜਰਨਾਪਉਖਿਆਲਮੇਰੇਗੁਰੂ॥
ਖਦਾਜੇਗਕਾਮਾਉਣਅਉਖਾ॥ ਫੁਕਾਟਿ
ਕਰਤੇਸਬਕਥੁਲਕਰਨਾਦੁਨੀਯਾਛੁੜ

ਦੇਣੀ ਮਰਜਾਨ ਅਉਖਾ ਜੇਹੜੇ ਮਾਰ ਕਰੇਧ
 ਨੂ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇ ਮੰਦੇ ਹਿਰਸ ਦਾ ਤੇ ਫੁਨ ਮਾਨ ਅ
 ਉਖਾ ਕਾ ਦਰ ਯਾਰ ਕਹਿ ਦਾਰੂ ਪੂਰਨ ਤਾਂਈ
 ਏਸ ਜੇਗ ਬੈਰਾਗ ਦਾਰਾ ਹਾ ਅਉਖਾ ॥ ੯ ॥ ਰੋਰ
 ਇਕੇ ਪੂਰਨ ਆਖ ਦਾਏ ਲਫ਼ ਫੁਰਤੇ ਰਾ ਕਿ
 ਥੇ ਜਾਵਸਾ ਮੇ ਠਾਕਾ ਫਿਕਰ ਤੇ ਸਬਰ ਕ ਬੁ
 ਲਕਰਨਾ ਤੇ ਰਾਹੁ ਕ ਮੁਬਜਾਇ ਲਿਆਵਸ ॥

ਮੇ॥ ਕਰੋ ਕਰਮ ਸਰੀਰ ਤੇ ਹਥ ਰਖੋ ਖਿਜਮ ਤ
ਦਾਰ ਗੁਲਾਮ ਕਾ ਹਾਵੁ ਸਾਮੇ॥ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਤ
ਵਸਿਆ ਹੋ ਗੁਜੇ ਹਵੀਟ ਹਿਲ ਸਾਬਤੀ ਨਾਥ
ਕਮਾਉ ਸਾਮੇ॥ ੧੦॥ ਜੇ ਜੇਰ ਬਿਜੇਰ ਹੋ ਗੁਰੂ ਅ
ਗੇ ਪੂਰਨਾ ਮਾਨ ਕੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਉ ਦਾਜੇ॥ ਗੁਰੂ
ਇਕ ਸਰੀਰ ਤੇ ਲਿਟ ਕਤਰੀ ਕਿਨ ਪਾੜ ਕੇ ਮੰਦੁ॥
ਪਾਵ ਦਾਜੇ॥ ਗੇਰੀ ਦਾਰ ਪੁਸਾਕੀਆ ਖੇਲ ਬ

ਰਚਾਹਈਆਪਣੀਨਾਥਪਹਿਰਾਵਦਾਜੇ
ਕਾਦਰਯਾਰਗੁਰੂਸਵਾਣਖਵਿਚੋਪੁਰਨ
ਭਗਤਾਮਹਿਤਬਣਾਵਦਾਜੇ॥੧੧॥ਸੀਨਸੁ
ਣੈਲੋਕੇਕਿਸਾਆਸਕਾਦਾਜਿਨਰਬਦੇਨਾਉ
ਤੇਜਿਦਵਾਰੀ॥ਓਨਜਾਨਤੇਮਉਤਕਬੂਝ
ਕੀਤੀਪਰਸਾਬਤੀਦਿਲੋਨਾਮੁਲਹਾਰੀ॥
ਰਬਜਦਕਦਉਨਾਨੁਬਖਸਦਾਜੇਦੁਖਦੇ

੨੭੬

ਕੇਸੁਖਦੀਕਰੇਕਾਰੀ॥ਕਵਰਯਾਰਜਿਦਾ
ਹੋਇਰਹੋਕਈਉਸਨੂੰਪੇਦੀਹੋਸਰਮਦੀਲ॥
ਜਸਾਰੀ॥੧੨॥ਸੀਨਸਹਿਰਪਹਿਲੇਰਾਣੀ
ਸਿੰਦਾਦੇਪੂਰਨਚਲਿਆਖਾਕਰਮਾਇਕੇਜੀ
ਕਹਿਆਜੋਗੀਆਸਭਨਾਏਹੁਰਲਕੇਅ॥
ਵੇਸਿੰਦਾਤੋਫਤੇਪਾਇਕੇਜੀ॥ਅਥੋਕਈਜੋ
ਗੀਓਥੋਹੋਇਆਏਮਹਿਲਾਹੇਠਾਮਦ੍ਰਾਜ

ਬੁਝਾਇ ਕੇ ਜੀ॥ ਕਾ ਦਰ ਯਾਰ ਤੇਰੀ ਸਾਨੀ
 ਖਬਰ ਨਾਹੀ॥ ਆਵੇ ਸ੍ਰੀ ਦਾ ਤੇ ਫਤੇ ਪਾਇ ਕੋ
 ਜੀ॥ ੧੩॥ ਸ੍ਰੀ ਦਸਾਹਿ ਬਦਾਨਾ ਓਧਿਆਇ
 ਕੇ ਜੀ॥ ਪੁਰਨਾ ਆਖਦਾ ਹੁਕਮ ਦੀਟ ਹਥ ਕਾ
 ਈ॥ ਗੁਰੂ ਹਥ ਫੜਾਇ ਕੇ ਦਸਤ ਤੂ ਬਾਖਾਖ
 ਪੁਸਤ ਪਨਾਹਿ ਦੀ॥ ਮਗਰ ਲਾਈ॥ ਗੁਰੂ ਅੰ
 ਖਦਾ ਬਚਾ ਜੀ॥ ਮਤਿ ਸਾਗੀ ਹਰਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ

ਮਸ਼੍ਰਣਾਭੈਣਭਾਈ॥ਕਾਦਰਯਾਰਸਿਭਾਲ
ਕੇਮੁਲਖਾਟਿਰਨਾਮਤਿਦਾਗੁਸ਼੍ਰਰਨਰੁਲ
ਗਜਾਈ॥੧੪॥ਜੁੰਦਜਬੁਰਜੇਕਿਸੇਦੀਹੁ
ਦੀਮੇਨੂੰਕਿਉਆਪਠਾਆਪਕੁਹਾਵਦਾ
ਮੇ॥ਤਵੇਲੁਣਾਦਾਆਖਿਆਮੀਨਿਲੇਦ॥
ਖੁਹੇਪੇਕਿਉਦਸਤਵਦਾਵਦਾਮੇ॥ਹੁਣਿਖ
ਲਿਰਹੇਤੁਸੀਵਬਨੇਮੇਨੂੰਖੇਟਾਹੁਦਾਤੇਵ

ਤਨੁ ਜਾਵਦਾਮੇ॥ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਜੇ ਦੁਨੀਅ॥ ੦੨੧੩
ਦੀ॥ ਕੇ ਰੂਹੇ ਦੀ॥ ਪਾ ਰਿਲਖਾ ਵਿਵਾਹੁ ਕਰਾ
ਵਦਾਮੇ॥ ੧੫॥ ਤੋਇ ਤਾਲਿ॥ ਮਾਵੇ ਦਫਕੀ
ਰਪੂਰਨ॥ ਪਾਹਿ ਲੋਰੇ ਜਗਦਾ॥ ਇਨ੍ਹੀ ਚਲਿ
ਆਈ॥ ਰਾਣੀ ਸੁਦਾ ਦੇ ਸਹਿਰ ਜਾਇ ਵੜਿ
ਆਬੂਹਾਰੇ॥ ਗਾਮ॥ ਘਲਦਾ॥ ਮਲਿ॥ ਆਈ॥ ਪੂ
ਰਨ॥ ਮੁਖ ਥੀ ਜਾਇ ਵੜਿ॥ ਅਵਾਜ ਕੀ ਤੀਰ॥

ਈਖੋਰੋਲੀਹਥਘਲਿਆਈ॥ਕਾਦਰ
ਯਾਰਗੁਲਾਮਬਿਹੋਸਹੋਈਸੁਰਤਦੇਖਸੀ
ਨਤਰਥਲਿਆਈ॥੧੬॥ਜੋਇਜਾਹਰ
ਰੋਲੀਨੁਕਹਿਆਪੂਰਨਘਲਿਰਾਣੀਨੂੰ
ਆਇਕੋਖੋਰਪਾਏ॥ਅਸਾਖੋਰਲੇਣਾਗ
ਣੀਸਿਦ੍ਹਾਥੇਤਸਾਰੋਲੀਆਥੇਨਹੀਮੰਗ
ਣਾਆਏ॥ਪੂਰਨਕਹਿਆਤੇਰੋਲੀਨਾਉ

ਜਰਕੀਤਾ ਪਿਛਾ ਪਰਤ ਕੇ ਰਾਣੀ ਦੇ ਕੋਲ ॥ ੨੭੭ ॥
ਜਾਏ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਮੀਆਂ ਰਾਣੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ
ਗੋਲੀ ਜਾਇ ਕੇ ਤਾਨੇ ਦਾਤੀ ਰਥਾਏ ॥ ੧੧ ॥
ਐਨਾ ਅਰਜ ਸੁਣਿ ਰਾਣੀ ਏਕ ਹਿਅ ਗੋਲੀ
ਭੈਨੂੰ ਸੁਰਤ ਦਾਹਈ ਵਢਾ ਮਾਨ ਮੁਈਯੋ
ਜੇਹੜਾ ਆਇਆ ਹੋ ਅਜ ਫਕੀਰ ਸਾਂਈ
ਮੇਤਾ ਦੇਖ ਕੇ ਹੋਈ ਹੈਰਾਨ ਮੁਈਯੋ ਤੇਰੇ

ਨਾਲੋਤਾਸੇਹਣਾਦਸਿਹਿਸੇਭਵੇਰੀਰਤ
ਇਲਾਹਿਚਿਜਲਮੁਈਯੋ। ਕਦਰਯਾਰ
ਸਾਥੇਨਹੀਓਹਪੇਰਲੇਦਾਭਵੇਰੀਰਤੇ
ਚਿਦੇਖਣੇਦਾਖਲੀਦਾਰਮੁਈਯੋ॥੧੮॥
ਗੈਨਗੁਸਾਆਇਆਰਾਣੀਸਿਵਾਨੁਬੁਧ॥
ਖੋਲਝਰੇਖੇਦੇਹਿਚਿਰਾਣੀ। ਭਰਨਜ
ਰਠਕੀਰਦੀਵਲਾਭਿਠਾਸੁਰਤਵੇਖਦਿ

ਅਉਸਦੀਛਿਕਤਾਣੀ।ਕਹਿਆਰੋਲੀਏ ੨੧੯
ਏਸਨੂੰਸਦਾਅੰਦਰਇਸਦੀਸਕਲਕੇਹੀਮੇ
ਰੇਮਨਭਾਣੀ।ਕਦਰਯਾਰਕਹਿਦੀਜੋਗੀ
ਅਉਅੰਦਰਰਾਣੀਉਦ੍ਰਵੇਮਨਿਮਿਹਰ
ਬਾਨੀ॥੧੯॥ਫੇਫੇਰਾਮਾਖੇਗੁਸੋਹੇਇਪੁ
ਰਨਅੰਦਰਵੜਨਫਕੀਰਾਦਾਕੀਮਨਾਹੀ
ਬਾਹਰਮਾਇਕੇਰਾਣੀਏਖੇਰਪਾਈਏਹੁ

ਇਠਕਰਥੋਛਪਣਾਧਰਮਨਾਹੀ॥ਅਸੀ
ਤਲਬਦੀਦਾਰਦੁਰਖਨੇਹਾਹੋਰਗੋਰਸਾ
ਰੇਮਨੁਭਭਮਨਾਹੀ॥ਕਾਦਰਯਾਰਅਸੀਲੰ
ਦੇਅਸੀਜਾਇਕੋਈਜਾਤਕੁਜਾਤਬਿਸਰਮੁ
ਨਾਹੀ॥੨੦॥ਕਾਠਕੁਲਠਸਿਦੂਖਦਾਖੋ
ਲਰਾਂਣੀਪਨਦਉਲਤਦਾਅਾਇਕੋਦੇਰ
ਕਰਦੀ॥ਹੀਰੇਲਾਲਜੁਵਾਹਰਸੁਵਰਨ

ਚੰਦੀਭਰਥਾਲਾਇਆਂਵਦੀਪੁਰਜਰਦੀ ੨੭੬
ਹਥਜੇਕੁਕੇਆਖਦੀਚੁਲਸਾਂਈਆਂਰੁਜੁ
ਰਹਾਂਗੀਹੋਇਗੁਲਾਮਬਰਦੀ।ਕਾਦਰਯੰ०
ਰਜੀਫੋਰਬੀਆਵੇਆਜੇਰੁਜੁਰਹਾਂਗੀਹੋ
ਇਗੁਲਾਮਬਰਦੀ॥੨੧॥ਕਾਫਕਰਮਕ
ਰੇਵਸੋਕੋਲਮੇਰੇਖੜੀਇਕੋਮੇਅਰਜਗੁਜੰ०
ਰਨੀਹਾ।ਕਰਾਟਹਿਲਫਕੀਰਦੀਰੀਸ਼ੁ

ਮੇਨੂੰ ਭੋਜਨ ਖਾਵੇ ਤਾਂ ਤੁਰਤ ਪਕਾਵਨੀ ॥ ॥ ॥
ਦਰਚਲ ਕੇ ਰੰਗ ਮਹਲ ਦੇਖੋ ਹਛੇ ਫਰਸਦਿ
ਛਾਇਬ ਹਾਵਨੀ ਹਾ ॥ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਤਵ ਜਿ
ਆਹੇ ਗੁਜੇ ਹਰੀਟ ਹਿਲ ਸਾਬਤੀ ਨਾਲ ਕਮ ॥
ਵਨੀ ਹਾ ॥ ਕਕ ॥ ਲਾਮ ਲਿਅ ਮਾਉ ਪਾਭਿ ਪਿਅ ॥
ਕਹੇ ਪੁਰਨਾਮ ਦਰਵਾਕੁ ਬਣਾਇ ਨਾਚੇ ਰਸਾਨੀ
ਅਰੇ ਇਕ ਫਾਹੀ ਵਿਚੋ ਨਿਕਲੇ ਸੇ ਹੁਣਿ ਦਾ

ਭੀਏਹੋਰਨਾਪਾਇਸਯੁਨੀ॥ ਮਹਿਲਾਵਿਚਸੁ ੨੮੦
ਹਉਦੇਤੁਸੀਰਾਜੇਅਸੀਚਲਦੇਭਲੇਸੁਖ
ਟੋਰਸਾਨੀ॥ ਕਾਦਰਯਾਰਕੋਈਭੋਜਨਦੀਭੁ
ਖਨਾਹੀਸਵਾਪਹਿਰਦੀਵਾਟਸੁਖਟੋਰਸਾ
ਨੀ॥ ੨੩॥ ਮੀਮਿਨਤਕੀਤੀਨਾਰਹੇਪੁਰਨ
ਭਿਖਿਅਛੇਦਾਹੀਗੁਰੂਦੇਪਾਸਜਾਏ॥ ਹਥ
ਜੋੜਕੇਪੁਰਨਜਾਇਖਲਾਮੋਤੀਭੋਲਗੁਰਾ॥

ਗੇਦੇਰਲਾਏ। ਗੁਰੂਦੇਖਹੈਰਾਂਨਾਮਚਥੇ
ਇਆਹੀਰੇਲਾਲਜੁਵਾਹਰਕਿਨਪਾਏ। ਕਾ
ਦਰਯਾਰਮੀਆਰਣੀਉਦਾਨੇਏਹੁਖੇਰਤੁਸੰ
ਵਲਘਣਿਆਏ। ॥੨੪॥ ਠੀਨਨਹੀਏਦਉ
ਲਤਾਕੀਮਸਾਰੇਗੁਰੂਆਖਦਾਮੋੜਦੇਆਉ
ਪੁਤਾ। ਦੋਲਭਲੇਟਫਕੀਰਾਂਦਾਕੀਮਨਾਹੀ
ਪਕਾਭੋਜਨਮੰਗਲਿਆਉਪੁਤਾ। ਟਕਰਜੇ

੨੪

ਹੀਠ ਚੀਜ਼ ਹੋਰ ਕੋਈ ਆਨੰਦ ਤੀਹੋਂ ਆਪ ੨੮?

ਭਗਵਾਨ ਪੁਤਾ ॥ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਜੁਵਾਹਰਾਂ ਨੂੰ

ਰੋਕ ਜਾਣੇ ਦਓ ਲਭ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਹਈ ਹਵਾ ਉ

ਪੁਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਵਾਉ ਵੰਗ ਇਸ ਗਲੇ ਕੁਲ

ਕਪੂਰਨ ਮੋਤੀ ਮੋੜਨੇ ਨੂੰ ਸਹਿਰ ਵਲ ਉਸੇ ॥

ਗਣੀ ਸ੍ਰਿਵਾ ਪੂਰਨ ਦਾਰਾ ਹਤ ਕੇ ਖਲੀ ਆਪ

ਜੇਰੀ ਗਮ ਹਲ ਉਤੇ ॥ ਜਾਣੀ ਜਣ ਦਲੀਲਾ ਦ०

ਰਬਦਾਲੀ ਪੂਰਨਸਾਇਵਤਿਆਪੁਰੀਵਖ
ਤਉਸੇ ਕਾਦਰਯਾਰ ਪਰਉਸਦਾਗਾਹਕ
ਨਾਹੀਰਾਣੀਲੇਟਦੀਸੀਜਿਸਗਲਉਤੇ॥
੨੬॥ ਹੇਹਸਆਇਸਲਾਂਮਕਰਦੀਰਾਣੀ
ਉਦਾਪੂਰਨਭਗਤਤਾਈ ਪੂਰਨਭਗਤਉ
ਲਦਕੇਟੇਰਮੀਤਾਹੀਰੇਲਲਜੁਵਾਹਰਰਾ
ਣੀਸਾਰੇਕਿਮਨਾਹੀਪੀਕੇਭੋਜਨਾਇਛਿਆ

ਕਈਸਾਨੂੰਹਜਰਹਈਤੁਕੁਸ਼ਲਿਆਉਪਾ
 ਈਕਾਦਰਯਾਰਮੇਰਾਗੁਰੁਖਟੇਹੁੰਦਾਕਹਿ
 ਦੇਲਤਾਂਨਲਨਚਿਤਲਾਈ॥੨॥ਲਾਮ
 ਲੇਦੀਹੈਤੁਰਤਪਕਵਾਇਗਣੀਫੁਤੀਭੋਜਨ
 ਗਰਮਕਰਵਾਇਕੇਜੀਭੁਤੇਸਿਰੀਚੁਕਾਇ
 ਕੇਗੋਲੀਆਦੀਨਜਰਆਪਲੇਦੀਹਥਪ
 ਇਕੇਜੀਹਥਜੇਫੁਕੇਆਖਦੀਚਲਸਾਈ

੨੯:

ਆਮਥਾਟੇਕਾਆਵਾਮੇਭੀਜੀਇਕੇਜੀ
ਰਯਾਰਲੇਤੁਰਿਆਉਦਾਨੂੰਅਗਰਹੁਸਨਦੇ
ਆਦਮੀਲਾਇਕੇਜੀ॥੨੮॥ਅਲਟਾਮਾਖ
ਦੇਸੁਰਤਰਬਦੀਹੈਪਰਜਿਸੁਨੂਰਬਬਣਾਵ
ਦਾਈ॥ਸੁਰਤਵੰਦਨਾਕਿਸੇਵਲਦੇਖਨੀਹੋਰ
ਸਭਕੋਹਸਬੁਲਾਵਦਾਈ॥ਮਾਰੇਸੁਰਤਾਏਮ
ਰਗਏਆਸਕਕੋਈਅੰਤਹਿਬਾਬਨਾਆਵਦ०

ਈ॥ ਕਾਦਰਯਾਰ ਪਰਦਾਹ ਕੀ ਸੋਇਆਨੂੰ ॥ ੨੬੩ ॥
ਸੋਨਾਆਪਣਾਹੁ ਕਮੁਚਲਾਵਦਾਈ॥ ੨੬੪॥
ਯੇਯਾਦਕਰਦੇਜੇਹੜੀਗਲਨੂੰਜੀਪੁਰਨਾਆ
ਖਦਾਰੁਰੂਜੀਆਵਦੀਏ॥ ਗਣੀਸਿਦਾਮੁਖ
ਤੋਲਾਹਿਪੜਦਾਰਨਰੁਮਕੇਸੀਸਨਿਵਾਵ
ਦੀਏ॥ ਛੁਤੀਭੋਜਨਗੁਰਾਦੇਰਖਅਗੇਹਥ
ਜੇੜਕੇਅਰਜਸੁਣਾਵਦੀਏ॥ ਕਾਦਰਯਾਰ

ਅਸੀਖੜੇ ਦੇਖ ਨੇਹਾਂ ਗਾਣੀ ਕੀ ਇਨਾਮ ਭੋਲਾ

ਦੀਏ ॥੩੮॥੧੦੫੫

ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਖੌਰੀ ਚੁਲੀ ॥ ਅਲਫਾਮਾ ਏ ਜੋਗੀ ਸਭੇ

ਵੇਖਣੇ ਨੂੰ ਚਾਰੇ ਤਰਫ ਚੋਫੇ ਰਿਓ ਪਤਿਘੇ

ਗਾ ਗਾਣੀ ਸੁਝਾ ਮੁਖ ਤੇ ਲਾਹਿ ਪੜਦਾ ਚਹੂੰ

ਓਰ ਦਿਦਾ ਕਦਾ ਦੇਫੇ ਗਾ ॥ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਤੇ

ਰੋਚਖਰਹੇਸਾਬਤਹੋਰਭੋਲਖਵੇਤਾਈਸ ੨੮੪
ਭਭੇਰਾਕਾਦਰਯਾਰਗੁਰੂਤਰਸਦਾਨਹੋਕੇ
ਕਹਿਆਰਾਣੀਏਮੰਗਜੇਜੀਉਤੇਰਾ ॥੧॥
ਬਹੁਤਹੋਗੁਰੂਜੀਦਇਆਤੇਰੀਰਾਣੀਆਖ
ਦੀਕੁਸ਼ਪਰਵਾਹਨਹੀ ॥ਹੀਰੇਲਾਲਜੁਦਾ
ਹਰਸੁਵਰਨਚਾਂਦੀਘਰਮੇਵਦੀਮਾਲਮਤ ॥
ਹਿਨਾਹੀਅਰੇਗੋਲੀਅੰਬਾਂਦੀਆਟਹਿ

ਲਣਾਈ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅਟਕਾਉ ਆਹ
ਕਾਦਰ ਜਾ ਰਦੁ ਆਨ ਦੀ ਖੁਹ ਆਈ ਹੋਰ
ਮੰਗਣੇ ਦੀ ਮਨਚਾਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਭੇਡ ਭੇਡ
ਗੁਰਾਣੀਏ ਮੰਗਾ ਮੂਹੋ ਤਕਸਾਵੇ ਗੀ ਗੁਰੂ ਕ
ਹਿ ਆਹਈ ਵੇਲਾ ਅਗੇ ਦਿਸ ਦੇ ਬਾਗੁ ਬ
ਹਾਰ ਮੇਵੇ ਦਰਸੁਨ ਆਈਏ ਗੁਰਦਾਸੇ ਲ
ਮੇਲਾ ਰਾਣੀ ਸ੍ਰਿ ਦਾਉ ਠਿਕੇ ਨਜਰ ਕੀਤੀ

ਪ੍ਰਾਚੀਨਤਮਾਤਮਾਮਿਲਨਫਲਦੇਲਾ ॥ ੨੮ ॥
ਯਾਰਜੇਤੁਠਏਬਹੁਲਕੋਮੇਪ੍ਰਚਾਰਗਤ
ਏਹੁਦੇਹੁਖਾਅਜਚੇਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸੋਸਾਬਤੀ
ਨਾਲਕਰਬਚਨਬੈਠਾਦਿਲਖੁਸਾਦਿਆ
ਗੁਰੂਨੇਤੋਰਿਆਈ ॥ ਪੂਰਨਚਲਿਆਓ
ਸਦੀਦੁਕਿਹੋਕੇਪਰਗੁਰਾਂਦਾਬਚਨਮੋਇ
ਆਈ ॥ ਰਣੀਸ੍ਰੀਦਾਕਰੇਦੁਲੀਲਮਨਮੇਸੋ

੨੮

NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਕੋਈ ਵਿਚੁ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਾਰ ਜਾਮੁ ॥
 ਪਣੈ ਸਹਿ ਰਵੁ ਫੁਟੀ ਕੀ ॥ ਏਖਰ ਗੋਬਿੰਦ
 ਜਦੇ ਜੀ ॥ ੫ ॥ ਹੋ ਸੇਵਾ ਤੀ ਪੂਰਨ ਭਗਤ
 ਥੋਥੈ ਥੋਠ ਹਾਲ ਹਵਾਲ ਪਛਾਣਿ ਆਈ
 ਜਿਨਾ ਗਲਾ ਥੋਰ ਬਜੀ ਸਿਰ ਦੇਸਾ ਦੇਖ ਕੇ
 ਹਾਤਰੀ ਤਾਰਾਣੀ ਆਈ ॥ ਪੂਰਨ ਆਖਦਾ
 ਮੇਠਿ ਰਹਿ ਸਾ ਆਵਾਰਾ ਣੀ ਗਲ ਕੀ ਜੇ ਰਹਿ

੧
੫

ਕਾਇਆ ਜੇ ਕਦਾਪਰ ਜੀਯਾਰਾਣੀਉ
ਦਾਨੂੰਤੁੰਦਨਾ ਚੰਦ ਦਾ ਚੰਨਿਮਾਇਆ
ਈ ॥ ੬ ॥ ਚੰਦ ਜੋ ਚੰਦ ਜੋ ਚੰਦ ਜੋ ਚੰਦ
ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਦੇਦਗਾ ਤੁਰਜਾ ਵਣਾਈ ਮੇਨ
ਹੀਜਾਣਦੀ ਸਾਮੇ ਰੇਹੁ ਸਨਮੁਠਾ ਜੇਹ ਫੁਾਏ
ਹਾਅਰਜਾ ਫੁਰਮਾਵਦਾਈ ਉਸਨੇ ਰੋਲੀ
ਆਬਾਦੀ ਨਾਲ ਦਿਤੀਆ ਆਖੇ ਫਿਰਦੇ

ਸਾਖਾਭਿਆਵਲਾਈ ਨਿਰਕਯਾਰਸੀਆਵੰ ੨੮੭
ਟੇਜਾਇਪੁਰਨਾਵਲੇਭਾਵੇਭਾਵਾਉਭਾਵ
ਦਾਈ॥॥ ਦਾਲਦਾਭਾਵਾਭਾਵਾਭਾਵਾਭਾਵਾ
ਨੇਪੁਰਣਰਣੀਏਧੋਹਕਮਾਇਗਾਇਆ॥
ਅਸੀਗੁਰਾਦੇਵਾਸਤੇਪਾਇਰਹੀਆਹਥੀਪੇ
ਕੇਕੀਨੀਫੁਰਾਇਗਾਇਆਰਣੀਉਦਾਸੁਣ
ਬਿਹੋਜੋਹਈਸਾਸੀਵਾਗੇਮੇਨੂੰਬਿਹੁਲਾਇ

ਆਕਦਰਜਾ ਮੁਖੀ ਪੁਕਾਰਿਆ
ਦਸੇ ਕੁਝੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਗਾਇਆ
ਮਾਏ ਮਾਏ ਗਤ ॥ ਹੀਤ ਨਮੇ ਗਵੇਰੀ
ਦਾਰੀ ਦਾਰੀ ਗਤ ਲੋਕ ਮੇਤਾ ਬੁਲੀ ਜੇਤੁਮੀ
ਨਾ ਬੁਲਾਈ ਕਾਏ ਜੇਗੀਆਨਾ ਲਪੀਤ
ਲੋਕੇ ਸਿਰਾ ॥ ਗਵੇਰਾ ਬਾਹੁ ਵੇਰੀ ਦਾਰੀ ਜੇਗੀ
ਨਹੀ ਜੇਕਿ ਦੇਖੀ ਤਲੋਕੇ

ਆਨੀਸਵਾਧਾ ਫੁੀਸਾ ॥ ੩ ॥
ਸੁਠਿਕੇਕਰਾਮ ॥ ੪ ॥ ਰਸਮ ॥ ੫ ॥
ਇਕੇਆਵਦਾਛਾ ॥ ਬਾਰਾਬਰਸਮ ॥ ੬ ॥
ਖੋਕੇਣਕੋਈਪੜਦਾਥਾ ॥ ਇਕੇਮੁਖਛਪਾਵ
ਦਾਈ ॥ ਜੇਕੋਈਪਾਸੁ ॥ ਆਵੇਸੁਮੁਗਦਪਾ
ਵੇਨਾਮੁਸਾਈਦੇਆਸਪੁਰ ॥ ਵਦਾਈ ॥ ਕਾ
ਦਰਯਾਰਦੁਖਜਾਨਦੁਖੀਅੰਦੇਪੁਰਨਾਮੰ

੨੬੦

ਲਾਮਾ ਲਿਖੀ ਕੁਝ ਭਾਗ ਭਰੁ ਸਦੁ ਕਹਿ ਮਾ
ਬਾਛੁ ਸਦੇ ਭਾਗ ਭਰੁ ਏਦੇ ਵਸਨਾ
ਹੀ ਭਾਗ ਭਰੁ ਪੈਏ ਭਾਗ ਭਰੁ ਸਦੁ ਹਾ
ਰਭਾ ਭਾਗ ਭਰੁ ਤਾ ਭਾਗ ਭਰੁ ਏਹ ਤੂ ਭਾਗ
ਮਾਭਾ ਜੇਧਾ ਪੁਕਰੁ ਭਾਗ ਪਾਰਿ ਏਹੁ ਰਾਜਾ
ਕਾਦਰ ਭਾਗ ਭਰੁ ਮਾਭਾ ਇਰੇ ਭਾਗ ਰੀਝੁ
ਭਾਗ ਭਰੁ ਭਾਗ ਭਰੁ ਇਥੇ ਰਾਜਾ

ਮਾਮਲਾ ਲਾਈ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ੨੬੫
 ਸੀ ਲੋਕੋਂ ਹੋਏ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਪੈਦਾ ਹੋਏ
 ਰਾਨ ਪਾਇਆ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅੰਦਰ
 ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਦੇਖੋ ਵਾਹੁ ਮੁਖੀ ਮੁਖੀ ਮੁਖੀ
 ਵਾਹੁ ਨਾਗ ਇਸ ਮੁਖੀ ਦੇ ਕੋਈ ਕਦੁ ਚਰਮ
 ਰਤਾਂ ਮੇਲ ਪਵਟ ਨੀ ਹਾਥੀ ਫੁਟਕੀ ਚਮੁਰ
 ਦੋ ਕੋਈ

ਰਤਾਉਠਾਮਾਤਾਮਾਵਦੀਹੋਕਿਸੇਹਲਮੀਦੇ
ਮਾਤਾਉਠੀਮਾਨਾਲਬਿਰੇਜਹੋਈਪਣੇਨ
ਜਰਨਾਮਾਵਦੇਪਾਹੁਕੀਝੋਪੂਰਨਦੇਖਕੇ
ਸਹਿਠਾਮਾਕਿਮਾਜੇਗੇਇਉਠਿਮਾਹੋਈਹੋਰ
ਨਬੀਦੋਕਦਰਯਾਰਮੀਮਾਮਾਰੋਉਠਿਪੁ
ਰਨਦੇਖਕਿਸਤਰਾਮਾਉਦੇਦਰਦਵੇਡੇ॥

ਨਾਲਮਾਤਾਪੁ

38

ਖੰਤਨਿਆਰਾਸਾਂਝੇਸਾਂਝਅਰਬਦੀ।ਨਾ ੧੧
ਮੁਅਜੀਜਸਹਿਨਸਹਿਸਾਹਾਸਾਹਬੁਤ
ਖਤੁਕਹਾਵੇ।ਬਖਤਬਲਿਦਸਖਉਤਅੰ
ਦੁਲਗਲਬਤੇਗਜਫਰਦਾ।ਜਿਤਨੇ
ਹੋਗਜਿਮੀਪੁਰਆਏਤਖਤਹਕੂਮਤਸੀ
ਦੇ।ਤਾਬਆਦਾਰੀਰਆਤਿਉਸਦੀਨਫਰ
ਕਹਾਵਨੁਬਿਦੇ।ਸੋਲਾਭਾਖਸਦਾਰੁਸਿਪੰ

ਹੀ ਇਕ ਦੂ ਇਕ ਵਧੇਰੇ। ਰਹੇ ਹਮੇਸਤਾ
ਰੁਖ ਰੋਤਾ ਇਸਤਾ ਮੇਲ ਚੁਫੇਰਾ ਅਸਪਾ
ਦੇ ਵਿਚਿ ਅਸਪਨ ਲਾਇਕਾ ਹਾਏ ਰੁ
ਹਜਾਰਾ ਚੁਣ ਚੁਣ ਚੀਨੁ ਮਚੀਨੋ ਮਾਂਦੇ
ਗਜਨੀ ਬਲਖ ਬੁਖਾਰਾ ਸੋਨੇ ਸੀਅਤ
ਰੇ ਸਿਰੁ ਪੇਰੀ ਅਸਪ ਜਿਤੇ ਤੁਸਵੀਰਾ
ਸਾਰੇ ਸਖਤ ਤਨਾਲ ਸੁਨਹਰੀ ਧੀਰੇ ਜ